

அலசல்

சமகால அரசியல் நிலைவரங்கள் 2017/18

ஜீவா சதாசிவம்

ALASAL - JEEVA SATHASIVAM

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மதப்பற்றுக்குடைய சிவா சேர்
சிவர்களுக்கு ---
அன்புடன்
ஜெனரல் ஜெனரல்
25/11/2021.

அலகல்

அலசல்

சமகால அரசியல் நிலைவரங்கள் 2017/18

ஜீவா சதாசீவமே

குமரன் புத்தக இல்லம்
கொழும்பு - சென்னை

Title: Alasal , **Subject:** Political Articles
Author: Jeeva Sathasivam , **Copyright:** Author
Published by: Kumaran Book House, 39, 36th Lane, Colombo 06.
Design & Layout : GOD Creative Lab, Colombo
Page Size: 145mm x 215 mm , **Number of Pages:** (28+311) 339
ISBN: 978 955 659 611 3 **First Edition:** 2018, November
Price: Rs.695/- , **Publication No :** # 781

அல்லாவுக்கீழ், அப்பாவுக்கீழ்...

பொருளடக்கம்

01. அனுஷாவின் அரசியல் பிரவேசம்	01
02. அரசியலில் முதுமையும் முதிர்ச்சியும்	06
03. அரசியல் காவிகளும் காவிகளின் அரசியலும்	12
04. அரசியலும் வியாபாரமும்	17
05. குப்பையை ஆளுமா 'நல்லாட்சி'?	22
06. அர்த்தமிழந்த மேதினம்	28
07. மோடிக்கு ஒரு கடிதம்!	34
08. நேர்வாட்டில் மோடி! வரலாற்றை மீட்டிப் பார்த்தல்	39
09. மலையகத்துக்கு 'தமிழ்நாட்டு' ஆசிரியர்கள் எதற்கு?	44
10. அனர்த்தங்களைத் தொடர விடுவதா?	50
11. 'வெறுப்புமிடும்' உரை	55
12. முகநூலைத் திறந்தால்...	59
13. குப்பையால் நாளும் 'நல்லாட்சி'	64
14. யாருக்காக தகவல் உரிமைச் சட்டம்?	69
15. 'உமா' எதிர்ப்புக்கு மைத்திரி ஆதரவு, அரசியலா? சமூக நலனா?	74
16. நல்லாட்சியின் கையை முறிக்கும் எதிரணி	79
17. 'விலங்குகளின்' அரசியல்	84
18. உள்ளூராட்சிமன்றத் தேர்தல்: கலப்பு முறையா? குழப்ப முறையா?	89
19. உள்ளூராட்சிக்குள் உள்வாங்கப்படாத மலையகம்	95
20. அரசியலில் பெண்கள்: சட்டம் அனுமதித்தாலும் சமூகம் அனுமதிக்குமா?	101
21. தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் யாருக்கு?	107
22. தேயிலையின் வீழ்ச்சியும், முள்ளுத்தேங்காயின் வருகையும்	111

23. பதவி விலகும் அரசியல்	116
24. காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவலகம்: கணக்கெடுப்பா? கண்துடைப்பா?	122
25. உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள்: தாமதத்திற்கான பின்னணி	127
26. அரசியலில் பெண்களும் ஊழலும்	132
27. மலையகமும் மருத்துவமும்	137
28. பாராளுமன்றமும் சிறுபான்மையினரும்	143
29. சிறுவர்களும், வெட்டுப்புள்ளிகளும்	148
30. கைதிகள் விவகாரமும் அரசியல் அணுகுமுறைகளும்	152
31. மலையகமும் காணி உறுதிகளும்	158
32. பாராளுமன்றமும் 'குண்டும்'	163
33. பெற்றோலும் அரசியலும்	167
34. வரவு செலவுத் திட்டம்: பற்றாக்குறையும் இடைவெளியும்	171
35. ஊழலும் விசாரணைகளும்	176
36. உள்ளூராட்சியால் நடுங்கும் நல்லாட்சி	181
37. ஊடகவியல் - ஆதாரமா? அனுமானமா?	186
38. தேர்தல்களும் தாவல்களும்	191
39. தப்பியது தேயிலை	195
40. அரசியலும் நடிப்பும்	198
41. நல்லாட்சி: அன்று 'ஒன்று', இன்று 'இரண்டு', நாளை?	202
42. அதிகாரம் - பதவிக்காலத்தில் தங்கியிருக்கின்றதா?	206
43. பொதுவாக வந்து, மெதுவாக பக்கம் சாய்தல்	211
44. அடுத்த ஜனாதிபதி யார்?	216
45. சின்னங்களும் எண்ணங்களும்	221
46. 'எண்'களின் அரசியல்	226

47. குழுக்களின் அரசியல்	231
48. அரசியல்: சினிமா அரசியல்	236
49. மகளிர் அரசியல்: மாற்றமா? ஏமாற்றமா?	241
50. நம்பிக்கைகளும் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைகளும்	247
51. மலையக மக்களும் சட்ட ஆவணங்களும்	252
52. அரசியலில் பெண்களும் வன்முறைகளும்	258
53. வாழ்க்கை வரலாறானது	263
54. நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை: தோற்றது யார்?	267
55. புத்தாண்டும் புதுப் பாராளுமன்றமும்	272
56. ஊடக சுதந்திரம்: இலங்கையின் நிலை	275
57. 2020 இல் என்ன நடக்கும்	279
58. கோத்தாவின் 'சமிக்கை'	283
59. நாட்கூலிக்காக ஜீவ மரணப்போராட்டமா?	286
60. கிராமம் அமைகிறது சமுதாயம் எங்கே?	290
61. தொடர் தோல்வியில் தொடரும் ஒப்பந்தம்	295
62. வாரிசு அரசியல்	300
63. கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றா? இரண்டா?	304
64. கட்சித் தாவல்களும் காட்சி மாற்றங்களும்	308

ஆசியுரை

ஜீவா சதாசிவம் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக வீரகேசரியில் ஊடக வியலாளராக கடமையாற்றுகின்றார். இக்காலகட்டத்தில் கலை, கலாசார, அரசியல் சம்பந்தமான எழுத்துத் துறையில் தனது ஆர்வத்தைக் காட்டி வருகின்றார்.

இந்நிலையில், 2017 ஆம் ஆண்டு முதல் ஜீவாவின் 'அலசல்' எனும் சிறப்புக் கட்டுரை ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமைதோறும் வீரகேசரி நாளிதழில் வெளிவருகின்றது. இக்கட்டுரைகளை ஒன்றாக தொகுத்து ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட எடுத்துள்ள முயற்சி பாராட்டுதற்குரிய விடயமாகும்.

மலைநாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஜீவா ஊடகத் துறையில் பல்வேறுபட்ட விடயங்களை எழுதுவதில் தனது ஆர்வத்தைக் காட்டி வரும் இவ்வேளையில் 'அலசல்' எனும் சிறப்புக் கட்டுரை மூலம் அரசியல், சமூக, மலைநாட்டு மக்களின் அன்றாட பிரச்சினைகளை துல்லியமாக எழுதி உலகத் தமிழ் மக்களுக்கு அறியத் தருகின்றார்.

இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட '2017 ஆம் ஆண்டுக்கான ஊடகவியலாளர் விருது' வழங்கலில் 'அலசல்' சிறப்புக் கட்டுரைக்காக ஜீவாவிற்கு 'சிறந்த பத்தி எழுத்தாளர்' (Best Columnist) என்ற விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அரசியல், சமய, சமூக செய்திகள் மட்டுமன்றி கலை, கலாசாரத்தைப் பற்றி எழுதுவதிலும் வல்லவராக இவர் விளங்குகின்றார். வீரகேசரி நாளிதழில் சனிக்கிழமை தோறும் வெளிவரும் 'சங்கமம்' பக்கத்தில் முழுக்க முழுக்க கலை, கலாச்சாரம் சம்பந்த

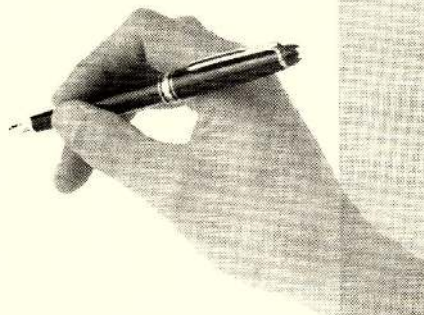
மான விடயங்கள் மற்றும் கலை வித்தகர்களின் பேட்டி, கலை நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு என்பவற்றை வழங்கி வருகின்றார்.

ஜீவா ஊடகத்துறையில் இன்னும் பல ஆண்டு காலம் தொடர வேண்டும் என்று அவரை மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

குமார் ரூட்சனி

முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர்
எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ்
சிலோன் லிமிட்டட்

06/11/2018

Forward...

I have known Jeeva Sathasivam for more than ten years, from the time she was not a journalist. When I met her she struck me as an intelligent, articulate and committed person with social awareness.

During my conversations with her, I sensed that she might be a good journalist if she became one. I therefore put her on to Mr. V. Thanabala singham, the then Editor of *Thinakkural*.

Mr. Thanabalasingham also saw hidden talent in her. A young lady with drive and energy, Jeeva pursued her goal of joining *Virakesari*, Sri Lanka's largest Tamil daily. In *Virakesari*, she shone, doing interviews with politicians and editing the weekly arts page. And she did so many articles in several subjects.

Never afraid or shy of accosting big personalities, she developed good contacts - an essential quality to be a good and successful journalist. Keenly interested in her people, the people of Indian origin working in the Plantations of Central Sri Lanka, Jeeva represented them at a conference of People of Indian Origin living overseas.

She presented a paper on them, which was much appreciated for its perspective. Jeeva then started writing a weekly column called "Alasal" in *Virakesari* covering a variety of topics.

An ambitions and restless person, Jeeva pushes herself to do

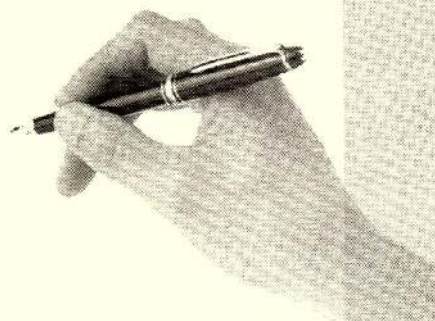
new things all the time. The publication that is being released now contains her essays in 'Alasal'.

I have no doubt that Jeeva will go on to do many other things in the years to come.

P. K. Balachandran,

*Correspondent of News in Asia and
former Special Correspondent of
The Hindustan Times and
New Indian Express in Sri Lanka.*

05/11/2018

வாழ்த்துரை

ஊடகத்துறையில் பணியாற்றுவதற்கு ஆர்வம் இருக்கும் அதே அளவுக்கு அர்ப்பணிப்பும் அவசியம். அத்தகைய ஆர்வம் பல துறை வாசிப்புகள் மீதானதாக பலதரப்பட்டவருடன் தொடர்புகளைப் பேணுவதாக நேர எல்லைகளை கடந்து பணியாற்றுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.

அத்தகைய பல்துறை ஆர்வத்துடன் எமது அலுவலகத்தில் பத்திரிகையாளராக கடமையாற்றும் ஒருவரே ஜீவா சதாசிவம். தனக்கு வழங்கப்படுகின்ற எந்தவொரு பொறுப்பையும் தயங்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் அவரது மனப்பாங்கு அவரது வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமானது.

செய்தி சேகரிப்பு, செய்தி தொகுப்பு, களத்தில் செய்தி திரட்டல், நேர்காணல்கள் என எத்துறையிலும் தன்னை சளைக்காமல் ஈடுபடுத்திக் கொள்பவர். பிரதி சனிதோறும் சங்கமம் என தனியான கலை இலக்கிய சிறப்புப் பகுதியை தொகுத்தளிக்கும் பொறுப்பாசிரியராக நியமனம் பெற்ற பின்னரும் மேற்படி நாளாந்த பத்திரிகை செயற்பாடுகளில் இருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளாமல் விருப்பத்துடன் ஈடுபாடு காட்டி பணியாற்றி வருபவர்.

சங்கமம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை பக்கத்திற்கு இவருக்கு முன்னதாக பொறுப்பாக இருந்து செய்தவர் மூத்த பத்திரிகையாளர் திருமதி. அன்னலக்ஷ்மி ராஜதுரை. அவர் கலைக்கேசரி எனும் சிறப்பு சஞ்சிகை பொறுப்பாசிரியராக பதவி உயர்வு பெற்றதும் தனக்கு வழங்கப்பட்ட 'சங்கமம்' பகுதி அனுபவத்தொய்வில்லாது தொடர்ந்து சென்றமை பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றது.

அத்தகைய கலை இலக்கிய பகுதிக்கு பொறுப்பாசிரியராக கடமையாற்றியவாறே நாளாந்த அரசியல் கள நிலைவரங்களை அலசி ஆராயும் வகையில் வாராத்தம் ஒரு பத்தியை எழுதுமாறு முகாமைத்துவமும் ஆசிரிய பீடமும் கேட்டபோது சற்றும் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக செவ்வனே எழுதி வருபவர்.

மூத்தவர்களின் வழிகாட்டல்களுடன் காலத்திற்கு ஏற்ற தலைப்புகளில் இவர் எழுதிவரும் 'அலசல்' அரசியல் பத்தி 2017 ஆண்டு சிறந்த பத்தி எழுத்துக்கான விருதையும் பெற்றுக் கொண்டமை சிறப்புக்குரியது. தொடர்ந்தும் அந்த பத்தியை எழுதி வருவதோடு இதுவரை வெளியான 60க்கும் மேற்பட்ட பத்திகளைத் தொகுத்து நூலாக கொண்டுவரும் இவரது ஆர்வம் போற்றுதற்குரியது.

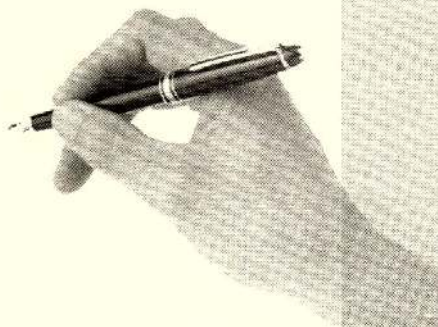
ஊடகத்துறையில் ஒரு பெண்ணாக எதிர்கொள்ளும் சவால் களினால் சளைத்துவிடாமல் முன்னோக்கி செல்லும் அவரது முயற்சிகள் வெற்றிபெற வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(சீக்கஜன்)

பிரதம பொறுப்பாசிரியர்

வீரகேசரி நாளிதழ்

05/11/2018

முன்னுரை

நாளிதழ்களின் உள்ளடக்கப் பன்மை நிலைகளோடு மேற்கிளம்பிய ஆக்கமாக அமைவது, 'இதழ்க்கீல எழுத்து' எனப்படும் பத்தி எழுத்து.

அத்துறையில் அண்மைக் காலமாகத் தனது அறிகைத் தடங்களைப் பதிந்து வருபவர் ஜீவா சதாசிவம்.

தமிழ் ஊடகத்துறையில் பெண்களை ஊக்குவித்த பெரும் மரபு வீரகேசரிக்கு உண்டு. முதுபெரும் எழுத்தாளர்களாகிய யோகா பாலச்சந்திரன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை ஆகியோர் வீரகேசரி இதழியல் தளத்திலேயே வளர்ந்தவர்கள். அந்த மரபின் தொடர்ச்சியில் வருபவர் ஜீவா.

தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையோடு இணைந்த வரலாற்றுப் பதிவுகளைக் கொண்டது வீரகேசரி. போரிலும் பேரிடர்களிலும் வீரகேசரி வழங்கிய அறிவுப்பலமும், உளவியற் பலமும் காலச்சுவடுகளாகித் தொடர்கின்றன.

கனதியும் வாசிப்புத்தூண்டலும் கொண்ட பத்தி எழுத்தாக்க நீண்ட மரபுடன் வருவது வீரகேசரி. செய்தியும் செய்தி உசாவலும் கொண்ட பத்தி எழுத்துக்களை கே.வி.எஸ்.வாஸ், கே.பி.ஹரன் முதலான நாளிதழியல் வல்லவர்கள் வீரகேசரியில் முன்னெடுத்தனர்.

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் பத்தி எழுத்து என்ற இதழியல் அறிக்கைப் பரிமாணம் தொடர்ந்தது. கே.எஸ்.சிவகுமாரன் முதலான எழுத்தாளர்கள் அந்தப் பணியைத் தொடர்ந்தனர்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஆகியோர் புனை பெயர்களிலே பத்தி எழுத்துக்களை மேற்

கொண்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

பத்தி எழுத்து என்பது சுருக்கமான வடிவமாக இருப்பதனால் அது 'இதழ்க்கீலம்' என்று குறிப்பிடப்படும் சுருங்கச் சொல்லல், பொது வாசிப்புக்குரிய அளிக்கை நுட்பங்களைக் கொண்டிருந்தல், சமகாலத்தோடு உறவாடும் கருத்து வினைப்பாடுகளைத் தொடுத்தல் முதலான பரிமாணங்களை அது கொண்டிருக்கும்.

நாளிதழ்களின் செய்திகளோடு மட்டும் நிறைவடைந்து விடாது, வாசிப்புப் பசிக்கு மேலும் ஒரு படையலாக அமைவது பத்தி எழுத்து. வாசகர் நோக்கில்பத்தி எழுத்து என்பது தனித்துவமான படையலாகின்றது. எழுதுவோரின் ஆற்றல் அதனை நிலை பேறுகொள்ளச் செய்துவிடுகின்றது.

அறிவு நிலையிலும், மனவெழுச்சி நிலையிலும் 'செய்தியை வளப்படுத்தும் செய்தியாகவும்', செய்தியோடு இணைந்த கருத்தால் முன்னெடுப்பாகவும் அமையும் பத்தி எழுத்துக்கள், தனித்துவமான இலக்கிய வகைமையாகவும் நீட்சி கொள்கின்றது.

2017 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'அலசல்' என்ற தலைப்பில் ஜீவாவினால் எழுதப்பெற்றுவரும் பத்தி எழுத்துக்கள் பன்மை நிலை உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருத்தல், வாசிப்பின் எல்லைகளை அகலச் செய்துள்ளது.

அதாவது, நாளிதழின் செய்திப் பன்மை நிலையும் 'அலசலும்' இணைந்த செயற்பாடுகளாக இருத்தல் 'செய்திவளமாக்கல்' முன்னெடுப்பாகின்றது.

பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வியியற் கல்லூரிகள், ஆசிரிய கலாசாலைகள், ஊடக நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களிலே பணிபுரியும் மலையகத்து இளந்தலைமுறையினரின் சமூகப் புலக்காட்சிக்கு வலுச்சேர்த்தலில் பெண்களின் வகிபாகம் பற்றிய நிறுவலுடன் 'அலசலின்' நுழைவாயில் அகலத் திறக்கின்றது.

அந்த நுழைவாயில் தமிழ்ச் சூழல் அனைத்துக்குமுரிய பெண்ணியச் செய்தியை எடுத்துச் செல்லும் அகன்ற பரப்பை உள்ளடக்கி விரிவாக்கம் பெறுகின்றது. மலையகச் சமூகம் என்ற பண்பாட்டு அலகிலிருந்து பெருந்தமிழ்ச் சமூகம் என்ற முழுமைக்குரிய விரிந்த கருத்தியலை 'அலசல்' முன்வைக்கின்றது.

'புலனாய்வுச் செய்தி' என்பது செய்தி அளிக்கையின் ஒரு சிறப்புப் பரிமாணம். துணிச்சலும், பயமின்மையும், நேர்படவுரைத்தலும் பதிலீடில்லாச் சமூக நோக்கும் புலனாய்வுச் செய்திகளுக்கு வலுவளிக்கின்றன. புலனாய்வுச் செய்திகளுடன் தொடர்புடைய பத்தி எழுத்துக்கள் நாளிதழ்களால் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன.

'அலசல்' எழுத்துக்கள் சுவையேற்றம் பெறுவதற்குக் காரணம் புலனாய்வுச் செய்திகளுடன் தொடர்புபட்டிருத்தலாகும். 'செய்திகளோடு உறவாடும் செய்தியாளராக' ஜீவா இருப்பதனால் அலசல் என்பது சமகாலக் கருத்துவினைப்பாட்டுடன் (Discourse) இணைந்த அறிகைக் கையளிப்பாகின்றது.

பாதிப்புக்கு உள்ளானோரின் மன அழுத்தங்களின் விபரிப்பும், எதிர்முனைப்புக்களைச் சாடலும் 'அலசலின்' பிறிதொரு பரி மாணமாகின்றது. 'கைதிகள் விவகாரமும் அரசியல் அணுகுமுறைகளும்', 'சிறுவர்களும் வெட்டுப் புள்ளிகளும்', 'காணாமல் ஆக்கப் பட்டோர் அலுவலகம் கணக்கெடுப்பா கண்துடைப்பா' முதலான படைப்புக்கள் அவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை.

'அலசல்' வாயிலாக வாசகரிடத்து சிந்தனைப் பலமூட்டலுடன் உளவியற் பலமூட்டலும் முன்னெடுக்கப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்க தோற்றப்பாடாகவுள்ளது.

நாளிதழ்கள் சமூக உளவியலோடு உறவாடும் செய்திச் செயல் முறையைக் கொண்டுள்ளன. அந்தச் செயற்பாட்டில் பத்தி எழுத்துக்களுக்குரிய இடம் தனித்துவமானது. அவ்வகையில் 'அலசல்' எழுத்துக்கள் சமூக உளவியற் பிரயோகங்களோடு இணைந்திருந்தலையும் சுட்டிக்காட்டவேண்டியுள்ளது.

தெளிவு கொள்ளும் சமூகப் புலக்காட்சியை (Social Perception) உருவாக்குதல் நலன் வேண்டியவிடத்து செய்தியை இடமாற்றம் செய்து பயன்படுத்துதல், செய்தித் தளத்திலிருந்து மதிப்பீட்டுத் தளத்துக்கு ஏற்றம் பெறுதல், சமூகநலனுக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் அறிகை ஆட்சியைப் பயன்படுத்தல், முதலான உளவியற் பிரயோகங்கள் 'அலசலால்' முன்னெடுக்கப்படுதல் குறித்துரைக்கத்தக்கன.

செய்தியளிப்பை மேற்கொள்வோரும், பத்தி எழுத்தை மேற்கொள்வோரும் நற்பலன்களை நோக்கிய சமூக மாற்றத்துக்கான

முகவராகவும் செய்பட வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய செயற்பாட்டில் 'அலசல்' எழுத்துக்கள் பயனுள்ள பங்குபற்றலைக் கொண்டுள்ளன.

'எழுத்துக்களும் சமூக அபிவிருத்தியும்' அண்மைக் காலத்தைய சமூக எழுப்பொருள்களுள் (Social Issues) ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. எழுத்துத் தாக்கங்கள் சமூக மேம்பாட்டுக்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்ற முன்மொழிவுடன் 'அலசல்' எழுத்துக்கள் இணங்கிச் செல்லலைப் பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஜீவாவின் எழுத்துக்கள் சமூக அபிவிருத்தியோடும் மேம்பாட்டோடும் ஆற்றுப்படுத்தலுடன் தொடர்புபட்டு நிற்கல் தனித்துவ அடையாளமாகின்றது.

இளம் வயதிலேயே இதழியலுக்கு வந்த அவரது எழுத்துக்கள் நீண்ட சாதனைகளை நோக்கி வளர்ச்சி கொள்ள வாழ்த்துக்கள். அந்த வகையில் 'அலசல்' நூலுருப் பெறுதல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

நூலின் உள்ளடக்கப் பெறுமானம் பெண்ணிய நோக்குடனும் தேசிய இனங்களின் அடையாளப்படுத்தலோடும் ஒடுக்கு முறைகளைத் தகர்க்கும் கருத்தியலுடனும் தொடர்புபட்டிருத்தல் வாசிப்பிலிருந்து மேலெழும் காட்சியாகின்றது.

நூலாசிரியரின் தளரா எழுத்து முயற்சி பாராட்டுக்களையும் கடந்து மேலெழுச்சி கொள்ள மீண்டும் வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர்
சுபா ஜெயராசா

அணிந்துரை

௭ திர்பார்ப்புகளும் சவால்களும் நிறைந்த ஊடகத்துறைக்குள் நுழைந்து ஒரு பத்தே ஆண்டுகளில் தனது துணிவாலும் சளைக்காத உழைப்பாலும், அர்ப்பணிப்புடனான தேடல்களாலும், தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ள ஜீவா சதாசிவத்தின் முதல் நூல் இது.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டு வெளியில் இந்த நூல் வித்தியாசமானது. அதன் வருகை கனதியும், கவனிப்பும் முக்கியத்துவமும் கொண்டதாகிறது. அதற்கான முழுமுதற் காரணமே அதன் பேசு பொருளும் அந்த பேசு பொருளுக்குக் காரணியாயமைந்த நல்லாட்சி அரசாங்கமும் தான்.

நாட்டின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாகத் திகழ்ந்த ராஜபக்ஷ அவர்களைத் தேர்தலில் வெற்றி கொண்டமைத்திரிபால சிறிசேன ரணில் விக்கிரமசிங்க இணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்ட அரசுதான் நல்லாட்சி அரசு. தங்களது புதிய அரசுக்கு இவர்கள் இட்டுக்கொண்ட பெயரே, முந்திய அரசையும் ஆட்சியாளர்களையும் தூர் அரசாகப் பிரகடனப்படுத்தும் தொனியைக் கொண்டிருந்தது.

2015இல் அமைக்கப்பட்ட நல்லாட்சி அரசின் மூன்றே வருடங்களில் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால அவர்கள் அதிரடியாக பிரதமர் ரணிலை பதவி நீக்கம் செய்து விட்டு பழைய ஜனாதிபதியான மஹிந்த ராஜபக்ஷவை பிரதமராக நியமித்திருக்கின்ற அரசியல் சூழல்.

“அரசமைப்பு சட்டவாதிகளின்படி நானே பிரதமர்” என்று ரணிலும், “இல்லையில்லை மஹிந்தவே” என்று அவர்களும் கோஷ

மிடும் ஒரு அரசியல் குழப்பம் நிகழும் நெருக்கடியுமான காலச் சூழலில் நல்லாட்சி காலத்தின் முக்கிய சில நிகழ்வுகள் பற்றி அலசும் ஜீவா சதாசிவத்தின் இந்த நூல் வெளிவருவதும் முக்கியத்துவமானதே.

'நல்லாட்சியின் கையை முறிக்கும் எதிரணி', 'பெற்றோலும் விசாரணைகளும்', 'தேர்தல்களும் தாவல்களும்', 'குப்பையால் நாறும் நல்லாட்சி' போன்றவை இந்த நூலின் சில தலைப்புக்கள்.

அரசறிவியலில் இளமாணி பட்டத்திற்கான இறுதியாண்டு பரீட்சையை, சென்னை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்திலும் (B.A. Political Science) இதழியல் டிப்ளோமா பட்டத்தை கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்திலும் பெற்றுள்ள ஜீவா, 2009இல் தினக்குரல் பத்திரிகையில் பணியை ஆரம்பித்து பின்னர் வீரகேசரிக்குள் உள்வாங்கப்பட்டவர்.

பாராளுமன்ற செய்தியாளராக, விவரணக்கட்டுரையாளராக, அரசியல், அறிவியல், சமூகவியல் மற்றும் கலை இலக்கியம் என பல்துறை ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்பவராக, படிப்படியாக முன்னேறி பத்திரிகைப் பெரியவர்களை வியக்கவைத்த சாதனைப் பெண் இவர்.

வீரகேசரியில் 2017 மார்ச்சில் இருந்து ஒவ்வொரு வியாழக் கிழமையும் 'அலசல்' என்னும் மகுடத்தில் இவர் எழுதி வந்த அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்த நூல்.

முதல் கட்டுரையை இப்படி தொடங்குகின்றார் ஜீவா சதாசிவம்.

"இந்த வாரம் முதல் பிரதி புதன்கிழமைதோறும் வெளிவரவுள்ள இந்த அரசியல் பத்தியின் முதலாவது அங்கத்தில் ஒரு பெண் அரசியல் ஆளுமையாகத் தன்னை அரசியலில் கால் பதிக் கச்செய்திருக்கும் இளம் பெண் அரசியல்வாதி பற்றி ஆராய்கின்றது"

மார்ச் மாதம் மகளிருக்கான மாதமாக அமைவதாலும், மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு நாடளாவிய ரீதியில் பல நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றன. குறிப்பாக அரசியலில் பெண்கள். பெண்களின்

அரசியல் பிரவேசம் பற்றிய ஆழமான கருத்தாடல்கள் இடம் பெற்றன என்பதாலும் மலையக அரசியலில் பெண்களின் நிலை பற்றி இந்த முதல் கட்டுரை பேசுகின்றது. தலைப்பு 'அனுஷாவின் அரசியல் பிரவேசம்'.

மலையக மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் அமரர் சந்திர சேகரனின் மகளான அனுஷா, கட்சியின் பிரதிப் பொதுச் செயலாளராகப் பதவியேற்றுள்ளமை பற்றி ஆராயும் கட்டுரை இது. தொழிற் சங்க அரசியல் செல்நெறிகள் அதனூடாக நடைபெறும் வாரிசு அரசியல் எனப் பல விஷயங்களை அலசுகின்ற கட்டுரை அது.

60க்கும் மேற்பட்ட அரசியல் கட்டுரைகள் தொடராக வந்த இந்தப் பத்திக்கு ஜீவா இட்டிருக்கும் பெயர் 'அலசல்'!

'அலசி ஆராய்தல்' என்பதும் பொருந்தும் என்றாலும் அழுக்கைக் கழுவுதல் என்றும் பொருள்படுகிறது. பெரும்பாலான அலசல்கள் அரசியல் அழுக்குகள் பற்றியே ஆராய்கின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

'காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவலகம்', 'அரசியல் கைதிகள் விடுதலை', 'உமா ஓயா எதிர்ப்பு', 'அர்த்தம் இழந்த மே தினம்', 'நல்லாட்சி- அன்று ஒன்று! இன்று இரண்டு! நாளை?' என பலவிதமான அரசியல் விடயங்கள் அலசப்பட்டுள்ளன.

ஜீவா சதாசிவம் என்னும் இந்தப் பெண் ஊடகவியலாளர் மலைநாட்டின் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் லிந்துலைப் பிரதேசத்தில் பிறந்தவர். லிந்துலை, சரஸ்வதி தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்ற மலையகப் பெண் என்பதால் இந்நூலின் சரிபாதி கட்டுரைகள் மலையகம் மற்றும் மலையக அரசியல் சார்ந்தவைகளாகவும் இருக்கின்றன.

நூலின் முதல் கட்டுரை அனுஷா சந்திரசேகரனின் அரசியல் பிரவேசம் பற்றிப் பேசுகிறது. இறுதிக்கட்டுரை 'வாரிசு அரசியல்' என்னும் தலைப்பில் ஜீவன் தொண்டமான், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் உதவிச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டமை பற்றிப் பேசுகிறது.

ஒரு கால கட்ட அரசியலின், குறிப்பாக 2015 இல் உருவான

நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் திகழ்கின்ற நூல் இது.

“எழுத்தும் இலக்கிய மொழியும் எதிர்த்துத் தாக்கும் போர்க் கருவி” போன்றது. அதன் கூர்மையும் வேகமும் அதன் பேசு பொருளை மையமாகக் கொண்டவை. அவை இன்றையும் நாளையும், நாளை மறு நாளையும் என்னும் எதிர்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. அரசும், அதன் தத்துவமும், நெறிமுறைகளும் நேற்றைச் சேர்ந்தவை.

- ரஷ்யக் கவிஞர் (ஜோசப் பிராட்ஸ்கி)

பாராட்டுக்கள்! வாழ்த்துக்கள்!

என்றும் அன்புடன்

சென்வக்தை ஜோசப்

15/11/2018

என்னுரை

மலையகத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நான், 2007 ஆம் ஆண்டு தேசியப் பத்திரிகையான தினக்குரல் பத்திரிகையில் உதவி பயிற்சி ஆசிரியராக (Trainee Sub-Editor) அறிமுகமாகி, இரண்டரை வருட காலத்திற்குள் பத்திரிகைக்கு தேவையான பயிற்சி, பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு தேவையான பயிற்சி போன்ற பலதரப்பட்ட விடயங்களை அங்குள்ள ஏனைய ஆசிரியர்களுடன் இணைந்து கற்றுக்கொண்டேன்.

உண்மையில் இத்துறையில் எனக்கு வாய்ப்பை பெற்றுக் கொடுத்தவர் அன்புக்கும் பெரும் மதிப்பிற்கும் உரிய திரு. PK. பாலச்சந்திரன் அவர்கள் (Correspondent of News in asia and former Special Correspondent of The Hindustan Times and New Indian Express in Sri Lanka). ஊடகத்துறையில் எவ்வித ஆர்வமும் இல்லாமல் ஏனோ தானோ என்று நுழைந்திருந்தாலும் இத்துறையின் ஊடாக கிடைக்கப்பெற்ற பயிற்சிகள் அதன்போது கிடைத்த அனுபவங்கள் என்னை இத்துறையில் நிலை நிறுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பாக இருந்தது.

பயிற்சி ஊடகவியலாளராக தினக்குரலில் இணைந்து கொண்ட போது அங்குள்ள நாளிதழ், வாரஇதழ் ஆசிரியர் பீடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அளித்த பயிற்சியே பத்திரிகையாளராக இருந்த நான் வீரகேசரி ஆசிரியர் பீடத்துக்கு வர வாய்ப்பளித்தது. வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் என்னை இணைத்துக்கொண்ட முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் திரு. வீ.தேவராஜ் அவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நன்றியுடன் நினைவு கூருதல் வேண்டும்.

எமது முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் பெரும் மதிப்பிற்குரிய திரு. குமார் நடேசன் அவர்கள் என்னை அழைத்து 'அரசியல்

பத்தி' எழுதுமாறு கேட்ட போது இது என்னால் எப்படி முடியும் என்று சற்று யோசித்தேன். ஏனெனில் சாதாரண அரசியல் கட்டுரை எழுதுவதில் அனுபவம் இருக்கின்றது. ஆனால், 'பத்தி' எனும் போது அதற்கென சில தனித்துவம் இருக்கின்றது. சொல்ல வருகின்ற விடயத்தை நேரடியாகவும் தெளிவாகவும் குறைந்த சொற்களில் ஆழமாக கூறுவதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த பத்தியை ஆரம்பித்த நாட்களில், தினக்குரல் பிரதம பொறுப்பாசிரியர் மதிப்பிற்குரிய திரு. தனபாலசிங்கம் அவர்கள், வாராந்தம் எழுத வேண்டிய கட்டுரைகள், அதற்காக எவ்வாறான விடயங்களை உள்வாங்கவேண்டும் என்பது பற்றிய தகவல்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு என்னை வழிநடத்தினார். என்னுடைய எழுத்தை 'பத்தி' எழுத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்றி எழுத ஆரம்பித்தேன்.

வாராந்தம் எனது 'அலசல்' பத்தியை வாசித்துவிட்டு அது பற்றி வாசகர்கள் என்னுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் கருத்துக்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதுவதற்கு ஆர்வத்தை தூண்டின.

இந்த பத்தியின் ஊடாக சமகாலத்தில் நிகழும் தேசிய விடயங்கள் பற்றியதான பலதரப்பட்ட விடயங்களை பதிவு செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. அத்துடன் 2015ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நல்லாட்சியினால் கிடைத்த ஊடக சுதந்திரத்தின் ஊடாக பெரும்பாலான விடயங்களை முழுமையாக வெளிக்கொணர்வதற்கு இக்காலக்கட்டம் ஏதுவாக அமைந்திருந்தது. இந்நிலை தொடர்ச்சியாக பத்திக்கான தேடலையும் அதிகரிக்கச் செய்தது.

ஊடகத்துறைக்கு வந்து ஒரு தசாப்தத்தை கடந்து பயணித்துக் கொண்டிருந்த எனது பத்தாவது வருடத்தில் 2017ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 8ஆம் திகதி முதல் இந்த அரசியல் 'பத்தி'யை எழுத ஆரம்பித்து இன்று ஒன்றரை வருடங்கள் கடந்து விட்டன.

இந்த பத்திக்கான தொடர் வரவேற்பு, இதன் மூலம் நான் பெற்ற அனுபவங்கள், தேடல்கள் மூலம் கிடைத்த தகவல்கள் மற்றும் பலரது வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக நான் எழுதிய கட்டுரைகளை நூலருவாக்குவதற்கு ஆர்வத்தைக் கொடுத்தன.

எனது முதல் நூலாகவும் அமைந்த 'அலசல்' எனும் இந்நூல்

வெளிவருவதற்கு ஆதாரமாக அமைந்த எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப் பர்ஸ் சிலோன் லிமிட்டெட் நிறுவனத்தின் (வீரகேசரி) முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. குமார் நடேசன் அவர்களுக்கும், எவ்வித மறுப்பும் இல்லாமல் தொடராக வீரகேசரி நாளிதழில் பிரசுரிப்பதற்கு அனுமதித்த நாளிதழின் பொறுப்பாசிரியர் திரு. ஸ்ரீகஜன் அவர்களுக்கும் 'அலசல்' எனும் பெயர் வைத்து, பத்தியை ஆரம்பித்துவைத்த தினக்குரல் முன்னாள் பிரதம பொறுப்பாசிரியர் திரு. வீ.தனபாலசிங்கம் அவர்களுக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாராந்த அலசல் கட்டுரைக்கான 1000 வடிவமைப்புச் செய்ய, அதனை பத்திரிகையில் நேர்த்தியாக பிரசுரித்து தந்த சிரேஷ்ட பக்க வடிவமைப்பாளர் து. ஆதிரையன், ஹசீம் உள்ளிட்ட அனைத்து பக்க வடிவமைப்பாளர்களுக்கும் நன்றி.

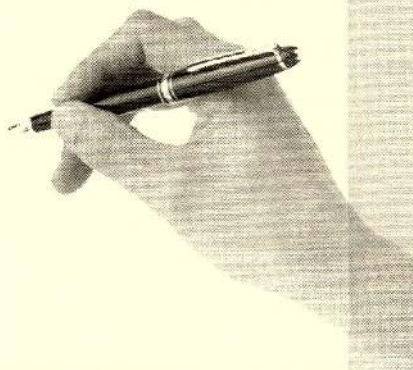
இந்த தொகுப்பை நூலாக வடிவமைப்பு செய்து உதவிய சுரேஸ் அண்ணாவுக்கும் பதிப்பிக்க முன்வந்த குமரன் பதிப்பக உரிமையாளர் திரு. குமரன் அண்ணாவுக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

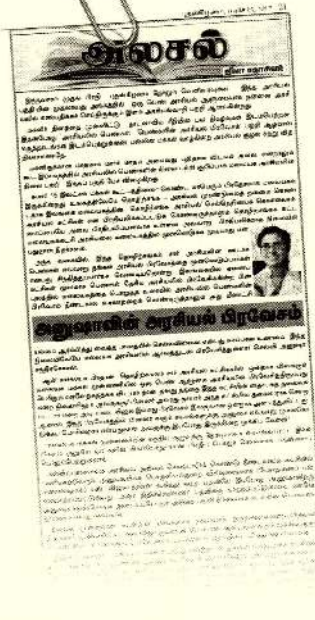
நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய 'சாகித்ய ரத்னா' பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களுக்கும், அணிந்துரை வழங்கிய பெருமதிப்பிற்குரிய 'சாகித்ய ரத்னா' தெளிவத்தை ஜோஸப் அய்யா அவர்களுக்கும் நூலை ஒப்பு நோக்கு செய்து தந்த எஸ்.தயாளன் அவர்களுக்கும், செல்வி. பத்மாவதி உள்ளிட்ட உதவிகளை வழங்கிய பெருந்தகைகளுக்கும், எனக்கு ஆர்வமும் ஊக்கமும் வழங்கிய அன்புள்ளங்களுக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

அன்புடன்

ஷல்ல ஜீவா சகாஷம்

07/11/2018

அனுஷாவின் அரசியல் பிரவேசம்

இந்தவாரம் முதல் பிரதி புதன்கிழமை தோறும் வெளிவரவுள்ள இந்த அரசியல் பத்தியின் முதலாவது அங்கத்தில் ஒரு பெண் அரசியல் ஆளுமையாக தன்னை அரசியலில் கால்பதிக்கச் செய்திருக்கும் இளம் அரசியல்வாதி பற்றி ஆராய்கின்றது.

மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு நாடளாவிய ரீதியில் பல நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இதன்போது 'அரசியலில் பெண்கள்', 'பெண்களின் அரசியல் பிரவேசம்' பற்றி ஆழமான கருத்தாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற அரசியல் சூழல் சற்று வித்தியாசமானதே.

மகளிருக்கான மாதமாக மார்ச் மாதம் அமைவது புதிதான விடயம் அல்ல. என்றாலும் கூட இம்மாதத்தில் அரசியலில் பெண்களின் நிலை பற்றி குறிப்பாக மலையக அரசியலின் நிலை பற்றி இந்தப் பத்தி பேச விழைகிறது.

சுமார் 15 இலட்சம் மக்கள் கூட்டத்தினரை கொண்ட மாபெரும் பிரதேசமாக மலையகம் இருக்கின்றது. உலகத்திலேயே தொழிற்சங்க அரசியல் முரண்நிலைத் தன்மை கொண்டதாக இலங்கை மலையகத்தின் 'தொழிற்சங்க அரசியல்' செல்நெறியைக் கொள்ளலாம். அரசியல் கட்சிகள் என பிரதிபலிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் தொழிற்சங்கக் கட்டமைப்பையே அவை பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன. அவ்வாறு பிரதிபலிக்காத நிலையில் மலையகக் கட்சி அரசியலை மலையகத்தில் முன்னெடுக்க முடியாது என்பது தான் நிதர்சனம்.

அந்த வகையில், இந்த தொழிற்சங்கம் சார் அரசியலின் ஊடாக

பெண்கள் எவ்வாறு தங்கள் அரசியல் பிரவேசத்தை முன்னெடுப்பார்கள் என்பது சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டியதொன்று. இலங்கையில் ஏனைய கட்சிகள் மூலமாக பெண்கள் தேசிய அரசியலில் பிரவேசிக்கின்ற பின்புலத்தில் மலையகத்தை பொறுத்தவரையில் அரசியலில் பெண்களின் பிரவேசம் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டிருந்தாலும் அது மீனாட்சியம்மை ஆரம்பித்து வைத்த பாதையில் செல்லவில்லை என்பது கசப்பான உண்மை. இந்த நிலையிலேயே மலையக அரசியலில் ஆர்வத்துடன் பிரவேசித்துள்ளார் செல்வி அனுஷா சந்திரசேகரன்.

ஆம்!, மலையக பிரதான தொழிற்சங்கம் சார் அரசியல் கட்சிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் மலையக மக்கள் முன்னணியில் ஒரு பெண் ஆளுமை அரசியலில் பிரவேசித்திருப்பது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்க விடயம் தான். தனது தந்தை இந்த கட்சியின் ஸ்தாபகத் தலைவர் என்ற நிலையிலும் அவருக்குப்பின்னர் அவரது தாயார் அந்த கட்சியில் தலைவராக செயற்பட்டார் என்ற அடிப்படையிலும் இவரது பிரவேசம் இலகுவான ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது. ஆனால், இந்த பிரவேசத்தின் பின்னர் வரும் சவால்களுக்கு அனுஷா எவ்வாறு முகங்கொடுக்கப் போகின்றார் என்பது தான் அவருக்கு இப்போது இருக்கின்ற முக்கிய கேள்வி!

மலையக மக்கள் முன்னணியின் மத்திய குழுவுக்கு நேரடியாக உள்வாங்கப்பட்ட இவர் மிகவும் குறுகிய நாட்களில் மிகப் பொறுப்பான பிரதிப் பொதுச் செயலாளர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றுள்ளார்.

கல்விப் புலமையும் அரசியல் அறிவும் செயற்பாடும் கொண்டு நீண்டகாலம் கட்சியில் பணியாற்றிவரும் அனுபவமிக்க பொருளியல் துறை விரிவுரையாளர் (பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்) எஸ். விஜய சந்திரன் வகித்து வந்த பதவியே இப்போது அனுஷாவிற்கு கைமாற்றப்பட்டுள்ளது. அவர் நிதிச்செயலாளர் பதவிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார். எனவே அனுஷா சந்திரசேகரன் அடையப்போகும் அடுத்த பதவி நிச்சயமாக கட்சியின் செயலாளர் நாயகம் என்பது கண்கூடு.

இதற்கு முன்னதான கட்சியின் செயலாளர் நாயகமாக இருந்தவர்களைப் பார்த்தால் பி.ஏ.காதர், மு.சிவலிங்கம், எஸ்.விஜயகுமார், அ.லோரன்ஸ் ஆகிய நால்வரும் முக்கிய ஆளுமைகள். இதனை நோக்கும் போதே அந்த பதவியின் பெறுமதியை புரிந்து கொள்ளலாம்.

இதில், பி.ஏ.காதர் மலையக பண்பாட்டு இயக்கத்துடன் இயங்கி வந்து அந்த கட்சியை உருவாக்குவதற்காக முன்வந்த ஒருவர். கட்சிக் காக சிறை சென்று பல அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டவர். ஸ்தாபக செயலாளர் மு.சிவலிங்கம் எழுத்தாளராகவும், சமூக ஆய்வா ளராகவும் இருந்து இப்பதவியை வகித்தவர். எஸ்.விஜயகுமார் பெரிய ஆளுமையாக இல்லாத பட்சத்திலும் கூட அமரர் சந்திரசேகரனின் பக்கத்தில் இருந்து அதனுடாக கிடைத்த அனுபவத்தின் ஊடாக செயலாளர் நாயகம் பதவிக்கு வந்தவர். ஒரு அரசியல் சமூக ஆய்வா ளராக இருந்து கொண்டே அந்தனி லோரன்ஸும் இப்போது கட்சி யின் செயலாளர் நாயகமாக விளங்குகின்றார்.

அனுஷா தற்போது பெற்றுக் கொண்டுள்ள பிரதிப்போதுச் செயலாளர் பதவி ஒரு பட்டதாரி, சட்டத்தரணி, ஒரு விரிவுரை யாளர் என்பதற்கு அப்பால் தந்தை சந்திரசேகரனின் மரபு வழி யான அந்தஸ்து மூலம் கிடைத்திருக்கின்றது என்றே கொள்ள வேண்டும். மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு ஆளுமைகளும் வைத்திருந்த பெரும் கனதியான பதவியாகவே இது இருக்கின்றது.

தலைமைகளில் இதுவரையில் மூன்று பேர் வரையிலானோர் மாற்றம் பெற்றுள்ளனர். தந்தை சந்திரசேகரனுக்குப் பின்னர் தாயார் திருமதி சாந்தினி சந்திரசேகரனும் இப்போது கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் வீ.இராதாகிருஷ்ணனும் அந்த பதவிக்கு உரியவர்கள்.

அனுஷாவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பதவி, அமரர் சந்திரசேகரனின் மகள் என்பதால் வழங்கப்பட்டுள்ளதே தவிர வேறு எந்தவொரு தகுதியும் மேலதிகமானதாக உடனடியானதாக இல்லை என்றும் கூறலாம்.

இளம் வயதுடையவராகவோ, பட்டதாரியாகவோ இருக்கலாம். ஆனால், அமரர் சந்திரசேகரனின் மகளாக அல்லாத போது இத்த கைய வாய்ப்பைப் பெறுவது சாத்தியமில்லாதது. இத்தகைய அரசி யல், குடும்பப் பின்னணி இல்லாத பெண்ணொருவர் கட்சி அரசிய லுக்குள் கால்பதித்தால் உடனடியாக இவ்வாறானதொரு பதவி நிலை கிடைக்கப்போவதில்லை.

எனவே அமரர் சந்திரசேகரனின் பின்னணியை நம்பியே இப் பதவி ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மரபு வழியான ஆளுமையை உறுதிப் படுத்துவதும், ஒரு பெண்ணாக தனது தகுதியை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதும் ஒரு பெரிய சவால்தான். அதுவும் மலையக

அரசியல் சூழலில் இ.தொ.கா. போன்ற பாரம்பரிய அரசியல் கட்சியின் ஆதிக்க நிலையினை கருத்தில் எடுக்கையில் இது பாரிய சவாலாகவே அமையும்.

இ.தொ.கா. தவிர மலையகத்தின் ஏனைய பிரதான கட்சிகள் மலையக மக்கள் முன்னணியின் தோழமைக் கட்சிகளாக இருப்பது அனுஷாவிற்ரு கிடைத்திருக்கும் முக்கிய பலம். அவர் பலமுனை எதிர்ப்புகளை இப்போதைக்கு சந்திக்க நேராது.

தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியில் மலையக மக்கள் முன்னணி பிரதான கட்சி. இங்கு கூட்டணி என்று வரும் போது இந்த மலையக மக்கள் முன்னணியின் ஆளுமைகளை கடந்து அதே போல பலமான வர்களுடன் இணைந்து சமத்துவமாக இயங்க வேண்டிய கட்டாயம் அனுஷாவுக்கு இருக்கின்றது. அதனால் பலத்தை நிரூபிக்கவும் திறமையைக் காட்டவும் வேண்டிய கட்டாயத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்துகின்றது. ஒரு வகையில் இவருக்கான பலவீனத்தைத் தருவதான சூழலும் இந்த கூட்டணியில் நிகழக்கூடும்.

ஏனெனில், மலையக மக்கள் முன்னணியில் உள்ளது போன்ற இன்னும் இரண்டு மடங்கு ஆளுமைகளை அவர் உட்கட்சி சூழலில் சந்திக்க நேரிடுகின்றது. மூன்று கட்சிகளையும் சேர்ந்த அமைச்சர்களான திகாம்பரம், மனோ கணேசன், இராதாகிருஷ்ணன், பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் நீண்டகாலமாக மலையக மக்கள் முன்னணியில் பொறுப்பான அரசியல் துறைப் பதவி வகித்து வருபவருமான அ.அரவிந்தகுமார் ஆகியோருடனும், இளம் அரசியல் ஆளுமைகளாக தம்மை வெளிப்படுத்திவரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான எம்.திலகராஜ், வேலுகுமார், மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினர் இரா.இராஜாராம் போன்றோரை மூத்த அரசியல் வாதிகளாகக் கொண்டு களத்தில் பணியாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இவருக்குண்டு.

எனவே, அப்பாவின் ஆளுமை பலம், அரசியல் கட்சியின் பலம், அந்த கட்சியில் இருக்கக்கூடிய பதவிநிலை, கூட்டணியின் பலம், கட்சியிலும் கூட்டணியிலும் இருக்கக்கூடிய அரசியல் அனுபவசாலிகளின் பலம் ஆகிய அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாக திரட்டி மலையக மக்களுக்கான ஒரு அரசியலை முன்வைத்து செயற்படக்கூடிய பாரிய பொறுப்பும் கடமையும் வாய்ப்பும் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது.

தனது தந்தையான அமரர் சந்திரசேகரனுடன் இணைந்து பணியாற்றிய சரத் அத்துகோரள, கே.சுப்பிரமணியம், ஜெயபாரதி, கிருஷ்ணன் போன்ற அரசியல் தொழிற்சங்க அனுபவசாலிகளுடன் இணைந்து பணியாற்ற வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதும் பெரியதொரு சந்தர்ப்பமாக உள்ளது. ஒரு சட்டத்தரணி என்கின்ற வகையில் வழமையாக இருந்த மரபு சார்ந்த மலையக அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து வேறுபட்ட தனித்துவம் ஒன்று அனுஷாவிடம் இருக்கின்றது. அவ்வாறான வழியில் வந்தவர்கள் ஒரு சிலர் மாத்திரமே.

ஆக, படித்தவர்களின் அரசியல் முன்வைப்பு இப்பொழுது மலையகத்தில் நிகழ்கின்றது. புதிய சிந்தனைகளுடனான அரசியல் வீச்சு வந்திருப்பதாக சொல்லப்படுகின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் அனுஷாவின் அரசியல் பிரவேசம் என்பது மிகுந்த எதிர்பார்ப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. குறிப்பாக மலையக இளம் சந்ததி பெண்கள் மத்தியில் உருவாகியிருக்கும் எதிர்பார்ப்பை நிறைவேற்றும் பொறுப்பும் கடமையும் அனுஷாவை நோக்கிக் காத்திருக்கின்றது.

அதனை நிறைவேற்றுவாரா என்பதே எல்லோரதும் எதிர்பார்ப்பாகும். அந்த இலக்கினை அடைய இந்த ஆரம்ப அரசியல் பத்தி அவரை வாழ்த்துகிறது.

வினா சிதாசிவமே

வீரகேசரி
15/03
2017

ளுக்கு செல்வாக்கு இருக்கின்ற காலத்திலேயே உரிய சேவைகளை செய்து விலகிவிட்டால் அதற்கான பெறுமதி அதிகமே...” என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்த செய்தியை வாசித்து கொண்டிருக்கும் போது, இலங்கையை பற்றியும் இங்குள்ள பாராளுமன்ற நடைமுறைகள், கட்டமைப்புக்கள் பற்றியும் அதன் பிரதிநிதிகளின் செயற்பாடுகள் பற்றியும் அண்மைய கால செயற்பாட்டு பின்னணியுடன் தேட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதன் விளைவே இன்றைய 'அலசல்'!

ஒரு மனிதனின் தன்மையை அறிய வேண்டுமாயின், அதிகாரத்தை கொடுத்துப்பார்த்தால் தெரியும். அவரை பற்றி நாம் தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்பார்கள். இதனை அதிகாரதுறை சார் அனைத்திற்கும் மிகவும் பொருத்தமான கூற்றாகவே கொள்ளலாம். அதிகாரத்தை அனுபவிப்பதற்கு வயதெல்லை நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதா?

1977 ஆம் ஆண்டு தனது 69ஆவது வயதில் அதிகாரத்துக்கு வந்த காலஞ்சென்ற ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தனா தனது அரசியல் வாழ்வின் எல்லைகளை அடிப்படையாக வைத்தே சகல விவகாரங்களையும் அணுகினார். அதன் தொடர்ச்சியாகவே பிற்பகுதியில் வந்த பலர் அணுகினார்கள். தங்கள் வசதிக்கேற்ப அணுகிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதுவும் மறுப்பதற்கில்லை. அவர்கள் தங்கள் 'முதுமை'யின் போதான அரசியலையும் தக்கவைத்துக்கொள்ள தமக்கேற்றவகையில் கையாண்ட உத்திகள் இலங்கை அரசியலை பொறுத்த வரையில் மிக சுவாரஸ்யமானதே.

இதற்கு, முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவை இங்கு குறிப்பிடலாம். தான் பதவியில் இருப்பதற்காகவும் தனது குடும்ப அரசியலை ஆதிக்கப்படுத்துவதற்காகவும் தனது கட்சி சார் மற்றும் சாராத பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பலரை தன்னகப்படுத்தி மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை என்ற போர்வையில் அரசியல் அமைப்பையே மாற்றியமைக்கும் முதிர்ச்சியற்ற அவரது செயற்பாட்டை அவதானித்திருப்பீர்கள்.

இவ்வாறானதொரு தொடர்ச்சியான போக்கு இளம் தலைமுறையினரை அரசியலுக்குள் எவ்வாறு உள்வாங்கும் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். இளம் தலைமுறையினர் உள்வர வேண்டுமாயின்

அவர்கள் முதுமை அடையும் வரை காத்திருக்காமல் முதிர்ச்சியுடன் உள்வாங்கப்பட வேண்டியதொரு தேவை இருக்கின்றது.

அயல் நாடான இந்தியாவை நோக்கினால் அரசியலில் பெரும் பாலானவர்கள் முதுமையாகவே தெரிகிறார்கள். இளமையானவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டாலும் அவர்கள் அரசியல் முதிர்ச்சி பெற்றவர்களாக அன்றி பரம்பரை அரசியலிலோ சினிமாவிலோ புகழ்பெற்ற தனால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இலங்கையில் இவ்வாறான சுவாரஸ்ய போக்கிற்கு காரணம் என்னவாக இருக்கும் என்ற கேள்வியும் எழுவதற்கான பின்னணியும் இருக்கின்றது அல்லவா?

அதிகாரத்திற்கு வந்த பல தலைவர்கள் பதவிக்கு வரும் முன்னர், பதவிக்கு வந்த பின்னர் என்று பார்க்க வேண்டியதொரு தேவை இங்கு எழுகின்றது. அரசியலில் முதிர்ச்சிபெற்று இருப்பது என்பது வேறு, முதுமை வரைக்கும் இருப்பது என்பது வேறு. இதில் உள்ள பிரதான குறைபாடே முதுமை வரைக்கும் இருப்பதுதான்.

முதுமை வரைக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது தவறே தவிர முதிர்ச்சி வரைக்கும் இருப்பது தவறு அல்ல.

இந்த இடத்தில் சிக்மண்ட பிரைய்ட் (Sigmund Freud) என்ற புகழ்பெற்ற உளவியலாளர் இந்த முதுமை - முதிர்ச்சி பற்றி கூறியிருப்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம்

ஒரு மனிதனின் IQ(Intelligence Quotient)வை அளவிடுவதற்கு உளவியலில் ஒரு வாய்ப்பாடு இருக்கின்றது. ஒருவரது Mental age, Chronological / Biological age இவை இரண்டையும் தொடர்புபடுத்திப்பார்ப்பது சிறந்தது. இங்கு Biological age ஒருவருக்குரிய வயது அதற்குரிய செயற்பாடுகளை குறிப்பதாக அமைகின்றது.

Mental age எனும் போது மனித வயதுக்கு மேலான மூளை வயதைப் பற்றி குறிக்கின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடே ஒருவரின் IQ நிலைமையை தீர்மானிக்கின்றது.

இந்த வாய்ப்பாட்டின் அடிப்படையில், அரசியலை நோக்கினால் தம்மை மூத்தவர்கள் என பிரசாரப்படுத்திக் கொள்பவர்கள் வயதில் முதுமையானவர்களாக இருப்பார்களேயன்றி மூளை வயதிலும் முதிர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்களா? எனும் கேள்வி

யைத் தோற்றுவிக்கிறது.

இளைஞர்கள், பெண்கள் அரசியலுக்கு வரவேண்டும் என்று கூறுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுதான். ஆனால், இந்த இளைஞர்களின் வருகையும் பெண்களின் வருகையும் நேரடியாக மக்கள் பிரதிநிதிகளாக வந்துவிடுவதனால் மாத்திரம் அதனை சாத்தியமாக்கிட முடியாது. இவர்களின் வருகை, அரசியல் செயற்பாட்டுடன் ஒட்டியதாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் முதிர்ச்சியையும் எதிர் பார்க்கலாம்.

அரசியலில் முதிர்ச்சிபெற்ற மக்கள் பிரதிநிதியை உருவாக்குவது என்பது கட்சியின் கட்டமைப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. கட்சி கட்டமைப்பு அதற்கு வழிவகுப்பதாக அமைய வேண்டும். இவ்வாறான நிலைமையே பிற்கால அரசியலில் முதிர்ச்சிபெற்றவர்களை உருவாக்குவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும்.

தற்போதைய பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவை எடுத்துக் கொண்டால், அரசியல்வாதி என்ற ரீதியில் அவர் சிறந்த முதிர்ச்சி பெற்றவராக இருப்பதைக் காணலாம். பல்வேறு விமர்சனங்கள் வந்த போதிலும் அதனையும் தாண்டி இன்று பிரதமர் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்திருக்கிறார். அவர் இளைஞராக இருந்த காலத்திலேயே கட்சிக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு அந்த அரசியலுக்குள் நுழைந்தமையே பிரதான காரணமாக அமைகின்றது. திடீரென வெற்றிடத்துக்கு நிரப்பப்பட்டவராக அவர் வரவில்லை. பல்கலைக்கழக காலத்தில் இருந்தே அரசியல் செயற்பாட்டில் இருந்து வந்தமையால் இன்று வரைக்கும் அவர் வந்த வழியிலேயே ஏனைய அரசியல்வாதிகளையும் உருவாக்கும் எண்ணத்தைக் கொண்டவராகவும் இருக்கின்றார்.

சமகால இலங்கைத் தமிழ் அரசியல் பின்னணியில், இரா. சம்பந்தனின் முதுமையும் முதிர்ச்சியும் குறித்து இங்கு அலகவது பொருத்தமாகும். சம்பந்தன் முதுமை அடைந்திருப்பதால் அவரை அரசியலில் இருந்து ஓரம் கட்டவேண்டும் என குரல்கள் ஒலிப்பதை நாங்கள் அவதானிக்கின்றோம். அவ்வாறு ஓரம் கட்டப்பட்டுவிட்டால் அவரை ஈடுசெய்யக்கூடிய அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பக் கூடியவர் யார் இருக்கின்றார்? என்ற கேள்வி இங்கு எழுகின்றது. அவரது முதிர்ச்சியே இன்றைய தமிழ் மக்கள் அரசியலில் சில நகர்வுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

ஆனால், தமிழ் அரசியலில் எந்தளவு முதிர்ச்சிபெற்றவராக

சம்பந்தன் திகழ்கிறாரோ அதே முதிர்ச்சியினை எதிர்க்கட்சித் தலைவராக நாம் அவரிடத்தில் பார்ப்போமெனில், எதிர்க்கட்சித் தலைவரைவிட அதன் பிரதம கொறடாவாக செயற்படக்கூடிய மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் அனூரகுமார முன்நிற்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

சம்பந்தன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை எடுத்த பின்னரும் தான் கட்சி சார்ந்த, மக்கள் சார்ந்த பிரச்சினைகள் பற்றி மாத்திரம் பேசுகின்றாரே தவிர தேசிய அரசியலை முன்வைப்பதில் ஒரு தேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக செயற்படுவதில் அவரது முதிர்ச்சி குறித்த கேள்வி எழுகிறது.

மலையக அரசியல் சூழலில் காலஞ்சென்ற சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் முதுமை வரைக்கும் அரசியலில் இருந்ததோடு அவர் ஒரு முதிர்ச்சி பெற்ற அரசியல்வாதியாகவே இறுதிநாள் வரை செயற்பட்டார் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால், அவருக்கு பின்னால் முதிர்ச்சி பெற்ற ஒருவரிடம் அவரது கட்சியின் பொறுப்பை வழங்காமல் அவரது பரம்பரை சார்ந்த ஒருவருக்கு வழங்குகின்ற அவரது எண்ணப்பாடு இன்றைய நிலையில் இலங்கை அரசியலில் இ.தொ.கா.வை எந்த நிலையில் வைத்திருக்கிறது என்ற வினாவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

மறுபுறத்தில் த.மு.கூ. புதிய அமைப்பாக உருவெடுத்த போதும் அதற்குள் ஒரு அரசியல் முதிர்ச்சி தன்மை வெளிப்படுத்தப்படுவது அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

இலங்கை முஸ்லிம் அரசியலின் பின்னணியை பார்த்தாலும் கூட அதன் பிரதான கர்த்தாவான மர்ஹூம் அஷ்ரப் முஸ்லிம் அரசியலை தோற்றுவிக்கும் போதே முதிர்ச்சி பெற்றவராக இருந்துள்ளார். தமிழரசு கட்சியின் நீண்டகால செயற்பாட்டாளராக இருந்துள்ள மையினால் அவர் முஸ்லிம்களுக்கான அரசியலை கட்டமைப்பதில் முன்னிலையில் செயற்பட்டிருக்கின்றார். அவரது மறைவுக்குப் பின்னர் கட்சியின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பல பிரச்சினைகள், விமர்சனங்கள் வந்தபோதும் அஷ்ரப்பின் அரசியலின் ஊடே பயணித்த அமைச்சர் ரஷூப் ஹக்கீம் இன்று வரை கட்சியை வழி நடத்திச் செல்கின்றார். அதேநேரம் அவருக்கு ஈடாக செயற்பட்ட தலைமைப் பதவியையும் பொறுப்பேற்ற அம்மையார் பேரியல் அஷ்ரப்பை இன்று அரசியலில் காணக்கிடைக்கவில்லை. இது அரசியலில் முதிர்ச்சி

அற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இத்தகைய முதுமை வரைக்கு மான அரசியலையும், முதிர்ச்சியுடனான அரசியலையும் தீர்மானிக் கையில் பாராளுமன்ற கட்டமைப்பும் அதன் உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளத்திட்டங்களும் ஒரு செல்வாக்கு செலுத்துவதனையும் அவதா னிக்கலாம்.

இந்நிலையில், பொருளாதார ரீதியில் தம்மை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் பிரவேசிக்கும் புதுமுகங்கள் பலர் அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கி விடுகின்றார்கள், அல்லது தோல்வியை தழுவிக்கொள்கின்றார்கள். இலங்கை பாராளுமன்ற அரசியலில் முதுமை வரைக்கும் ஒரு பரம்பரையையோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு தொகுதியினரையோ அழைத்துச் செல்வதில் இந்த சம்பளத்திட்ட முறைமையே செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. அது பற்றி பிறிதொரு பத்தியில் பார்க்கலாம்.

இவ்வாறான நிலையைப் பார்க்கும்போது செல்வாக்குப் பெற்ற பரம்பரையே தொடர்ச்சியாக நிலைத்திருக்கக் கூடிய தன்மையை இந்த கட்டமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது என்று கூறலாம். இதன் காரண மாகவே புதுமுகங்களும் வருவதற்கு தயங்குகின்றனர். இதுவே முதுமை அரசியலுக்கும் ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்து விடுகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

அரசியலை பிழைப்புக்கான தொழிலாகக் கொள்வதானால் ஆரோக்கியமான போக்குகள் ஒருபோதும் வளர்வதற்கான வாய்ப் புகள் இருக்காது.

செல்வாக்கு

வீரகேசரி

29/03
2017

அரசியல் காவிகளும் காவிகளின் அரசியலும்

“தமிழ் இனவாதத்தைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமெனில் தலைமையும், கல்வியும் பிக்குகள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்...” என்கிறார் பிரபல இனவாத சித்தாந்தி பேராசிரியர் நளின் டி சில்வா. சில வருடங்களுக்கு முன்னர் சிங்கள பத்திரிகையொன்றுக்கு எழுதிய பத்தியில் குறிப்பிட்டிருந்ததாக ஆய்வாளர் ஒருவர் எழுதிய கட்டுரையின் மூலம் வாசித்த நினைவு வருகின்றது.

இது இவ்வாறிருக்க, தென்னாசியாவில் ஜனநாயகத்தின் நிலை (State of Democracy in South Asia) தொடர்பில் நடத்தப்பட்ட அபிப்பிராய வாக்கெடுப்பில், நாட்டு விவகாரங்களில் மதகுருமார்கள் தீர்மானம் எடுக்கும் செல்வாக்கு உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்புவதாகவே அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பிராந்தியத்தில் உள்ள முஸ்லிம் நாடுகளிலேயே இந்த அபிப்பிராயம் கூடுதலாக இருப்பதாகவும் இந்த வாக்கெடுப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் இருந்து வெளிவரும் பிரபல ஆங்கிலப் பத்திரிகையொன்றே இத்தகவலை வெளியிட்டிருந்தது. சமகாலத்தில் மிகவும் அத்தியாவசியமாக பலராலும் பேசுபொருளாக இருக்கும் விடயமாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம். இந்த அபிப்பிராயங்கள் இலங்கை உட்பட இந்தியா, நேபாளம், பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளில் உள்ள சுமார் 18,576 பேரிடமிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் உத்தர பிரதேச மாநிலத்தில் மதகுரு ஒருவர் முதலமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில், இந்த அபிப்பிராயமும் வெளிவந்துள்ளது.

மதங்களுக்கு மதிப்பளிப்பது என்பது வேறு, ஒரு மத வழிநடத்தலில் அரசியலை முன்னெடுப்பது என்பது வேறு என்றிருக்கையில், இலங்கையில் மதகுருக்கள் எவ்வாறு அரசியல் முன்னெடுப்புக்களை நகர்த்துகின்றனர். அதன் பக்கபலம் எவ்வாறானதாக இருக்கின்றது என்பது பற்றி இவ்வாற 'அலசல்' பேசுகிறது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் மதகுருக்களின் அரசியல் என்றவுடன் இந்து, கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய மூன்று மதத் தலைவர்களும் பாராளுமன்ற அரசியலில் செயற்படுவதில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே. பாராளுமன்ற அரசியல் செயற்பாட்டில் நேரடியாக ஈடுபடுபவர்களாக பௌத்த மதகுருக்களே முன் தெரிகின்றனர். அதேநேரம் அரசியலில் அழுத்தக் குழுவாகவும் சுதந்திரமடைந்த காலத்தில் இருந்தே செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். அதன் தொடர்ச்சியே இன்றைய அரசியலிலும் நகர்ந்து செல்கின்றது.

காவிகளின் தொடர்ச்சியான அரசியல் செயற்பாடுகள் ஆரோக்கியமான விடயத்துக்கு வழிவகுக்குமா? என்பது இன்றைய சிறுபான்மை இன சமூகத்தினர் மத்தியில் தொடர்ந்து எழும் ஒரு கேள்வியாகவும் இருக்கின்றது. பிக்குகளிடம் அரசியலைக் கொண்டு செல்வது ஒரு நீண்டகால கலாசாரமாக இருக்கின்றது. அரசியலில் ஒரு பெரிய பொறுப்பான பதவிக்கு வருபவரோ, அல்லது சாதாரண நிலைக்கு வருபவர்களோ மகாநாயக்க தேரர்களிடம் சென்று ஆசிரவாதம் பெற்றுக்கொள்வதோ, அல்லது அவர்களது அரசியல் பற்றி தேரர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதோ இன்று வரை இடம்பெற்று வருகின்றது. காலங்காலமாக இது இந்நாட்டின் மறைமுகமான கொள்கைச் செயற்பாடாகவும் இருந்து வருகின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

மேற்கத்தேய நாடுகளில் அரசியலை தீர்மானிக்கும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக தெற்காசிய நாடுகளில் இதுபோன்றவர்கள் இல்லை என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்ட போதும் மறைமுகமாக ஒரு முறைமை இருக்கிறது.

இது ஒரு பௌத்த நாடு என்றும், இங்கு நடத்தப்படுகின்ற ஆட்சிபௌத்த ஆட்சி என்றும் அதற்கான ஆசிரவாதத்தை சிரேஷ்ட மதகுருவிடம் பெற்றுக்கொள்வதென்பதும் இயல்பாக பேணப்பட்டு வருகின்ற ஒரு அரசியல் கலாசாரமாக இருக்கின்றது. ஆனால், இது அரசியல் அமைப்பிலோ அல்லது வேறு எங்கும் எழுதப்

படாமலேயே பின்பற்றப்பட்டு வருகின்ற நடைமுறையாக இருந்து வருகின்றது. இதில் உள்ள சுவாரஷ்யம் என்னவெனில் சிறு பான்மை சமூகங்களின் தலைவர்கள் கூட மகாநாயக்க தேரர்களிடம் சென்று ஆசி பெறுவது ஒரு 'பெஷன்' என்று ஆகி விட்டது.

இந்த முறைமையினூடாக பௌத்தம் என்பது அல்லது தேரர்களிடம் ஆசி பெறுவது என்பது ஒரு உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கப்படுகின்ற நிலையில் அவர்களின் வழிகாட்டலில் தான் இந்த அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற தோற்றப்பாட்டை கொண்டு வருகின்றது. அரசியலமைப்பு மாற்றம் மகாநாயக்க தேரரின் பார்வைக்கு சமர்ப்பித்த பின்னரே நிறைவேற்றப்படும் என்று அண்மையில் ஜனாதிபதி கூறியிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த நிலையில்தான் காவிகளிடம் இருந்து அரசியல் பிறக்கின்றது. தங்களது ஆசியுடனேயே இந்த அரசியல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றால், தாங்களே இந்த அரசியலை தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருப்பதாக தீர்மானிக்கின்ற பிக்குகளின் அரசியல் முன்னெடுப்புக்கள் வந்து சேர்கின்றது. இதன் வெளிப்பாடே பிக்குகள் பாராளுமன்ற பிரசேவத்துக்கு காரணமாக அமைகின்றது. அந்த வகையில், இலங்கை வரலாற்றில் முதன்முறையாக பாராளுமன்ற அரசியல் செயற்பாடுகளுக்கு பிரவேசித்த பிக்கு காலி மாவட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய பத்தேகம சமித்த தேரர் (லங்கா சமசமாஜக்கட்சி). மதகுருவாக இருந்தபோதும் இடதுசாரி கொள்கையுடைய இவரது பிரவேசமே முதன்முதலாக அமைந்தது. 2001ஆம் ஆண்டு முதல் 2004ஆம் ஆண்டு வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த இவர், தற்போது தென் மாகாண சபை உறுப்பினராகவும் இருக்கின்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து ஜாதிக ஹெல உறுமய பாராளுமன்ற பிரவேசத்திற்கு உள்நுழைகின்றது. ஆனால், இவர்களின் பிரவேசம் முற்றுமுழுதாக பௌத்தவாதத்தை முன்வைத்து பௌத்த மதகுரு ஒருவரையே தலைவராகக் கொண்டு கடும்போக்கு சிந்தனையுடைய கொள்கையுடையதாக இருந்தது யாவரும் அறிந்த விடயமே.

பாராளுமன்றத் தேர்தலில் முதலாவது தடவையாக ஜாதிக ஹெல உறுமய தமது 260 வேட்பாளர்களையும் பௌத்த துறவிகளாக களமிறக்கியது. 2004ஆம் ஆண்டு நடந்த அந்த தேர்தலின்

போது மொத்தம் 5,52,724 வாக்குகளைப் பெற்று மொத்த தேசிய வாக்குகளில் 5.97 வீதத்துடன் 9 ஆசனங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. 2010 ஆம் ஆண்டு ஜாதிக ஹெல உறுமய 3 ஆசனங்களை மட்டுமே பெற்றுக்கொண்டது.

தற்போதைய நிலையில் ஒருவர் மாத்திரமே பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற நிலையில், அவர் ஹெல உறுமயவில் இருந்தும் விலகி ஐ.தே. கட்சியின் தேசியப்பட்டியலில் ஜனாதிபதியின் தயவில் இருக்கின்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார். ஆனால், பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியேயான இவர்களது அரசியல் செயற்பாடுகள் பெரும் அபாயகரமானதாகவே இருக்கின்றன என்பதை ஊடகங்கள் வாயிலாக அறியக் கூடியதாகவுள்ளதுடன் அன்றாடம் சமூக வலைத்தளங்களில் வெளியிடப்பட்டு வரும் காணொளிகள் மூலம் முழுமையாக பார்க்கக் கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

1818இல் கண்டியில் பிரிட்டிஷ் கொடியை இறக்கிய சுமங்கள தேரருக்கு அந்த இடத்திலேயே சிலையும் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்றும் அவர் தேசிய வீரர்! புத்த ரக்கித்த தேரோவால் பிரதமர் பண்டாரநாயக்க 1959இல் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட நாள் இந்த அபாயத்தின் ஆரம்பமாக இருக்கின்றது. அந்தளவு தீவிர போக்கு இருந்துள்ளது. 1965 இல் தமிழ்மொழி சட்டத்துக்கு எதிராக ஊர்வலம் சென்றபோது பொலிஸாரால் கொல்லப்பட்ட தம்பராவே ரத்னசார தேரோ சிங்கள பௌத்தர்களின் வீரர்! அதன் தொடர்ச்சியாக தற்போதைய காலத்தில் தோற்றம் பெற்றுள்ள பொதுபலசேனா, தோற்றம்பெற்று வருகின்ற இராவண பலய போன்ற பிக்குகள் மட்டத்தில் செய்யப்படுகின்ற அரசியல் செயற்பாடுகள் சமூககட்டமைப்புக்களை மீறி செயற்படுவதாக தெரிகின்றது. இவ்வாறான போக்குகளிலேயே இந்த காவிகளின் அரசியல் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது.

மறுபுறம் பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே இருந்த, காலஞ் சென்ற சோபித்த தேரரின் அரசியலையும் மறந்துவிட முடியாது. ஆரம்பத்தில் கடும்போக்காளராக இருந்தாலும் பின்நாளில் நல்லாட்சி உருவாகுவதற்கு காரண கர்த்தாவாகவும் முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும் இருந்தவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாராளுமன்ற அரசியலுக்குள் இருவேறு கொள்கைகளையுடையவர்களே ஆரம்பத்தில் நுழைந்தனர் என்பது அறிந்த விடயமே.

ஆனால், அதற்கு வெளியே அதாவது பிரதமர் பண்டார நாயக்காவை சுட்டுக்கொன்ற புத்த ரக்கித்த தேரர் முதல் தற்போது தீவிரமாக செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஞானசார தேரர் வரையானோர் அரசியலை முன்வைக்கும் நோக்கம் எவ்வகையானதாக இருக்கின்றது என்பது அவதானத்துக்குரியது.

இந்நிலையில், பிக்கு அரசியல் தடை சட்டம் ஒன்றை 2012ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஐ.தே.க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் விஜயதாச தனிப்பட்ட சட்ட மூலமொன்றாக முன்மொழிந்தார். அதாவது அரசியலமைப்பின் 91ஆம் பிரிவைத் திருத்துவதன் மூலம் இனிமேல் மதத்தலைவர்கள் எவரும் அரசியலில் ஈடுபட முடியாத படி திருத்தத்துக்கு உள்ளாக்க வேண்டும் என்றார். அரசியலமைப்பின் 91ஆம் பிரிவானது பாராளுமன்ற உறுப்பினராவதற்கான தகுதி பற்றி பேசுகிறது. ஜாதிக ஹைல உறுமய விஜயதாசவின் பிரேரணைக்கு கடும் எதிர்ப்பை வெளியிட்டது. போதிய ஆதரவற்ற நிலையில் அந்த பிரேரணை கிடப்பில் போடப்பட்டது என்பதும் வருந்தத்தக்க விடயமே. ஆனால் அவர், இப்போது புத்தசாசன அமைச்சராக இருக்கின்ற நிலையில் இந்தப்பிரேரணையை முன் வைப்பாரா என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது.

எது எவ்வாறாயினும் பிக்குகளிடத்தில் நாம் அரசியலை கொண்டு சென்று முன்வைப்பதன் காரணமாகத்தான் பிக்குகளின் அரசியல் முன்னெடுப்பு என்பதை நாமே அவர்களிடத்தில் காவிச் செல்கின்றோம். மதகுருக்களிடம் அரசியலை காவிச்செல்லும் நிலை நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வரை காவிகளின் அரசியலை நிறுத்த முடியாது.

வீரகேசரி

05/04
2017

வீரகேசரி

அரசல

சென்னை சிலை' கூடவில்லை... அமைச்சர்கள் அவர்கள்...
 சென்னை சிலை' கூடவில்லை... அமைச்சர்கள் அவர்கள்...
 சென்னை சிலை' கூடவில்லை... அமைச்சர்கள் அவர்கள்...

அரசியலும் வியாபாரமும்

சென்னை சிலை' கூடவில்லை... அமைச்சர்கள் அவர்கள்...
 சென்னை சிலை' கூடவில்லை... அமைச்சர்கள் அவர்கள்...

அரசியலும் வியாபாரமும்

'மேர்வின் சில்வா' ஊடகவியலாளர்களால் அவ்வளவு இலகுவில் மறந்துவிடக்கூடிய பெயர் அல்ல. இப்போதைய நல்லாட்சிக்கு முன்பு இருந்த 'ஹீரோ'. அப்போது இவருடைய ஆட்சி எப்படி இருந்தது என்று ஊகிக்கலாம். பலராலும் நகைப்பாக பார்க்கப்படும் ஒருவர். முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் ஆட்சிகாலத்தில் துணிச்சலாக குழப்படி செய்த அரசியல்வாதிகளில் மேர்வின் முதன்மையானவர் என்பதை மறுக்க முடியாது.

'கலாநிதி' மேர்வின் சில்வா, என்ன அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கியே விட்டாரா?" என்று பலரும் பேசிக்கொண்டிருந்த நிலையில் கடந்த இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் திடீரென ஓர் அறிவிப்பு... "நீங்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபட வேண்டுமாயின், அரசியலில் ஈடுபடுவதிலிருந்து ஒதுங்கிவிட வேண்டும்..." இது மேர்வின் சில்வாவின் அதிர்ச்சியான அறிவிப்பு.

அப்படியாயின் மேர்வின் சில்வா கூட, "அரசியலில் புனிதத்துவம் இருக்கவேண்டும்" என்கிறாரா? புதிய அரசியல் கட்சியொன்றை ஆரம்பிக்க உள்ளதாக முன்னாள் அமைச்சர் மேர்வின் சில்வா ஓர் அறிவிப்பை கடந்தவாரம் ஊடகவியலாளர் மத்தியில் தெரிவித்திருந்தார். 'அநீதி' என்ற பதம் அவர் ஆரம்பிக்கவுள்ள புதிய கட்சியில் இடமில்லை என்பதுதான் அவரது பிரதான நோக்கு.

முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஊழல் செய்யாவிட்டால் அரசியலையே முன்னெடுக்க முடியாது என்றளவிற்கு அரசியலில் மாத்திரம் அல்ல, ஊடகவியலிலும் கூட ஊழலை செய்து கொண்டு வந்தவருக்கு இப்போது

சமூக பொறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

இது வரவேற்கத்தக்க விடயம் தான். ஏனெனில், நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் ஆட்சியின் பின்னர் "தூய அரசியலை முன்னெடுப்போம்..." என்ற தொனிப்பொருளில் நாடளாவிய ரீதியில் ஜனாதிபதியின் தலைமையில் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை யாவரும் அறிந்ததே.

2015 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 12 ஆம் திகதியளவில், ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தில் இதுவரை சுமார் 26 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கத்துவம் பெற்றிருக்கின்றமை வரவேற்கத்தக்க விடயம். அந்த இயக்கம் M12M என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த M12M ஊடாக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் தூய அரசியல் முன்னெடுப்புகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இவ்வாறான நேரத்தில், முன்னாள் அமைச்சர் மேர்வின் சில்வா எதிர்பார்க்கும் 'தூய அரசியலையும்' M12M முன்னெடுக்கும் தூய அரசியலையும் பற்றி இந்த வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

2015 நல்லாட்சி உருவாக்கமானது மக்களின் வாக்களிப்பினால் மட்டும் உருவானதல்ல. சிவில் சமூகங்களின் தொடர்ச்சியான உரையாடல்களும் அழுத்தமும் ஆட்சி மாற்றத்தை நோக்கியதாக இருந்தன. இதன் உருவாக்கத்திற்கு ஏறக்குறைய 45 சிவில் அமைப்புக்கள் பங்கேற்றிருந்தன. அத்தகைய சிவில் சமூகங்களுள் சர்வோதய, பெவ்ரல், ரைட்ஸ்நவ், சணச போன்ற நிறுவனங்கள் ஒன்று சேர்ந்து 2015 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 12 ஆம் திகதி M12M எனும் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து அரசியல்வாதிகளின் இணக்கப்பாட்டுடன் ஒரு பிரகடனத்தை கைச்சாத்திட்டன.

இதில், ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன, பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க, அப்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நிமால் சிறிபால டி சில்வா, கூட்டமைப்புத் தலைவர் இரா.சம்பந்தன், ஜே.வி.பி. சார்பில் சுனில் ஹந்துன்நெத்தி, த.மு.கூட்டணி சார்பில் மனோ கணேசன், சிறிதுங்க ஜெயசூரிய எனும் பலரும் இந்த பிரகடனத்தில் கைச்சாத்திட்டனர்.

அரசியலை தூய்மையாக்குவதற்கு அந்த பிரகடனங்கள் முன் வைக்கும் விடயங்கள் இவைதான்.

அரசியல்வாதியாகும் ஒருவர் நியாயமான முறையில் பணம்

சம்பாதிப்பவர், அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தாதவர், இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாகாதவர், மக்களால் இலகுவாக நெருங்கக்கூடியவராக இருத்தல், சுற்றாடலுக்கு தீங்கு ஏற்படுத்தாதவராக இருத்தல், சமூக சேவையாற்ற சிறந்தவர், சகல இன-மத-கலாசாரங்களுக்கும் மதிப்பளிப்பவர், பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்கும் பொருட்டு பாலின சமத்துவத்தை ஊக்குவிப்பவர் போன்ற தகுதிகளை உடையவராக இருந்தல் வேண்டும்.

மேற்படி, பிரகடன உள்ளடக்கத்தைப் பார்க்கும்போது இப்போதைய அரசியல் கலாசாரத்தில் இவை இல்லை அல்லது குறைவு என்ற காரணத்தினாலேயே இவற்றைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் நல்லாட்சியை உருவாக்க முடியும் என சிவில் அமைப்புக்கள் நம்புவதாகக் கொள்ளலாம்.

இந்த தூய அரசியல் முன்னெடுப்புடன் தொடர்புடையதான இரண்டாவது மாநாடு கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் 2016 மே மாதம் இடம்பெற்ற போது, மேற்குறிப்பிட்ட மேல்மட்ட அரசியல்வாதிகளுக்கு மேலாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 26 பேர் இந்த M12M இயக்கத்துடன் இணைந்திருப்பதுடன் தூய அரசியலை முன்னெடுக்கத் தயாராக இருப்பதாக ஜனாதிபதி முன்னிலையில் உறுதிமொழியும் எடுத்துக்கொண்டனர். அதற்கு மைய இவ்வருடம் மார்ச் மாதம் முழுதும் இந்த தூய அரசியல் முன்னெடுப்புக்கான பிரசார பணிகளை முன்னெடுத்தது. ஆரம்ப வைபவம் சுதந்திர சதுக்கத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

எதிர்வரும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலில் மக்கள் எவ்வாறு வாக்களிக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பான பிரசாரத்தை M12M நாடு முழுவதும் முன்னெடுத்தபோது பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டுக்கான இறுதி நிகழ்வு கடந்த 7ஆம் திகதி பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன தலைமையில் நடைபெற்றது.

இவ்வாறான பல்வேறு முன்னெடுப்புக்களுடன் ஒப்பிடுகின்ற போது அடிமேல் அடியெடுத்தால் அம்மியும் நகரும் என்பது போல தூய அரசியலை முன்னெடுப்பது பற்றி 'மேர்வின் சில்வா' பேசுகின்ற நிலை வரவேற்கக் கூடியதே. ஆனால், அவர் கூறுவதைப்

போல வியாபாரம் செய்வதை நிறுத்தவிட்டு அரசியல் செய்வதால் மட்டும் அரசியலை தூய்மைப்படுத்தி விட முடியாது. 'நல்ல வியாபாரிகள்' அரசியல்வாதிகளாக இருக்கும் இதே நாட்டில் தான் 'அரசியல் வியாபாரிகளும்' இருக்கின்றார்கள்.

சங்கத்தீர்வையற்ற வாகனங்களை இறக்குமதி செய்ய தடை விதிப்பதனால் மட்டும் தூய அரசியல்வாதிகளை உருவாக்கிவிட முடியாது. சாதாரணமாக சுமார் 100 ஊழியர்களைக் கொண்ட நிறுவன நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு மாதாந்த சம்பளத்துடன் வழங்கப்படும் வாகன, தங்குமிட வசதிகளையும் இவ்விடத்தில் ஒப்பிட்டுக் கூற வேண்டும்.

எனவே, இலட்சக்கணக்கிலும் ஆயிரக்கணக்கிலும் வாக்குகளைப் பெற்று, அவர்களுக்கு சேவையாற்ற வேண்டிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவருக்கு வாகனம் ஒன்றை வழங்குவதும் நல்ல சம்பளத் திட்டம் ஒன்றை வழங்குவதும் அவசியம். வாகனத்திற்காக சங்கத்தீர்வை சலுகை வழங்கும் முறை நிறுத்தப்பட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனதும் அவருக்கு வாகனத்தை வழங்கும் நடைமுறை அறிமுகப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

தீர்வை சலுகையை வைத்துக்கொண்டு வாகனம் வாங்க முதலீடு செய்ய முடியாதவர்கள் அந்த தீர்வை சான்றிதழை விற்று வாகனம் வாங்க முயற்சிக்கும் போதே அது ஊழலாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. அது மாத்திரமன்றி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளத் திட்ட முறைமை பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவருக்கான அடிப்படைச் சம்பளம் 54,000 ரூபா தான். 2017 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கு வருகைக் கொடுப்பனவு 500 இல் இருந்து 2500 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 8 நாள் அமர்வு என்றால் 20,000 ரூபா மேலதிகமாகக் கிடைக்கும். ஆக 74,000 ரூபா! எரிபொருள், தூரங்களுக்கு அமைவாக சராசரி 50000 ரூபா வழங்கப்படுகின்றது. மொத்தம் 125000 ரூபா. இது ஒரு நிறுவனத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு வழங்கப்படும் தொகையை விட மிகக் குறைவானதே.

இதனை வைத்துக்கொண்டு அவர்களது தொகுதியில் இடம் பெறும் பலதரப்பட்ட விடயங்களுக்கு செல்ல வேண்டும். இதனை யெல்லாம் சமாளிக்க முடியாதவர்கள் அடுத்து யோசிப்பது வியா

பாரம். நேரடியாக கடைபோட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்து செய்யும் வியா பாரத்தையும் இவர்கள் வேலைப்பளுவால் முன்னெடுக்க முடியாது. ஆகவே இவர்கள் நாளும் வியாபார முறைமை 'கமிஷன்'! கடைசியாக மக்களின் அபிவிருத்திக்காக முன்னெடுக்கப்படும் வீதியமைப்பு முதல் வீடமைப்பு வரை சகல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் இருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளுகிறது.

இதனை கேள்விப்பட்டு இலகுவான வியாபாரமாக 'அரசியலைத்' தெரிவு செய்யும் கலாசாரம் தோன்றுகிறது. இப்படி சீர்கெட்டு நிற்பதுதான் இந்த நாட்டின் அரசியல்.

எனவே வியாபாரி அரசியல்வாதியாவதை தடுப்பதற்கு முதலில் 'அரசியல் வியாபாரம்' நிறுத்தப்படல் வேண்டும். இம் முறைமை மாற்றப்படல் வேண்டும். அதற்கு சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் முன்னெடுக்கப்படும் முறைமைகள் பற்றி நம் நாடும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

மேர்வின் சில்வாவே ஆரம்பிக்கவுள்ள தனது புதிய கட்சியில் இதனை சிந்தித்தால் ஏனையோர் சிந்திக்க என்ன தயக்கம்.

விவாக் சிவசுவாமி

வீரகேசரி
12/04
2017

சுவாசித்து வந்தனர் என்பதும் இதன்போது சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. ஏன் இவர்கள் இந்த சூழலுக்கு இசைவாக்கப் படுத்தப்பட்ட மக்களாகவே இருந்துள்ளனர்?

அனர்த்தமும் நடந்து முடிந்து விட்டது.

மீரியபெத்தை, சாமசரகந்தை இயற்கையாக அமைந்த மலைகள். அவற்றின் சரிவுக்கு கூட மனிதவள பயன்பாட்டுக்காக முறையற்ற விதத்தில் இயற்கை பயன்பட்டதாக இருக்கக்கூடும். எனினும் மீதொட்டமுல்லை சரிவு என்பது நாமே தலையில் மண்ணைவாரி அள்ளிப்போட்டுக் கொண்டதற்கு ஒப்பானது. இப்போது குப்பை மேடு சரிந்து உயிர்ப்பலி ஏற்பட்டதும், “முன்னைய ஆட்சியா...? இன்றைய ஆட்சியா...? இதற்கு பொறுப்பு?” என்ற வாத-விவாதங்களையே அதிகம் காண முடிகின்றது. யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் உயிர் பொதுவானதே!

எதுவாயினும் ‘ஆட்சிகள் தான் காரணம் என்கிற பொது முடிவுக்கு வருவதற்கு இந்த விவாதங்கள் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன. அந்தப் புள்ளியில் இருந்தே இந்த வார ‘அலசல்’ இடம்பெறுகிறது.

எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு கால ஆட்சியிலும் இந்த ‘மீதொட்டமுல்லை’ பிரசித்திபெற்ற இடமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இன்றும் இருந்து வருகின்றது. இதனை யாவரும் அறிவர்.

“எனது ஆட்சிகாலத்தில் இப்பகுதிக்கு புதியதொரு அபிவிருத்தித் திட்டத்தை முன்னெடுக்க திட்டம் தீட்டியிருந்தேன். ஆனால், அதற்கிடையில் தேர்தலில் மக்கள் என்னை தோற்கடித்துவிட்டார்கள்” என்கிறார் முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ!

உண்மைதான். ராஜபக்ஷக்களின் ஆட்சிகாலத்திலேயே நகர அபிவிருத்தி மிகவும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு ‘கொழும்பு’ நகர் மிகவும் சுத்தப்படுத்தப்பட்டு நகரவாசிகள் நலமுடன் வாழ வழி செய்தது. அது மாத்திரம் அல்லாமல் நகரும் அழகுபெறச் செய்தது. ஆனால், இந்த சுத்திகரிப்பு நகரை அண்டிய பகுதியில் மீதொட்டமுல்லையில் மேடாக ஆக்கப்பட்டதுதான் இன்றைய மக்கள் பலிக்கு காரணமாக இருந்து விட்டதா? என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

குப்பையை ‘குப்பை’யாக மாத்திரம் பார்த்து விட்டதால் மீதொட்டமுல்லையில் சுகாதாரம் முழுமையாக மறக்கப்பட்டு

விட்டது. கடந்த தேர்தலின் போது இந்த 'குப்பை' மேட்டு விவகாரம் தேர்தல் பிரசாரங்களில் ஒரு பேசுபொருளாக இருந்தது என்பதை மக்கள் மறந்து விடக்கூடாது.

இங்கு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நெல் களஞ்சிய சாலையில் தற்காலிகமாக வசிப்பதற்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் விடத்தில் இரு விடயங்களை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

மீதொட்டமுல்லையும் தற்காலிகமாக இடம்பெற்ற ஒரு சம்பவம் அல்ல. ஏனெனில் குப்பைகள் கொட்டும் இடத்தை தேடிப் போய் மக்கள் வாழ்வதில்லை. மக்கள் இருக்கும் இடத்தை நோக்கியே குப்பைகள் கொட்டப்பட்டன. இது புளுமென்டல் பகுதி மக்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக குப்பைகள் தற்காலிகமாக மீதொட்டமுல்லைக்கு கொண்டுச் சொல்லப்பட்டது என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது. பின்னாளில் இதுவே இப்பகுதியில் நிரந்தரமாக்கப்பட்டு விட்டதை மறுத்துவிடவும் முடியாது.

கொஸ்கம பகுதியில் கடந்த வருடம் இடம்பெற்ற கோர விபத்துச் சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்டலாம். ஏனெனில் அது மக்கள் வசிக்கும் பகுதியில் இருந்த மரக் களஞ்சியசாலை, தற்காலிக ஆயுதக் களஞ்சியமாக மாற்றப்பட்டு, பின்னாளில் நிரந்தர களஞ்சியமாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது! இறுதியில் இந்த இடத்தில் இடம்பெற்ற கோர வெடிப்புச் சம்பவத்தில் அருகில் இருந்த குடியிருப்புக்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பதற்றத்துக்கும் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகினர்.

இந்நாட்டில் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற தற்காலிக வேலைத் திட்டங்கள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் நிரந்தரமாக்கப்படும் போது தான் இவ்வாறான சம்பவங்களுக்கு ஏதுவாக அமைந்துவிடுகின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இதற்கு உரிய திட்டமிடல் முறைமை இன்மையே காரணமாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது.

தேசியத் திட்டமிடல் அமைச்சு மக்களுக்கு எவ்வாறான திட்டமிடல் ஒன்றை செய்து வருகின்றது என்பது மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டும். ஆனால், இது நடக்கின்றதா? என்பதும் ஒரு கேள்வி தான். இந்நிலையில் ஒரு சில விடயங்களை விளக்க வேண்டிய தேவையும் இங்கு இருக்கின்றது.

கழிவகற்றல் ஒரு பொறிமுறை. உயிரினங்களில் அது இயற்கையாக இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. இதனை ஒரு தனிநபராக,

குடும்பமாக மேற்கொள்ளும்போது நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் சிரத்தையை, சமூகமாக கூட்டாக ஏற்றுக்கொள்கிறோமா? என்பதில் தான் இந்த 'கழிவு முகாமைத்துவம்' (Waste Management) பற்றி சிந்திக்க நேர்கிறது.

முகாமைத்துவம் என்றதுமே அது 'கோர்ட் சூட்' ஆடைகளுக்கும் நுனி நாக்கு ஆங்கிலத்துக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகப் பார்க்கப் பழகிவிட்டோம். ஆனால், இது ஒரு விஞ்ஞானம் என்பதையும் இயற்கையாக இடம்பெற வேண்டியதென்பதையும் எண்ண மறுக்கிறோம். அன்றாடம் நாம் செய்யும் அத்தனைக் கடமைகளுக்குக் குள்ளும் முகாமைத்துவம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

திட்டமிடல், ஒழுங்கமைத்தல், நெறிப்படுத்தல், கட்டுப்படுத்தல் ஆகிய நான்கு படிமுறைகளுமே முகாமைத்துவம். இதனை எந்தெந்த துறைகளுக்கு தேவையோ அங்கு பிரயோகம் செய்யும்போது அந்த முகாமைத்துவம் வெவ்வேறு பெயர்கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது.

மேற்படி நான்கு படிமுறைகளையும் நிதியில் கையாண்டால் நிதி முகாமைத்துவம், சந்தைப்படுத்தலில் கையாண்டால் சந்தைப்படுத்தல் முகாமைத்துவம், ஆளணியினரில் கையாண்டால் ஆளணி முகாமைத்துவம் இப்படி அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். நேரத்தை சரிவர மேற்படி படிமுறைகளுடன் கையாண்டால் அது நேர முகாமைத்துவமாகின்றது.

காலத்திற்கு காலம் முகாமைத்துவம் எனும் விஞ்ஞானம் பல்வேறு ஆய்வுகளையும் வளர்ச்சிகளையும் கொண்டு வருகிறது. மேலைத்தேய நாடுகளில் இந்த முகாமைத்துவ விஞ்ஞானம் ஆய்வுக்கும் பயன்பாட்டுக்கும் உள்ளாகும் அளவுக்கு தென்னாசிய நாடுகளில் இவ்வாறான நிலை இல்லை.

நிதிசார் இடர் ஏற்படும்போது அதனை எதிர்கொள்ள காப்புறுதி செய்து கொள்ளும் முறைகூட ஒரு முகாமைத்துவம்தான். இதனை ஆபத்து முகாமைத்துவம் (Risk Management) என்கின்றனர். அது போல இடர்கள் ஏற்படும்போது அதனைச் சமாளிப்பதற்கான முகாமைத்துவத்தை இடர் முகாமைத்துவம் என்கின்றனர் (Disaster Management).

நமது நாட்டில் இடர் முகாமைத்துவ அமைச்சு என்ற ஒன்று கூட இருக்கிறது. இடர் வருவதற்கு முன்பதாக ஏதேனும் திட்ட

மிட்டு, ஒழுங்கமைத்து, நெறிப்படுத்தி, கட்டுப்பாடு செய்ததாக எந்த வரலாற்றுப் பதிவும் இல்லை. மாறாக இடர் நேர்ந்த பின்னர் என்ன நடந்தது? எப்படி நடந்தது? எத்தனை இழப்பு? எவ்வளவு நட்டஈடு என அறிக்கையிடும் அமைச்சாகவே இருந்துவருகிறது. ஆக முகாமைத்துவத்தின் அடிப்படையே இல்லாத அமைச்சினை வைத்துக் கொண்டு எப்படி இடர்களை எதிர்கொள்வது?

இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த குப்பைமேட்டுச் சரிவைக் கூட 'கழிவு முகாமைத்துவ' சிந்தனையுடன் ஆட்சியாளர்கள் அணுகுவதாகத் தெரியவில்லை. கிராண்ட்பாஸ் - புளுமெண்டல் பகுதியில் இருந்து மீதொட்டமுல்லை போனதுபோல் மீதொட்டமுல்லையிலிருந்து கதிரயானவுக்கும் தொம்பேக்கும் பிரச்சினையை தள்ளிப் போடும் 'ஓத்திவைப்புதான்' சிந்திக்கப்படுகின்றது.

இனப்பிரச்சினையில் இருந்து குப்பைப் பிரச்சினைவரை இந்த நாட்டில் தீர்வு நோக்கிப் போகாமல் இருப்பதற்கு காரணமே இந்த 'தள்ளிப்போடும் கலாசாரம்தான்'.

இலங்கை இப்போது செல்லும் பாதை ஒரு திட்டமிடப்படாத பாதை. அது அரசியலானாலும் சரி குப்பையானாலும் சரி. உற்பத்தியை இலக்காகக் கொண்ட பொருளாதார திட்டமிடல் இல்லை. எவ்வித திட்டமிடலும் இல்லாத இறக்குமதி கலாசாரம் இந்த நாட்டை அதலபாதாளத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதை ஆட்சியாளர்கள் அறிவார்களா? இறக்குமதியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு குப்பைகளே எஞ்சுகின்றன. வெங்காயம், கிழங்கு இதில் பிரதானம். இலக்ரொனிக் பொருட்கள் அடுத்து!

ஆக, குப்பைகளைக் கொட்டுவதற்கு முன்னர் அவை எப்படி வந்து சேர்கின்றன என்கின்ற ஆய்வு தேவை.

ஐ.நா சபையின் 'நிலைபேறான அபிவிருத்தி' (Sustainable Development) இலக்குகளை அடையப்போவதாக அவ்வப்போது மாநாடுகள் நடாத்தப்படுகின்றன. இயற்கையைப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் ஊடாக அதாவது வருங்கால பரம்பரைக்கு இயற்கை வளங்களை மிகுதியாக்குவதுதான் இந்த நிலைபேறான அபிவிருத்தி எண்ணக் கருவின் அடிப்படை என்பதை உணரந்தார்களோ இல்லையோ, நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்திக்கு ஒரு அமைச்சை உருவாக்கி விட்டார்கள். அங்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கே வெளிச்சம்.

'மெகா பொலிஸ்' என ஒரு அமைச்சு. இந்த குப்பைக்கும் எனக்கும் சம்பந்தமில்லை. அதற்கு மாகாண உள்ளூராட்சி நிறுவனங்களே பொறுப்பு என அறிக்கை விட்டதோடு அடங்குகிறது அந்த அமைச்சு.

ஆக, தொட்டதெற்கெல்லாம் அமைச்சு உருவாக்குவதல்ல 'ஆட்சி'. ஆட்சி என்பது முகாமைத்துவம். மக்களை, மக்களால் உருவாக்கிய ஆட்சி எவ்வாறு முகாமைத்துவம் செய்கிறது என்பதில் தான் 'ஆட்சியின்' வெற்றி தங்கியிருக்கிறது. எனவே திட்டமிடலை, அரசும்நடைமுறைப்படுத்தலை அமைச்சும்மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிங்கப்பூர் 'லீ குவான்யூ' ஆட்சியாகட்டும், மலேசிய 'மாகதிர்' முறை ஆட்சியாகட்டும், ஆராய்ந்து பார்த்தால் அடிப்படையில் அங்கு ஒரு முகாமைத்துவம் இடம்பெற்றிருக்கும்.

பிரச்சினை நமது நாட்டில் ஆட்சிகள் மாறுகின்றனவே தவிர ஆட்கள் மாறுகின்றனரே தவிர முகாமைத்துவத்தில் மாற்றமோ முன்னேற்றமோ இல்லை. தென்னாசியாவில் பூட்டானிடம் கற்றுக் கொள்ள ஏராளம் உண்டு. மேலைநாடுகளிடம் எதையெதையோ கற்றுக்கொள்ளும் நாம், கழிவு முகாமைத்துவத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பது ஏன் எனத் தெரியவில்லை? இனப் பிரச்சினையை தீர்க்க கற்றுக்கொண்ட பாடங்களும் நல்லிணக்கமும் என்று ஒரு ஆணைக்குழு இருந்தது! இப்போது அதற்கு என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. மே மாதம் பாராளுமன்றம் கூடியதும் குப்பை 'நாறும்'

நல்லாட்சியில் பெரிதாக நல்லது ஒன்றும் நடந்துவிடாது என மக்கள் நம்பத் தொடங்கிவிட்டார்கள். குறைந்தபட்சம் 'குப்பை' முகாமைத்துவத்தையாவது கற்றுக்கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தினால் குப்பையை ஆண்ட நல்ல ஆட்சியாகவாவது வீட்டுக்குப் போகலாம்.

வீரகேசரி

26/04
2017

வீரகேசரி

'அர்த்தமிழந்த' மேதினம்

அரசியல் கட்சிகள் தங்களது பலத்தைக் காட்டும் சர்வதேச வருடாந்த திருவிழா முடிவடைந்து இன்றுடன் மூன்று நாட்கள் ஆகிவிட்டது. ஒரு காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கான தினமாவே இருந்த இத்தினம், தற்போது யார் அதிகளவான கூட்டம் சேர்க்கும் கட்சிகள் என போட்டித்தன்மையை உருவாக்கியுள்ள தினமாக மாறிவிட்டதை நாம் கண்கூடாக பார்க்கக் கூடியதாக மாறிவிட்டது.

“கடந்த வருட மே தினத்தை விட இவ்வருட நிகழ்வில், பெரும் எண்ணிக்கையிலானோர் ஆர்வமாகவும் அக்கறையுடனும் கலந்து கொண்டிருக்கின்றனர்” என்று அந்தந்த கட்சித் தலைமைகள் பகிரங்கமாக உரையாற்றி அதனை உறுதிசெய்திருந்தார்கள்.

சினிமாவில் சுப்பர் ஸ்டார் அடிக்கடி பேசும் “இது நானா சேர்த்த கூட்டமில்ல: தானா சேர்ந்த கூட்டம்” இந்த மைன்ட் வொயிஸ் (Mind Voice) அடிக்கடி கேட்கிறது இந்த திருவிழா முடிந்தும்.

தொழிலாளர்களின் வர்க்க நலன் சார் உரிமைகளை கோரும் மேடையாக இருந்த 'மேதின மேடை' இன்று அரசியல் கட்சிகளின் பிரசார மேடையாக மாறிவிட்டிருப்பது மன வருத்தத்திற்குரியதொன்றாகவே நோக்க வேண்டியதாக உள்ளது.

அரசியல் கட்சிகள் தமது பலத்தை காட்டும் வருடாந்த 'அரசியல் காட்சி' நிகழ்வாக இந்த தொழிலாளர் தினம் மாறியிருப்பதை இவ்வாற 'அலசல்' அவசகின்றது.

ஆனால், இவ்வசனங்கள் அனைத்தும் ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சி, அதன் பிரதிநிதிகள் தங்களது இருப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் அடித்தளமாகவே அமைந்திருந்ததை மறுக்கமுடியாது. தொழிலாளர்களுக்கு உரிய இத்தினத்தன்றும் கூட இத்தொழிலாள வர்க்கத்தைத் தங்களால் முடிந்த வரை பகடைக்காய்களாக பாவித்தமை வருந்தத்தக்க விடயம்.

மே தினத்தன்று மாலை அதாவது கூட்டங்கள் முடிந்த பின்னர் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் கடுமையான வாகன நெரிசல். குறிப்பிட்ட வாகனங்களை நோக்கும் போது அவற்றில் பெரும்பாலானவை வெளி மாவட்டங்களுக்குரியதாகவே இருந்ததை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அது மட்டுமா? அதில் வந்திருந்தவர்களும் தென்பகுதியைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானவர்களே! அவர்களில் சிலரை அணுகிய போது அவர்கள் போதையில், "இது தான் தொழிலாளர் தினமா?" என்று அலுத்துக்கொண்டனர்.

முன்னாள், இந்நாளின் ஜனாதிபதிகள் உட்பட ஏனைய தலைவர்களின் உரைகளும் தமது அரசியல் செல்வாக்கை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் எதிர்கால அரசியல் அதிகார நோக்கங்களுக்கும் அடுத்த தேர்தலை இலக்கு வைக்கக்கூடியதான உரையாகவும் அமைந்திருந்தமையை அவதானிக்க முடிந்தது.

தொடர்ச்சியாக வேலையில்லா, அரசாங்க ஊழியர்கள் தமது தொடர் போராட்டங்களைக் கண்டனப் பேரணிகளை, சம்பளப் போராட்டங்களை நடத்தி வருகின்ற நிலையில், அது குறித்தோ அல்லது உடல் உழைப்புக்களை நாட்டுக்காக வழங்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பற்றிய எந்தவொரு அக்கறையும் இவர்களின் வீரவசனங்களில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

மேலைத்தேய நாடுகளில் அரசியல் மேடைகள் அல்லாது தொழிலாளர் சார் விடயங்களை கருத்திற்கொண்டதாகவே அவர்களது ஊர்வலங்கள் இப்போது இடம்பெறுகின்றன. உருவாக்கப்பட்ட நோக்கம் சரியாக கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

'மேதினம்' தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்துடன் கூடிய ஒரு விடுமுறை தினம். மூலை முடுக்கில் உள்ள அனைத்து தொழிலாளர்களினதும் தொழிற்சார் உரிமைகள் பற்றிப் பேசப்படுகின்ற

முக்கிய தினமாக கடந்த பல வருடங்களுக்கு முன்பு இந்த நிலைமை இன்று இருக்கின்றதா? என்று பார்த்தால் ஒரு கேள்விகுறியே.

மே மாதம் முதலாம் திகதி வருவதற்கு ஒரு சில தினங்களுக்கு முன்பாக எந்தெந்தக் கட்சிகள் எங்கெங்கு மேடை அமைக்க வேண்டும். எவ்வாறான அலங்காரங்கள் செய்ய வேண்டும்? வருபவர்களுக்கு எவ்வாறு 'விருந்துபசாரம்' வழங்க வேண்டும்? என்ற எண்ணத்திலேயே தங்களது தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பேசுவதற்கு எத்தனிக்கின்றனர்.

இது வருடாந்தம் சாதாரணமாகவே இடம்பெற்று வரும் நிகழ்வு.... இதனை சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை யாவரும் அறிந்துள்ள ஒரு பொது விடயமாகும்.

இந்நிகழ்வை சித்தரித்துக் காட்டுமுகமாக ஊடகங்களில் விளம்பரங்கள், வாழ்த்துச் செய்திகள், வர்ணனைக் கட்டுரைகள் போன்ற வற்றையும் நாம் பார்க்கத் தவறுவதில்லை. இதெல்லாம் ஊர்களில் இடம்பெறும் வருடாந்த மகோற்சவ நிகழ்வுகள் போல கச்சிதமாக, மனதைக் குளிரச்செய்கின்ற ஏற்பாடுகளுடன் வழமைபோல நடந்து முடிந்து விடுகின்றன.

அதேபோல, இந்தத் தொழிலாளர் தினத்தில் மாத்திரம் 'தொழிலாளர் உரிமைகள்' பேசப்படுகின்றன. பேரணிகள், ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டப் பேரணிகள் என பல முன்னெடுக்கப்படும். இந்த முன்னெடுப்புக்கள் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் முன்னெடுக்கப்படுவதாகவும் அறிக்கைகள் விஞ்ஞாபனங்கள் என பல முன்னெடுப்புக்கள் நடந்தாலும் இது அன்றைய தினத்திற்கு மாத்திரம் செல்லுபடியாகுவதாக அமைந்திருக்கும். இதன் தொடர்ச்சியை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் பின்னர் அடுத்த வருட மேதினம் வரை காத்திருக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடுகின்ற நிலைமையே தற்போது காணப்படுகின்றது.

இன்றைக்கு கொண்டாப்படுகின்ற, அலுவல்க்கப்படுகின்ற, நினைவுகூரப்படுகின்ற ஒவ்வொரு சர்வதேச தினங்களும் அன்றைய நாளுக்கு மாத்திரம் 'அறைகூவல்' விடுக்கும் தினமாகவே இருக்கின்றது. உருவாக்கப்பட்ட அத்தினம் அன்றைய நாளுக்கு மாத்திரமே அர்த்தப்படுத்தப்பட்டுவிடும் ஒன்றாக ஆகிவிடுகின்றது.

எந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு தினம் சர்வதேச தினமாக ஐ.நா வினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்திற்காக அத்தினம் நினைவுகூறப்படுகின்றதா என்று சற்றேனும் சிந்தித்தால், பதில் கவலைக்குரியது.

செய்தி நிறுவனங்கள் மாத்திரமே மக்களுக்கு செய்திகளை வழங்கி வந்த காலம் மாறி மக்களே செய்திகளை நேரடியாக பரிமாறிக் கொள்ளும் காலம் உருவாகியுள்ளது. இதனை யாவரும் அறிவர்.

இதனை இவ்வருட மேதின நிகழ்வுகளை ஒவ்வொருவரும் தங்களது பிரதேசத்தில் இருந்த தமது ஸ்மார்ட் போன்கள் மூலம் பகிர்ந்து கொண்டதை நாம் சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக, நேரடி ஒளிபரப்பு, புகைப்படங்களின் ஊடாகவே பார்க்கக் கூடியதாகவே இருந்தது.

வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் உட்பட பல பகுதிகளிலும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்த ஒரே விடயம் "யாருக்கு கூட்டம் அதிகமாக சேர்ந்திருக்கு" என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருந்ததை குறிப்பிட முடியும்.

தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து கலந்துகொள்ளும் நிகழ்வாக இந்தத் தொழிலாளர் தினம் இருக்கின்றபோதும் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனிக் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்களின் பிடிக்குள் சிக்கியிருப்பதால் தங்களது உரிமைசார் விடயங்களை தாமே கேட்டுக்கொள்ள முடியாத நிலைக்கு இலங்கையில் கொண்டாடப்படுகின்ற மேதின நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ளன. இந்நிலை காலங்காலமாகவே தொடர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றது.

இவ்வறான நிலையில் தேசிய கட்சிகளாக இருந்தாலும் பங்காளிக் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் இத்தருணத்தில் தமது அரசியல் பலத்தை தாம் மேலும் வலுப்படுத்திக்கொள்ளவும் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளவும் தமது கட்சி சார்ந்த - சாராதவர்களை பேரம்பேசி தமது கூட்டங்களுக்கு ஆட்களைச் சேர்த்து, எப்படியாவது வளாகம் நிறைந்த கூட்டத்தை நடத்தி முடிகின்றது. இந்த ஆர்வத்தில் வாக்குறுதிகளையும் வழங்கிவிடுகின்றது. இதுவும் ஒரு தேர்தல் விஞ்ஞாபனமாகவே கணிக்கப்படும் விடுகின்றது.

அரசு போக்குவரத்து சபைக்கு சொந்தமான அதிகளவான பஸ்

வண்டிகளை இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் இந்த மேதினத்திற்காக முன்கூட்டியே பதிவு செய்து கொண்டன. இதன்படி, கண்டியில் இடம்பெற்ற ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் கூட்டத்திற்காக 1832 பஸ்களும் ஐ.தே.க. 1432 பஸ்களை கெம்பல் பாரக் மைதானக் கூட்டத்திற்கும் பதிவு செய்திருந்தன.

முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ தலைமையிலான கூட்டு எதிர்க்கட்சிகள் 22 பஸ்களையும் ஜே.வி.பி. 209ஐயும் பதிவுகளை முன்கூட்டியே செய்து விட்டது.

ஆனால், இந்த தொகைகளைவிட பல மடங்கு தொகை பஸ்களை மேதினம் நடைபெற்ற பகுதிகள் எங்கும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

ஆனால், மக்களின் சாதாரண சேவைக்காக 1300 அரசாங்க பஸ்கள் மாத்திரம் இருப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரதான இரு கட்சிகளும் முன்கூட்டியே புகை வண்டியையும் பதிவு செய்திருந்தமை நகைச்சுவைக்குரிய விடயமாகவும் இருந்தது.

ஒரு நாள் நடக்கின்ற இந்த கூத்துக்கு மக்களுக்கு வசதிகளை கொடுத்து அவர்களை விலைக்கு வாங்கி வசியப்படுத்தும் மக்கள் பிரதிநிதிகள், குறிப்பிட்ட இத்தொழில் துறை தொடர்பில் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்ற போது அதுசார் விடயங்களில் கண்டுகொள்ளாமல் தங்களது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி அதனை அடக்குவதற்கு முற்படுகின்றனர். அதற்கு எதிராக சில சக்திகளைத் தூண்டிவிடும் நிலைமையும் காணப்படுகின்றது.

தொழிலாளர் தினம் அதனை அடையாளப்படுத்தும் நிறமாக 'சிவப்பு' இருக்கின்றது. பலர் இந்த நிறத்திலான ஆடைகளையே அணிந்து இத்தினத்தை கொண்டாடுவார்கள். ஆனால், இங்கு அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்களில் பல தமது கட்சிக்குரிய நிறத்திலான ஆடைகளை அணிந்து கட்சியை பிரபலப்படுத்தும் வகையில் பேரணியில் பங்கு கொண்டிருந்தனர்.

இதுதான் இலங்கையில் கொண்டாடப்படும் மேதினமாக ஒவ்வொரு ஆட்சியிலும் நடைமுறையாகவே இருந்து வருகின்றது. அதுமாத்திரமன்றி உணவுக்கோ, குடிபானங்களுக்கோ இத்தினத்தில் எவ்வித தட்டுப்பாடும் நிகழவில்லை.

இதனை ஒவ்வொரு கூட்டங்கள் நடந்த மைதானத்தில் நேற்று சுத்திகரிப்பாளர்களால் அள்ளப்பட்ட குப்பைகள் ஊடாக இந்த மேதினத்தையும் மெச்சக்கூடியதாகவும் இருந்தது.

விவசாயி

03/05
2017
வீரகேசரி

அலசல்

மொழி

இதற்குரிய காரணம் என்னவாக இருக்கிறது என்பதை அறியும் முறை மிகவும் சுவாரசியமானதாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது.

மொழிக்கு ஒரு கடிதம்.

மொழி ஒரு மிகவும் சுவாரசியமானதாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது. இது மொழியின் அடிப்படை அறிவுகளை அளிக்கும் ஒரு நல்ல கருவியாக இருக்கிறது.

மொழிக்கு ஒரு கடிதம்!

பெளத்தர்களின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வு 'வெசாக்' ஐக்கிய நாடுகள் சர்வதேச வெசாக் கொண்டாட்டங்களில் கலந்து சிறப்பிக்க உங்களது வருகை பிரதானமாக அமைந்திருப்பது பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. பெளத்தத்திற்கானதாக உங்களது விஜயம் அமைந்திருந்தாலும் இதன்போது தமிழ் மக்களது விடயம் தொடர்பில் நீங்கள் அவதானத்தை செலுத்தவுள்ளதாகவும் ஊடகங்களின் ஊடாக அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இரு மொழி ஊடகங்களும் இரு வேறுபட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கவும் தவறவில்லை.

இப்புனித நிகழ்வுடன் தமிழ் மக்கள் வாழ்விலும் ஒளியேற்றப்படும் என்பதுதான் உங்களது விஜயத்தின் மீதுள்ள சிறுபான்மை சமூகத்தினரின் பெரும் எதிர்ப்பார்பாக இருக்கின்றது. நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் ஆட்சியில் இரண்டாவது தடவையாக தங்களது விஜயம் அமைந்திருக்கின்றது. இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினை மீதான தலையீடு தொடர்பில் இந்தியாவின் கரிசனை காலம் காலமாக இருந்து வருகின்றது என்பது பலரும் அறிந்ததே.

இந்த தொடர்ச்சியான தலையீட்டுக்கு தென்னிலங்கையும் காலங்காலமாக எதிர்ப்பினையே வெளிகாட்டியும் வந்துள்ளது. இந்நாட்டில் சிறுபான்மையினருக்கு தென்னிலங்கையில் பல எதிர்ப்புகள் ஏற்படும் போது அதனை எதிர்த்து இந்தியா தொடர்ச்சியாக செயற்பட்டு வருகின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இவ்வாறு இந்தியா, இலங்கை தமிழ் மக்கள் மீது கொண்டுள்ள தொடர்ச்சியான கரிசனையே தமிழர்கள் இங்கு தமிழ்மக்கள் சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கான வழியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

இதற்கமையவே கொழும்பும் - புதுடில்லியும் அடிக்கடி சந்திப்பினை ஏற்படுத்தி தமிழ் மக்கள் தொடர்பில் தொடர்ச்சியாக பேசி வருவதை அவதானிக்கலாம். இப்பேச்சில் தமிழர் தீர்வு என பொதுப்படையாக கருதி பேசப்படுகின்றபோது இதில் இந்திய வம் சாவளியினர் எனப்படும் மலையகத தமிழர்களின் உரிமை சார் விடயங்கள் தொடர்பில் அதிகளவு அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றதா? கரிசனை காட்டப்படுகின்றதா? என்ற கேள்வியும் எழுத் தவறவில்லை.

இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சினை என்றவுடன் அது வடக்கு, கிழக்கு மட்டுமே சார்ந்ததாக ஒரு வரியில் அமைந்துவிடுகின்றது. இதுவே சர்வதேச மயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வியாபித்திருக்கின்றது. கொடிய யுத்தம், கொடிய அழிவுகள் காரணமாக இவ்வாறு இருப்பதை தவிர்க்கவும் முடியாது. ஆனால், அந்த தமிழர்களில் உட்படுத்தப்படாமலும் வேறுபட்ட அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலினூடாக பாதிக்கப்பட்ட அவர்களுக்கு சமனான அளவு இந்நாட்டில் வாழ்பவர்களாக மலையகத் தமிழர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களின் பிரச்சினையும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதுவும் சர்வதேச கவனத்தைப் பெறவேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது.

அவர்களது அரசியல் பலத்தை உறுதிப்படுத்துவதும் அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வீடு, சுகாதாரம், கல்வி இது போன்ற மனிதாபிமானத் தேவைகளில் எந்தளவு தூரம் பங்களிக்க முடியுமோ அந்தளவு தூரம் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு இந்தியாவுக்கு இருக்கின்றது.

உங்களது முதலாவது இலங்கை விஜயத்தின் போது வடக்கிற்கு சென்ற நீங்கள் இந்தியாவின் தொப்பூழ்கொடி உறவாக இன்று துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மலையக மக்களைப் பார்க்க வரவில்லை என்று பல்வேறு தரப்பிலும் விமர்சனம் எழுந்தது. இந்நிலையில் தங்களது இரண்டாவது விஜயத்தில் 'மலையக' விஜயமே பிரதானமாக பேசப்படுகின்றது.

உங்களது விஜயத்தால் உடனடியாக மலையகத்திற்கு முழு மையான மாற்றம் ஏற்பட்டு விடுமா? என்பது பலரது கேள்வி. உடனடி மாற்றம் எழாவிட்டாலும் 'மலையகமும் ஒரு தேசியம்' என்பதை சர்வதேசத்திற்கு தெரியப்படுத்துவதாகவே இருக்கும். ஏன்? இலங்கையின் மூலை முடுக்குகளுமே மலையகம் என்ற

பிரதேசத்தை அறிந்துவிடும். பாரத பிரதமர் என்ற மேன்மை தங்கிய தலைவர் ஊடாக 'மலையகம்' வெளிஉலகிற்கு தெரியவருவது மகிழ்ச்சியான விடயமே.

மலையகத்தின் வரலாறோ மிகவும் வலி நிறைந்தது. இவர்கள் காலனித்துவ ஆட்சியில் பலவகையில் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டு வாழ்வியலை நடத்தி இன்றைக்கு 200 வருடங்களை எட்டியுள்ளனர். அவர்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியை ஒரிரு வரிகளால் மாத்திரம் வர்ணித்து விட முடியாது.

அதில் முக்கியமானதொரு விடயமே மலையக மக்களின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டதுதான். கணிசமான தொகையினர் இந்தியா விற்கே திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். அப்போது, இலங்கை இந்திய காங்கிரஸை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பாராளுமன்றத்தில் 7 பேர் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்த நிலையில் இது குறித்து இந்தியா எந்த வொரு கேள்வியும் எழுப்பியதாக வரலாறு இல்லை.

மலையக மக்களின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டமையானது மிகப் பெரிய துரோகம். குடியரிமை பறிக்கப்பட்டிருந்தபோது இந் நாட்டின் இரண்டாவது சனத்தொகையாக மலையக மக்களே காணப்பட்டனர்.

1964ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்துடன் செய்துக்கொண்ட சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின்படி இந்தியாவுக்கு அவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டதனால் சனத்தொகையில் இரண்டாம் இடத்தில் இருந்த மலையக சனத்தொகை நான்காவது இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டது. இவ்வாறான நிலைமை அவர்களது அரசியல் பலத்தினை இந்நாட்டில் கேள்விக்குறியாக்கியது. இது அவர்களது அரசியல் பலத்தை முற்றாக வலுவிழக்கச் செய்துவிட்டது என்று கூட சொல்லலாம். எனவே இந்த மக்கள் சக்தியை குறைத்த அந்த ஒப்பந்தத்திற்கு பொறுப்பு கூற வேண்டிய கடப்பாடும் இந்தியாவுக்கே இருக்கின்றது.

இவ்வாறானதொரு நிலையிலும் கூட, அதனையெல்லாம் உணர்ந்து அவர்கள் சிறுகச் சிறுக வாக்குரிமை பெற்றுக்கொண்ட போதிலும் கூட இன்றும் முழுமையாக அந்த வாக்குரிமை பலத்தை அனுபவிப்பதாக இல்லை. இலங்கையின் பொது நிர்வாக முறைக்கு அவர்கள் இன்றும் உள்வாங்கப்படவில்லை. இன்னும்

அந்த கம்பனிகளின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பிற்குள்ளேயே வைக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள்.

குறைந்தபட்ச ஜனநாயக அமைப்பாக இருக்கும் பிரதேச சபைக்கு அவர்கள் வாக்களித்தாலும் அதிலிருந்து கூட பயன்களைப் பெறமுடியாத நிலைமையிலேயே இலட்சக்கணக்கான மக்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இது போன்ற விடயங்களை இந்தியா கவனித்து இலங்கை அரசாங்கத்துடனான நல்லெண்ணத்தைப் பயன்படுத்தி இலங்கையின் பூரணமான பிரஜையாக வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்துக்கொடுக்க வேண்டிய பாரிய தார்மிக கடப்பாடு இந்தியாவிற்கு இருக்கின்றது. இதனாலேயே, அவர்களின் அரசியல் பலம் குறைவாக இருப்பதற்கு இந்தியாவே காரணமாக இருந்திருக்கின்றது என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டியிருக்கின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களைவிட அதிகளவான மக்களை கொண்டதாகவே மலையகத் தமிழர்கள் இருந்துள்ளார்கள் என்பதும் அவர்கள் இவ்வாறு நான்காவது நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டமைக்கு அரசியல் பலம் குறைவடைந்தமையே பிரதான காரணமாக அமைகின்றது.

இந்நாட்டில் அரசியல் பலம் அதிரித்துள்ளமையினாலேயே பெரும்பான்மையினரின் பலம் அதிகரிக்கப்பட்டு அவர்கள் இன்று தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் மலையக மக்களும் அதாவது, சுமார் 30 வீதமானோர் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக அப்போது இருந்துள்ளனர் என்றும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டும்.

எனினும் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலும் இன்று குடி உரிமை பெற்றுக்கொண்டு அவர்கள் இங்கு மக்களாக வாழ்கின்றனர். இருந்தபோதிலும் பல அடிப்படை சார் உரிமைகள் இல்லாதவர்களாகவே இன்றும் இருந்து வருகின்றனர். இந்த சகல விடயங்களிலும் ஒரு பிராந்திய வல்லரசின் தலைவர் என்ற வகையிலும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கான வகையிலும் உங்கள், இலங்கையின் மலையக விஜயம் அமைய வேண்டும்.

ஜவஹர்லால் நேருவிற்கு பிறகு மலையக மக்களை சந்திக்க பாரத பிரதமர் வருவதென்பது வரலாற்றுப் பதிவே. அவரது வரவினால் கிடைக்கப்பெறும் நன்மைகள் என்ன என அவரது வருகையை

புறக்கணிப்பதைவிடவும் இலங்கையில் இந்தியா வம்சாவளியினர் சுமார் 15 இலட்சம்பேர் வாழ்கின்றனர் என்ற இருப்பினை உணர்த்துவதாகவே இது அமையும். அது மாத்திரமன்றி தற்போது இந்திய அரசாங்கத்தினால் மலையகத்துக்கு வழங்கப்பட்டுவரும் உதவிகளும் விஸ்தரிக்கப்படுவதாக அமையும்.

பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு மத்தியிலும் உங்களது விஜயம் அமைந்திருப்பது அது இந்தியாவிற்கு சவால் விடுக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளதா? என்றும் கூட எண்ணத் தோன்றுகிறது.

“இந்தியா வாழ்ந்தால் யார் வீழ்முடியும்? இந்தியா வீழ்ந்தால் யார் வாழ முடியும்?” என்று ஒரு காலத்தில் ஜவஹர்லால் நேரு குறிப்பிட்டிருந்ததையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

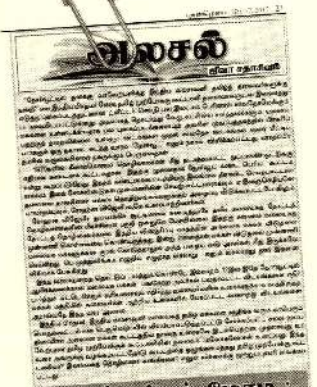
1939ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த நேரு இலங்கை வந்திருந்த போது மலையகத்துக்கு விஜயமொன்றை மேற்கொண்டிருந்தார். இதன்போது உருவானதுதான் இலங்கை-இந்திய காங்கிரஸ். அதுவே பின்னாளில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஆனது.

அதிலிருந்து அவ்வப்போது ஏற்பட்ட பிளவுகளே பல்வேறு மலையக அரசியல் தொழிற்சங்க அமைப்புகளாக இன்று செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் சில உங்களை வரவேற்பதற்காக இன்று ஆளுக்கொரு பக்கமாக இருந்து போட்டி போட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றனர். வரவேற்பதற்கே இந்தப்போட்டி என்றால் உங்கள் வருகையினால் மலையகத்திற்கு ‘வரவு’ ஏதும் ஏற்படின் அதில் எத்தனை போட்டிகளோ?

விவசாயி

10/05
2017
வீரகேசரி

நோர்வூட்டில் மோடி..! வரலாற்றை மீட்டிப்பார்த்தல்

நோர்வூட்டில் மோடி வரலாற்றை மீட்டிப்பார்த்தல்

'நோர்வூட்டில் தனக்கு வரவேற்பளித்த இந்திய வம்சாவளி தமிழ்த் தலைவர்களுக்கு நன்றி..' என இந்திய பிரதமர் மோடி தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணி தலைவர்களுடன் இணைந்து எடுத்த புகைப்படத்துடனான 'ட்வீட்டர்' செய்தி பல இலட்சம் பேரினால் சர்வதேசமெங்கும் பார்வையிடப்பட்டுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து வேறு கட்சியை சார்ந்தவர்களும், ஏனைய மக்களை உள்ளடக்கியதாக பல புகைப்படங்களையும் அவரின் முகப்புத்தகத்தில் பிரசுரிப்பதற்குத் தவறவில்லை. உள்ளூர் ஊடகங்கள் முதல் சர்வதேச ஊடகங்கள் வரை மீட்டிப்பார்க்கும் ஒரு நகராக, கடந்த வாரம் 'நோர்வூட்' எனும் நகரம் விளிக்கப்பட்டது. பாரதப் பிரதமரின் வருகையினால் நகருக்கும் பெருமைதான்!

1970களில் கீனாக்கொலை தொழிலாளர்கள் மீது நடாத்தப்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு எதிரான கண்டனக் கூட்டம்தான் இதற்கு முன்னதாக நோர்வூட் கண்ட பெரிய கூட்டம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்தக் கண்டனக் கூட்டத்திற்கு இலங்கை திராவிட செயற்பாட்டாளராகவும் இளம் சோசலிஸ்டுகள் முன்னணியின் செயற்பாட்டாளராகவும் ஏ.இளஞ்செழியனே தலைமை தாங்கினார். எல்லா தொழிற்சங்கங்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட போதிலும் பாலாதம்புவும், ரோஹண விஜேவீரவுமே உரையாற்றினார்கள்.

ரோஹண விஜேவீர துப்பாக்கிச் சூட்டினைக் கண்டித்தாரே தவிர மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை பற்றி ஒன்றுமே பேசவில்லை. இதற்கு காரணம் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் அங்கமாக மக்கள் விடுதலை முன்னணி கொள்கையை கொண்டிருந்தது. இன்று என்னதான்

மக்கள் விடுதலை முன்னணி மலையக மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தாலும் அந்த பழைய வடு அவர்கள் மீது இருக்கவே செய்கிறது. பெ. முத்துலிங்கம் எழுதிய 'எழுதாத வரலாறு' எனும் வரலாற்று நூல் இதனை விரிவாக பேசுகிறது.

இந்த வரலாற்றைத் தொட்டுப்பார்த்துக் கொண்டே இம் மாதம் 12ஆம் திகதி இதே நோர்வூட்டில் ஆயிரக்கணக்கான மலையக மக்கள் பங்கேற்ற அவர்கள் பலதரப்பட்ட விடயங்களை எதிர் பார்த்துச் சுட்டெரிக்கும் தூரியனையும் எதிர்த்து தலைவர்களின் உரைகளுக்காக காத்திருந்த மக்கள் மத்தியில் தலைவர்கள் ஆற்றிய உரைகளில் பேசப்பட்ட வரலாற்று விடயங்களை ஆராய்வதே இந்த வார 'அலசல்'.

இந்திய பிரதமர், இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் மக்களை சந்திக்க வரும் மாபெரும் பொதுக்கூட்டம் என பெருமெடுப்பில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு சேர்க்கப்பட்ட சுமார் முப்பதினாயிரம் அளவான மக்கள் கூட்டத்தில் நான்கு உரைகளே இடம்பெற்றன. முதலாவது வரவேற்புரை தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியின் தலைவர் மனோ கணேசன் உடையது. இந்த உரை அவருக்கு வழங்கப்பட்டதோடு கூட்டத்தை ஒழுங்கமைத்தது தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணியா? இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸா? எனும் சர்ச்சைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இ.தொ.கா. சார்பில் அதன் தலைவர் முத்து சிவலிங்கம் இரண்டாம் வரிசையிலும் செயலாளர் ஆறுமுகம் தொண்டமான் முதல் வரிசையின் ஓரத்திலும் உட்கார வைக்கப்பட்டிருந்தனர். இதனை ஒரு வார இறுதி ஆங்கில பத்திரிகை கூட சுட்டிக்காட்டியிருக்கின்றது. தவிரவும் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி கூட்டத்திற்கான ஒழுங்கமைப்பின் உரிமையை தனதாக்கிக்கொண்டது. அதன் தலைவர் மனோ கணேசனின் உரையில் பேசப்பட்டது என்ன என்பதனை இறுதியில் பார்ப்போம்.

அதற்கு முன்னதாக, இரண்டாவதாக உரையாற்றிய இலங்கைப் பிரதமரும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவருமான ரணில் விக்கிர மசிங்க தெரிவித்த கருத்துக்களைப் பார்க்கலாம். வழமையான ஏழு பேர்ச்சல் காணி, புதிய கிராமம் என்பதற்கு அப்பால் பிரஜா வரிமை இல்லாதிருந்த இந்த மக்களுக்கு நாங்கள் பிரஜாவரிமை வழங்கினோம் என பாரதப் பிரதமரை விளித்து உரையாற்ற அவரும்

பெருமிதத்துடன் புன்னகைத்து கைதட்ட கூட்டத்தினரும் கைதட்டினர். இன்று மார்தட்டிக்கொள்ளும் பிரதமரின் ஐ.தே.க. தான் இந்த மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த பிரஜாவுரிமையை பறித்தெடுத்தது என்பதை எவ்வளவு இலகுவாக கடந்துபோகிறார். அந்த நாளில் இதே இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி ஏழு உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை மறந்துபோகிறார்.

அந்த நாளில் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் தலைமையிலான அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் மலையக மக்களின் குடியுரிமை பறிப்புக்கு துணைபோனது என்பதையும் மலையக மக்கள் மறந்துபோவார்களா என்ன? அதனை எதிர்த்தே இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி தோற்றம் பெற்றதாகவும் சொல்லப்பட்டது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் இலகுவாக மறக்கப்படக்கூடியதா?

அடுத்து, ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவின் உரையில் "இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சிங்கள, இலங்கைத் தமிழ், முஸ்லிம், பறங்கிய மக்களுக்கு மலையக தமிழ் மக்களும் சமமாக நடத்தப்படுவார்கள் என்று இந்திய பிரதமர் முன்னிலையில் உரையாற்றியது, அரசாங்கம் என்ற வகையில் பொறுப்புடன் கூறுகின்றேன்" என உறுதியளித்தது மகிழ்ச்சியளித்தாலும், மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமை வழங்கும் விடயத்தில் தனது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியின் அப்போதைய தலைவி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அப்போதைய இந்திய பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரியுடன் இணைந்து சிறந்த ஒரு முடிவை எடுத்ததாக மார்தட்டிக்கொண்டார். பாரத பிரதமர் மோடியின் முகத்திலும் அப்போது புன்னகை. அவருக்கு இது பற்றி ஏதும் தெரிந்திருக்குமோ என்னவோ?

ஜனாதிபதி மார்தட்டிக்கொள்ளும் அளவுக்கு என்ன இருக்கிறது. ஏற்கனவே ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் பண்டாரநாயக்க சேர்ந்திருந்தபோதுதான் மலையக மக்களின் குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்லாமல் 1964ஆம் ஆண்டு சுதந்திர கட்சி ஆட்சியில் மலையக மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டா ஒப்பந்தம் செய்தார்கள்? காரணகாரியம் தெரியாமல் குடும்பங்களை வேறுபடுத்து உறவுகளைப் பிரித்தெடுத்து இங்கும் அங்குமாக அங்கலாய்க்கச் செய்து இன்றைக்கு ஐம்பதாண்டுகளாகிவிட்டன. இங்கே இவர்கள் இன்னும் 'இந்திய தமிழர்' என்றும் அங்கு அவர்கள்

இன்றும் 'சிலோன் தமிழர்கள்' என்றும் அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையின் இரண்டாம் நிலையில் இருந்த சனத்தொகையை நான்காம் நிலைக்குத் தள்ளிய ஒப்பந்தமே சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் என கடந்த வாரம் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் கூட செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறது. இன்றைய மலையக மக்களின் அரசியல் பலத்தை கேள்விக்கு உள்ளாக்கிய அந்த துரோக ஒப்பந்தத்தை எப்படி அந்த மக்கள் முன்னே மார்தட்டி பெருமையாக பேச முடிகிறது? மக்கள் வரலாற்றை மறந்ததுவிட்டதாக நினைக்கிறார்களோ?

அடுத்து பாரத பிரதமர் மோடியின் உரை.

வழமைபோன்றே ராஜபக்ஷ பாணியில் மனனம் செய்யப்பட்ட இரண்டொரு தமிழ் வசனங்கள்-மகிழ்ச்சி. இலங்கைத் தேயிலையின் பெருமையையும் அதில் மலையக மக்களின் உழைப்பையும் மெச்சியதோடு தான் ஒரு தேநீர் கடைக்காரர் என சொல்லாமல் சொன்னது உணர்ச்சிமேலீட்டுக்காக. இதேநேரம் பத்தாயிரம் வீடுகள் உள்ளிட்ட சலுகை அறிவிப்புகள் அரசியல் கவர்ச்சிக்காக. எம்.ஜி.ஆரையும், முரளிதரனையும் நினைவுபடுத்தியது கைதட்டலுக்காக. மறைந்த தொண்டமானை நினைவுபடுத்தியது, ஓரத்தில் உட்காரவைக்கப்பட்ட ஆறுமுகன் தொண்டமானையும் அவர்தம் ஆதரவாளர்களையும் ஆறுதல்படுத்த. அமரர் செளமியமூர்த்தி தொண்டமானை நினைவுபடுத்தியது ஒன்றும் தவறில்லை.

அவர் ஒரு தேசிய தலைவர் என்பதிலும் மாற்றுக் கருத்தில்லை. உண்மையில் 200 வருட கால இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வருகையை நினைவுபடுத்துகையில் அவர்கள் அந்த நாளில் அடிமையாக வைக்கப்பட்டிருந்தபோது மாறுவேடமிட்டு மக்களிடையே சென்று தொழிற்சங்க அமைப்பையும் 1936இலேயே அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும் உருவாக்கிய தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யரை நினைவுபடுத்தாமல் நேரடியாக செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் நினைவுக்கு வந்தார். இது உரை தயாரிப்பில் ஏற்பட்ட சூட்சுமமோ தெரியவில்லை.

"நீங்கள் இந்திய வம்சாவளி என்பது எனக்குப் பெருமை. ஆனால், நீங்கள் உங்கள் உழைப்பால் இலங்கையை உங்கள் நாடாக்கிக் கொண்டீர்கள். தமிழும் பேசுகின்றீர்கள். சிங்களமும் பேசுகின்-

நீர்கள்” என்ற மோடியின் அறிவிப்பு நீங்கள் தொடர்ந்தும் இந்திய தமிழராக இந்த நாட்டில் இருக்க வேண்டியதில்லை என்பதன் உட்பொருள் எனக்கொள்ளலாம். உரையின் இந்த பகுதிக்காக பிரதமர் மோடிக்கு ஒரு சபாஷ் போடலாம். அவரது உரையின் மூலம் இலங்கை மலையகத் தமிழர்களுக்கு உருப்படியான ஒரு தகவலை உறுதியாகச் சொல்லிச் சென்றுள்ளார்.

இறுதியாக, முதலாவதாக ஆற்றப்பட்ட அமைச்சர் மனோ கணேசனின் வரவேற்புரை. மிகக் குறுகிய காலத்தில் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி இந்த மாபெரும் கூட்டத்தின் ஏற்பாடுகளையும் தலைமைப் பொறுப்பையும் கூட உருவாக்கிக்கொண்டது பாராட்டுக்குரியது. ஆனால், அந்த மாபெரும் மக்கள் கூட்டத்தில் இலங்கை ஜனாதிபதி, இலங்கை பிரதமர், இந்திய பிரதமர் முன்னிலையில் உரையாற்ற கிடைத்த அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி மலையக வம்சம் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் பேசியிருக்கலாம்.

அதுவும் ஆங்கிலத்தில், ஜனாதிபதியும், பிரதமரும் சிங்களத்தில் பேசும்போது அதனை மொழிமாற்றல் கருவி மூலம் ஹிந்தியிலோ ஆங்கிலத்திலோ பிரதமர் மோடி கேட்டுக்கொண்டுதானே இருந்திருப்பார். அதுபோல உங்களது உரையையும் தமிழில் மட்டும் ஆற்றியிருந்தால் அவர் கேட்டிருப்பார். மக்களும் கேட்டிருப்பார்கள். பாவப்பட்ட மலையக மக்களின் உண்மைத் தன்மை இதன்போது தெரிந்திருக்கும் அல்லவா?

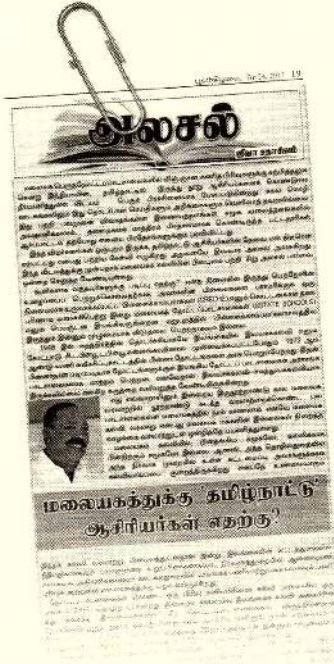
அதேநேரம், அடுத்த நாள் அறிக்கையாக ‘மலையக தேச பிதா நடேசய்யரின் கனவை நனவாக்குவோம்’ என்ற அறிக்கை அருமையாக அமைந்திருந்தது. அதை அன்றைய மேடையில் கூறியிருந்தால் (12.05.2017) அதுவே வரலாற்றில் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

வரலாறு முக்கியம் அமைச்சரே. பொருத்தமான தருணங்களில்.!

வீரகேசரி

17/05
2017
வீரகேசரி

மலையகத்துக்கு 'தமிழ்நாட்டு' ஆசிரியர்கள் ஏதற்கு?

மலையக பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளில் விஞ்ஞான, கணிதப் பிரிவுக்கு கற்பித்தலுக்கென்று இந்தியாவின், தமிழ்நாட்டில் இருந்து நூறு ஆசிரியர்களை கொண்டுவர தீர்மானித்துள்ள விடயம் பெரும் பிரச்சினையாக பேசப்படுகின்றது. சகல மொழி

ஊடகங்களிலும் இது தொடர்பான செய்திகளும் அறிக்கைகளும் வெளிவரத் தவறவில்லை. இதுபற்றி பலமுனை விவாதங்களை இணையத் தளங்கள், சமூக வலைத்தளங்களில் அவதானிக்கலாம்.

படித்தவர்கள் ஒரு தவறும் செய்யமாட்டார்கள். அவர்களே சமூகத்தை வழிநடத்திச் செல்பவர்களாக இருப்பார்கள் என்று பொதுவில் நம்புகிறோம். ஆனால், படித்தவர்களால் தான் இப்போது பிரச்சினை அதிகரித்து விட்டதாவும், இப்போது பெரியவர்கள் அதிகளவும் கடிந்து கொள்ளவது மனக் கஷ்டமாகவும் கசப்பாகவும் இருக்கின்றது.

தலைநகரை மாத்திரம் பிரதானமாகக் கொண்டிருந்த 'பட்ட தாரிகள் ஆர்ப்பாட்டம்' தற்போது ஏனைய பிரதேசங்களுக்கும் பரவி விட்டது. நாளாந்தம் ஏதாவது ஒரு ஆர்ப்பாட்டம்.

ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத நாளே இல்லை என்றளவிற்கு இன்றைய தூழல் குழம்பிக்கிடக்கிறது. இதற்கு யார் பொறுப்பு? திட்டமிடப்படாத பல கொள்கைகளால் மக்களே பாதிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இன்றைய இலங்கையின் நிலைமை.

இந்த விமர்சனங்கள் ஒரு புறம் இருக்க, தமிழ் நாட்டு ஆசிரியர்களின் தேவை ஏன் திடீரென ஏற்பட்டது என்பது பற்றிய கேள்வி எழுகிறது. அதனையே இவ்வார 'அலசல்' அலசுகிறது.

இந்த விடயத்துக்கு முன்பதாக மலையக கல்வியின் பின்புலம் பற்றி சிறு அலசல் பார்வை ஒன்றை செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

“கூலிகளாக வந்தவர்களுக்கு படிப்பு எதற்கு?” என்ற நிலையில் இருந்து பெற்றோரின் உழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அவர்களின் பிள்ளைகளை பராமரிக்கும் ஒரு நிலையமாக உருவாக்கப்பட்ட ‘பிள்ளைக்காம்பராக்கள்’ (Creche) எனும் கொட்டகைகள்தான் பரிணாம வளர்ச்சிபெற்று இன்று மலையகத் தோட்டப்பாடசாலைகள் (Estate Schools) எனும் பெயருடன் இயங்கி வருகின்றன. மறுபுறத்தில் ‘பிள்ளைக் காம்பரா’ கலாசாரத்தில் இருந்தும் இன்னும் முழுமையாக விடுதலை பெற்றதாகவும் இல்லை.

அதேநேரம் இந்த தோட்டப் பாடசாலைகளை உருவாக்குவதில் மலையக மக்களை அழைத்துவந்த பிரித்தானியர் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றில் விவாதித்திருக்கிறார்கள், அதன் பயனாகவே இங்கு பாடசாலைகள் உருப்பெறத் தொடங்கியுள்ளன என்பதும் அவதானத்துக்குரியது. இது பற்றிய பதிவுகளை இப்போது இங்கிலாந்தில் வசிக்கும் மு.நித்தியானந்தன் ஆதாரங்களுடன் பதிவு செய்துள்ளார்.

1948இல் சுதந்திரத்தின் தொடர்ச்சியாகவே இலங்கையில் இலவசக்கல்வி எனும் கோட்பாடு சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர வினால் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் 1972ஆம் ஆண்டு காணி சுவீகரிப்புச் சட்டத்தின் பின்னர் தோட்டங்களை அரசு பொறுப்பேற்றது. இதன் பின்னர்தான் படிப்படியாக தோட்டங்களுக்குள் இயங்கிய தோட்டப் பாடசாலைகள் அரசாங்க பாடசாலைகளாக மாற்றம் பெற்றன. எனவேதான் இலவசக் கல்வி சமத்துவக் கல்வியாக இருக்கவில்லை என்கிற கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கின்றது

எது எவ்வாறாயினும் இன்றைய இருநூற்றாண்டு கால மலையக வரலாற்றில் நூற்றாண்டு கடந்த வரலாற்றைக் கொண்ட பல பாடசாலைகளை மலையகத்திலே நாம் காணலாம். எனவே மலையக கல்வி வரலாறு என்பது மலையக மக்களின் இன்னல்கள் நிறைந்த வாழ்க்கை வரலாற்றுடன் ஒன்றித்தே பயணித்துள்ளது.

மலையகம் கல்வியில் பின்தங்கிய சமூகமோ, கல்விக்காக பின்நிற்கும் சமூகமோ இல்லை. ஆனால், அந்த தொழில் துறையின்,

அந்த நிர்வாக முறையில் உள்ள கட்டமைப்பு அவர்களுக்கான கல்வி வாய்ப்பை குறைத்திருக்கிறது என்பதே உண்மையாகும். இந்த கல்வி வரலாற்று பின்புலத்துடன்தான் இன்று இலங்கையின் சட்டத் துறையில் நீதிபதிகளாகவும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவும், நிர்வாகத்துறையில் ஆணையாளர்களாகவும், அதிகாரிகளாகவும் ஊடகத்துறையில் பரவலாக பணியாற்று பவர்களாகவும் பணிபுரியும் ஆற்றலை மலையகத்துக்கு வழங்கியிருக்கிறது.

இன்றைய நிலையில் இலங்கை கல்வி அமைச்சின் கீழ், கல்வித் திணைக்களத்தின் கீழ் தோட்டப் பாடசாலைகளை விருத்தி செய்யும் நோக்கோடு அந்த அலகு செயற்படுவது வாய்ப்பானது எனினும் அதன் மறுவடிவமாக தோட்டப் பாடசாலைகள் தேசிய கல்வித் துறை நீரோட்டத்திற்குள் இன்னும் முழுமையாக உள்வாங்கப் படவில்லை என்பதற்கான குறியீடும் அதுவாகவே இருக்கின்றது.

தோட்டப் பாடசாலைகள் கொண்ட ஒரு பிரிவு, தனிப்பிரிவாக கல்வி அமைச்சில் ஒரு அலகாக (UNIT) தொழிற்படுகின்றது. மொத்தமாக மலையகத்தில் 843 பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. இதில் 1AB தர பாடசாலையாக 22 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. தரம் 1 முதல் உயர்தரத்தில் கலை, வர்த்தகம், விஞ்ஞானம், கணிதம் ஆகிய உயர்தரப் பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய பாடசாலைகளைக் கொண்டவையே தரம் 1AB பாடசாலையாகக் கணிக்கப்படுகின்றன.

1C தரத்திற்குட்பட்ட 121 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. முதலாம் வகுப்பு முதல் கலை, வர்த்தக உயர்தரப் பிரிவுகளைக் கொண்ட பாடசாலையாக 1C தர பாடசாலை கணிக்கப்படுகின்றது.

தரம் 2 பாடசாலைகள் மத்திய, தென், வடமேல் ஆகிய மாகாணங்கள், கருத்துறை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக 252 பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

இதில் மூன்றாந்தரப் பாடசாலைகளாக 448 பாடசாலைகள் இருக்கின்றது. இது கல்வி அமைச்சின் தகவல்.

இவ்வாறு பாடசாலைகள் தரப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற போதும் அந்தந்த பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரியர் தேவை முழுமையாக பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை.

இந்தப்பற்றாக்குறை உடனடியாக ஏற்பட்டது அல்ல. ஆரம்ப காலங்களில் மலையகப் பகுதிகளில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் தேவை வடக்கு, கிழக்கு ஆசிரியர்கள் மூலம் ஓரளவு பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. அவர்கள் மூலம் பல பட்டதாரிகள் மலையகத்தில் உருவாகினார்கள். ஆனால், இப்போது குறிப்பிட்ட துறைகளுக்கு வடக்கு, கிழக்கிலேயே பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது.

வடக்கு, கிழக்கு பகுதியில் இருந்து விஞ்ஞான, கணிதப் பாட துறைகளுக்கு ஆசிரியர்களை எடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்ற போதும் தேவையான விஞ்ஞான பட்டதாரிகள் இல்லை.

மலையகத்தில் நுவரெலியா தவிர்ந்த ஏனைய பாடசாலைகளுக்கு அதாவது விஞ்ஞான உயர்தர பாடசாலைகளுக்கு பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் உடனடித் தேவை இருக்கின்றது. அதனைத் தீர்க்க தற்காலிகத் தெரிவு இந்தியா என்பதற்கு பிரதான காரணம் போதனா மொழி தமிழில் இருக்கின்றமையே. இது அமைச்சரின் கூற்று.

அப்படியே அதனை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அது வெறுமனே தற்காலிக தீர்வாக இருக்கலாமே தவிர, நிரந்தர தீர்வாக அமையா திருந்தால் சிறப்பு. அதற்கான இடத்தை வழங்காது எதிர்வரும் காலங்களில் உள்நாட்டிலேயே அதிகளவு விஞ்ஞான, கணித பட்டதாரிகளை ஆசிரியர் தொழிலை தெரிவுசெய்வதற்கு உட்படுத்தும் போது இவ்வாறான இறக்குமதிகளை தவிர்த்துக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த பத்து வருட காலத்தை நோக்குகையில் கணித, விஞ்ஞான துறையில் அத்துறையைச் சார்ந்த பெருமளவானோர் உருவாகியிருக்கின்றார்கள். ஹட்டன் நகரில் நீண்டகாலமாக பல பொறியியல் துறை மாணவர்களை உருவாக்கிய ஆசிரியர் ஜீவராஜன் உட்பட பலரைக் குறிப்பிடலாம். இவர் கிழக்கை சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இவரது ஆசிரியர் சேவையின் மூலம் சமூகத்தில் பல பொறியியலாளர்கள் உருவாகியிருக்கின்றார்கள்.

இந்த பத்து வருட காலப்பகுதிக்குள் எத்தனையோ விஞ்ஞான, கணிதப் பட்டதாரிகளை உருவாக்கியிருக்கலாம். உயர்தர கணித, விஞ்ஞான பிரிவுகளைத் தெரிவு செய்யும் மாணவர்களின் மனநிலை

பற்றி இங்கு பேசப்படவேண்டியிருக்கிறது. கணிதத் துறையை தெரிவு செய்தவர் பொறியியலாளராவது என்றும் உயிரியல் விஞ்ஞான துறையை தெரிவு செய்வோர் வைத்தியராவது என்ற இலக்குடன் மாத்திரமே களத்தில் இறங்குகின்றனர்.

உதாரணமாக 40 பேர் கல்வி கற்கும் ஒரு வகுப்பில் 12 பேர் பொறியியலாளராக/ மருத்துவராக உயர்கல்விக்கு தெரிவானார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். குறைந்தது ஆறு பேராவது விஞ்ஞான பிரிவுக்கு (BSC) தெரிவாகாமலா இருந்திருப்பார்கள்? அப்படிப் பார்த்தால் குறைந்தது அறுபது விஞ்ஞான பட்டதாரிகள் இப்போது மலையகத்தில் இருந்தாக வேண்டும். அவர்கள் எங்கே என்பது தான் கேள்வி.

பொறியியல் அல்லது மருத்துவம் கிடைக்காதபோது அதற்கு கீழான BSC போன்ற பட்டப்படிப்பை நம்மவர்கள் தெரிவு செய்வ தில்லை. அப்படியே தெரிவு செய்தாலும் இவ்வாறு படித்து விட்டுச் செல்பவர்களின் தொழிற்செறிவில் ஆசிரியர் தொழிலை தெரிவு செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை வெகு குறைவாகவே இருக்கின்றது. மலையகம் சார்ந்தவர்கள் இத்துறைகளில் கற்று தேர்ச்சி பெற்றாலும் அவர்களின் தொழிற்செறிவு ஆசிரியர் தொழிலாக அமைவ தில்லை.

எனவே சமூகம் என்ற வகையில் கணித விஞ்ஞான பாட ஆசிரியர்களின் விடயத்தை அமைச்சரின் பொறுப்பில் மாத்திரம் நின்று விமர்சிப்பதில் கவனம் செலுத்தாது ஒரு சமூகமாக எவ்வாறு இந்த பணியில் பங்கேற்க முடியும் என்பதிலேயே தீர்வு தங்கியுள்ளது.

இப்போது கூட மத்திய மாகாணத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்டவர்களை அழைத்து ஒரு கட்சி காரியால யத்தில் தங்களது கட்சிதான் இந்த தொழில் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தது என வகுப்பு எடுக்கப்பட்டதாம். இதுபோல தான் இந்தியாவில் இருந்து ஆசிரியர்களை இறக்குமதி செய்து மலையக கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவியதாக (இது நடைமுறைக்கு வந்தால்) கல்வி இராஜாங்க அமைச்சரும் மார்தட்டிக்கொள்ளலாம்.

இவை போன்ற செயற்பாடுகள் அரசியல்வாதிகளின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு உட்பட்டது. இப்போதைய கல்வி இராஜாங்க அமைச்ச

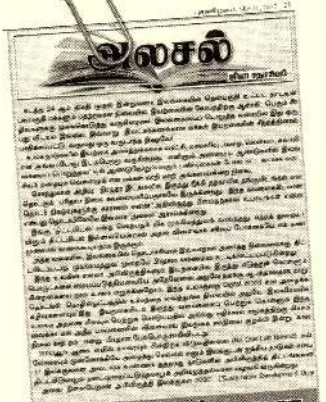
சரின் அறிவிப்பும் ஏற்பாடும் தற்காலிகமானதே தவிர அதுவே நிரந்தரமாகிவிட முடியாது.

மலையக சமூகம் தனக்கான விஞ்ஞான, கணித பாட ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பணியை தானே பொறுப்பேற்கவேண்டும். அதற்கு அர்ப்பணிப்பான சமூக அக்கறையாளர்களாக கல்வி சமூகமும் கல்வி கற்கும் இளைய சமூகமும் செயற்பட முன்வர வேண்டும். அதுவரை இறக்குமதிகளை எதிர்ப்பதில் பயனில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

விவசாய சிந்தனை

வீரகேசரி
24/05
2017

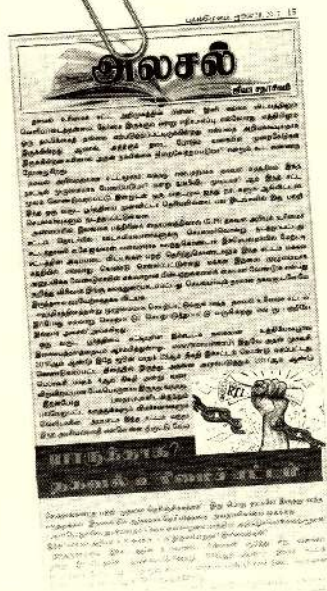
அனர்த்தங்களை தொடரவிடுவதா ?

கூடந்த 24 ஆம் திகதி முதல் இன்றுவரை இலங்கையின் தென்பகுதி உட்பட நாட்டின் பலபகுதி மக்களும் பதற்றமான நிலையில். இயற்கையின் கோபத்திற்கு ஆளாகி, பெரும் சீரழிவுகளுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு புதுவிடயம் இல்லை. இவ்வாறு இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு வருவது ஒரு வருடாந்த நிகழ்வே!

உலக நாடுகளில் இயற்கை அனர்த்தங்களாக வரட்சி, மண்சரிவு, மழை, வெள்ளம், சுனாமி என அவ்வப்போது இடம்பெற்று வருகின்றது. எனினும் அண்மைய ஆண்டுகளில் இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆண்டு தோறும் வரும் பண்டிகைகள் போல கட்டாயமாக வரட்சியும் மழையும் வெள்ளமும் என மக்கள் மாறி மாறி அங்கலாய்க்கின்ற நிலை.

சொத்துக்கள் அழிவு, நிரந்தர இடங்களில் இருந்து நீக்கி தற்காலிக தங்குமிடங்கள் என தொடரும் பரிதாப நிலை கவலையளிப்பதாகவே இருக்கின்றது. இந்த கவலைக்கிடமான தொடர் நிகழ்வுகளுக்கு காரணம் என்ன? அதிலிருந்து மீள்வதற்கான உபாயங்கள் என்ன என்பது தொடர்பிலேயே இவ்வாற 'அலசல்' ஆராய்கின்றது.

இங்கு 'திட்டமிடல்' என்ற சொற்பதம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எந்தத் துறையாயினும் திட்டமிடல் இல்லையென்றால் அதன் விளைவாக சரிவுப் போக்கையே நாம் கண்முன்னே காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

யாருக்காக

தகவல் உரிமைச் சட்டம் ?

தகவல் உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வந்தாச்சு. இனி எல்லா விடயங்களிலும் வெளிப்படாத தன்மை இருக்கும் என்பது மக்கள் மனதில் குதூகலமானதொரு எண்ணம். இந்தச் சட்டத்தினால், இனி எல்லா விடயங்களிலும் வெளிப்படாத தன்மை, நேர்மை இருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு எல்லோர் மத்தியிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால், அதற்கும் தடை போடும் வகையில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றமையினால் அதன் நம்பிக்கை நிறைவேற்றப்படுமா? என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

தகவல் அறிவதற்கான சட்டமூலம் வந்தது என்பதற்காக தகவல் சுதந்திரம் இந்த நாட்டில் முழுமையாக பேணப்படுமா? என்று நம்பிவிட முடியுமா?

ஆம்! இந்த சட்ட மூலம் கொண்டுவரப்பட்டு இம்மாதத்துடன் ஒரு வருடமும் ஐந்து நாட்களும் ஆகிவிட்டன. இந்த ஒரு வருட பூர்த்தியை முன்னிட்டா தெரியவில்லை, பல இடங்களில் இது பற்றி செயலமர்வுகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

அண்மையில், இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தினால் (SLPI) தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் தொடர்பில் சட்டத்தரணி ஏ.கே.ஐங்கரன் ஊடகவியலாளர்களுக்கு செயலமர்வொன்றை நடத்தினார்.

இச்செயலமர்வில் அடிப்படை விடயங்கள் பற்றி அறிந்து கொண்டாலும் இந்த சட்டம் மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறு கொண்டுச் செல்லப்பட்டுள்ளது மக்கள் இதனை முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டு

மாயின் எவ்வாறான பின்பற்றல்களைக் கையாள வேண்டும் என்பது குறித்தும் இங்கு கலந்துரையாடப்பட்டது.

ஆனால், சுதந்திர தினத்தன்று முழுமையாக செயற்பாட்டுக்குள் வந்த 'தகவல் உரிமைச் சட்டம்' இப்போது எவ்வாறு செயற்பட்டு, செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு தேவை இப்போது எழுந்துள்ளது என்பதைப் பற்றியே இவ்வாற 'அலசல்' அலசுகிறது.

ஒரு வருட பூர்த்தியை எட்டியுள்ள இச்சட்டம் தனக்கான உத்தியோகப்பூர்வ இணையத்தளத்தையும் ஆரம்பித்துள்ளது. அதன் முகவரி www.rticommission.lk ஆகும்.

'தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2016ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியில் இருந்து 2017ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் திகதி வரை விறுவிறுப்பாக பேசுபொருளாக இருந்து வந்தது.

இந்த சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தவுள்ளதாக 2016ஆம் ஆண்டின் அரசாங்க அறிவிப்பின் பின்னர் பலதரப்புகளிடமிருந்தும் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களும் விமர்சனங்களும் வெளியாகின.

"அப்பாடா இந்த சட்டம் வந்தா இந்த அரசியல்வாதி என்னென்ன திருட்டு வேல செய்றாங்கன்றத பற்றி முதல்ல தெரிஞ்சிக்கலாம்!" இது பொதுத்தரப்பில் இருந்து வந்த கருத்து. இதனை மிக ஆர்வமாக தெரிவித்ததை கண்கூடாக பார்க்கக் கூடியதாகவிருந்தது.

ஆம்! வெறுமனே அரசியல் தரப்பில் உள்ள ஊழலை மாத்திரம் அறிந்துகொள்வதற்குத்தான் இந்த 'தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்' இருக்கின்றதா? இல்லாவிடின்??

இச்சட்டத்தின் உருவாக்கப் பின்னணி குறித்து சிறு விளக்கம் ஒன்று இவ்விடத்தில் அவசியப்படுகின்றது.

1996ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக பேசப்பட்ட வந்தாலும் சுமார் 10 வருடங்களின் பின்னர் நீண்ட கடினமான போராட்டங்களின் பின்னர் உயிர் பெற்றிருக்கின்றது. 1995ஆம் ஆண்டில் ஊடகச் சுதந்திரத்தையும் பாதிக்கும் சட்டங்களைத் திருத்துவது தொடர்பில் (அப்போதைய அரசாங்கத்திற்கு) அறிவுரை வழங்குவதற்காக சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஆர்.கே. டபிள்யூ. குணசேகர

தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அந்த குழு தகவல் சுதந்திரத்திற்கான சட்டத்தை வரையுமாறு விடுக்கப்பட்ட பரிந்துரைக்க மைவாக 1996ஆம் ஆண்டு குழுவின் அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டது. இதனையடுத்து நீதியரசர் ஏ.ஆர்.பி. அமரசிங்க தலைமையிலான இலங்கைச் சட்ட ஆணைக்குழுவினால் இதற்கான வரைபுச் சட்ட மூலம் தயாரிக்கப்பட்டது.

இந்த வரைபு 2000ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புச் சட்ட மூல வரைபில் 'தகவல் அறியும் உரிமை' உள்ளடக்கப்பட்ட போதிலும் அது பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதன் பின்னர் பல சமூக அமைப்புக்கள் இச்சட்டத்தை அமுல் படுத்துமாறு வலியுறுத்தியதுடன் இதற்கான தொடர் அழுத்தங்களையும் கொடுத்தன. இது 2008 காலப்பகுதி.

தொடர் செயற்பாடுகளின் பின்னர் 2011ஆம் ஆண்டு கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக்குழு அதன் முதலாவது அறிக்கையில் 'தகவல் அறியும் உரிமைச்சட்டத்தை அமுல்படுத்துமாறு' பரிந்துரைத்ததுடன் 2013ஆம் ஆண்டு இக்குழு இச்சட்டத்தினை தேசிய செயல் திட்டத்தினது ஒரு செயல் இலக்காக உள்ளடக்கியிருந்தமையையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்

'தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்' எவ்வாறான இழுபறி நிலையில் இருந்து இன்று மக்கள் மத்தியில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவுபடுத்துவதற்காகவே மேற்படியான விடயத்தை கூற வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டது.

நீண்டகால செயற்பாடுகளுக்கு மத்தியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள இச்சட்டம் மக்கள் மத்தியில் ஒரு பகுதியளவில் மாத்திரமே சென்றுள்ளது எனலாம். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் நலன் சார்ந்த பல விடயங்கள் உயர்பீடத்தில் இருந்து அறிவிக்கப்பட்டாலும் பின்வரும் நாட்களில் மக்கள் மத்தியில் அதனை எவ்வாறு கொண்டு செல்வது, அவர்களிடத்தே அதனை எவ்வாறு ஸ்திரப்படுத்தவது பற்றிய விளக்கங்களை கொடுப்பது அரிது.

இச்சட்டம் அமுல்படுத்தபடவுள்ளதாக அறிவித்ததன் பின்னர் ஊடகங்கள், இணையத்தளங்கள், சமூக வலைத்தளங்கள் என சகல மட்டத்திலும் பேசப்பட்டது. ஆனால், கடந்த சில மாதங்களாக அதன் நிலை மிகவும் மந்தமாகவே இருக்கின்றது. மக்கள் நலன்

கருதி அரசாங்கத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்படும் இவ்வாறான சட்டங்கள் அரசு பத்திரிகைகளில் முழுமையாக விளம்பரப் படுத்தப் படுகின்றனவா? அதனை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்கு எவ்வாறான வழிமுறைகளை கையாளுகின்றனர் என்பதை பார்த்தால் அதுவும் மந்த கதியே!

இந்த சட்டம் ஏன் அவசியம் என்பது பற்றிய சிறியதொரு விளக்கத்தை பொதுமக்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய கடப்பாடு ஊடகங்களுக்கு இருந்தாலும் அதில் உள்ள நுணுக்கங்கள் குறித்து தெளிவு படுத்த வேண்டிய தேவை அரசாங்கத்தையே சேர்ந்தது.

இவ்வாறானதொரு சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவது குறித்து 2016ஆம் ஆண்டே அரசாங்கத்திற்கு தெரிந்திருந்தபோதும் அந்த தாண்டுக்கான வரவு-செலவு திட்டத்தில் இதற்கென தனியான நிதி ஒதுக்கீடு எதனையும் செய்திருக்கவில்லை. இதனுடன் இணைந்து வேலை செய்வதற்கென்று அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை. இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் இது பற்றிய போதிய பயிற்சியும் வழங்கப்படாதிருப்பது அதனை கையாள்வதற்கு மிகவும் சிரமான நிலைமையை தோற்றுவித்து விடுகின்றது.

மக்களுக்கென இச்சட்டமூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ள The Right to Information Act, No.12 இந்த சட்டம் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஒரு வெளிப்படைத் தன்மையை கொண்டுவரும். ஆனால், மக்கள், அரசு அதிகாரிகள் என எல்லோருடைய ஈடுபாடும் இருந்தால் தான் இந்த சட்டத்தை வெற்றி பெறச் செய்ய முடியும்.

இந்த சட்டம் மக்களிடத்தே முழுமையாக சேருமிடத்து நாட்டில் தலைவிரித்தாடுகின்ற இலஞ்ச ஊழல், ஏனைய அத்து மீறல்களை இல்லாதொழிக்க முடியும். வெறுமனே சட்டத்தை "கொண்டு வந்து விட்டோம். எமது கடமை முடிந்து விட்டது" என்று அரசாங்கம் அசமந்தப்போக்கில் இருந்துவிடக் கூடாது.

தகவல் அறியும் உரிமை சட்டத்தின் எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பது பற்றி மக்கள் தங்களுக்கு தகவல் அறியும் உரிமையை எந்தளவுக்கு விவேகத்துடனும் வலுவாகவும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை வைத்தே புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால், இந்த ஒருவருட காலத்தில் அவ்வாறானதொரு நிலைமை தோன்றி யதாகத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக தலைநகரை அண்டிய பகுதிக

ளுக்கு இந்த தகவல் அறியும் 'தகவல்' எந்தளவுக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்டுள்ளது என்றால் அது கேள்விக்குறியே.

"தகவல் பெற விரும்பும் நபர்கள் மிகுந்த விருப்பத்துடன் இருப்பது போலவே, தகவல்களை, முடிந்த வரை மிகக் குறைவாக தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அரசியல் சூழ்ச்சியால் ஆதரிக்கப்படும் அதிகாரிகளும் இருப்பதற்கான வாய்ப்புக்களும் இருக்கக்கூடும். அவ்வாறான விடயங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு மக்கள் மத்தியில் இதனை வலுப்பெறச் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

இன்று அரசின் உள்ளேயும் வெளியேயும் அபிவிருத்தி, சுகாதாரம், கல்வி உட்பட பலதரப்பட்ட விடயங்களிலும் மோசடிகள் அதிகரித்துள்ள நிலையில் இது குறித்து பொது மக்களிடத்தில் பலதரப்பட்ட கேள்விகள் எழுந்தாலும் அதனை தத்தமது பிரதேசத்தில் எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்து கொள்வார்கள். அதனை எவ்வாறு உறுதிப்படுத்தி கொள்வார்கள் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. மக்கள் முழுமையான விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அது தொடர்பில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய முக்கிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தையே சாரும்.

ஜனநாயக நாடொன்றுக்கு அத்தியாவசியமான இவ்வாறான சட்டங்கள், மக்கள் நலன் கருதி அமுல்படுத்தப்பட்டாலும் அதில் எவ்வாறு மக்களை உள்வாங்கச் செய்வது என்பது பற்றிய தெளிவை மக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய தேவையும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது.

இதனை வழிநடத்திச் செல்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கான பொறுப்பையும் கடமையையும் வலியுறுத்தி அவர்களை முழுமையாக செயற்படுத்த வேண்டிய கடப்பாடும் அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது.

வி. சதாசிவன்

28/06
2017
வீரகேசரி

'உமா' எதிர்ப்புக்கு மைத்திரி ஆதரவு! அரசியலா? சமூக நலனா?

கூடந்த பல மாதங்களாக இலங்கையில் தொடர் ஆர்ப்பாட்டங்கள். எவ்விடயமாயினும் அதனை சாதிப்பதற்கோ அல்லது தங்களது எதிர்ப்புக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கோ 'எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள்' அவ்வப்போது இடம்பெறுகின்றன. ஆனால்,

அவை அனைத்துக்கும் அரசாங்கம் முழுமையான பதிலை தருகின்றதா என்பது சற்று சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்!

நாட்டில் பல்வேறு போராட்டங்கள் இடம்பெற்ற போதும் இன, மத, மொழி, அரசியல் பேதங்கள் கடந்த நிலையில் இடம்பெற்ற 'பண்டாரவளை மக்கள் எதிர்ப்பு போராட்டம்' கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. நாட்டில் பரவலாக இடம்பெறும் போராட்டங்களை அரசாங்கம் தனது பாதுகாப்பு பிரிவினரைக் கொண்டோ, நீதிமன்ற முன் அனுமதியுடனோ தடுக்க முற்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் பண்டாரவளையில் இடம்பெற்ற 'உமா ஓயா' திட்டத்துக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டத்திற்கு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன ஆதரவு தெரிவித்துள்ளார். இந்த அறிவிப்பு பலரது மனதையும் குளிர வைத்துள்ளது. இவ்வாறு குளிர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும் இது பற்றி கேள்விகளும் எழாமல் இல்லை. இதனையே இவ்வாறு 'அலசலி' அலசுகிறது.

நாட்டை அழகுபடுத்தல் எனும் பெயரில், அவ்வப்போது ஆட்சியில் உள்ள தலைவர்கள் தங்களை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்வதற்காக மக்கள் மனதை கவரும் வகையில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றனர். அந்தவகையில் மஹிந்த அரசாங்கத்தில் செய்த, செய்யப்பட்ட அபிவிருத்திப் பணிகள் தான் இன்றைய நல்லாட்சி எனும் 'கலப்பு' முறையான அரசாங்கத்தை கதிகலங்க

வைத்துள்ளன. அத்திவாரம் யார் இட்டாலும் பரவாயில்லை சமகாலத்தில் ஆட்சியில் உள்ளவர்களே அதற்கான விளக்கத்தையும் முடிவையும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைக்கு ஆக்கி விட்டது இந்த 'உமா ஓயா திட்டம்'.

இத்திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அவ்விடத்தில் நீர்ப்பிரச்சினை ஏற்படும் என்று ஆராய்ச்சியின் மூலம் தெரிந்தும் இதனால் மக்களுக்கு பெரும் ஆபத்து ஏற்படும் என்று அறிந்திருந்த போதிலும் ரத்துச் செய்யப்பட்டிருந்த இத்திட்டம் மீண்டும் மஹிந்த அரசாங்கத்தினால் 529 மில்லியன் அமெரிக்க டொலருடன் ஆரம்பித்து சுமார் 85 வீதமான வேலைகள் பூர்த்தியடைந்துள்ள நிலையில் இதனை நிறுத்தக் கோரி இப்போது எதிர்ப்பு அலைகள் வெளிக்கிளம்பியுள்ளன. சுரங்கப்பாதை உள்ளே 20 கிலோமீற்றர் தூரம் அளவிலான வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டும் விட்டன.

அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்படும்போது எதிர்காலத்தில் அவற்றின் நிலைபேறான தன்மை குறித்து கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக பேசப்பட்டு வருகின்றபோதும் கூட நடைமுறையில் அத்தகைய திட்டமிடல்களுடன் அபிவிருத்திகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனவா எனும் கேள்வி எழுகின்றது.

அபிவிருத்தி திட்டமிடல்கள் மக்களின் பயன்பாடு, பொருளாதார பயன்பாடு என்பவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கு உட்பட்டதாக முன்வைக்கப்படும் போது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அபிவிருத்தி போன்று தென்பட்டாலும் நீண்டகால நோக்கில் 'நிலைபேறான அபிவிருத்தி'யாக அல்லாமல் மக்கள் எதிர்ப்பதாக மாறிவிடும். அது பொருளாதாரத்துக்கும் நாட்டுக்கும் தீமை பயக்கத்தக்கதாக அமைந்துவிடுவதோடு, மோசமான விளைவுகளையும் தருகின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களாகவும் மாறிவிடுகின்றன.

மக்கள் முன்னெடுக்கும் எல்லா போராட்டங்களையும் அரசாங்கம் மறுப்பதில்லை என்பதையும், நியாயமான கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றமையையும் இங்கு அவதானிக்கலாம். மறுபுறத்தில் உமாஓயா திட்டத்திற்கு எதிரான மக்கள் போராட்டத்தை ஜனாதிபதி மைத்திரி ஆதரித்தமைக்கு அரசியல் காரணம் ஒன்றும் உண்டு. அதுதான், அந்த போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்கள் மஹிந்த அரசின் மீதே குற்றம் சுமத்தினார்கள்.

இந்த திட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகளுக்கு மஹிந்த ராஜபக்ஷவே பொறுப்பு கூற வேண்டும் என்றும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்கள் தெரிவித்தனர். இதனை ஜனாதிபதி தனக்கு சாதக மாக்கிக் கொண்டார் என்று கூட கூறலாம்.

ஆனால், உமா ஓயா திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாட்களில் மஹிந்த அரசின் முக்கிய அமைச்சராக மைத்திரிபால இருந்தார் என்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. இதனால்தான் 'அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல் ரீதியான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்' என மேலே சுட்டிக்காட்ட நேரிட்டது.

உமா ஓயா திட்டத்தை எதிர்க்கும் பண்டாரவளை பிரதேச பொதுமக்கள் முன்வைக்கும் பிரதான குற்றச்சாட்டு தமக்கு குடிநீர் பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் அதேபோல தங்களது வீடு களில் வெடிப்புகள் ஏற்பட்டு அபாயநிலை தோன்றுகிறது என்ப துவுமாகும். இந்த நிலையில் நிலைபேறான அபிவிருத்தி கோட் பாட்டை ஒப்பிட்டால் அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்துக்கு தண்ணீர் பெறுவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்திட்டமானது பண்டார வளை பகுதிக்கு தண்ணீரை இல்லாமல் செய்ய காரணமாகி விட்டது. எனவே இன்று உமா ஓயா திட்டம் செயற்பாட்டுக்கு வரும் போது அது ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட 'அபிவி ருத்தியானது எத்தகைய இலக்குளைக் கொண்டுள்ளது எனும் கேள் வியை எழுப்புகிறது.

நிலத்திற்கு கீழாக பாரிய சுரங்கங்களை அமைத்து அதன் வழியாக நீரை கொண்டு செல்லுகின்றபோது அத்தகைய சுரங்கம் அமைக்கப்படும் நீண்ட தூரத்திற்கு மேலான தரைப்பகுதியில் உள்ள ஊற்றுநீர் இயல்பாக சுரங்கத்தினால் ஏற்பட்ட விரிசலில் கீழிறங் கும் தன்மை காணப்படுகின்றது. எனவே, மேற்பரப்பில் உள்ள ஊற்றுநீர் வற்றிவிட அங்கு ஏற்கனவே வாழ்ந்த மக்கள் பாவித்த நீர் நிலைகளை இல்லாமல் ஆக்கி வரட்சியைத் தோற்றுவிக்கிறது. இது ஒருபுறம் இருக்க சுரங்கம் அகழ்வதற்காக பாரிய இயந்திரங்கள் கொண்டு மலைகளை குடைவதால், நிலத்திற்கு கீழ் ஏற்படும் அதிர் வுகள் தரைக்கு மேல் உள்ள கட்டடங்களை வெடிப் புறச் செய்கின் றன. தவிரவும் மலைப்பாங்கான மண்மேட்டுப் பகுதிகளை தளர் வுறச்செய்து மண்சரிவு ஆபத்துக்களையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இதே நிலைமையை மேல்கொத்மலை திட்டத்திலும் அவதா

னிக்கலாம். 150 மெகாவோட் உற்பத்திக்காக தலவாக்கலை நகரத்தை அண்மித்ததாக மேற்கொள்ளப்பட்ட மேல்கொத்தலை நீர்மின் திட்டத்துக்கு 2000 ஆம் ஆண்டுகளில் பாரிய எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அரசியல் அழுத்தங்களின் ஊடாகவும் அரசியல் இலாபங்களுக்காகவும் அத்திட்டம் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

இன்று மேல்கொத்தலையில் இருந்து மடகொம்பரை வழியாக இகல கட்தொரபிட்டியவுக்கு நீர் கொண்டுசெல்லும் நிலத்தடி சுரங்கம் சுமார் 12 கிலோமீற்றர் அகழப்பட்டதன் காரணமாக மேற்பரப்பில் வாழும் மக்கள் தமது நீர் நிலைகளை இழந்துள்ளனர். அங்கும் வெயில் காலங்களில் வரட்சியையே அனுபவிக்க முடிகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அழகிய நீர்வீழ்ச்சியான சென்.கிளேயர், மேல்கொத்தலைத் திட்டத்துக்கு முன்பும் பின்பும் எவ்வாறு காட்சி அளிக்கின்றது என்பதே அதற்குச் சான்றாகும். சின்ன நயகரா போன்று அழகிய தோற்றம் கொண்ட சென்.கிளேயர் நீர்வீழ்ச்சி இன்று சிறிய அளவில் நீரோடும் பீலி போன்று காட்சி தருகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் புவியியல், பொருளியல், மக்கள் நலன் நீண்டகாலம் நிலைத்திருத்தல் போன்ற பல்வேறு விடயங்களையும் கருத்தில் கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

தற்போது ஐ.நா. சபை 17 அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடையும் வண்ணம் அபிவிருத்தியை திட்டமிட்டால்தான் 2030இல் நிலை பேறான அபிவிருத்தி ஒன்றை அடைய முடியும் என உறுப்பு நாடுகளுக்கு திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொடுத்துள்ளது. அதில் கால நிலை மாற்றம் முக்கிய விடயமாக சேர்க்கப்பட்டிருகிறது. அதற்காக கூட்டப்பட்ட G7 மாநாட்டில் ஜனாதிபதி கலந்துகொண்டு, பாரிஸ் ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட்டுள்ளார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்போது உமா ஓயா திட்டத்தை ஆய்வு செய்து மாற்று நடவடிக்கை எடுக்க அமைச்சரவை உபகுழு ஒன்றும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. அமைச்சர்களான பாட்டலி சம்பிக்க ரணவக்க, மஹிந்த அமரவீர், விஜித் விஜயமுனி சொய்சா ஆகியோர் அடங்கிய குழு கடந்த திங்களன்று உமா ஓயா திட்டப்பகுதிக்கு கள ஆய்வை மேற்கொள்ளச் சென்றுள்ளது. இவர்களின் அறிக்கை எதிர்எத்தகைய நடவடிக்கைகள் தரக்கூடியதாக அமையும் என பொறுத்திருந்து

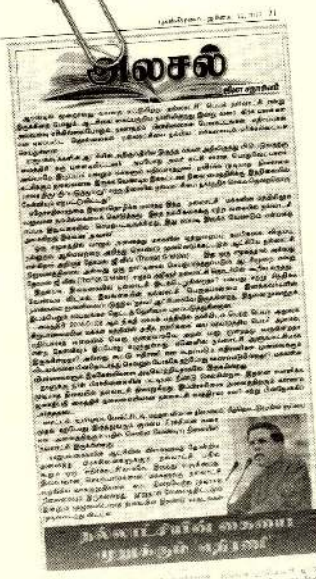
பார்க்கலாம். ஆகஸ்ட் முதலாம் வாரம் வெளிநாட்டு நிபுணர்களும் மேற்படி திட்டப் பகுதிகளுக்குச் செல்லவுள்ளனர்.

எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கும் போராட்டங்களுக்கும் தீர்வு காணாத நல்லாட்சி 'உமா ஓயா' விடயத்தில் அவசரமாக காரியத்தில் இறங்கியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மைத்திரி மேற்கொண்ட அரசியல் போராட்டத்துக்கு மக்கள் ஆதரவளித்து அவரை ஜனாதிபதியாக்கினார்கள். இப்போது மக்கள் நடத்தும் போராட்டம் ஒன்றுக்கு ஜனாதிபதி ஆதரவு வழங்கியுள்ளார். முதலாவதில் ஏமாற்றம் அடைந்ததுபோல் உணரும் மக்கள் இரண்டாவதில் திருப்தி அடையும் வகையில் ஏதேனும் இடம்பெறுகிறதா என்பதை பொறுத்திருந்தே பார்க்க வேண்டும்.

வீரகேசரி

05/07
2017

நல்லாட்சியின் கையை முறிக்கும் எதிரணி

ஆகஸ்டில் மூன்றாவது வயதை எட்டுகிறது 'நல்லாட்சி'. பெயர் நல்லாட்சி என்று இருக்கின்ற போதும், ஆட்சியை கைப்பற்றிய நாளிலிருந்து இன்றுவரை கிரக பலன்கள் அவ்வளவு சரியில்லைபோலும். நாளாந்தம் பிரச்சினைகள். போராட்டங்கள், எதிர்ப்புகள் என ஏகப்பட்ட தொல்லைகள் நல்லாட்சியை நம்பிய மக்களையும் எரிச்சலடையச் செய்துள்ளன.

'ராஜபக்ஷ'க்களின் ஆட்சியில் அதிருப்தியில் இருந்த மக்கள் அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கு 'மைத்திரி'க்கு புள்ளடியிட்டனர். அப்போது அவர் கட்சி சாராத பொதுவேட்பாளர். அவ்வாறே இருப்பார் என்றும் மக்களும் எதிர்பார்த்தனர். தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் கட்சிக்கும் தலைவனாக இருக்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலை மைத்திரிக்கு! இந்நிலையில் யாரை திருப்திப்படுத்துவது? எந்த திசையில் நல்லாட்சியை நகர்த்திச் செல்வதென்றதொரு கேள்வியும் ஏற்பட்டுவிட்டது?

எதேச்சதிகாரத்தை இல்லாதொழிக்க மலர்ந்த இந்த 'நல்லாட்சி' மக்களின் மத்தியிலும் வலுவான நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. இந்த நம்பிக்கைக்கு ஏற்ற வகையில் நல்லாட்சி எப்படி இதுவரையில் செயற்பட்டிருக்கிறது, அது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை அவககிறது இவ்வார 'அலசல்'.

"ஒரு சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து மக்களின் ஒத்துழைப்பு, நம்பிக்கை, விருப்பு, நல்லுறவு ஆகியவற்றை அறிந்து கொண்டு முன்னெடுக்கப்படும் ஆட்சியே 'நல்லாட்சி' என்கிறார் அறிஞர் தோமஸ் ஜீ வீல் (Thomas G Weiss). இது ஒரு சமூகத்தால் அல்லது

நிறுவனத்தினால் அல்லது ஒரு நாட்டினால் செயற்படுத்தப்படும் ஆட்சிமுறை என்று தோமஸ் ஜீ வீஸ் (Thomas G Weiss) எனும் அறிஞர் நல்லாட்சி தொடர்பில் கூறிய கருத்து.

இதன்படி, இலங்கையில் நல்லாட்சி இடம்பெறுகின்றதா? என்பது சற்று சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். இலங்கையின் நல்லாட்சி 'பெரும்பான்மை' இனத்தவர்களின் நலன்களை முன்னிலைப் படுத்திய 'நல்ல' ஆட்சியாகவே இருக்கின்றது. இதனை நாளாந்தம் இடம்பெறும் சம்பவங்கள் தெட்டத்தெளிவாக புலப்படுத்துகின்றன.

'மைத்திரி' 2015.01.08 ஆம் திகதி மக்கள் மத்தியில் தனியிடம் பெற்ற பெயர். அதுவும் சிறுபான்மையின மக்கள் மத்தியில் அதீத 'நம்பிக்கை'யை ஏற்படுத்திய பெயர். அவர்கள் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு வலு சேர்த்த பெயர். ஆனால், இப்போது அந்த வலு குறைந்து வருகின்றதொரு தோற்றப்பாட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏனெனில் நல்லாட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்றதா? அல்லது கூட்டு எதிரணி எனக் கூறிக்கொள்ளும் எதிரணிகள் முன்வைக்கும் விடயங்களை பின்தொடர்ந்து செல்லும் போக்கே தற்போது காணப்படுகின்றதா? மக்களின் விமர்சனங்களும் இக்கேள்விகளை அடியொற்றியதாகவே இருக்கின்றது.

நாளுக்கு நாள் பிரச்சினைகளின் பட்டியல் நீண்டுசெல்கின்றது. இதனை சமாளிக்க முடியாத நிலையில் நல்லாட்சி திணறுகிறது. இப்பிரச்சினை அனைத்திற்கும் காரணம் ஜனாதிபதி மைத்திரி தலைமையிலான நல்லாட்சி மாத்திரமா? என சற்று பின்நோக்கிப் பார்த்ததால்...

சைட்டம், உமா ஓயா, போர்ட் சிட்டி, மத்தள விமான நிலையம், மீதொட்டமுல்லை குப்பை முதல் தற்போது இருந்துவரும் குப்பை பிரச்சினை வரை என அனைத்திற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் 'நல்லாட்சி' இருக்கின்றது.

ராஜபக்ஷக்களின் ஆட்சியின் விளைவாகத் தோன்றிய அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் நல்லாட்சி பதில் கூறும் ஒரு 'எதிர்க்கட்சி' யாகவே இருந்து வருகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளால் மக்களுக்கு நல்லாட்சி வழங்கிய வாக்குறுதிகளை கூட நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமையும் இருக்கின்றது. நூறுநாள் வேலைத் திட்டமும்

இன்னும் முழுமை பெறாத நிலையில் இரண்டு வருடங்கள் முடிவடைந்து விட்டன.

ஒரு சிலர் ஐ.தே.க. ஆட்சி செய்வதாக கூறுகிறார்கள். ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சி செய்வதாக வேறு சிலர் கூறுகிறார்கள். இல்லை இவை இரண்டுமே ஆட்சி செய்வதாக மேலும் சிலர் கூறுகிறார்கள். யார் ஆட்சியார்கள் என்ற சந்தேகம் இங்கு எழுகிறது.

அரசாங்கம் என்பது ஒரு திட்டத்தை முன்வைத்து செயற்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், நல்லாட்சியிலோ இந்நிலை மாறி நடக்கின்றது. நல்லாட்சி அரசாங்கம் மக்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதிகளில் பிரதான விடயமாகக் கருதப்பட்ட 'அரசியல் அமைப்பு திருத்தம்' மாத்திரமே நல்லாட்சியின் திட்டமாக முன்வைக்கப்பட்டது. இத்திட்டமும் முழுமையாக நிறைவேறுமா? என்ற சந்தேகம் இப்போது எழுந்துள்ளது. அந்தளவுக்கு 'பெளத்த வாதம்' இத்திட்டத்திற்கு எதிராக தலைதூக்கியுள்ளது கடந்தவார செயற்பாடுகள் இதனை தெட்டத்தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அவை தலைதூக்குவதற்காக கூட்டு எதிரணி திட்டமிட்டு செயற்பட்ட விதம் மகா சங்கத்தினரையே அதன் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தி விட்டது.

பெளத்தர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் 'ஜனநாயக' முறைப்படி புதிய அரசியல் அமைப்பில் முழுமையான ஜனநாயகம் இருக்கும் எனவும் இதில் சிறுபான்மையினர் எவ்விதத்திலும் புறக்கணிக்கப்படமாட்டார்கள் எனும் போக்கில் புதிய அரசியலமைப்பு திருத்தம் முன்வைப்பதற்கு தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டு அதற்காக விசேடமாக 'வழிநடத்தல்' குழுவும் (Steering Committee) அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலைகள் பல்வேறு எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் இடம்பெற்று வந்தன. ஆனால், அதிலும் திடீர் திருப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் மைத்திரியும், ரணிலும் மகாசங்கத்தினரை திருப்திப்படுத்த வேண்டியதொரு நிலைக்கு துரதிர்ஷ்டவசமாக தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மகாநாயக்கர்கள் தீர்மானம் எடுத்த, அடுத்த ஓரிரு தினங்களுக்குள்ளேயே ஜனாதிபதி கண்டிக்குச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்து அமைதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது.

புதிய அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம் தொடர்பான விடயங்கள் தொடர்பில் நாடளாவிய ரீதியில் அரச அதிகாரிகள், ஊடகவியலா

ளர்களுக்கு அதுபற்றிய செயலமர்வுகளும் நடைபெற்று முடிந்துள்ளன. கடந்த இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் தென்னாபிரிக்காவில் இருந்து வருகை தந்திருந்த அரசியல் நிபுணத்துவம் பெற்றவரும் தென்னாபிரிக்காவின் முன்னாள் பிரதம நீதியரசருமான 'மொசெனேகே' பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அரசியலமைப்பு சம்பந்தப்பட்ட விஷேட செயலமர்வில் பண்டாரநாயக்க சர்வதேச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் விளக்கமளித்தார். நல்லாட்சி மூலம் நாட்டில் ஜனநாயகம் வலுப்பெற வேண்டும் என்புத்தற்காகவே இவை முன்னெடுக்கப்பட்டன.

'சிறுபான்மை' மக்களையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்று நல்லாட்சி நினைத்து அரசியலமைப்பு திருத்த விடயத்தில் செயற்பட்டு திருப்தியாக அது நிறைவடைய உள்ளதாக எதிர்ப்பார்க்கப்பட்ட நிலையில், திடீரென மகா சங்கத்தினரின் தலையீடு அனைத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இங்கு ஒரு சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்க இலங்கையில் அதி கூடிய மக்கள் விருப்பை (65 சதவீதம்) பெற்று வெற்றி பெற்றார். அது மட்டுமா? சிங்கள மக்கள் மனதில் நன்றாகவே இடம்பிடித்தார். அவரது ஆட்சியின் தொடர்ச்சியில் ஒரு கட்டத்தில் அரசியலமைப்பு திருத்தம் தொடர்பிலான கருத்தை முன்வைத்தார். அதில் சிறுபான்மை மக்களின் 'நலன்' சார்ந்த விடயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் இருந்த நிலையில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தனக்கிருந்த செல்வாக்கை இழந்தார். அடுத்த தேர்தலில் தோல்வி கண்டார். அதுபோன்றதொரு இக்கட்டான நிலைக்கே தற்போதைய ஜனாதிபதியும் முகங்கொடுத்துள்ளார்.

மகா சங்கத்தினரின் ஆதிக்கத்தை மீறினால், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தனக்கு செல்வாக்கு குறைந்துவிடும் நிலையேற்பட்டு விடும் என்பதை மறைமுகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார் மைத்திரி. ரணிலும் அவ்வாறே. ஏன், கண்டி அஸ்கிரிய பீடமும் நல்லாட்சியை விமர்சிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆக, இந்த அரசாங்கம், கிளம்பும் எதிர்ப்புக்களுக்கும், எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் பதில் சொல்லிக்கொள்வதிலேயே தனது நேரத்தையும், கவனத்தையும், சக்தியையும் செலவிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றதே தவிர ஒரு முறையான செயல்திட்டத்தை முன்வைத்துக் கொண்டு செல்லவில்லை என்பதுதான்

மக்களின் அபிப்பிராயமாகவும் குறைபாடாகவும் இருக்கின்றது. இது அரசாங்கத்தின் பலவீனமாகவும் இருக்கின்றது.

இதனை அரசாங்கம் உணர்ந்து கொண்டு 'ராஜபக்ஷ'க்களின் வேலைத்திட்டத்தின் நோக்கங்களை மக்களுக்கு உறுதியாக வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் இருக்கின்றது. இதனை நல்லாட்சி செய்யுமிடத்து நல்லாட்சி மீது மக்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதுடன் நல்லாட்சியினால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளையும் படிப்படியாக நிறைவேற்றக் கூடியதாகவும் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அத்துடன் தற்போதைய ஜனாதிபதி 'ராஜபக்ஷ'க்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் தீர்மானிக்கும் சக்திகளில் மிக முக்கியமானவாராக இருந்துள்ளார் என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. இவற்றையும் அவர் சமாளித்து தீர்மானங்கள் எடுக்க வேண்டிய தேவையும் இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கத்தை இப்போது எதிர்க்கட்சிகள் விஞ்சி நிற்கின்றன என்றுதான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. இந்த இடர்மிகு நிலையில் இருந்து அரசாங்கம் விடுபட வேண்டுமாயின் அது தனக்கு இருக்கின்றதாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள பலவீனத்திலிருந்து விடுபட்டாக வேண்டும்.

விவர சிந்தனை

வீரகேசரி

12/07
2017

'விலங்குகளின்' அரசியல்

இலங்கை அரசியலில் யானைக்கு மிக முக்கியத்துவம் இருக்கின்றது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. பல அரசியல்வாதிகளின் தலைவதியை தீர்மானித்ததும் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக தம்மை அரசியலில் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் 'யானை' உடனிருந்தது...

உடனிருக்கின்றது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

பொதுவாக சிறுபான்மை அரசியலில் காலங்காலமாக 'யானை'யின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறும் ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்த யானையினால் ஒருபுறம் மக்களுக்கு அச்சமான சூழ்நிலை இருந்தாலும் அவற்றை பாதுகாப்பதற்கு முன்வரும் தரப்பினரும் இருக்கின்றனர்.

கடந்த காலங்களில் யானை உட்பட பல விலங்குகளால் மக்கள் பெரிதும் அச்சத்திற்கும் பாதிப்புக்கும் உள்ளாகி வருகின்ற நிலையில் அது பற்றி பாராளுமன்றத்தில் விவாதங்களும் இடம் பெற்று முடிந்திருக்கின்றன. இந்த விவாதங்களை நோக்கும் போது யானை மட்டுமல்ல சில விலங்கினங்கள் எந்தளவுக்கு இலங்கையில் உட்கட்சி அரசியலுக்குள் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. அதே விலங்கினம் பொதுவெளியில் அரசியல் செல்வாக்கை எப்படி பயன்படுத்துகின்றது என்பது பற்றி இவ்வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

கல்கமுவு ரஜா, கல்கமுவு தல பூட்டுவா எனும் பெயர்களால் அறியப்பட்ட 55 வருடங்கள் வயதைக் கொண்ட 9 அடி உயரமான கொம்பன் யானை கொல்லப்பட்டமை தொடர்பில், மேற்கொண்ட விசாரணைகளின் அடிப்படையில், சம்பவத்துடன் தொடர்புடைய மூன்று கிராம சேவகர்கள், முன்னாள் அமைச்சரவை பாதுகாப்பு

பிரிவின் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவர் உள்ளடங்கலாக 10 பேர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

கடந்த நவம்பர் 23ஆம் திகதி கொல்லப்பட்ட தல பூட்டுவா எனும் கொம்பன் யானையின் தந்தத்தையும் 6 கஜ முத்துக்களையும் விற்பனை செய்ய முயன்றபோது கிராம சேவகரும் அமைச்சரவை பாதுகாப்புப் பிரிவின் முன்னாள் பொலிஸ் உத்தியோகத்தரும் கைது செய்யப்பட்டனர். பின்னர் தல பூட்டுவாவின் உடல் கடந்த நவம்பர் 29ஆம் திகதி கல்கமுவ - கஹல்லபல்லேகலை பாதுகாக்கப்பட்ட வனத்தில் வைத்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டதையடுத்து, அதனை கொலை செய்தமை தொடர்பில் 6 பேர் ஆயுதங்களுடன் கைது செய்யப்பட்டு விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இது இவ்வாறிருக்க 2011ஆம் ஆண்டு வேட்டைக்காரன் ஒருவரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் தனது வலது கண்ணின் பார்வையை முற்றாக இழந்த கல்கமுவ ரஜா / கல்கமுவ தல பூட்டுவா எனும் யானை காணாமல் போயுள்ளமை தெரியவந்தது.

குறித்த தந்தங்கள் தல பூட்டுவாவின் தந்தங்களை ஒத்திருந்த நிலையில், யானையை தேடி 6 நாள் தேடும் வேட்டை தொடர்ந்த நிலையிலேயே கடந்த நவம்பர் 29ஆம் திகதி கொலைசெய்யப்பட்ட அந்த யானையின் உடல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் இடம்பெற்ற பிரேத பரிசோதனையில் தல பூட்டுவாவின் தலையிலும் வயிற்றுப் பகுதியிலும் சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்டுள்ளமை உறுதியானதுடன், கொலையின் பின்னர் அதன் தந்தங்கள் அரிவாள் கொண்டு அறுக்கப்பட்டுள்ளமையும் கண்டறியப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந் நிலையிலேயே இந்தகொலை தொடர்பில் விரிவான விசாரணைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நாடளாவிய ரீதியில் பல மாகாணங்கள், மாவட்டங்களில் சுமார் 123 யானைகள் 2017ஆம் ஆண்டு உயிரிழந்துள்ளதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான சம்பவங்கள் ஒருபுறமிருக்க யானையால் தாக்கப்பட்டு, யானையிடமிருந்து தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட மின் வேலிகளினாலும் மக்கள் தாக்கப்பட்டு அதிளவானோர் உயிரிழந்திருப்பதோடு, மக்கள் இன்றும் அச்சமான சூழ்நிலையிலேயே வாழ்கின்றனர்.

நல்லாட்சியில் 'யானை அணியினர்' ஒரு புறம் அடிபட்டுக் கொண்டிருக்க மக்கள் காட்டு யானைகளால் அடிபட்டு கொள்ளும் நிலைமையே தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சம்பவங்கள் பற்றி தொடர்ச்சியாக பாராளுமன்றத்தில் பேசப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டு வந்தாலும் கூட இதுவரையிலும் முடிவுவேதும் கிட்டவில்லை. விலங்குகளை பாதுகாப்பதற்கென தேசிய வனவிலங்கு பாதுகாப்புச் சபை இருந்தாலும் இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு முடிவு கட்டாமல் இருக்கின்றமையே இவ்வாறான பெரும் பாதிப்புகளுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது.

தொடர்ச்சியாக பேசப்பட்டு வந்த அதேவேளை தற்போது இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வரவு செலவுதிட்ட விவாதத்தில் வன விலங்கு அமைச்சின் விவாதத்திலும் கூட வனவிலங்கு தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி விவாதங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் போது மலையகத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி ஒத்திவைப்பு பிரேரணையொன்றும் கொண்டுவரப்பட்டது.

'வன விலங்குகளிடமிருந்து விவசாயத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கோரும்' சபை ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணை ஒன்றை கண்டி மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனந்த அளுத்தமகே கடந்தவாரம் சபையில் சமர்ப்பித்திருந்தார். இந்த விவாதத்தில் மலையகத்தில் தற்போது வனவிலங்குகள் எவ்வாறு தஞ்சம் கொண்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி மலையக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தமது பிரதேசத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பல கருத்துக்களை முன்வைத்திருந்தனர்.

மலையக தோட்டப்பகுதிகள் காடாக்கப்பட்டமையினால் சிறுத்தைப்புலி, மலைப்பாம்பு, குரங்குகள், குளவிகள் என விலங்குகளின் தொல்லை நாளாந்தம் அதிகரித்துள்ளதாகவும் இதனால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பாரிய அச்சத்தின் மத்தியில் தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் சுட்டிக்காட்டியிருந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான வடிவேல் சுரேஷ், அ. அவிந்த குமார் பெருந்தோட்டத்தை பொறுப்பேற்றிருக்கும் நிறுவனங்கள் இது குறித்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தனர்.

"இந்திய பிரதமர் நரேந்திர மோடி மலையகத்துக்கு வருகை தந்தபோது ஹட்டன் முதல் நோர்வூட் வரையான தேயிலை மலைப்

பகுதிகளில் காணப்பட்ட குளவிக் கூடுகள் அகற்றப்பட்டன. பாது காப்பு ஏற்பாடுகள் நிமித்தம் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கலாம். அதேநேரம் தினந்தோறும் அந்த மலைகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு குளவிகளில் இருந்து பாதுகாப்பை பெற்றுக் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும்” என நுவரெலியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.திலகராஜ் இவ் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசும்போது தெரிவித்திருந்தார்.

தொடர்ந்து அவர், “பல வருடகாலமாக பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமது அன்றாட பிழைப்புக்காக பல அல்லல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இன்று தோட்டப்பகுதிகளில் குளவிகளின் கொட்டுக்கு இலக்காகி தொடர்ச்சியாக பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். நாளாந்தம் ஊடகங்களில் இது தொடர்பான செய்திகளை நாம் பார்க்கின்றோம்.

அது மட்டுமல்லாமல் தற்போது பெருந்தோட்டங்களில் பெரும்பாலான பகுதிகள் காடாக்கப்பட்டு வருவதாக குற்றஞ்சாட்டப்படுகின்றது. இது திட்டமிட்ட அடிப்படையில் செய்யப்படுகின்றதா? என்ற சந்தேகமும் எழாமல் இல்லை. இன்று பெரும்பாலான தேயிலைத் தோட்டங்களில் சிறுத்தைபுலி மலைப்பாம்புகள் இருப்பதாகவும் அப்பகுதியில் தொழில்புரியும் தொழிலாளர்கள் அச்சம் கொள்கின்றனர். இதனால் தாம் அச்சத்துடனேயே தொழிலுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

வயல்வெளிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மாடுகள் கட்டாக் காலி மாடுகளாக பயிர்களை அழித்து வருவதாகவும், குரங்குகளின் தொல்லையினால் டயகம் பகுதியில் பாடசாலை மாணவர்களின் புத்தக பைகள் பிடுங்கப்பட்டு, அவர்களின் உணவுகள் எடுத்துச் செல்லப்படுவதாகவும் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது” என்றும் திலகராஜ் எம். பி சுட்டிக் காட்டி இருந்தார்.

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் நடைபெறும் மாவட்ட அபிவிருத்தி குழு கூட்டங்களின்போதும் பிரதேச இணைப்பு வனவிலங்கு தொல்லையினால் விவசாய முயற்சிகளும் பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கைகளும் மட்டுமல்லாது மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையும் பதிப்படைவது சம்பந்தமாக பல்வேறு முறைப்பாடுகள் கிடைத்திருந்ததாகவும் அவர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

இந்தியப் பிரதமரை பாதுகாப்பதற்காக குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள குளவிகளை அழிக்க முடியுமாயின் தொடர்ச்சியாக அந்த குளவிகளுக்கு அஞ்சி தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு ஏன் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்கு உரிய தரப்பினர் கண்டும் காணாதது போலவே இருந்து விடுகின்றனர்?

வன விலங்குகளிடமிருந்து மக்களை பாதுகாப்பதற்கு பாராளுமன்றில் உரிய சட்டங்களை இயற்றவேண்டும்.

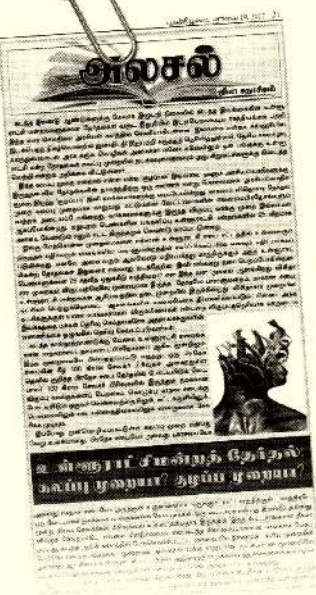
இயற்கையை பாதுகாப்பது இயற்கை சமநிலையை, பேணுதல் என்பது 'நிலைத்திருக்கும் அபிவிருத்தி'யில் (Sustainable Development) மிக பிரதானமான விடயம். அது வெறுமனே பேசப்பட்டு வருகின்றதே தவிர அதற்கென சிறப்பான முகாமைத்துவ முறைமையை காணக்கூடியதாக இல்லை. 2018ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு -செலவு திட்ட தொனிப்பொருளாக 'நீலப் பசுமை பொரு ளாதாரம்' என்று கொண்டிருந்தாலும், சில முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளை அவதானிக்கும் போது வரட்சியான நிலைமையே வந்து சேரும் என்ற கேள்வியே இன்று மக்கள் மத்தியிலும் இருக்கின்றது.

சீவா சிதாசீவலே

06/12
2017
வீரகேசரி

உள்ளூராட்சிமன்றத் தேர்தல் கலப்பு முறையா? குழுப்பு முறையா?

கூடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இழுபறி நிலையில் கிடந்த இலங்கையின் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல்கள் வருட இறுதியில் இடம்பெறக்கூடிய சாத்தியங்கள் பற்றி இந்தவார செய்திகள் அரசியல் களத்தில் வெளியாகியுள்ளன. இலங்கை

மன்றக் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற நிகழ்வொன்றில் ஜனாதிபதி இது பற்றி கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். தேசிய சகவாழ்வு கலந்துரையாடல் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சர் மனோ கணேசனும் தன் பங்குக்கு உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் கலப்பு முறையில் நடக்கவுள்ளதாகவும் அது சிறு கட்சிகளுக்கு கிடைத்த வெற்றி என்றும் அறிக்கை விட்டுள்ளார்.

இந்த கலப்பு முறை என்றால் என்ன என்ற 'குழுப்பம்' இவ்வளவு நாளும் அரசியல்வாதிகளுக்கு இருந்தமையே தேர்தல்களின் தாமதத்திற்கு ஒரு காரணம் என்று கொள்ளலாம். அரசியல்வாதிகளுக்கு இருந்த 'குழுப்பம்' இனி வாக்காளர்களுக்கு வரப்போகின்றது. காரணம் விகிதிதாசார தேர்தல் முறை கலப்பு முறையாக மாறுவது மட்டுமல்ல வேட்பாளர்களின் எல்லைப் பிரதேசங்களும் மற்றும் அடையப்போகின்றன. வாக்காளர்களுக்கு இருந்த விருப்பு வாக்கு முறை இல்லாமல் ஆகப்போகின்றது. மறுபுறம் பெண்களின் பங்களிப்பு உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் 25 வீதமாக அமைய வேண்டும் எனும் சட்டத்திருத்தமும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

இங்கு மேற்சொன்ன முறைமைகளை எல்லாம் உள்ளூராட்சி சபை சட்டத்தில் உள்வாங்கும் திருத்தம் எதிர்வரும் வாரங்களில் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படு

கின்றது. எனவே அனைவரும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் அந்த உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் இதுவரை எவ்வாறு நடந்தேறின? இனி எவ்வாறு நடைபெறப்போகின்றன? பெண்களுக்கான 25 சதவீத ஒதுக்கீடு சாத்தியமா? என இந்த வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

விகிதாசார முறையும் விருப்பத்தெரிவு முறையுமாக இருந்த தேர்தலே பாராளுமன்றம், மாகாண சபை, உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றில் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. விகிதாசார முறையில் கட்சிகள் பெற்றுக்கொண்ட ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை தீர்மானிக்கப்படும். பின்னர் அந்தக் கட்சிகளுக்குள் யாரை வாக்காளர்கள் விரும்பினார்கள் என்பதை விருப்பத்தெரிவாகவும், யாருடைய இலக்கத்தை மக்கள் தெரிவு செய்தார்களோ அதன் வாக்குகளின் எண்ணிக்கை ஒழுங்கில் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களான மாநகரசபை, நகரசபை, பிரதேசசபை ஆகிய மூன்றிலும் இந்த முறைமையே பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. ஒரு பிரதேச சபையின் கீழ் 100 கிராம சேவகர் பிரிவுகள் அமைந்துள்ளதெனில் குறித்த பிரதேச சபை தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர் 100 கிராம சேவகர் பிரிவுகளில் இருந்தும் தமக்கான விருப்பு வாக்குகளைப் பெறலாம். கொழும்பு மாநகர சபைக்குப் போட்டியிடும் ஒருவர் வெள்ளவத்தையிலும், மட்டக்குளியிலும், பொரளையிலும் என எல்லாத்திசைகளிலும் வாக்குகளைச் சேகரிக்க முடியும்.

இப்போது முன்மொழியப்பட்டுள்ள கலப்பு முறை என்பது வேறு வகையானது. பிரதேச சபையோ அல்லது நகரசபையோ அல்லது மாநகர சபையோ அதற்குள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் 'வட்டாரத்திற்குள்' மாத்திரமே ஒரு வேட்பாளர் தமக்கான வாக்குகளைக் கோர முடியும். ஒரு வட்டாரம் என்பது இரண்டு அல்லது மூன்று கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

இந்த வட்டாரங்களை தீர்மானிக்கும் செயற்பாடே 'எல்லை மீள்நிர்ணயம்' என கடந்த சில வருடங்களாக பரவலாக பேசப்பட்டது. கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'எல்லை மீள்நிர்ணயம்' உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. முன்னாள் அமைச்சர் பசில் ராஜபக்ஷ சூட்சுமமான முறையில் தங்களது ஆட்சியை உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் அதிகாரத்தில் தக்க வைத்துக்

கொள்ளக்கூடியதாக எல்லை மீள் நிர்ணயத்தை செய்துள்ளார் என்பது பரவலான குற்றச்சாட்டாக எழுந்தது.

குறிப்பாக ஐக்கிய தேசிய கட்சியும், சிறு கட்சிகளும், சிறுபான்மைக் கட்சிகளும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை முன்வைத்தன. அதே நேரம் வட்டார முறையிலமைந்த கலப்பு முறையில் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் சட்டம் 2012ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்டும் இருந்தது. எனவே ஏற்கனவே இருந்த 'விகிதாசார விருப்புமுறை' அடிப்படையில் தேர்தலை நடத்த முடியாமலும் உத்தேச வட்டார முறையில் எழுந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு விடை காணாமலும் அரசாங்கத்தினால் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் பிற்போடப்பட்டு வந்தது.

எனவே தற்போதைய சட்டத்திருத்தத்திற்கு ஏற்றதாக வட்டார முறையில் தேர்தலை நடத்த கடந்த ஆட்சியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லை மீள் நிர்ணயத்தை 'சரிபார்க்கும்' தேவை அரசாங்கத்துக்கு எழுந்தது. காணி அமைச்சின் ஓய்வுபெற்ற செயலாளரான அசோக பீரிஸ் தலைமையில் எல்லை மீள்நிர்ணயத்தை சரிபார்க்கும் குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. எல்லை மீள்நிர்ணயத்தின் மீது அதிருப்தியுடையோர் தமக்கு முறைப்பாடு செய்யலாம் என குழு விடுத்த அறிவித்தலுக்கு அமைய கட்சிகள், சமூக ஆர்வலர்கள் தமது முன்மொழிவுகளை குழுவுக்கு சமர்ப்பித்தனர்.

எனினும் வட்டாரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவோ குறைக்கவோ தமக்கு அதிகாரமில்லை என்றும் ஆனால் வட்டாரத்திற்குள் உள்ளடங்க வேண்டிய கிராம சேவகர் பிரிவுகளை மாற்றியமைத்து ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நியாயமற்ற தன்மையை சரிசெய்ய முடியும் என குழு தமது பணிகளை மேற்கொண்டது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையை வெளியிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஊடக சந்திப்பில், மாகாண சபைகள் -உள்ளூராட்சி சபைகள் அமைச்சர் பைசர் முஸ்தபாவுக்கும் குழுவின் தலைவர் அசோக்க பீரிஸுக்கும் தர்க்கம் ஏற்பட்டிருந்ததையும் சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. தவிரவும் சிறு கட்சிகளினதும், சிறுபான்மைக் கட்சிகளினதும் திருத்தங்கள் உள்வாங்கப்பட்டனவா இல்லையா என்பதை குழு அறிவிக்கவில்லையென்று அக்கட்சிகள் தமது குமுறலை ஊடகங்களிடம் வெளிப்படுத்தியிருந்தன. எப்படியோ இப்போது அந்த எல்லை மீள்நிர்ணயம் வர்த்தமானி அறிவித்தலாக வெளியிடப்பட்டு இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வட்டாரங்கள் நாட்டில் உருவாக்கப்பட்டு விட்டன.

அதேநேரம் தேர்தல் முறைமையிலும் மாற்றத்தைக்கொண்டு வந்த முன்னைய அரசாங்கம் ஒரு சபைக்குத் தேவையான 72 சதவீதமான உறுப்பினர்களை வட்டார முறையில் இருந்தும் எஞ்சிய 28 சதவீதமான உறுப்பினர்களை விகிதாசார முறையிலும் உள்வாங்கும் வகையில் தீர்மானித்திருந்தது. இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்த சிறு கட்சிகள் 60 சதவீதமான உறுப்பினர்களை வட்டாரத்திற்கான ஆசன முறையிலும் 40 சதவீதமான உறுப்பினர்களை விகிதாசார முறையிலும் தெரிவுசெய்ய வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை முன்வைத்தன. இப்போது இந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாகவே அமைச்சர் மனோ கணேசன் தனது அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளும் பட்சத்தில் தேர்தல்கள் நடைபெறும் விதம் பின்வருமாறு அமையலாம். குறித்த வட்டாரத்திற்கான வேட்பாளராக ஒரு கட்சியினால் ஒருவரே நியமிக்கப்படுவார். (அது பல் அங்கத்தவர் வட்டாரம் எனில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வேட்பாளர் ஒரு கட்சியினால் நிறுத்தப்படுவார்.) அவ்வாறு ஒவ்வொரு கட்சியில் இருந்தும் ஒவ்வொரு வேட்பாளர் ஒரு வேட்பாளர் நியமிக்கப்படும்போது அந்தக் கட்சிக்கு வழங்கப்படும் வாக்கும் அந்த வேட்பாளருக்கு வழங்கப்படும் வாக்கும் ஒரே வாக்காகவே அமையும். குறித்த வட்டாரத்தில் எந்தக் கட்சியின் வேட்பாளர் வெற்றிபெறுகிறாரோ அந்த வட்டாரத்தில் அவர் சார்ந்த கட்சி வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கப்படும். உதாரணமாக 100 கிராம சேவகர்களைக் கொண்ட ஒரு பிரதேச சபையில் ஏறக்குறைய 30 முதல் 35 உறுப்பினர்கள் வட்டாரத்தில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படுவார்கள்.

இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை குறித்த பிரதேச சபையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் 60ஆகக் கொள்ளப்படும். எஞ்சிய 40 இந்த வட்டார தெரிவுக்கு மேலதிகமாக விகிதாசார முறையில் தெரிவுசெய்யப்படுவர். எனவே வட்டார முறையில் 30 உறுப்பினர்கள் தெரிவாகும் ஒரு பிரதேச சபைக்கு விகிதாசார முறையில் 20 உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவர். இந்த இருபது உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்ய வட்டார முறையில் முழு பிரதேச சபைக்குமாக கட்சிகள் பெற்றுக் கொண்ட மொத்த வாக்குகள் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படும். அவ்வாறு கிடைக்கும் ஆசனங்களுக்கு யாரை நியமிப்பது என்பதை கட்சித் தலைமை முடிவு செய்யும். இந்த வேட்பாளர்களின் பட்டி

யல் முன்கூட்டியே தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவிடம் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த விளக்கம் இதுவரை உள்ளூராட்சி மன்றம் தொடர்பில் வெளிவாரியாக கிடைக்கக் கூடிய தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உள்வாரியாக இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சட்டத்திருத்தம் எதிர்வரும் வாரம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படும்போது அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இதுவரை கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் இதுவரைகாலமும் உறுப் பினராகப்போகும் வேட்பாளரைத் தெரிவு செய்வதற்கு வாக்காள ருக்கு இருந்துவந்த உரிமை இனி இல்லாமல் செய்யப்படப் போகின்றமை தெளிவாகிறது.

கட்சி தெரிவு செய்யும் வேட்பாளர் ஒருவருக்கே வாக்காளர் வாக்களிக்க வேண்டும். இதனால் வாக்காளர் வசமிருந்த ஓர் உரிமை கட்சித் தலைமைக்குப் போகிறது எனக் கொள்ளலாம். கட்சிப்ப ணியில் இல்லாத ஒருவர் வேட்பாளராக களமிறங்கி தனது செல் வாக்கினால் உறுப்பினராவது இதன் மூலம் தடுக்கப்படலாம். அதே நேரம் கட்சித் தலைமைக்கு விகிதாசம் காட்டும் எவரும் வேட்பா ளராகும் சாத்தியமும் இங்கு உண்டு. விகிதாசார முறையில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படுபவர் யார் என்பதையும் கட்சித் தலைமையே தீர்மானிக்கும். ஆக மக்கள் வசம் இருந்த ஒரு தேர்தல் முறை கட்சி களின் வசத்திற்கு மாற்றப்படுகின்றமையே இங்கு பெரும்பாலும் நிலவுகின்றது. ஆனால் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் பிரதேச எல்லை பெரிதாக இருப்பதன் காரணமாக, தான் அளித்த வாக் குக்கு ஏற்ப சேவையைப் பெற முடியாதிருந்த மக்களுக்கு தனது கிராமசேவகர் பிரிவு எல்லைக்கு உள்ளாகவே ஒரு உறுப்பினர் கிடைக்கப் போகிறார் என்பது புதிய முறையின் பலமான அம்ச மாகிறது.

வட்டார முறையிலும் விகிதாசார முறையிலும் உறுப்பி னர்கள் தெரிவு செய்யப்படபோகின்றமையால் பிரதேச சபை உறுப் பினர்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட இரு மடங்காக அமையப் போகின்றது. இதனால் பிரதேச சபை கட்டடங்கள் விரிவாக்கப் பட்டு சபை மண்டபங்களை பெரிதாக்கும் தேவை எழக்கூடும். இதற்கெல்லாம் மேலாக பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் உள்ளூ ராட்சி மன்றங்களில் 25 சதவீதம் இருக்க வேண்டும் எனும் சட்டத் திருத்தத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்கனவே கொண்டுவந்துள்ளது.

ஏற்கனவே இளம் வயதினருக்கு வாய்ப்பளிக்கும் ஏற்பாடுகள் உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்களில் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஆக, ஒரே மூச்சில் தேர்தல் முறை, வட்டார முறை, பெண்களின் பங்களிப்பு. இளம் வயதினர் பங்களிப்பு, உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு என எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதாக உள்ளூராட்சி மன்றத்தேர்தல் அமையப்போகிறது. இந்த 'கலப்பு' தேர்தல் குழப்பமான முறையாகி வாக்காளர்களை கலக்கம் கொள்ள வைக்கப்போவதாகவே தெரிகிறது.

அரசாங்கத்தையும் தான்.

விவசாயி

19/07
2017
வீரகேசரி

உள்ளூராட்சிக்குள் உள்வாங்கப்படாத மலையகம்

என்னதான் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டவர்களாக மலையக மக்கள் இருந்தாலும் இன்று வரை முழுமையாக தேசிய நிரோட்டத்தில் உள்வாங்கப்படாதுள்ளனர். இவ்வாறான நிலைமையினால், பல விடயங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்து வந்துள்ளனர். இவ்வாறான நிலைமையே இம்மக்கள் அன்றாடம் எதிர்நோக்கும் துன்பத்துக்கும் காரணமாகவும் அமைகின்றது. இது பற்றி காலம் காலமாக மலையக அரசியல்வாதிகள் பேசிவருகின்றபோதும், நடைமுறையில் எதுவும் அமுலில் இல்லை என்பது வருந்தத்தக்க விடயம். மலையக அரசியலில் மாத்திரம் அல்லாது மக்களுக்கு சேவை வழங்க வேண்டிய அடிப்படை நிறுவனங்களில் பிரதானமாக அமைவது உள்ளூராட்சி மன்றங்கள்

இந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தொடர்பிலும் அதன் எல்லை மீள்நிர்ணயம் தொடர்பிலும் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக பல தரப்பிலும் விதந்துரைப்புக்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், அது பற்றி முழுமையான முடிவு இல்லை என்பது வருந்தக்கூடிய விடயம். அந்த வகையில், உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் விரைவில் நடக்கவிருப்பதாக செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. அதுவும் 'கலப்பு முறை' எனும் புதிய 'குழப்பம்'. இந்த புதிய முறையில் ஏற்படக்கூடிய குழப்பங்கள் குறித்து கடந்த வார அவசலில் ஆராய்ந்திருந்தோம்.

மலையக மக்களுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளூராட்சி மன்றத்தேர்தலில் இன்னுமொரு குழப்பம் இருக்கிறது. அதுதான் அந்தத் தேர்தலில் மக்கள் வாக்களிக்கின்றபோதும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் ஒன்றான பிரதேச சபைகளில் இருந்து மலையகப்

பெருந்தோட்ட மக்கள் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் உள்ள சிக்கலாகும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான எம்.திலகராஜ், வடிவேல் சுரேஷ் ஆகியோர் கலந்துகொண்ட அரசியல் கலந்துரையாடல் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்று கடந்த வார இறுதியில் ஒளிபரப்பானது. அந்த நிகழ்ச்சியில் இருவரும் உரையாடிய விடயங்களில் 'உள்ளூராட்சி மன்ற நிர்வாகத்துக்குள் உள்வாங்கப் படாத மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள்' குறித்தே விரிவாக கலந்துரையாடப்பட்டது.

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெறவுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் இவ்விருவரும் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் உள்வாங்கியதாக தேசிய நீரோட்டத்தில் இன்னும் முழுமையாக இணைக்கப்படாத மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள் குறித்து இந்த வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

இலங்கைத் தீவுக்குள் இன்னுமொரு தீவாக அமைந்ததே மலையகப் பெருந்தோட்டங்கள். தேயிலை, இறப்பர் ஆகிய பண்பயிர்களை ஆதாரமாகக் கொண்டது மலையகம். இதில் முதன்மை ஏற்றுமதிப் பயிரான தேயிலையை இலங்கையில் வர்த்தக நோக்குடன் அறிமுகப்படுத்தி 150 வருடங்களை அடைந்துள்ள நிலையில் அதனை மையப்படுத்தி வாழும் தொழிலாளர் சமூகத்தின் வரலாறும் 150 வருடங்களுக்கு மேலாகிறது.

மலையக மக்களின் பரம்பல் இன்று தொழிலாளர் அல்லாதோரின் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக காணப்படுகின்றது. அண்மைய தரவுகளின் படி 15 இலட்சம் சனத்தொகையைக் கொண்ட இந்திய வம்சாவளி மலையக மக்களில் சுமார் 10 வீதமானவர்கள் மாத்திரமே அதாவது ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் அளவானவர்களே தோட்டத் தொழிலாளர்களாக உள்ளனர். அதிலும் வெறும் 5ஆயிரத்துக்கு குறைவான தொழிலாளர்களாக அரசாங்கத்துக்கு சொந்தமான கூட்டுத்தாபன தோட்டங்களில் வாழ்கின்றனர். ஏனையோர் பிராந்திய பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் எனப்படும் தனியார் நிறுவனங்களின் முகாமையில் இயங்கும் தோட்டங்களிலேயே தொழிலாளர்களாக உள்ளனர். ஒட்டு மொத்தமாக இந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தொழில் பிரச்சினைகள் ஒருபுறமிருக்க அவர்களின் நாளாந்த நிர்வாக பிரச்சினைகள் வேறாகவுள்ளன.

பொதுவாக இலங்கை நாட்டின் பொதுநிர்வாகம் என்பது

கிராமசேவகர் மட்டத்தில் இருந்து ஆரம்பித்து பிரதேச செயலாளர் பிரிவு, மாவட்ட செயலகம், அமைச்சு என விரிவடைந்து செல்கின்றது. நிர்வாக அமுலாக்கத்திற்கு தேவையான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட அதிகாரமிக்க சபைகளாக உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், மாகாண சபைகள், பாராளுமன்றம் என்பன காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் பாராளுமன்றம், தேசிய கொள்கை தீர்மானங்களை எடுக்கின்ற உச்ச அமைப்பாக உள்ள நிலையில் அவற்றினால் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் இயங்குகின்ற அமைப்புகளாக மாகாண சபைகளும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் இயங்குகின்றன. உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பிரதானமானது பிரதேச சபைகள். அதற்கடுத்து மாநகரசபைகளும், நகர சபைகளும் அடங்குகின்றன.

மலையகப் பெருந்தோட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவை பெரும்பாலும் பிரதேச சபை நிர்வாகத்துக்குள்ளேயே அடங்குகின்றன. ஆனாலும் 1987 ஆம் ஆண்டு 15 ஆம் இலக்க பிரதேச சபைகள் சட்டம் பெருந்தோட்டப்பகுதிகளுக்கு பிரதேச சபைகள் பணியாற்றுவதை அனுமதிக்கவில்லை. இந்த சட்டம் தெரியாமலேயே பெருந்தோட்டப்பகுதி மக்கள் இன்றுவரை பிரதேச சபைத் தேர்தல்களில் வாக்களித்து தமது பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வருகின்றனர்.

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அம்பகமுவை, நுவரெலியா பிரதேச சபைகளை மலையகக் கட்சிகள் தேசியக் கட்சிகளுடன் இணைந்தோ அல்லது கூட்டணியாக போட்டியிட்டோ ஆட்சியமைத்துள்ளன. அதேபோல கண்டி, கேகாலை, பதுளை, மாத்தளை மாவட்டங்களில் ஒரு சில பிரதேச சபைகளின் உப தலைவர்களாக பெருந்தோட்ட மக்களின் வாக்குகளினால் தெரிவான உறுப்பினர்கள் தெரிவாகியுமுள்ளனர். இவர்களால் ஆங்காங்கே சிற்சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் சட்டத்தின் பிரகாரம் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளுக்கு பிரதேச சபையினால் பணியாற்ற முடியாது. இவை கேள்விக்கு உட்படாத வரை சிற்சில பணிகளை முன்னெடுத்து வந்துள்ளன.

அதிர்ஷ்டவசமாக கண்டி, மாவட்டத்தின் உட்பலாத்த பிரதேச சபையை இலங்கை தொழிலாளர் ஐக்கிய முன்னணி கைப்பற்றி 2006இல் ஆட்சியமைத்தபோது இந்தச் சட்டத்தைக் காரணம்

காட்டி நீதிமன்ற ஆலோசனையைப் பெற்று உட்பலாத்த பிரதேச சபையைக் கலைத்தது மத்திய மாகாண சபை! இப்பிரதேச சபை கலைக்கப்படும் வரை பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் இத்தகைய ஒரு சரத்து இருப்பது தெரியாமலேயே காலம் கடத்தப்பட்டுள்ளது.

எனினும் கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது உதயமான தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியினர் தமது தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாக "பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவோம்" என வாக்குறுதி அளித்ததற்கமைய கூட்டணியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.திலகராஜ் 2015ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதமளவில் பாராளுமன்றில் சபை ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணை ஒன்றை முன்வைத்து விரிவான விளக்கங்களுடன் "பிரதேச சபைச் சட்டம் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு பணியாற்றுவதற்கு ஏற்றவாறு திருத்தம் செய்யப்படல் வேண்டும்" என கோரியிருந்தார். குறித்த பிரேரணைக்கு பதிலளித்து உரையாற்றிய மாகாண சபைகள் உள்ளூராட்சி அமைச்சர் பைசர் முஸ்தபா, திருத்தம் செய்வதற்கு உடன்பாடு தெரிவித்து அமைச்சரவைக்கு பத்திரம் சமர்ப்பித்து அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

அமைச்சரவையில், கூட்டணி சார்ந்த அமைச்சர்களான மனோ கணேசன், திகாம்பரம் ஆகியோரும் இதனை வலியுறுத்தியதோடு குறித்த சட்டத்திருத்தம் தொடர்பாக அமைச்சர் திகாம்பரத்தின் மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு அமைச்சிடம் ஆலோசனையும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகவும் அதற்கு உரிய முன்மொழிவுகள் அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகவும் செய்திகள் வெளியாகின. ஆனால், இவையெல்லாம் நடந்து ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் பாராளுமன்றத்துக்கு சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.

பிரதேச சபைத் தேர்தல்கள் விரைவில் நடைபெறவுள்ள நிலையில் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் தொடர்பில் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியில் கருத்துத் தெரிவித்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தம்மால் உரிய முறையில் இந்தச் சட்டத்திருத்த நடவடிக்கை பாராளுமன்றிற்கு முன்வைக்கப்பட்டபோதும் அவை இன்னும் பாராளுமன்றத்திற்கு முன்வைக்காமை குறித்து தமது விசனத்தைத் தெரிவித்தார். இதன்போது, கருத்துரைத்த வடிவேல் சுரேஷ், மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சிக்காலத்தில் இதுபோன்ற நடைமுறைகள் 72 மணித்தியாலங்

களுக்குள் இடம்பெற்றதை சுட்டிக்காட்டினார். தாம் மஹிந்த அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்த 2006-2010 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பெருந் தோட்ட பகுதி மக்கள் செறிவாக வாழ்ந்த பசறை பிரதேச சபையை இரண்டாகப் பிரித்து பசறை, லுணுகலை ஆகிய இரண்டு பிரதேச செயலகங்களாகவும் அதன் தொடர்ச்சியாக அவை இரண்டையும் தனித்தனி பிரதேச சபைகளாகவும் உருவாக்க முடிந்ததாகவும் தெரிவித்தார்.

அப்போதைய மாகாண சபைகள் உள்ளூராட்சி அமைச்சர் ஏ. எல். எம். அதாவல்லாவுக்கு அப்போதைய ஜனாதிபதி மஹிந்த விடுத்த பணிப்புரையின் பேரில் இந்த நடவடிக்கை இடம்பெற்றதாகவும் சுட்டிக்காட்டினார்.

அமைச்சர் அதாவல்லா காலத்தில் தனது ஊரான அக்கரைப்பற்று நகர் மாநகர சபையாக மாறியதையும் மறைந்த அஷ்ரப் காலத்தில் கல்முனை மாநகரசபை உருவானதையும் கூட நாம் இங்கு நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அண்மையில் அமைச்சர் மனோ கணேசன் ஹட்டன், தலவாக்கலை நகரங்கள் மாநகர சபையாக மாற்றப்படும் என அறிக்கை விட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக நகரங்கள் மாநகர சபையாவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இப்போதைக்கு திருத்தம் கோரி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின் திருத்தத்தை பாராளுமன்றில் சமர்ப்பிப்பதற்கு தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி தலைவர் தமது அரசியல் பலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் பெருந்தோட்டப் பகுதியில் தொழிலாளர்கள் ஒன்றரை இலட்சம் ஆயினும் மக்கள் ஒரு மில்லியன் அளவில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வாழும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களோ மாகாண சபை உறுப்பினர்களோ அந்த மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில்லை. எனவே அவர்கள் அங்கம் வகிக்கக் கூடிய பிரதேச சபைகளைத்தானும் அதிகாரமுள்ள சபையாக மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அந்த மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சிகளுக்கு உண்டு.

மலையக மக்களுக்கான வீட்டுக் காணி உறுதி, தனி வீட்டுத் திட்டம், 25 விஞ்ஞான பாடசாலைகள் விருத்தி என அபிவிருத்தி சார் விடயங்களில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது போல பிரதேச சபைகள் சட்டத்திருத்தத்தை விரைவுபடுத்தவும் மலையக மாவட்

டங்களில் பிரதேச செயலகங்கள், பிரதேச சபைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் அவசர நடவடிக்கை எடுக்கவும் கூட்டணித் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

மஹிந்த அரசு 72 மணித்தியாலங்களில் செய்து முடித்த காரியங்களை நல்லாட்சி அரசு 72 வாரங்களுக்கும் மேலாக இழுத்தடிப்பது நல்லாட்சிக்கும், அதற்கு ஆதரவளிக்கும் கூட்டணிக்கும் அழகல்ல. மஹிந்த அலை மீண்டும் அடிக்கத்தொடங்கியிருக்கும் நிலையில் மக்கள் அலை எந்தப்பக்கம் செல்லும் என யாரும் எதிர்புகூற முடியாது.

விவாக் சிதாசலம்

வீரகேசரி
26/07
2017

அலசல்

அரசியலில் பெண்கள்- சட்டம் அனுமதித்தாலும் சமூகம் அனுமதிக்குமா?

உள்ளூர் அமைதிப் பேரவை... அரசியல்... சட்டம்... அனுமதி... சமூகம்... அனுமதி...
 அரசியல்... சட்டம்... அனுமதி... சமூகம்... அனுமதி...
 அரசியல்... சட்டம்... அனுமதி... சமூகம்... அனுமதி...

உதயசங்கரின் மனைவி

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலின் வேட்பாளர் பட்டியலில் 25 சதவீத அரசியல் அனுமதி பெண்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோட்டா முறை குறித்து மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவதுடன் அதற்கான கருத் தாடல்களும் ஆங்காங்கே இடம்பெற்று வரு கின்றன. இவ்வருட இறுதியில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல் இடம்பெறவுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இவ்விடயம் பேசுபொருளாகியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தேர்தல் காலங்களில் வழங்கும் வாக்குறுதிகள் போலவே இவ்விடயமும் வெறும் உறுதியோடு போய்விடுமோ என்ற சந்தேகமும் எழாமல் இல்லை.

சொல்ல முடியாதளவில் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்ட ஆபிரிக்க நாடான ருவாண்டா பெண்களுக்கான அரசியல் பிரதி நிதித்துவத்தில் முதலிடம் வகித்துள்ளது. அந்நாட்டின் பாராளுமன் றத்தில் உள்ள 85 உறுப்பினர்களில் 45 பேர் பெண்களாவார். பாலின சமத்துவத்திலும் சிறந்த நாடாக இது விளங்குகின்றது.

ஆங்கிலேயே காலனித்துவத்தின் கீழ் இருந்த நாடுகளில் முதன் முதலில் பெண்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட நாடு இலங்கை. பிரான்ஸ் போன்ற பல வளர்முக நாடுகளில் கூட அப்போது பெண் களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்படவில்லை. இவ்வாறான வரலாற்றுப் பெருமை இருந்தும் கூட இலங்கை அரசியலில் பெண்களின் பிரதி நிதித்துவம் 6.5 வீதத்தை இதுவரை தாண்டியதில்லை என்பது ஆச்ச ரியமே. இவ்வாறான நிலைமை தொடர்வதற்கான காரணம் என்ன என்பது பற்றி இவ்வாற 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது சாதாரண விடயம் அல்ல. ஏனெனில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெண் பிரதிநிதிகள் எவ்வாறு பல வசைபாடல்களுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர் என்பதை அப்படி அச்சாக இலங்கையின் அதியுயர் பீடத்தில் முகங்கொடுக்கும் பல விடயங்களை வைத்து அறிலாம்.

இது இவ்வாறிருக்க அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு வீழ்ச்சிக்கு ஓரிரு காரணங்களை மாத்திரம் கூறி சாதாரண விடயமாக கருதி விட முடியாது.

எந்தத்துறையாக இருந்தாலும் பொதுவாக இங்கு 'தலைமைத்துவம்' என்ற ஒரு பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. ஒரு பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமாயின் தலைமைத்துவத்தில் தனித்துவமாகவும் சுயாதீனமாகவும் பெண்கள் இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தாலும் கூட அதனை வழங்குவதற்கு இந்த ஆணாதிக்க சமூகத்தினர் மானசீகமாக முன் வரவேண்டியது அடிப்படை விடயம். பலதரப்பட்ட விடயங்களில் பெண்களை முன்னிலைப்படுத்தும் இச்சமூகம் 'அதிகாரம்' என்று வரும்போது அவர்களை பின்தங்கியவர்களாகவே நோக்கிச் செயற்படுகிறது.

'தலைமைத்துவ' விடயத்தில் பெண்கள் பல ஆளுமைப் பண்புகளைக்கொண்டவர்களாக இருந்தாலும் குடும்ப தலைமைத்துவப் பொறுப்பைத் தவிர பல்துறையில் அவர்களுக்கான தலைமைப் பொறுப்பு நழுவி விடுகின்றது. சமூகத்தின் பார்வையும் இவ்வாறான நிலைக்கு இசைவாக்கப்பட்டு விடுகின்றது.

இங்கு அரசியலில் தலைமைத்துவம் என்பது பிரதான விடயம். அரசு நிறுவனங்களை வழிநடத்தும் பிரதான நிறுவனங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் என்பது அடித்தளம். இந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பெண்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை 25 சதவீத கோட்டா முறை அதிகரிப்பு பற்றியதைத் தெளிவுபடுத்தும் முகமாக அண்மையில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு செயலமர்வும் நடத்தப்பட்டது.

பிரித்தானியா, ஸ்கொட்லாந்து, பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து வருகை தந்த அரசியல் நிபுணர்களால் அந்தந்த நாடுகளில் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிப்பதற்கு எவ்வாறான நடை

முறைகளைக் கையாளுகின்றார்கள் என்பது பற்றி தெளிவுபடுத்தப் பட்டதாக அதில் பங்கு கொண்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தெரிவித்தார்.

அத்துடன் IFES எனும் நிறுவனம் அண்மையில், நீர்கொழும்பில் நடத்திய ஊடகவியலாளர்களுக்கான செயலமர்வில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் பற்றி விரிவாக கலந்துரையாடப்பட்டது.

பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டுமாயின் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்கான செயற்பாடுகளை ஊடகங்கள் எந்தளவில் கையாளுகின்றன என்பது பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டது. ஆண் வேட்பாளர்களுக்கு வழங்கும் இடம் (செய்திகள் பிரசுரிப்பது) பெண் வேட்பாளர்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றதா? என்பது தொடர்பிலும் இதன்போது, கலந்துரையாடப்பட்டதுடன் அதுபற்றி கேள்விகளும் எழுப்பப்பட்டன. இவ்விடத்தில் பால் சமத்துவம் பேணப்படுவது அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஏனெனில் மக்கள் மத்தியில் பெண் வேட்பாளர்கள் தொடர்பில் ஊடகங்கள் ஆரோக்கியமான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் போதுதான் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்பதை மக்கள் தீர்மானிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். பெண்களின் ஆளுமை தேர்தல்களத்தில் அவர்கள் இருக்கும் போது அதனை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல வேண்டிய கடப்பாடு ஊடகங்களையே சேரும் என்றும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் பின்னர் மாகாண சபை, பாராளுமன்றம் என்ற படிநிலை அடிப்படையில் இலங்கையின் நிர்வாக கட்டமைப்பு இருக்கின்றது. இதில் ஆரம்ப அரசியல் தளமாகவும் களமாகவும் இருக்கும் உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அரசியல் என்பது சாக்கடை என்று பலராலும் விமர்சிக்கப்படுகின்ற போதும், எவ்வாறான எழுத்து செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அதிகாரம் என்ற ஒன்று வரும் போதே எழுதியவற்றுள் ஒரு அரைவாசியை யாவது நிறைவேற்றிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இதற்கு உதாரணமான ஒரு சிலர் அதிகாரங்களில் இருக்கின்றனர், இருந்துள்ளனர் என்பதை மறந்து விடமுடியாது.

அந்தவகையில் அரசியலை ஒரு துறையாக கற்கும் பெண்கள்

அத்துறைக்குள் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்கொள்ள முன் வரும் போதே பிரதிநிதித்துவம் என்ற வார்த்தைக்கு பலம் சேர்ப்பதாக அமையும். பெண்கள் பலர் அரசியலில் ஈடுபட்டு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதன் மூலம் பெண்களின் பலமும் அதிகரிக்கும். இதற்கு ஏனைய பெண்களும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது.

பெண்கள் வேட்பாளராக களமிறங்கும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு வாக்களித்து அவர்களை ஊக்கப்படுத்தி அதிகாரத்தில் அமர்த்த வேண்டிய பொறுப்பும் ஏனைய பெண்களையே சாரும்.

சமூக நலனுக்காக அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு பெண்கள் முன் வரும்போது பெரியளவில் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினையாக கலாசார அதாவது சமூக கட்டமைப்பு பல விமர்சனத்திற்குள்ளாவதற்கான வழியை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இவ்வாறான விமர்சனங்களுக்கு முகங்கொடுத்து முன்வருவதும் தம்மை தக்கவைத்துக் கொள்ளவதும் பெரும் சவாலான விடயம் தான். இவ்விடத்தில் சமூகத்தில் இருந்து ஒரு புரிந்துணர்வு ஏற்பட வேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கை அரசியலில் இதுவரை ஈடுபட்ட பெண்களின் வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால், பெரும்பாலும் பரம்பரை வழியில் வந்தவர்களாகவும் ஆண் உறவுகள் மூலம் வந்தவர்களாகவுமே இருந்துள்ளனர். இவ்விரண்டும் இல்லாது நேரடியாக களமிறங்கியவர்கள் கணிசமான எண்ணிக்கையில் இருந்திருந்தாலும் அதில் வெற்றி பெற்றவர்கள் மிகவும் குறைந்தளவினரே.

தெற்காசியாவில் குறைந்தளவு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட ஒரே நாடு இலங்கை மட்டுமே. இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், இலங்கை போன்ற தென்னாசிய நாடுகள் பெண்களை நாட்டின் அரச தலைவர்களாக உருவாக்கிய நாடுகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், பெண்களின் பிரதிநிதித்துவ விதத்தில் இலங்கை 131ஆவது இடத்தில் உள்ளது.

2015ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் ஐ.தே.க.வின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில், "உள்ளூராட்சி மட்டங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒதுக்குவதற்கூடாகவும் தேர்தல்களின் போது வேட்பாளர் பட்டியலில் குறைந்தபட்சம் 25%வீத பெண்கள்

ளுக்கு இடம் ஒதுக்குவதற்கூடாகவும் பெண்களின் அரசியல் பிரதி நிதித்துவத்தை உறுதிசெய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.” என்று கூறப்பட்டிருந்ததும் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டி தொன்று. கூறப்பட்டது போல இப்போது பிரதமர் தலைமையிலான குழுவினர் அது தொடர்பில் முழுமூச்சாக ஈடுபடுகின்றார்கள் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது பருவகால கோஷங் களாகிவிட்டுள்ளன. தேர்தல் காலங்களிலும், அரசியல் கோரிக்கை களாக முனைப்பு பெறும் போதும் அவை பருவகால வாக்குறுதி களாக பரிமாணம் பெறுகின்றன. அதன் பின்னர் காணாமல் போய் விடுகிறது.

தேர்தல் வாக்குறுதியில் கொடுக்கப்பட்ட பிரதான விடயம் நிறை வேறுவதற்காக கதவுகள் திறக்கப்பட்டு அதற்கான வேலைகள் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் அதிகாரத்தில் உள்ள தொழிற் சங்கமாக இருதாலும் சரி கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி பெண்களுக் கான உரிய அந்தஸ்தை (பெயரளவில் மாத்திரம் அல்லாமல்) வழங்க வேண்டிய தேவையொன்று இருக்கின்றது.

பெண்களுக்கும் அரசியலில் முன்னுரிமை வழங்கும் பட்சத் தில் 25 வீத கோட்டா முறைமை சாத்தியமாகும் என்பதுடன் பெண் களும் அதிகாரத்தில் ஈடுபடுபவர்களாக உருவாகும் நிலை ஏற்படு கின்றது. அதுமாத்திரமன்றி பெண்கள் நாளாந்தம் எதிர்நோக்கும் சமூக பிரச்சினைகள் உட்பட பல பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு பெற்றுக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இது அமைந்துவிடும். சமூகமும் இதில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். சட்டத்தில் அங்கீகாரம் வழங்கப் பட்ட போதும் சமூகத்தினர் மத்தியில் எவ்வாறான மனநிலை இருக் கின்றது என்பதுதான் கேள்வியே?

தெற்காசியாவை பொறுத்தவரையில், நேபாளம் - ஆப்கானிஸ்தான் 25 -29.9 வீதமாகவும், பாகிஸ்தான் - பங்களாதேஷ் 20-24.9 வீதமாகவும், இந்தியா - பூட்டான் 10-14.9 வீதமாகவும் மாலைதீவு - இலங்கை 5-9.9 வீதமாகவும் அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப் பின் புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆக தென்னாசி யாவில், பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தில் இலங்கையே பின் தங்கியுள்ளது.

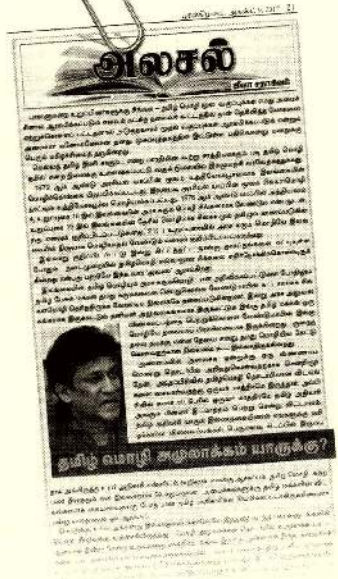
இத்தனைக்கும் உலகிலேயே முதல் பெண் பிரதமராக

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க, முதலாவது பெண் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி சந்திரிகா ஆகிய இரு பெண் ஆளுமைகளை கொண்ட நாடு என்றும் உலகமட்டத்தில் பெயர் எடுத்திருந்தாலும் ஒட்டு மொத்தமாக அரசியலில் பெண்கள் என்று பார்க்கும் போது தென்னாசியாவிலேயே கடைசியாக இருகின்றோம். இப்போது சட்டம் கொடுக்கப்போகும் இந்த கோட்டாமுறைக்கு சமூகம் இணங்குமா?

வீரகேசரி

02/08
2017

தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் யாருக்கு?

“பாராளுமன்ற எம்.பி.க்களுக்கு சிங்கள- தமிழ் மொழிமூல வகுப்புக்கள் எமது அமைச்சினால் ஆரம்பிக்கப்படும்” எனவும் கட்சித் தலைவர் கூட்டத்தில் தான் தெரிவித்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதனால் அடுத்தவாரம் முதல் வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் அமைச்சர் மனோ கணேசன் தனது முகப்புத் தகத்தில் இட்டுள்ள பதிவொன்று மனதுக்கு பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

“மெல்லத் தமிழ் இனி சாகும்...” என்ற பாரதியின் கூற்று சாத்தியமாகும் படி தமிழ் மக்களிடையே தமிழ் மொழி ‘தமில்’ என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வரும் நிலையில் இம்முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது.

1972ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பின் மூலம் உத்தியோக பூர்வமாக இலங்கையின் மொழிக் கொள்கை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதன்படி அரசியல் யாப்பின் மூலம் சிங்கள மொழி நாட்டின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக்கப்பட்டது.

1978ஆம் ஆண்டு யாப்பில் அத்தியாயம் 4, உறுப்புரை 18 இல் இலங்கையின் அரசகரும மொழி சிங்களமாக வேண்டும் என்பதுடன், உறுப்புரை 19இல் இலங்கையின் தேசிய மொழியாக சிங்களமும் தமிழும் காணப்படுகின்றது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 21(1) உறுப்புரையில் அரசகரும மொழியே இலங்கையின் நிருவாக மொழியாதல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டு இன்று கிட்டத்தட்ட நான்கு தசாப்தங்களை எட்டியுள்ள போதும் அது எந்தளவில் நடைமுறையில்

சிக்கலை எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பது பற்றியே இந்த வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

இலங்கையில், அரசுகளும் மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்று என அறிவிக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் தமிழ் மக்கள் தமது கருமங்களை செய்துகொள்ள வேண்டுமாயின் கண்டிப்பாக சிங்கள மொழி தெரிந்திருக்க வேண்டிய நிலைக்கே தள்ளப்படுகின்றனர். இன்று அரசு அலுவலகங்களாக இருக்கட்டும் தனியார் அலுவலகங்களாக இருக்கட்டும் தமிழ் மக்கள் ஒரு விண்ப்பத்தை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாயின் இங்கு மொழிப்பிரச்சினை தலையாய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. குறைந்தபட்சம் தமக்கு என்ன தேவை என்று கேட்பதற்கு கூட அதிகாரிகள் இல்லாத நிலைமையே இங்கு காணப்படுகின்றன.

அண்மையில் அமைச்சு ஒன்றுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் ஒன்றை பெற்றுக்கொள்வதற்காக சென்றிருந்தேன். அந்தப் பிரிவில் தமிழ் மொழி தொடர்பிலான விடயங்களை கையாள்வதற்கு ஒருவர் மாத்திரமே இருந்தார். அப்பிரிவில் சுமார் 50 பேரில் ஒருவர் மாத்திரமே தமிழ் அதிகாரி. அவரும் விலகிச் சென்று விட்டார். தமிழ் அதிகாரியாரும் இல்லாமையினால் எங்களுக்கு கிடைக்கும் தமிழர்களின் விண்ப்பங்கள் பெருமளவு கிடப்பில் இருப்பதாக அங்கிருந்த உயர் அதிகாரி என்னிடம் கூறினார். எனக்கு ஆச்சர்யம். தமிழ் மொழிக் கற்ற பலர் இருந்தும் ஏன் இவ்வாறான பொறுப்புள்ள அமைச்சுக்களுக்கு தமிழ் மக்களின் விடயங்களைக் கையாள்வதற்கு போதுமான தமிழ் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படாதிருக்கின்றனர் என்று மனதுக்குள் ஓர் ஆதங்கம்.

மொழிக்கு உரிய அந்தஸ்து வழங்கப்படாமையே கடந்த காலங்களில் இந்நாடு பெரும் சீரழிவுக்கு உள்ளாகியிருந்தது. மொழி அமுலாக்கல் தொடர்பில் உருவாக்கப்பட்ட அமைச்சு இன்று நேற்று உருவானது மாத்திரம் அல்ல. இதற்கு முன்னரும் இந்த அமைச்சுக்களை பல அமைச்சர்கள் கையாண்டு வந்திருக்கின்றனர். காலம் காலமாக இது யாரோ ஒருவரது கையில் இருந்தாலும் அதனால் தமிழ் மக்களுக்கு எந்தப் பயனும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. இதுமாத்திரமன்றி நாட்டில் பல இடங்களிலும் காணப்படும் தமிழ் மொழியிலான பெயர் பலகைகளில் பெரும் பாலானவை தூஷணத்தில் எழுதப்பட்டதாக இருக்கும். அது எப்படி தமிழ் மட்டும் பிழையாக, அதுவும் தவறுதலாக எழுத்து மாறி எழுதப்

படும் என்று பல நேரங்களில் கேள்வி எழாமல் இல்லை.

பல அரச அலுவலகங்களிலும் இவ்வாறு காணப்படுவது மறுப் பதற்கில்லை. பல நேரங்களில் அதைப் பார்த்து மலைத்துப் போவ துமுண்டு. இவ்வாறான பிழைகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, அது தொடர்பில் அன்றாடம் ஊடகங்களில் செய்திகளும் வராமல் இல்லை. அத்துடன் சமூகவலைத் தளங்களில் இது தொடர்பில் நாளாந்தம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. 'தமிழ் இனி மெல்ல சாகும்' என பாரதி சொன்ன அன்றைய கூற்று இன்று படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றது.

இரண்டு மொழி மாத்திரமே அரச கரும மொழியாக இருந்தும் அது ஏன் தமிழுக்கு மாத்திரம் இந்த ஒரு பாராமுகம் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றனது என்பது மனதிற்கு வேதனை தரும் விடயம். உதாரணமாக தென்னாப்பிரிக்காவை குறிப்பிட வேண்டும். தென்னாபிரிக்காவில் 11 மொழிகள் புழக்கத்தில் உள்ளன. இந்த 11 மொழிகளும் அரசகரும மொழிகள். அரசியலமைப்பில் 11 மொழி களும் அதிகாரபூர்வமானதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அதிகாரபூர்வமான மற்றும் வணிகப் பொது வாழ்க்கையில் ஆங்கிலம் பொதுவான பேச்சுமொழியாக இருக்கிறது. இருப்பி னும், இது வீட்டில் பேசப்படும் மொழிகள் வரிசையில் ஐந்தாவது பொது மொழியாகும். தென்னாபிரிக்காவானது, பாரிய அளவில் ஐரோப்பிய, இந்திய மற்றும் ஆபிரிக்க இனக் கலப்புள்ள சமூகமாகத் திகழ்கிறது. இருப்பினும் தென்னாபிரிக்க மக்கள் தொகையில் 79.5 சதவிகிதம் கறுப்பினத்தவர்கள் என்பதோடு இவர்கள் வெவ்வேறு விதமான பாண்பாடு, மொழிகளைப் பேசும் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர், இவற்றில் ஒன்பது மொழிகள் அதிகாரபூர்வ அலுவல் மொழித் தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றன. மக்கள் தொகை யில் கால்பகுதியினர் வேலைவாய்ப்பில்லாதவர்கள்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தமிழ் மொழியா? அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ் மொழியா? என்றதொரு கேள்வியும் இங்கு எழுகின்றது. பாராளுமன்ற வரலாற்றில் மொழிப்பெயர்ப்பு எனும் தனிப்பிரிவு இங்கு உருவாக்கப்பட்டு அனைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தமக்கு ஏற்ற மொழியில் அங்கு இடம்பெறும் உரையாடல்களை கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட் டுள்ளன. அப்படியென்றால் முழுமையான ஜனநாயகம் முறையாக

கையாளப்பட்டுள்ளது. மொழிப் பிரச்சினை தமிழ் மக்களுக்கு தான் இப்போது பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. அண்மையில் டெங்கு பற்றிய விழிப்புணர்வு துண்டுப்பிரசுரங்கள் அனைத்து வீடுகளுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தது. இது முற்றிலும் சிங்கள மொழியில் அமைந்திருந்தது.

இன்று டெங்குவினால் நூற்றுக்கணக்கானோர் பலியாகி ஆயிரக்கணக்கானோர் ஆபத்துக்குள்ளாகியுள்ளனர். இந்நிலையில் அது பற்றிய விழிப்புணர்வுக்கு சிங்கள மொழியில் கொடுக்கப்படும் இந்த துண்டுப்பிரசுரம் எந்தவகையில் மக்களுக்கு பயன்தரும்

இங்கு முக்கியமான விடயத்தை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று பெரும்பாலான தமிழர்கள் சிங்கள மொழி தெரிந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். தமிழர்கள் கட்டாயமாக சிங்களம் தெரிந்திருக்க வேண்டிய நிலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சிங்களவர்களுக்கு அப்படி ஒரு தேவை எழுந்ததில்லை. சிங்கள மயமாக்கப்பட்ட இந்நாட்டில் இனப் பிரச்சினைக்கு கூட முழுமையான தீர்வு இல்லாதிருப்பதற்கு மொழிப் பிரச்சினையே பிரதானமாக இருக்கின்றது. உண்மையில் அரசியல் வாதிகளிடமிருந்தே மொழிப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அனைத்து விடயங்களுக்குமான தீர்வு கிடைக்கும்.

சட்டவாக்கத்துறையில் இருக்கும் மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இவ்வாறானதொரு திட்டத்தை அமைச்சர் மனோக ணேசன் ஆரம்பிப்பதற்கு அடித்தளமாக இருப்பதால் நாட்டில் இரு மக்களுக்கிடையே தற்போது மொழியினால் நிலவும் அடிபிடிக்கும் ஓர் தீர்வு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்!

விவா சதாசிவம்

09/08
2017

வீரகேசரி

மாத்திரம் அல்ல அத்துறை சார் தொழிலாளர்களும் வாழ்வாதார விடயத்தில் வீழ்ச்சிப்போக்கில் சென்றுகொண்டிருப்பதை கண்டும் காணாமல் இருக்கின்ற நிலைமையே இருக்கின்றது.

இவ்வருடத்தை தேயிலைக்கான வருடம் என்று கூட கூறலாம். இலங்கைத் தேயிலை தனது 150ஆம் ஆண்டு பிறந்த தினத்தை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் ஓர் அடையாளமாக அண்மையில் 150வருட கொண்டாட்ட முத்திரையும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இத்தினத்தை முன்னிட்டு தலவாக்கலை தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் (TRI) கொண்டாடப்பட்ட சர்வ தேச தேயிலைத்தின நிகழ்வுகளுக்கு ஜனாதிபதி பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டிருந்தார். இது வரலாற்று முக்கியத்துவமிக்க நிகழ்வு. இவ்வருடத்திலேயே பாரதப் பிரதமரின் மலையக விஜயமும் இடம் பெற்றிருந்தது.

தேயிலை தொழிற்சாலைக்கு பதிலாக வேறு துறைகள் வந்திருந்தாலும் அது எந்தளவிற்கு மக்களுக்கு நன்மை விளைவிப்பதாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதுபற்றி பேச வேண்டியதொரு கட்டாயம் உள்ளது. மலையக தோட்டப்பகுதிகளில் பெரும்பாலான இடங்களில் தேயிலைத் தொழிற்சாலை வீழ்ச்சி கண்டுள்ள அதேவேளை பெரும்பாலான தோட்டப்பகுதிகள் காடாக்கப்பட்டு வருகின்றன. தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

இது இவ்வாறிருக்க முள்ளுத்தேங்காய் (Palm Oil) உற்பத்தித் துறையும் இப்போது வளர்ச்சியடைந்து வருவதும் அவதானிக்கக் கூடியவிடயம். இது தேயிலைத் தொழிற்சாலையை பாதிக்கக் கூடிய தான துறையாக இருக்கின்ற அதேவேளை இது மக்களின் நலன் சார் விடயத்துக்கும் சவாலாக இருக்கும் துறையாக இருப்பதாகவும் உள்ளது.

'முள்ளுத்தேங்காய்'பற்றி வீரகேசரியின் மலையக இதழான சூரியகாந்தி பத்திரிகையில் மல்லியப்புசந்தி திலகரின் தொடரை தொடர்ச்சியாக படித்ததன் மூலமே இத்துறைசார் விடயம் பற்றி சில விடயங்களையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. தேயிலைத் துறைக்கு எவ்வாறு இது சவாலாக இருக்கின்றது என்பதையும் இத் தொடர் நன்றாக தெளிவுபடுத்தியிருந்தது. ஆகையால் முள்ளுத் தேங்காயையும் பற்றி பேச வேண்டியது அவசியம்.

இலங்கையின் காலி, நாக்கியதெனியவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முள்ளுத் தேங்காய் உற்பத்தி 2004ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னர் அதன் வளர்ச்சி பெரிதும் விரிவடைந்துள்ளது.

இலங்கையில் தேங்காய் எண்ணெய்க்கு தட்டுப்பாடு நிலவுவதாகவும் ஆகையால் வெளிநாட்டில் இருந்து எண்ணெய் இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதாலுமே 2004ஆம் ஆண்டு உள்நாட்டில் முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்தி வில்தரிக்கப் பட்டதாக தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளர் Dr. ஜெயரட்ண தெரிவித்தார். முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்தி பற்றிய முழுமையான ஆராய்ச்சியை செய்துள்ள அவர் மேலும் சில விடயங்களையும் இவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்கிறார்.

இந்தோனேசியா, மலேசியா, தாய்லாந்து, நைஜீரியா, கொலம்பியா, தென்னாபிரிக்கா, தென்னமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலேயே முள்ளுத்தேங்காய் எனும் Palm Oil உற்பத்தி பிரசித்தி பெற்றுள்ளது. இலங்கைக்கான எண்ணெய்த் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காகவே 2004ஆம் ஆண்டு 20000 ஹெக்டெயரில் இச் செய்கையை செய்வதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால், தற்போது 9000 ஹெக்டெயரில் பண்ணப்படுகின்றது. இன்னும் 11000 ஹெக்டெயர் தேவைப்படுகின்றது.

இலங்கையில் கேகாலை, இரத்தினபுரி, களுத்துறை ஆகிய மாவட்டங்களிலேயே பிரதானமாக இச்செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. ஒரு ஹெக்டெயரில் 130 மரங்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஐந்து வருடங்களில் இதன் மூலம் பலனை பெற முடியும். தொடர்ச்சியாக 25 வருடங்களுக்கு இதன் மூலம் இலாபத்தை பெறக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரு ஹெக்டெயரில் 6000 கிலோகிராம் அளவை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளில் இருந்தே இந்த முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்திக்கான ஹைபிரைட் விதைகள் (Hybrid Seeds) கொண்டுவரப்பட்டன. இவ்வாறான விதைகள் மூலமே இதன் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

இதனை இலங்கையில் உற்பத்தி செய்தால் வருமானத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதுடன் எமது மக்களுக்கான தேவையையும் பூர்த்தி செய்ய முடியும். ஆனால், "பாம் எண்ணெயின்

மூலம் நோய்கள் வரும், அதனால் இயற்கைக்கு பாதிப்பு வரும்” என்று கூறும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முள்ளுத் தேங்காய் பற்றி தெரியாதவர்களே இவ்வாறு கூறமுடியும். ஆனால், நிலைமை அதுவல்ல. இன்று உலகளாவிய ரீதியில் 1.2 வீதத்தினோர் மாத்திரமே தேங்காய் எண்ணெயை பாவிக்கின்றனர். 39 சதவீதத்தினர் Palm Oil பாவிக்கின்றனர், என்றும் தனது ஆய்வின் மூலமாக பெற்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

ஆனால், முள்ளுத்தேங்காய் ஆபத்தானது என்று பல கட்டுரைகள், கருத்துக்கள் அவ்வப்போது வெளிவந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. அத்துடன் தெரணியகலை டெனிசெட் தோட்டத்தில் முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்தி செய்வதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து கடந்த வாரம் இத்தோட்ட மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இப்போது முள்ளுத்தேங்காயின் விபரீதத்தை மக்கள் உணரத் தொடங்கியிருக்கின்றார்களோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ள தோட்டப் பகுதிகளில் இயற்கையின் செழுமை மங்கிவிட்டதாக குறிப்பிட்ட மாவட்ட மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இது சூழலுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் அதேவேளை குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் சிறிது காலத்திற்கு பின்னர் வரட்சியையும் ஏற்படுத்தி சூழலையும் மாசுபடுத்திவிடும் நிலைமையே ஏற்படுகின்றது.

இலங்கையில் கோப்பிச் செய்கையில் தோல்வி கண்டு அதற்கு மாற்றீடாக ஜேம்ஸ் டெய்லர் 150 வருட காலத்திற்கு முன்னர் பரீட்சார்த்தமாக பயிரிடப்பட்ட தேயிலைச் செய்கை வெற்றியடைந்து அதன் மூலம் எண்ணற்ற வருமானத்தை பெற்று வந்த நிலையில் தேயிலைத்துறை இன்று பெரிதும் வீழ்ச்சிகண்டு வருகின்றது. அதற்கு ஓரிரு காரணங்களை மாத்திரம் சொல்லி அமைதியாக இருந்திட முடியாது. உலக சந்தையில் முதலாம் தரத்தில் இருந்த இலங்கை தேயிலைக்கான கேள்வி (Demand) தற்போது வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது.

முள்ளுத் தேங்காய் உற்பத்தி இடம்பெறும் இடங்களில் பசுமையான காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, இதனால் வனஜீவிகளும் தங்களது வாழ்விடங்களை இழந்துள்ள நிலைமையே இருக்கின்றது. உலக நாடுகளில் பாம்பு எண்ணெய்க்கு ஆதரவானதும் எதிரானதுமான போக்குகள் காணப்படுகின்றன.

பொதுவாக சில ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரபலமான கடைகளில்

‘எங்கள் கடைகளில் பாம் ஓயிலில் தயாரித்த பொருட்கள் எதுவும் விற்பனைக்கு இல்லை’ என்பதை தமது விழிப்புணர்வை வெளிக் காட்டும் விளம்பரமாகவே வைத்துள்ளார்கள்” என்று ஆய்வாளர் ஒருவர் முகநூலில் குறிப்பிட்டிருந்ததை அவதானித்தேன். மேற்கத்தேய நாடுகளில் இவ்வாறான விளம்பரங்களை பாம் எண்ணெய்க்கு ஏன் காட்சிப்படுத்த வேண்டும் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

தேயிலையின் வீழ்ச்சி நிலை அதிகரித்துச் செல்லும் நிலையில் பாம் ஓயில் மாற்றீடாக குந்துவது எந்தளவுக்கு சாத்தியமாகும்?. இதனால் ஏற்படும் பாதக விடயங்களுக்கு பதில் சொல்பவர்கள் யாராக இருப்பர்?

கோப்பிக்கு மாற்றீடாக தேயிலை, இறப்பர் இருந்த போது இயற்கை மேம்பட்டதுடன் அதனால் வாழ்ந்தவர்களும் அதிகம். ஆனால், இந்த முள்ளுத் தேங்காய் வரும் போதே சூழல், சுகாதாரம் கலாசாரம் மீதான தாக்கத்தை உணர்த்தியவாறே வருகிறது. தேங்காய் உற்பத்தியில் முன்னணியில் இருந்து ஏற்றுமதி செய்த நமது நாடு தேங்காய் எண்ணெய்க்கு பதிலீடாக முள்ளுத்தேங்காய் எண்ணெய்யை உற்பத்தி செய்ய தலைப்பட்டிருப்பதும், முள்ளுத்தேங்காய் வருமானம் தரும் துறை என்று தேயிலைக் கைத்தொழிலில் இருந்து கம்பனிகள் விலகி வருவதும் கவலைக்குரியது.

எது எவ்வாறெனினும் முள்ளுத்தேங்காய் தொழிலுக்குள் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உள்வாங்கப்படும் விதம் அவர்களை மேலும் மேலும் அடிமைப்படுத்தச் செய்யும் போக்கையே காட்டி நிற்கிறது. தேயிலைக்கு 150 வருடங்களைக் கொண்டாடவும் முடியாமல் புதிதாக வரும் முள்ளுத்தேங்காயை கொண்டாடவும் முடியாமல் மக்கள் திண்டாடி நிற்கின்றனர்.

விவசாய சிந்தனை

வீரகேசரி

18/08
2017

புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள். இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள். இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள்.

புதித விவரம் அரசியல்

இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள். இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள். இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செயல்படும் அரசியல் அமைப்பின் குறிப்புகள்.

புதித விவரம் அரசியல்

நல்லாட்சி அரசாங்கத்தில் அவ்வப்போது ஏற்படும் பல மாற்றங்கள் அதிர்ச்சியாக இருக்கும் அதேவேளை சுவாரஸ்யமாகவும் இருக்கின்றன. இலங்கை அரசியலில் இதுவரை காலமும் இல்லாதளவிற்கு அமைச்சர்கள் புதித ஏற்புதும் அதனை வேறொருவருக்கு மாற்றுவதும் என பலதரப்பட்ட சம்பவங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இந்த செயல்கள் நல்லாட்சி நல்லது செய்யும் என நம்பிய மக்களுக்கு ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கும் அதேவேளை, மக்களின் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படாத நிலைமையை தோற்றுவித்துவிட்டது எனலாம். அரசியல் கட்சியில் மத்தியில் 'உட்கட்சி ஜனநாயகம்' இல்லாது போனமையே இந்த துரதிரஷ்டவசமான நிலைக்கு பிரதான காரணம் என்று தோன்றுகிறது.

இந்த வார 'அரசியல்' இலங்கை அரசியல் இடம்பெற்றுவரும் அமைச்சுப்புதித விவரம் அல்லது விவரக்கப்படல் பற்றி ஆராய்கின்றது.

புதிதிகள் ஏற்புதும் அதனை விடாமல் பிடித்துக்கொள்வதும் தான் வழமை. எனினும் அரசியல் எனும் பொதுப்பணிக்குள் வருபவர்கள் தங்களுக்கு வழங்கப்படும் அமைச்சுப்பொறுப்புக்களில் இருந்து பணியாற்றுவதும் அத்தகைய அமைச்சு சார்ந்த ஏதாவது ஒரு விடயத்தில் மக்களுக்கு சார்பில்லாத நிகழ்வுகள் ஏற்பட்டுவிடுமிடத்து குறித்த அமைச்சுப் பொறுப்புக்கு தாம் தகைமையற்றவர் என்கிறதன் அடிப்படையில் அமைச்சுப் புதிதியில் இருந்து விவரம் விடுவது ஒரு கனவான் தன்மை வாய்ந்தது என பார்க்கப்படுகின்றது.

மேலைத்தேய நாடுகளில் இத்தகைய அமைச்சுப்பதவி துறப்பு அடிக்கடி இடம்பெறக்கூடிய ஒன்றாக அவதானிக்கப்பட்டு வந்துள்ள போதிலும் ஆசிய நாடுகளில் குறிப்பாக தென்னாசிய நாடுகளில் இவ்வாறு தவறுக்கு பொறுப்பேற்று அமைச்சுப்பதவி துறப்பதென்பது அரிது. அண்மைக்காலமாக சர்வதேச அரசியல் சூழலில் இந்த பதவி விலகல் என்பது ஒருபோக்காக எண்ணத்தோன்றுகிறது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்து பிரித்தானியா விலகுவது தொடர்பாக மக்கள் கருத்துக்கணிப்பினை முன்வைத்து அதில் தோல்வியுற்ற பிரித்தானிய பிரதமர் டேவிட் கெமரூன் தனது பிரதமர் பதவியையே துறந்து கடந்த வருட நடுப்பகுதியில் தனது கனவான் தன்மையைக் காட்டியிருந்தார். அதேபோல பாகிஸ்தான் பிரதமராகவிருந்த நவாஸ் ஷெரீப் பதவியில் இருந்து விலக நேரிட்டது. அண்மைக்காலத்தில் சர்வதேச ரீதியாக இடம்பெற்ற மிக முக்கிய பதவி விலகல்களாக இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

நல்லாட்சி அரசாங்கத்தில் அமைச்சுப்பதவியில் இருந்து விலகும் கலாசாரத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர் தற்போது வெளிநாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சராக பொறுப்பேற்று இருக்கும் திலக் மாரப்பன். இவர் சட்டம், ஒழுங்கு அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கடந்த ஆட்சியில் இடம்பெற்ற மிகப்பெரிய ஊழலாக பார்க்கப்பட்ட 'அவன்ட்காட்' விடயம் தொடர்பில் பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட விவாதம் ஒன்றில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் 'அவன்ட்காட்' நிறுவனத்திற்கு ஆதரவானதாக அமைந்தது.

அரசாங்கத்தின் அமைச்சராக, அதுவும் சட்டம் ஒழுங்குக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் ஒருவர் நல்லாட்சி அரசாங்கத்தினால் முன்னைய அரசாங்கத்தின் மீது வைக்கப்பட்ட பிரதான குற்றச் சாட்டான 'அவன்ட்காட்' விவகாரத்தை ஆதரிப்பது என்பது சர்ச்சையை உருவாக்க உடனடியாகவே அவரது அமைச்சுப்பதவி குறித்த கேள்வி எழுந்தது. உள்ளகமாக விசாரித்துப்பார்த்ததில் சட்டத் தரணியான திலக் மாரப்பன் 'அவன்ட்காட்' நிறுவனத்துக்கு தொழில் ரீதியாக சட்ட ஆலோசனை வழங்கியிருந்தமையே அவர் அதனை நியாயப்படுத்தியமைக்கு காரணம் என கண்டறியப்பட்டது. தவறு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் அவரும் 2015 டிசம்பரில் தனது பொறுப்பினை உணர்ந்து தான் வகித்த அமைச்சுப்பதவியில் இருந்து விலகியிருந்தார்.

இதற்கடுத்ததாக அமைச்சுப்பதவி சம்பந்தமாக பெரும் சர்ச்சையை உருவாக்கியது வட மாகாணசபை! ஆரம்பத்தில் இணைந்த வடகிழக்கு மாகாண சபையாக அது உருவாக்கப்பட்ட போதும் அதிகார பகிர்வு பிரச்சினை காரணமாக அப்போது முதல்வராக இருந்த வரதராஜபெருமாள் தனித் தமிழீழமே தீர்வு என அதனை விட்டு அகன்றார். அதன் பிறகு 20 வருடங்களாக இயங்காமல் இருந்த வடகிழக்கு மாகாண சபை மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கிய போது வடக்கு மாகாணசபை வேறாகவும் கிழக்கு மாகாணசபை வேறாகவும் உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. இதில் தமிழரசு கட்சி தலைமையிலான தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு பங்கெடுக்காத நிலையில் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பில் இருந்து விலகிச் சென்ற தரப்பினர் உருவாக்கிய தமிழ் மக்கள் விடுதலைப்புலிகள் கட்சி அப்போது ஆளும் கட்சியாக இருந்த மஹிந்த ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துடன் இணைந்து போட்டியிட்டு கிழக்கு மாகாணசபை உருவானது.

ஆயுதம் ஏந்திய போராளியாக இருந்த பிள்ளையான் எனப்படும் சிவனேசதுரை சந்திரகாந்தன் கிழக்கின் முதலமைச்சராகி பல்வேறு அபவிருத்தி நடவடிக்கைகளை துரிதமாக முன்னெடுக்கலானார். நிலைமையை சுதாகரித்துக்கொண்ட தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு தாமதித்தால் இருப்பதும் பறிபோய்விடும் என்கின்ற அடிப்படையில் வடமாகாண சபை தேர்தலில் போட்டியிடுவது என தீர்மானித்தது. அதற்காக பொது வேட்பாளராக பெரும் எதிர் பார்ப்புக்கு மத்தியில் முன்னாள் நீதியரசர் சி.வி.விக்கினேஸ் வரனை களமிறக்கி வெற்றிகண்டது. அதேபோல அடுத்து வந்த கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலிலும் களமிறங்கி தாங்கள் ஆட்சி அமைக்காதபோதும் பிள்ளையானிடம் இருந்த ஆட்சியை பிடுங்கி முஸ்லிம் காங்கிரஸ் வசம் கொடுத்து தானும் அமைச்சரவையில் பங்கெடுத்துக்கொண்டது.

கிழக்கு அமைச்சரவையில் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு முஸ்லிம் காங்கிரஸுடன் இணைந்திருக்கின்றபோதும் கூட சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் கொடுத்ததை வாங்கிக்கொண்டு அமைதியாக இருக்க, வடக்கில் அறுதிப்பெரும்பான்மை பலத்துடன் தனித்து ஆட்சியமைத்திருக்கும் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு அரசாங்கத்தில் அமைச்சுப்

பதவிகளே இன்றைய பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இதில் பிரதானமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே தமது முதலமைச்சர் மீது நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் ஒன்றை வடக்கு மாகாண சபையில் முன்வைத்து அவர் பதவிவிலக வேண்டும் என கோரிக்கை வைத்தனர்.

இது கட்சித் தலைமையினால் திரும்பப் பெறப்பட்ட நிலையில் தனது அமைச்சரவையில் இருக்கும் அமைச்சர்கள் ஊழல் குற்றச் சாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளதாக தெரிவித்த முதலமைச்சர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன், பொ.ஐங்கரநேசன், குருகுலராசா ஆகிய அமைச்சர்கள் பதவிவிலக வேண்டும் என விடாப்பிடியாக நின்று அவர்களை விலகச் செய்தார். அதற்கு பதிலாக வேறு இருவரையும் கூட அமைச்சர்களாக நியமித்தார். இதில் திருப்தியுறாத தமிழரசுக் கட்சி தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பாக தாம் தொடர்ந்தும் மாகாண சபையில் செயற்பட தயார் என்றாலும் தமது தமிழரசுக் கட்சி சார்பாக யாரையும் அமைச்சரவையில் இடம்பெறச்செய்வதில்லை என அண்மையில் தீர்மானித்தது.

இதன்படி சுகாதார அமைச்சராக இருந்த சத்தியலிங்கம் பதவிவிலகினார். இப்போது டெலோ அமைப்பைச் சேர்ந்த அமைச்சர் டெனீஸ்வரனை பதவிவிலகுமாறு அந்த அமைப்பு கோரிக்கை விடுத்து வருகின்றபோதும் அவர் அதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்து வருகின்றார். வடமாகாண சபையில் யார் ஆளும் கட்சி? யார் எதிரகட்சி? என்று விளங்கிக்கொள்வதே சிரமமாக இருக்கிறது. அதிகளவான உறுப்பினர்களைக்கொண்டுள்ள தமிழரசுக் கட்சி தாம் கொண்டு வந்த முதலமைச்சர் விக்னேஸ்வரனுடன் முரண்பட்டு நிற்கிறது. ஆக மொத்தத்தில் வடமாகாண சபை இப்போது அமைச்சரவையை அமைத்துக்கொள்ளக்கூட உடன்பாடு எட்டப்படாத ஒரு மாகாண சபையாக ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

வடமாகாண ஆளும் கட்சி எவ்வாறு தமது கட்சிக்குள்ளேயே அமைச்சுப்பொறுப்பு விடயத்தில் குழம்பிப்போய் நிற்கிறதோ அதே போலதான் மத்தியிலும் நல்லாட்சி அரசாங்கம் அமைச்சுப்தவி விடயத்தில் குழம்பிப்போய் நிற்கிறது. இதில் விஷேட அம்சம் என்வென்றால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரகட்சி - ஐக்கிய தேசிய கட்சி இணைந்து அமைத்திருக்கும் தேசிய அரசாங்கத்தில் இரண்டு தரப்பினரும் அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கின்றபோதும் ஐக்கிய

தேசியக் கட்சி சார்ந்த அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் அடுத்தடுத்து வரும் நெருக்கடிகளாகும். முதலாமவரான திலக் மாரப்பன தன்னுடைய அமைச்சுப் பதவியை துறந்து தனது கனவான் தன்மையைக் காட்டி இப்போது மீண்டும் வெளிவிவகார அமைச்சராக்கி தனது இருப்பை உறுதிப் படுத்திக்கொண்டார். ஆனால், நிதியமைச்சராகவும், வெளி விவகார அமைச்சராகவும் இருந்த ரவி கருணாநாயக்க மீது அவ்வப் போது எழுந்த குற்றச்சாட்டுக்களால் திணறிப்போனார். அவர் பதவி விலகுவதும் தவிர்க்க முடியாமல் போனது.

இப்போது எழும்பியிருக்கும் அடுத்த பூதம் அமைச்சர் விஜே தாச ராஜபக்ஷவின் பதவி விலகல் தொடர்பானது. இது முழுமையாக வடமாகாண சபை அமைச்சரவை விவகாரத்தை ஒத்தது. ஐக்கியத் தேசிய கட்சி உறுப்பினர்களே அவரது கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சரை பதவிநீக்கம் செய்ய நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை கொண்டுவரப்போவதாக அச்சுறுத்திருந்தனர். இந்த கட்டுரை அச்சுக்கு போகும் தருணத்தில் அவரை பதவி நீக்குமாறு ஜனாதிபதியை பிரதமர் கேட்டிருப்பதாக செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன.

இங்கு மிகமுக்கிய விடயம் யாதெனில் கடந்த ஆட்சியாளர்கள் மீதான ஊழல் குற்றசாட்டுக்களை விசாரிப்பதில் நிதியமைச்சரான விஜேதாச ராஜபக்ஷ திட்டமிட்டு தாமதம் காட்டுகிறார் என்பது தான். அதைவிட மேலதிகமாக அமைச்சர் திலக் மாரப்பன சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சராக பதவி விலகிய அதே காலப் பகுதியில் அமைச்சர் விஜேதாச ராஜபக்ஷவும் 'அவன்காட்' விடயம் தொடர்பில் ஆதரவாக கருத்துத் தெரிவித்து இருந்தார். இதனை அமைச்சர்களான ராஜித சேனாரத்ன, சரத் பொன்சேகா போன்றோர் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்தபோதும் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, இப்போது வெள்ளம் தலைக்குமேல் போகின்றபோது தத்தளித்துத் தடுமாறி நிற்கின்றது.

எது எவ்வாறாயினும் தம்மீது வைக்கப்படுகின்ற குற்றச் சாட்டுக்களின்போது பதவி விலகுவதும் அல்லது விலக்கவைப்பதுமான நிகழ்வுகள் குறித்த குற்றச்சாட்டு தொடர்பில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதுதான் இப்போதிருக்கின்ற கேள்வி. பதவி விலகாத கௌரவமான, கனவான் தன்மைக்கான வெளிப்பாடாக மாத்திரம் அமைந்துவிடுவதில் அர்த்தம் ஏதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை மாறாக குறித்த பதவி விலகலுக்கான

காரணங்களை கண்டறிந்து மக்களுக்கு பயன்தரக்கூடிய தீர்மானங்கள் எட்டப்படுமா என்பதுதான் எம்முன் எழுந்து நிற்கும் கேள்விகளாகும்.

விவா சிதாசெல்வி

வீரகேசரி
23/08
2017

அலசல்

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவகைக் கணக்கெடுப்பா? கண்துடைப்பா?

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவகைக் கணக்கெடுப்பா? கண்துடைப்பா?

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவகைக் கணக்கெடுப்பா? கண்துடைப்பா?

காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவகைக் கணக்கெடுப்பா? கண்துடைப்பா?

‘அனைத்துலக காணாமற்போனோர் தினம்’ இன்று ‘சர்வதேச தினமாக’ அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. முக்கியத்துவமிக்கதான பேசு பொருளாக்க வேண்டிய விடயங்களே சர்வதேச தினங்களாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டமை யாவரும் அறிந்ததே. அந்த வகையில், இன்றைய சர்வதேச தினம் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

இந்தத் தினம் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் எந்தளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது பற்றி ஆராய்கிறது இவ்வாறான ‘அரசல்’

‘அனைத்துலக காணாமற்போனோர் நாள்’ (International Day of the Disappeared) உலகெங்கும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. பொலிஸாரினாலோ அல்லது பாதுகாப்புப் படையினராலோ பல்வேறு காரணங்களுக்காக ‘காணாமற்போனவர்கள்’ குறித்த ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் முகமாக இந்நாள் உலகெங்கும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது.

கோஸ்டாரிக்காவில் 1981இல் தொடங்கப்பட்ட கைதாகிக்க காணாமற்போனோரின் உறவினர்களின் கூட்டமைப்பு (Federation of Associations for Relatives of the Detained-Disappeared, FEDEFAM) என்ற அரசு சார்பற்ற அமைப்பினால் இலத்தீன் அமெரிக்காவில் இரகசியமான முறையில் கைது செய்யப்படுதலை எதிர்த்து இக்கோரிக்கை முதன் முதலில் விடுக்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே இவ்வாறான நாளொன்று உருவாக்கப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அனைத்துலக மனித உரிமை அமைப்புகள் குறிப்பாக அனைத்துலக மன்னிப்புச் சபை, மனித உரிமைகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பு, செஞ்சிலுவைச் சங்கம் ஆகியன இந்த இரகசியக் கைதுகளுக்கு எதிராக அதிக அக்கறை எடுத்துச் செயற்படுகின்றன. இதனையும் நாம் அன்றாடம் அவதானித்து வருகின்றோம். காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களுக்காக நடத்தப்படும் போராட்டங்கள் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருப்பதுடன் இதற்குப் பதிலைச் சொல்ல வேண்டிய அரசு எட்டு வருடங்களாக இந்த விவகாரத்தைத் தட்டிக் கழித்து வருகின்றது. அத்துடன், காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் செயலகம் என்பது பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் காலத்தைக் கடத்துவதற்கு இலங்கை அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் இறுதி ஆயுதம். இவ்வாறான காரணங்கள் இத்தினம் இலங்கையில் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கு ஏதுவானதாக இருக்கின்றது.

பாதிக்கப்பட்ட உறவுகள் தொடர்ந்து அழுத்தம் கொடுத்து வருகின்ற போதிலும், ஒன்றும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்றைய சர்வதேச தினத்தையொட்டி கொழும்பிலும், வெளிமாவட்டங்களிலும் பல எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெறவுள்ளன. இதுவும் ஒரு வருடாந்த நிகழ்வாகவே இருக்கின்றது என்று எண்ணிவிட்டு போகவே செய்கின்றது.

இலங்கையில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரின் உறவினர்கள் ஒரு சங்கமாக இருந்து போராட்டங்கள் செய்து தொடர்ச்சியாக அழுத்தம் கொடுத்து வருகின்றமையினால் இது சர்வதேச கவனத்தைப் பெற்று, இப்போதைக்கு இலங்கையில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்காக வழங்கப்பட்ட தீர்வாக வந்திருப்பதுதான் 'காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான அலுவலகம்'

இந்த அலுவலகம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் இதுவரையில் செயலுருட்பெறவில்லை. அதற்கான அதிகாரிகள் முழுமையாக நியமிக்கப்படவும் இல்லை. இது தொடர்பான சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு ஒரு வருடம் கடந்தும் ஒன்றும் நடந்ததாக தெரியவில்லை. இவ்வாறான ஆணைக்குழுக்கள், அலுவலகங்கள் அமைப்பதன் ஊடாக என்ன நடந்திருக்கின்றது என்று பார்க்கும் போது இதுவரையில் உரிய தீர்வு ஏதும் கொடுக்கப்பட்டதாக வரலாற்றிலும் இல்லை.

காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் எங்கயோ தடுத்து வைக்கப்

பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் என்றாவது ஒரு நாள் விடுதலை செய்யப்படுவார்கள் என்ற ஒரு நம்பிக்கையிலும் எதிர்பார்ப்புடனும் பாதிக்கப்பட்ட உறவுகள் இருக்கின்றார்கள். இப்படியான சூழ்நிலையில் இதற்கு முன்னதாக அமைக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுக்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக எந்தவொரு தகவலும் இருக்கவில்லை.

இலங்கையில் 1983-2009 போர்க்காலத்தில், சுமார் 20 ஆயிரம் பேர்வரை காணாமல் போனதாக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட காணாமல் போனோர் பற்றிய விசாரணைக்குழு அறிவித்திருந்தமையும் தற்போது நினைவுக்கு வருகிறது. யுத்தகாலத்து குடி மக்கள் கணக்கெடுப்பின்படி ஒரு இலட்சத்து 40 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் காணாமல்போயிருப்பதாக மனித உரிமை ஆணையாளருக்கு முறையிட்டிருந்தபோதிலும் இவர்களில் எவரும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது இறந்ததாகவோ கண்டறியப்படவில்லை என்ற செய்தியையும் இத்தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

ஒருவர் காணாமல் போய் இறந்திருந்தால் அவருடைய இறப்புச் சான்றிதழ் மூலம் உறுதிப்படுத்தலாம். ஆனால், இரண்டும் கெட்டான் நிலைமையே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இன்றும் தொடர்ந்து செல்கின்றமை வேதனைதரக் கூடிய விடயம்.

உதாரணமாக ஒன்றை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். 1983ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற வன்செயலில் உயிரிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பில் வாய்மூல கேள்வியொன்றுக்கு அமைச்சர் ஒருவர் ஏழு பேர் உயிரிழந்ததாக பதில் அளித்திருந்தார். கொழும்பு உட்பட வெளிமாவட்டங்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானோர் உயிரிழந்தனர். ஆனால், இங்கு 7 என்று குறிப்பிட்டிருப்பது. வேதனைக்குரியது. அதுவும் நாட்டின் உயரிய சபையான பாராளுமன்றத்தில் இப்படியொரு பதில் எழுந்திருப்பதை வைத்து பார்த்தால் ஒவ்வொரு ஆணைக்குழுக்களினதும், அலுவலகங்களினதும் செயற்பாடுகள் எத்தகையது என்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

ஆனால், இதனை தவறு என சுட்டிக்காட்டி உரையாற்றிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் "1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தில் இறந்த தமிழர்கள் தொடர்பில் அமைச்சர் சாகல தவறான தகவல்களை வழங்கியுள்ளார். இவ்வாறு தவறான தகவல்களை வழங்குவதை தடுப்பதற்காக ஆணைக்குழு அமைத்து விசாரிக்க

வேண்டும்” என சபையில் கோரியிருந்தார். இதனையும் இத்தருணத்தில் நினைவுபடுத்த வேண்டும்.

இலங்கை வரலாற்றில் 1983ஆம் ஆண்டு கலவரம் என்பது ஒரு பாரிய அழிவை ஏற்படுத்திக்கொடுத்த அனர்த்தம். ஆனால், அது பற்றிய தகவல்களை கொடுப்பதில் சாதாரணமாக இருப்பது வருந்தக்கூடிய விடயம். இது பற்றி அறிந்தபோது 1983ஆம் ஆண்டு சம்பவம் தொடர்பில் அதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், இறந்தவர்கள் உட்பட எவ்வித தகவல்களும் இல்லை என்று சாதாரணமாக கூறிவிட்டுச் செல்லும் நிலைமையே ஏற்பட்டுவிட்டது.

அதேபோலவே காணாமல்போனவர்களின் அலுவலகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதனூடாக விசாரணைகளை நடத்தப்படாத பட்சத்தில் இலங்கையில் யாருமே காணாமல் ஆக்கப்படவில்லை என்கிற ஒரு நிலைமை கூட வரலாம். இறுதி யுத்தத்தின் போது சரணடைந்ததாகவோ அல்லது காணாமல் போனவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டதான தகவல்கள் பற்றி அரசு தரப்பில் ஏதும் இல்லை என்கிற உறுதிப்பாட்டைத்தான் ஜனாதிபதியின் அண்மைய கருத்தில் இருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. “காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்கள் எங்கு இருக்கின்றார்கள் என்று எமக்கு அறிவித்தால் தேடிக்கொடுக்கலாம்” என்றே ஜனாதிபதி கூறியிருந்தார்.

அப்படியானால் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் விடயம் தொடர்பில் அரசு தரப்பில் எவ்வித தகவல்களும் இல்லையா என்ற கேள்வியும் இங்கு எழுகிறது. ஆக, காணாமல் போனவர்கள் அலுவலகம் அமைப்பதற்கான நோக்கம் தகவல்களை சேகரிப்பதற்காகவே என்றும் கூட குறிப்பிடலாம். இந்த தகவல்களை வழங்குபவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட உறவுகளே. அவர்களிடம் இருந்து தகவலை பெற்றே இவ்விடயம் தொடர்பில் ஆராய வேண்டும் என்று சொன்னால் அரசாங்க தரப்பில் எவ்விதமான தகவல்களும் இல்லை என்றாகிறது!

ஆக, அதில் இருந்து கிடைக்கப்போவதும் இவர்கள் காணாமல் ஆக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் என உறுதியாளிக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகின்ற சான்றிதழாகத்தான் இருக்கப்போகின்றதா? எது எவ்வாறாயினும், இந்த காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் அலுவலகம்தான் குறைந்தபட்சத் தீர்வு எனில் அதற்காக ஏங்கியிருக்கும் மக்களுக்கு அதனையாவது பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். அதற்கும் இப்போது தாமதம் தான்.

வடக்கு, கிழக்கில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோரை மையப் படுத்தியதாகவே இந்த அலுவலகம் உருவாக்கப்பட்டது என்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால், இதுபோல சுதந்திரத்துக்கு பின்னதாக வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு, நாடு கடத்தப்பட்டு, வன் முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டு காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களும், கொல்லப்பட்டவர்களும், நாடு கடத்தப்பட்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள். இவர்களை மையப்படுத்தியதாக ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு ஒன்றையும் அமைக்க வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்த போதிலும் இதுவரையில் அதுவும் கண்டுகொள்ளப்படாமலேயே இருக்கின்றது.

பிரச்சினைகள் உரிய முறையில் வெளிப்படுத்தப்படாத போது அதற்கான தீர்வுகளும் உரிய முறையில் வெளிப்படுத்தப்போவ தில்லை. சரியான தீர்வை காண்பதற்கு சரியான விசாரணைகள் வேண்டும். சரியான விசாரணைகளுக்கு இந்த காணாமல் போன வர்கள் அலுவலகம் தனது பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு அரசியல் தரப்பில் இருந்து அழுத்தம் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

வீரகேசரி

30/08
2017
வீரகேசரி

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் தாமதத்திற்கான பின்னணி

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டமூலம் அண்மையில் பாராளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்டது. சுமார் இரண்டு வருட காலமாக நடைபெறாமல் இருக்கும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் சட்டத்திருத்த நடவடிக்கைகளின் பின்னர் விரைவில் நடைபெறுவதற்கான சாத்தியங்கள் தென்படுகின்றன. கடந்த 30 ஆண்டு காலமாக இலங்கையில் நடைமுறையில் இருந்துவரும் விகிதாசார தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்து தொகுதிவாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கோடு கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு 2012ஆம் ஆண்டு அது பாராளுமன்றத்திலும் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது.

எனவே தொகுதிவாரி முறையில் தேர்தலை நடாத்துவதற்கு வட்டாரங்களின் எல்லை மீள்நிர்ணயம் செய்யும் பொருட்டு எல்லை மீள்நிர்ணய குழு நியமிக்கப்பட்டது. அப்போது ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கத்தின் மிக முக்கிய பொறுப்பில் இருந்த பஷில் ராஜபக்ஷ தமது ஆட்சியை உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் முழுமையாக தக்கவைத்துக்கொள்ளும் அடிப்படையில் எல்லை மீள்நிர்ணய விடயங்களில் தனது செல்வாக்கை செலுத்தியிருந்தார்.

இந்த எல்லை மீள்நிர்ணய முறைமைகள் குறித்த விமர்சனங்கள் அப்போது எழுந்தபோதும் அந்த ஆட்சியினரை எதிர்த்து யாரும் கேள்வி கேட்க துணியவில்லை. தான் ஜனாதிபதியாக இரண்டு தடவைக்கு மேலாகவும் தெரிவு செய்யப்படக்கூடிய வகையில் அரசியலமைப்பில் 18ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து அதனை நிறைவேற்றிய ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துக்கு உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்

கள் திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு பாரிய சிரமம் இருக்க வில்லை.

எப்படி 18ஆவது திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவாக பாராளுமன்றத் தில் பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோ அதே போல 2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டது. தமக்கு எல்லை மீள்நிரணயத்தில் அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பது தெரிந்தும் முஸ்லிம் கட்சிகளும் மலையக கட்சிகளும் 2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவாகவே வாக்களித்திருந்தன. அந்த காலகட்டம் அப்படி.

ஜனாதிபதி தேர்தல், பாராளுமன்ற தேர்தல், மாகாண சபைத் தேர்தல், உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் என அனைத்து தேர்தல்களிலும் தமது கட்சி ஆட்சியமைப்பதை உறுதி செய்யும் வழிமுறைகளைக் கையாண்ட ராஜபக்ஷ அரசாங்கம், மாகாண சபைக்கான தேர்தல்களை ஒரே முறையில் நடத்தாது பகுதி பகுதியாக நாடாத்துவதன் மூலம் தம்வசம் ஆட்சியை தக்கவைத்துக்கொள்ளும் கைங்கரியங்களில் இறங்கியிருந்தது. இதில் வடமாகாண சபை எதிர்பார்த்தது போல கூட்டமைப்பிடம் சென்றுவிட கிழக்கு மாகாண சபை முஸ்லிம் காங்கிரஸ், தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு இணைந்த ஆட்சிக்கு செல்ல ஏனைய மாகாண சபைகள் ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் குழந்தைகளாகி வந்தன.

இந்த திட்டமிடலின் இடைவெளியில் நடைபெற்ற ஊவா மாகாண சபைத் தேர்தல் சிறிய வாக்கு வித்தியாசத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வசமானதுடன் கலவரமடைந்த மஹிந்த தரப்பினர், தாம் வெற்றிகொண்டிருந்த அரசியலமைப்பின் 18வது திருத்தத்தின் ஊடாக ராஜபக்ஷவை மூன்றாவது முறையாக ஜனாதிபதிப் பதவியிலமர்த்தவும், ஜனாதிபதித் தேர்தல் இடம்பெறுவதற்கு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே தேர்தலை நடாத்தி ஆட்சி அதிகார பலத்தை தம்வசம் கொண்டு வந்ததன் பின்னர் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலையும், பாராளுமன்றத் தேர்தலையும் நடாத்துவதற்கு திட்டமிட்டனர்.

அதன்படி 2014ஆம் ஆண்டு இறுதியில் ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கான அறிவிப்பை விடுத்தது. 2015 ஜனவரியில் ஜனாதிபதி தேர்தலில் வெற்றிபெற்றவுடன் அடுத்து உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலை

நடாத்தி வட்டார முறையில் நாட்டின் பெரும்பாலான வட்டாரங்களை வெற்றிபெற்று உள்ளூராட்சி மன்றங்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதன் ஊடாக ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக்கொள்வது தான் அவர்களது திட்டம்.

ஆனால், 2015 ஜனவரியில் இடம்பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் உருவான எதிர்பாராத கூட்டணி மஹிந்த அணியினரின் களவுகளை தவிடுபொடியாக்கியது. மஹிந்த அணியினர் போடும் திட்டம் சுதந்திர கட்சி தலைமையிலான கூட்டணியினர் வசம் ஆட்சியை தக்கவைப்பது என்பதற்கு அப்பால் தமது குடும்ப அதிகாரத்தின் கீழ் நாட்டை சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு கொண்டு வரும் திட்டம் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட சுதந்திர கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்களும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பில் இருந்த முக்கிய உறுப்பினர்களும் முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் ஆலோசனையுடன் புதிய விழுகம் அமைத்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து மைத்திரிபால சிறிசேனவை பொதுவேட்பாளராகக் களமிறக்கியதுடன் பெரும்பாலான கட்சி மாற்றங்கள் இடம்பெறலாயின.

பொதுவேட்பாளரான மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டவுடன் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடாத்த வேண்டியிருந்த நிலையிலும் தாம் ஜனாதிபதியானதன் பின்னர் தமக்கான அரசாங்கத்தை உருவாக்கும் தேவையிருந்த காரணத்தால் பாராளுமன்ற தேர்தல் நோக்கிய கவனம் சென்றது. எனவே 100 நாள் ஆட்சிக் காலத்தை தீர்மானித்து அதில் வேறு பல விடயங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதனால், உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் பிற்போடப்பட்டது

நூறு நாள் ஆட்சிக் காலத்தில் இடம்பெற்ற மிக முக்கியமான விடயம் அரசியலமைப்பில் 19வது திருத்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து, மஹிந்த அணியினர் கொண்டுவந்த 18வது திருத்தத்தை இரத்துச்செய்வது. அதனை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவுக்கு அப்போது சுதந்திரக்கட்சி உறுப்பினர்களின் ஆதரவு தேவைப்பட்டது. ஏனெனில் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கு அப்போது 47 உறுப்பினர்களே பாராளுமன்றில் இருந்தனர். ஆனால், அதன் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு பிரதமர் பதவி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

எனவே சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவினை 19வது திருத்தத்

திற்கு பெற்றுக்கொள்வதற்கு சுதந்திரக்கட்சி முன்வைத்த நிபந்தனை தான் 20ஆவது திருத்தம் ஒன்றை கொண்டு வந்து நடைமுறையில் உள்ள தேர்தல் முறையை மாற்றியமைப்பது. அதற்கு உடன்பட்ட ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் 19ஆவது திருத்தத்தை நிறைவேற்றினர்.

20ஆவது திருத்தம் என்பது தேர்தல் முறையை மாற்றியமைப்பது என்பதாக உடன்பாடு காணப்பட்டபோதும் நேரடியாக அத்தகைய தேர்தல் முறை மாற்றத்தை நடைமுறைப்படுத்தலுடன் கூடிய புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவது என புதிய அரசாங்கம் அதற்கான வேலைத்திட்டங்களில் இறங்கி அது ஒரு புறம் சென்று கொண்டிருக்க, பிற்போடப்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்களை நடாத்துவது என புறப்பட்டபோது ஆளும் தேசிய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியும் சிறுபான்மை, சிறு கட்சிகளும் 2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்கள்திருத்தச் சட்டத்தின் ஊடாக தமக்கு ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தினை உணர்ந்து, அப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லை மீள்நிர்ணயத் தினை மீள வடிவமைக்க வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை முன் வைக்க அசோக பீரிஸ் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது.

அந்த குழுவிடம் குறைபாடுகளை முறையிடவும் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் எல்லை மீள்நிர்ணயத்தை மாற்றியமைக்கும் அதிகாரம் இல்லாத போதும் வட்டாரங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி ஓரளவுக்கு மகிந்த ஆட்சியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிட்ட வட்டார உருவாக்கத்தினை மாற்றியமைத்து தீர்வு தேட முடிந்தது. ஆனாலும் அதற்கு பல மாதங்கள் எடுக்கவே உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்களை நடாத்துவதற்கு மேலும் தாமதமானது.

இது இவ்வாறிருக்க உள்ளூராட்சி மன்றங்களில் பெண்களுக்கு 25 சதவீத பங்குபற்றும் வாய்ப்பு வழங்கும் திருத்தம் ஒன்றையும் நல்லாட்சி அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருந்தது. மறுபுறம் 2017ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் முன்வைக்கப்பட்ட திருத்தங்களின் அடிப்படையில் வட்டார முறையில் 72 சதவீதமான உறுப்பினர்களையும், விகிதாசார ரீதியாக 28 சதவீதமான உறுப்பினர்களையும் தெரிவு செய்யும் வகையிலேயே முன்னைய திருத்த நடைமுறைகள் வருவதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என சிறு கட்சிகளும் சிறுபான்மை கட்சிகளும் போர்க்கொடி தூக்கிய நிலையில் வட்டார முறையில் 60 சதவீதத்தையும் விகிதாசார முறையில் 40 சதவீதத்தையும் கொண்டு உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்வதோடு, இந்த இரண்டு முறையிலும்

தெரிவாகக் கூடியதாக பெண்கள் ஒவ்வொரு சபையிலும் 25 சதவீதம் இருக்கக் கூடியதாக சட்டத்தை திருத்தும் தேவையேற்பட்டது. எல்லை மீள் நிர்ணயத்தில் முழுமையான உடன்பாடு இல்லாதபோதும் தேர்தல் முறையை சிறுபான்மை கட்சிகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

அதன்படி கடந்த ஆகஸ்ட் 25இல் பாராளுமன்றில் நிறைவேற்றப்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்ற திருத்தச் சட்டம் என்பது இலங்கையில் இதுவரை நடைமுறையில் இருந்திராத புதிய தேர்தல் முறை ஒன்றை அறிமுகம் செய்கின்றது. இது கலப்பு உறுப்பினர் முறைமை என அழைக்கப்படுகின்றது. வட்டாரம் ஒன்றுக்கு பொறுப்புக்கூறக் கூடிய உறுப்பினர் தெரிவாவதுடன் இப்போதுபோல குறித்த உள்ளூராட்சிமன்ற எல்லை முழுவதும் சேவையாற்றக்கூடிய (தற்போது இருப்பது போன்று) உறுப்பினர்களும் தெரிவாவர்.

வாக்களிப்பு மிக எளிதானது. தமது வட்டாரத்தில் போட்டியிடும் தாம் ஆதரவளிக்கும் கட்சி உறுப்பினர் ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கினை வழங்குவது மாத்திரமே வாக்காளரின் பொறுப்பு. முன்பு போன்று விருப்பு வாக்குகள் வழங்கவேண்டியதில்லை. எஞ்சிய தெரிவுகள் அனைத்தும் அரசியல் கட்சிகளினது திட்டமிடல் வியூகங்களின் ஊடாகவே தீர்மானிக்கப்படும்.

இத்தகைய பல்வேறு காரணங்களால் பிற்போடப்பட்டு வந்த உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்கள் எதிர்வரும் நான்கு மாதங்களுக்குள் நடைபெறவிருக்கின்றது. இதற்கிடையில் அரசியலமைப்பில் 20வது திருத்தச் சட்ட முன்மொழிவுகள் பாராளுமன்றில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது முன்பு பேசப்பட்ட 20வது திருத்தச் சட்ட உரையாடல்களில் இருந்து மாறுபட்டதும் மயக்கம் நிறைந்ததுமாக காணப்படுகின்றது. பெண்களுக்கும் 25 வீதம் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுபற்றி அடுத்து வரும் அலசல்களில் பார்க்கலாம்.

சீவா சதாசிவம்

வீரகேசரி 06/09 2017

பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதன் அவசியம் குறித்து தொடர்ச்சியாக பலராலும் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கை வரலாற்றில் அரசியலில் பெண்கள் இலங்கைக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளனர். பெண்கள் பெரும் புத்திசாலிகள். ஆனால், சமூகம் சார் விடயங்களில் தங்களது அதிகளவான பங்களிப்பை வழங்கும் பெண்கள் அரசியலில் தங்களது பங்களிப்பை வழங்குவதில் பின்தங்கியே இருக்கின்றார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அமைச்சரின் இக்கூற்று பெரிதும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற அதேவேளை, பெண்களை ஊக்கப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றது. இக்கூற்றுடன் தொடர்புடைய சில விடயங்களைப் பற்றி பேச வேண்டிய தேவை இங்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

பெண் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது பருவகால கோஷங்களாகி விட்டுள்ளன. தேர்தல் காலங்களிலும், அரசியல் கோரிக்கைகளாக முனைப்பு பெறும் போதும் அவை அந்தந்த காலத்திற்குரிய வாக்குறுதிகளாக பரிமாணம் பெறுகிறது. அதன் பின்னர் காணாமல் போய்விடுகிறது. அதிகார அசமத்துவத்தை சரிசெய்வதற்காக குறிப்பிட்ட வகுப்பினருக்கோ, பாலினருக்கோ கோட்டா முறையினை பயன்படுத்தி வரும் பல நாடுகள் உலகில் உள்ளன. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் அப்படித்தான் சரிசெய்து வருகிறார்கள். ஆனால் இலங்கையில் பெண்களுக்கு சர்வஜன வாக்குரிமை கிடைத்து 80 ஆண்டுகளின் பின்பும் அப்படிப்பட்ட குறைந்தபட்ச கோட்டாவுக்காக பெரும் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

ஐ.நா.வினால் 1979இல் கொண்டுவரப்பட்ட 'பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழிப்பதற்கான பிரகடனத்தில்' இலங்கை கைச்சாத்திட்டிருக்கிறது. 1993இல் பெண்கள் பிரகடனத்தை கொண்டுவந்தது. 2005 இலும் பெண்களுக்கான சில சிறப்பு சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால், அனைத்தும் கண்துடைப்பே. இதில் எதுவும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்பதே யதார்த்தம்.

தெற்காசிய நாடுகளில் ஏனைய நாடுகளை விட இலங்கையின் அரசியலில் பெண்கள் பங்களிப்பின் சதவீதம் குறைந்தளவே காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் சனத் தொகையில் 52 சதவீதம்

பெண்கள் இருந்தாலும் அரசியலில் அவர்களது பங்களிப்பு ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் குறைந்த வீதமே. நமது அயல் நாடான இந்தியாவில், அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகரித்தே இருக்கின்றது. ஆனால், அதற்கேற்ப ஊழலும் அதிகரித்தே இருக்கின்றது. ஆனால், இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் அரசியலில் ஊழல் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற வண்ணம் இருந்தாலும் கூட அது உடனேயே வெளியுலகுக்கு தெரிந்து விடுவதில்லை. ஆனால், குறிப்பிட்ட சில காலங்களின் பின்னர். அது தானாகவே வெளிவரும் நிலையும் தோன்றாமல் இல்லை. இப்போது அரசியலில் ஊழலை தடுப்பதற்கு பல வழிமுறைகளும் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு மெக்ஸிக்கோவை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், மெக்ஸிக்கோவில் ஊழல் என்பது மாபெரும் பிரச்சினையாக இருந்தமையினால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்நாடு பில்லியன் கணக்கான டொலர்களை இழக்க நேரிட்டுள்ளது. இதனை தடுப்பதற்கு பெண்களை பொலிஸ் துறையில் நியமித்து ஊழலை குறைப்பதற்கான வழிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இத்திட்டம் 2016ஆம் ஆண்டில் செயற்படுத்தப்பட்டது. பல விடயங்களில் பெண்கள் மிகவும் பொறுப்பாகவும் நிதானமாகவும் செயற்படுவதனாலேயே இவ்வாறான ஏற்பாடுகளும் இடம்பெறுகிறதா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஊழலற்ற நாடுகள் தர வரிசையில் இலங்கைக்கு 95ஆவது இடம் கிடைத்துள்ளது. 176 நாடுகளில் இலங்கைக்கு இந்த இடம் கிடைத்திருப்பதில் மகிழ்ச்சி. 2017ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதமளவில் டிரான்ஸ் பெரன்ஸி இன்டர்நெஷனல் விடுத்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளவை இவை. எந்த ஒரு குற்றத்தையும் செய்வதற்கு பெரும்பாலான பெண்கள் தயக்கம் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஏனெனில் பெண்களின் சுபாவம் அத்தகையதாக அமைந்து விட்டது.

ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னே பெண்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பது போல, பெண்கள் நேரடியாக ஊழல் செய்பவர்களாக இல்லாவிட்டாலும் ஆண்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அத்தனை ஊழலுக்கும் பெண்கள் பின்னால் உள்ளார்களா? என்று பலநேரங்களில் இடம்பெறும் அசம்பாவிதங்களை வைத்து எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இதற்கு சில உதாரணங்களை இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். தாய்லாந்து நாட்டின் முன்னாள் பிரதமர் தக்ஷின் ஷினவத்ரா மீது ஊழல் புகார் நிரூபிக்கப்பட்டதையடுத்து, தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்க 2006ஆம் ஆண்டு அவர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார். பின்னர், தக்ஷின் ஷினவத்ராவின்க்கோதரி யிங்லக் ஷினவத்ரா அதிகாரத்திற்கு வந்தார். தனது சகோதரர் சிறைக்கு செல்வதை தடுக்கும் விதமாக யிங்லக் ஷினவத்ரா, அரசியல் சட்டத்தை திருத்த முயற்சித்ததால், அவரை பதவி விலக, மக்கள் வலியுறுத்தி வந்தனர். ஆண்டு இருந்ததால் ஊழல் இடம்பெற்றது என ஆட்சியை மாற்றினாலும் ஊழல் மாறவில்லை. ஏனெனில் முன்னாள் பிரதமர் தக்ஷினின் சகோதரியே அதிகாரத்துக்கு வந்ததால் சகோதரரின் பின்புலத்திலேயே அவர் இயங்கினார்.

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலின் வேட்பாளர் பட்டியலில் 25 சதவீத அரசியல் அனுமதி பெண்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோட்டா முறை குறித்து மறு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருவதுடன் அதற்கான கருத்தாடல்களும் ஆங்காங்கே இடம் பெறுகிறது. இவ்வருட இறுதியில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல் இடம் பெறவுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இவ்விடயம் பேசுபொருளாகியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. தேர்தல் காலங்களில் வழங்கும் வாக்குறுதிகள் போலவே இவ்விடயமும் வெறும் உறுதியோடு போய்விடுமோ என்ற சந்தேகமும் எழாமல் இல்லை.

இலங்கையின் சனத்தொகையில் 52 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானோர் பெண்கள். அதாவது இலங்கையின் சனத்தொகையில் 48 வீதமான அரசாட்சியில் 94 வீத அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்றத்தில் 13 பெண்கள் தற்போது அங்கம் வகிக்கிறார்கள். அதாவது மொத்த பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் தொகையில் அது 5.8 சதவீதமே. 1931 இல் இலங்கைக்கு சர்வஜன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டபோது பெண்களுக்கும் ஏக காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. வரலாற்றில் மறக்கப்பட முடியாத ஒரு போராட்டத்தின் விளைவாகவே அது வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையில் பெண்கள் அரசியலில் போதுமான பங்களிப்பை செய்வதற்கான சூழ்நிலை இன்னமும் பலவீனமாகவே இருப்பதாக இலங்கை எழுத்தாளரும், பெண்ணிய செயற்பாட்டாளருமான காயத்திரி நளினகாந்தன் ஒரு தடவை சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

உலகுக்கு முதலாவது பெண் பிரதமரைத் தந்த நாடாகவும், நிறைவேற்றதிகாரம் கொண்ட முதல் பெண் ஜனாதிபதியைக் கொண்ட நாடாகவும் இலங்கை இருந்த போதிலும் இங்கு இன்னமும் அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பு என்பது திருப்தியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை.

“அரசியல் கட்டமைப்பு என்பது இலங்கையில் இன்னமும் ஆணாதிக்கத்தால் சூழப்பட்ட ஒன்றாக இருப்பதும், இலங்கை குடும்பங்கள் இன்னமும் பெண்களை வீட்டை நிர்வகிப்பதற்கான ஒருவராக மாத்திரமே வளர்க்க முனைவதும், கடந்த 30 வருடகாலப் போரும் பெண்கள் அரசியலுக்கு வருவதற்கான கணிசமான சூழலை ஏற்படுத்தவில்லை” என்றும் அவர் கூறியிருந்தார் என்பதையும் இவ்விடத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டின் பிரபல பட்டிமன்ற பேச்சாளர் பாரதி பாஸ்கர் கூறுவது போல, “ஊழல் எப்போது ஒழியும் என்றால், இப்படி சம்பாதித்துக் கொண்டு வரும் பணத்தை வீட்டுக்கு கொண்டு வர வேண்டாம் என பெண்கள் புறப்படும் போதுதான் ஊழலை இலகுவாக ஒழிக்க முடியும்.”

இதற்கு சம்பந்தப்பட்ட பெண்கள் சம்மதிப்பார்களா?

வீரகேசரி

13/09
2017

என்னதான் குறைகளை முன்வைத்த போதும் பொதுவசதிகளை, அரசியல் உரிமைகளை மலையக மக்கள் அனுபவிப்பதில் உள்ள முறைமை சார்ந்த சிக்கல்களை அரசியல் ரீதியாக முன்வைக்கும் போதுதான் அவற்றுக்கு உரிய தீர்வு கிடைக்கும். அத்தகைய முறைமைசார்ந்த பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக பெருந்தோட்டப் பகுதி சுகாதார முறைமை, தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி அண்மையில் பாராளுமன்றில் இடம்பெற்ற உரைகளின் பின்னணியில் பெருந்தோட்டப்பகுதி சுகாதார முறை தொடர்பாக இந்த வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வடிவேல் சுரேஸ் என்றவுடன் கண் முன் விரிவது அவரது 'பெட்ரோல்' போராட்டமாக இருக்க முடியும். தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பள பிரச்சினை தொடர்பில் பாராளுமன்றத்திற்கு பெட்ரோல் எடுத்துச்சென்று, தாம் தீக்குளிக் கப்போவதாக அவர் உரையாற்றியது மட்டுமல்லாமல் அதனைக் கொண்டு சென்று பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியவர் அவர். அந்த செயலை நகைச்சுவையாகப் பேசுவதுமுண்டு. அந்த செயற்பாடுகளுக்கு அவருக்கு நியாயங்கள் இருக்கவுங் கூடும். அதேநேரம் இந்த பெட்ரோல் விடயத்தைப் பற்றி பேசுகின்ற அளவுக்கு இவர் 2006-2010 காலத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் சுகாதார பிரதியமைச்சராகவும் இருந்த காலத்தில் மேற்கொண்ட முக்கியமான ஒரு பணி குறித்து யாரும் பேசுவதாக இல்லை.

பெருந்தோட்டப்பகுதியில் அமைந்துள்ள வைத்தியசாலைகளை அரசு மயமாக்கும் வேலைத்திட்டத்தினை இவர் அப்போது செயற்படுத்தி வந்தார். இதன் அடிப்படையில் அந்த நாட்களில் 54 தோட்டப்பகுதி வைத்தியசாலைகளை அரசாங்க வைத்தியசாலைகளாக பொறுப்பேற்பதற்கு உடன்பட்டு அவற்றுள் 43 வைத்தியசாலைகள் பொறுப்பேற்கப்பட்டதுடன் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து இந்தப்பணி நிறைவேற்றப்படும் என தீர்மானிக் கப்பட்டது. எனினும் 2010ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் இவர் தோல்வியுற்றதன் பின்னர் சுகாதார பிரதியமைச்சர் பதவி மலையகத்தவர் வசம் இல்லாமல் போகவே, இந்தத் திட்டமும் கைவிடப்பட்டு, பொறுப்பேற்ற வைத்தியசாலைகளும் முறையாக பராமரிக்கப்படாமலும் தற்போது 21 வைத்தியசாலைகள் மாத்திரமே அரசாங்க வைத்தியாசலைகளாக செயற்படுவதாகவும் ஏனையவை கைவிடப்

பட்ட நிலையில் இருப்பதாகவும் புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றன. இந்த புள்ளி விபரங்களை எடுத்துக்கூறி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வடிவேல் சுரேஸ் கடந்தவாரம் பாராளுமன்றத்தில் ஆற்றிய உரையில் பல நியாயங்கள் (www.parliament.lk) இருந்தன.

பெருந்தோட்டப்பகுதி சுகாதார முறை என்பது இன்னும் பின் தங்கிய நிலையிலேயே உள்ளமை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இதற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. மலையக மக்கள் அரசு நிர்வாக பொறி முறைக்குள் இன்னும் முழுமையாக உள்வாங்கப்படவில்லை என்பதுடன் பெருந்தோட்டப்பகுதி சுகாதார முறைமையானது இன்னும் தேசியமயமாக்கப்படவில்லை. அவை தோட்டங்களை நிர்வகிக்கும் தனியார் கம்பனிகளின் மேற்பார்வையிலேயே உள்ளது. அத்தகைய தோட்ட வைத்தியசாலைகளுக்கு மருந்துகளை மாத்திரமே சுகாதார அமைச்சு வழங்கி வைக்கின்றது. அவை தவிர அங்கே காணப்படும் வைத்திய முறையும் கூட MBBS தகுதிபெற்ற வைத்தியர்களினால் அல்லாது EMA (Estate Medical Assistant) எனப்படுகின்ற தோட்ட வைத்திய உதவியாளர்களைக் கொண்டே மருத்துவம் பார்க்கப்படுகிறது. அதுவும் வெளி நோயாளர் பிரிவுக்கு (OPD) மாத்திரமே! ஏனைய மருத்துவ வசதிகளைப்பெறுவதற்கு அண்மையில் உள்ள பிரதேச வைத்தியசாலைகளுக்கு செல்ல வேண்டும்.

லிந்துலை, மஸ்கெலியா, கொட்டகலை போன்ற வைத்தியசாலைகளை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ள முடியும். அண்மையில் லிந்துலை வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற நோயாளர் ஒருவர் வைத்திய சாலையின் அருகிலுள்ள புதர் ஒன்றிலிருந்து சடலமாக மீட்கப்பட்டிருந்த சம்பவத்தை நினைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. அங்குள்ள பிரசவ அறையை சென்றடைய ஒரு கர்ப்பிணித் தாய், சுமார் 120 படிிகள் ஏறி இறங்க வேண்டும். லிந்துல வைத்தியசாலை அமைந்துள்ள இடம் எந்த விதத்திலும் வைத்தியசாலைக்கு பொருத்தமான தொன்றல்ல என்பது பலரின் கருத்து. அதேபோல மஸ்கெலியா வைத்தியசாலைக்கு மின்னியூர்த்தி ஒன்றுக்காக பலமுறை கோரிக்கை விடுத்தும் இன்னும் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றே அறிய முடிகின்றது. நுவரெலியா மாவட்டத்தில் ஹங்கு ராங்கத்தை பிரதேச ரிக்கிலகஸ்கட வைத்தியசாலையுடன் ஏனைய பெருந்தோட்டப்பகுதி வைத்தியசாலைகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நிலவும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கண்டறிய முடியும்.

கடந்த வாரம் சுகாதார அமைச்சர் ராஜித சேனாரத்ன நுவரெலியா மாவட்டத்துக்கு விஜயம் செய்திருந்தார். இத்தகைய குறைநிறைகளை அவர் நேரில் சென்று பார்வையிடுவார் என எதிர் பார்க்கப்பட்டபோதும் அவர் நுவரெலியா மாநகரசபை மைதானத்தில் இடம்பெற்ற மருத்துவ தாதியர் விளையாட்டுப் போட்டியில் முழுமையாக கலந்துகொண்டு, நுவரெலியா மாவட்ட வைத்தியசாலை வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள உத்தியோகத்தர்களுக்கான விடுதியை மாத்திரம் திறந்து வைத்துவிட்டு சென்று விட்டார்.

அமைச்சரை நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உள்ள பல வைத்தியசாலைகளுக்கு அழைத்துச் செல்ல நுவரெலியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி பலனளிக்கவில்லை என்றே தெரிகிறது. பிறிதொரு நாளில் இதற்கென தனியான விஜயம் ஒன்றை மேற்கொள்வதாக அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அது நடைபெற வேண்டும் என்பதே பலரது எதிர்பார்ப்பு. நுவரெலியா மாத்திரம் அல்ல பெருந்தோட்டங்கள் அமைந்திருக்கும் அனைத்து மாவட்டங்கள் தொடர்பிலும் சுகாதார அமைச்சரின் கவனம் திரும்ப வேண்டும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வடிவேல் சுரேஸ் தாம் சுகாதார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பொறுப்பேற்ற தோட்டப்பகுதி வைத்தியசாலைகள் தற்போது கைவிடப்பட்டுள்ளதைக் கண்டித்து உரையாற்றிய அதே விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றிய நுவரெலியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.திலகராஜ் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உள்ள சுகாதார சேவை குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டியதுடன் பெருந்தோட்டப்பகுதியிலுள்ள மருத்துவ முறைமையை தேசியமயமாக்குவதற்கு அரசு தேசியக் கொள்கை ஒன்றை வகுக்க வேண்டும் என கோரிக்கை விடுத்தார். இந்த கொள்கைவகுப்பு திட்டத்திற்காக பெருந்தோட்டப்பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் தாம் பாராளுமன்றத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மேற்பார்வை குழு ஒன்றி ஊடாக ஒரு முன் மொழிவைச் செய்யவுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

பெருந்தோட்டப் பகுதி சுகாதாரத் துறையை மீள அமைக்கும் நோக்கோடு பாராளுமன்ற மேற்பார்வை உப குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் அதன் தலைவராக தானே செயற்படுவதாகவும் தெரிவித்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திலகராஜ் இந்தக்

குழுவில் பெருந்தோட்டங்கள் அமைந்துள்ள அனைத்து மாவட்டங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆலோசனைகளையும் உள்ளடக்கியதுடன் பெருந்தோட்ட சுகாதாரத்துடன் தொடர்புடைய சுகாதார அமைச்சின் பிரிவு, மாகாண சுகாதார அமைச்சின் அதிகாரிகள், பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியத்தின் அதிகாரிகள், மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சின் அதிகாரிகள் ஆகியோரை அழைத்து ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளதாகவும், குறிப்பிட்ட அறிக்கை விரைவில் பாராளுமன்றத்திற்கும் சுகாதார அமைச்சருக்கும் கையளிக்கவுள்ளதாகவும் தெரிவித்தார்.

“முன்பொருகாலத்தில் பெருந்தோட்ட பாடசாலைகள் தனியார் தோட்ட நிர்வாகத்துக்கு கீழாகவே இயங்கியது. 1970களின் பிற்பகுதியிலேயே பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டு அரசு பாடசாலைகளாக மாற்றம் பெற்றன. இதன் காரணமாகவே இன்று மலையகப் பெருந்தோட்டங்கள் எங்கும் அரசாங்க பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. அதன் பின்னர்தான் இலவசக் கல்வியை மலையக மக்கள் அனுபவிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இது போல பெருந்தோட்ட சுகாதாரத் துறையும் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டில் ஏனைய இன மக்கள் அனுபவிக்கும் சுகாதார உரிமைகளை மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களும் அனுபவிக்க முடியும்...”

இத்தகைய விடயங்களை தனதுரையில் அழுத்தமாக சுட்டிக்காட்டிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர், “தோட்டப் பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதுபோல், பிரதேச சபைகள் சட்டத்தை திருத்தும் நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டதுபோல், தோட்ட சுகாதார முறையையும் தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும்” என விடுத்த வேண்டுகோளை பிரதி சுகாதார அமைச்சர் பைசல் காசிம் குறித்த உரையின்போது ஏற்றுக்கொண்டதோடு அது தொடர்பாக அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைக்கு அமைச்சருடன் கலந்துரையாடுவதற்கும் அழைப்பு விடுத்தார்.

மலையகத்தின் சுகாதார முறை தேசிய மயமாக்கப்படல் வேண்டுமெனும் கோரிக்கை உணர்ச்சிகரமான உரைகளுக்கும் அப்பால் அதில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான சாத்தியமான ஆலோசனைகளையும் முன்வைப்பதாக அரசியல் மட்டத்தில் முன்வைக்கப்

படும்போது அதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் பரப்பு
ரைகளை சமூக மட்டத்தில் உருவாக்கி அதனை வெற்றிக் கொள்
வதற்கு ஊடகங்களும் பங்களிப்பு செய்தல் வேண்டும்.

விவா சதாசீவமே

வீரகேசரி 27/09 2017

அலசல்

நா துணிவி

பாராளுமன்றமும் சிறுபான்மையினரும்

“எமது நாட்டிலுள்ள பாராளுமன்றமே ஆசியாவில் பழமையான பாராளுமன்றம்” என்று பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அண்மையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்த பழமையான பாராளுமன்றம் நேற்று (03.10.2017) தனது 70ஆவது அகவையை கொண்டாடும் முகமாக விசேட அமர்வையும் நடத்தியது.

அகவை 70ஐ கொண்டு வயதில் முதிர்ச்சி பெற்றிருந்த போதிலும் அது இலங்கையில் இரண்டாவது இனமான சிறுபான்மை சமூகத்தினர் மீது எவ்வாறான பார்வையை கொண்டிருந்தது. அதன்மூலம் சிறுபான்மை சமூகத்தை எவ்வாறான செல்நெறியில் கொண்டுவந்து என்பது பற்றியே இவ்வாற 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

ஒரு நாட்டின் தலைவதியை தீர்மானிக்கும் உச்ச சட்டவாக்கப் பீடமாகவும் அதியுயர் சபையாகவும் விளங்குவதே பாராளுமன்றம். பல்லின சமூகம் வாழும் இலங்கையில் அவர்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்த எந்தளவிற்கு முன்னின்று செயற்பட்டிருக்கின்றது என்பதை வைத்தே பாராளுமன்றத்தின் முதுமையையும் முதிர்ச்சியையும் பற்றிப் பேசமுடியும்.

சுதந்திர பாராளுமன்றத்தில் இருந்து இன்றுவரை அதன் செயற்பாடுகளை சிறுபான்மையினரை மையப்படுத்தி நோக்கும் போது வருந்தத்தக்கதாகவே இருக்கின்றது.

அதன் முதற்கட்டமாக மலையக மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டதைச் சொல்லலாம். இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் அமைக்கப்பட்ட முதல் பாராளுமன்றத்திலேயே இந்தத் துயர சம்பவம் அரங்கேற்றப்பட்டு இன்றும் மலையக சமூகம் பெரும்

துயர் நிலையிலேயே இருப்பதற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கின்றது. நேற்று பாராளுமன்றத்தில் 70 ஆவது ஆண்டு நிகழ்வில் உரையாற்றிய அமைச்சர் ரஷப் ஹக்கீம், எதிர்கட்சி கொறடா அனூர குமார திஸாநாயக்க ஆகிய இருவரும் மிகவும் மனவருத்தத்துடன் இச்சம்பவத்தை சுட்டிக்காட்டி உரையாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதனைத் தொடர்ந்து அவ்வப்போது தொடர்ச்சியாக முன் வைக்கப்பட்ட சட்டங்கள்... அதில் முக்கியமானது தனிச் சிங்கள சட்டம்! 1956ஆம் ஆண்டு பண்டாரநாயக்காவினால் கொண்டு வரப்பட்ட தனிச் சிங்கள சட்டம் இன்றும் தமிழ் மக்கள் தமது தாய் மொழியில் எந்தவொரு வேலையையும் இலகுவாக செய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. காலப்போக்கில் தமிழ் மொழியும் 'அரசு கருமமொழி' என்று பேச்சளவில் சொல்லப்பட்டாலும் நடைமுறையில் அது எத்தகைய துன்பத்தை அனுபவித்து வருகின்றது என்பதை கண்கூடாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் அனைத்தும் சிறுபான்மையின மக்களுக்கு எதிரானதாகவே அமைந்திருந்தது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த சம காலத்திலும் அவ்வாறானதொரு நிலைமையே காணப்படுகின்றது. திட்டமிடப்பட்டு இவ்வாறு செய்யப்படுகின்றதா? அல்லது இது நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா? என்று சிந்திக்க வேண்டிய தேவையும் இங்கு எழுந்துள்ளது.

225 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஓரவையுடைய சட்டவாக்க மன்றமான இந்த பாராளுமன்றத்தில் ஆறு ஆண்டுகால தவணையைக் கொண்டுள்ளது. பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தை ஒத்ததாகவே இது அமைந்துள்ளது. 225 அங்கத்தவர்களில் 196 அங்கத்தவர்கள் 25 தேர்தல் மாவட்டங்களிலிருந்து பொது வாக்கெடுப்பின் மூலமும், மிகுதி 29 அங்கத்தவர்கள் தேசிய அளவில் கட்சிகள் பெரும் வாக்கு எண்ணிக்கைக்கேற்ப கட்சிகளின் தேசியப் பட்டியலிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

கோல்புறாக்-கேமரன் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைபடி பிரித்தானிய இலங்கையின் முதலாவது சட்டமன்றம் இலங்கையின் நிறைவேற்றுப் பேரவை, மற்றும் இலங்கை சட்டவாக்கப் பேரவை ஆகியன 1833ஆம் ஆண்டு, மார்ச் மாதம் 13ஆம் திகதி நிறுவப்பட்டன. நிறைவேற்றுப் பேரவையின் கடமைகள் பொது

வாக இலங்கை ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்கல் மட்டுமே. ஆனாலும் இந்த ஆலோசனைகளை ஆளுநர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கவில்லை. ஆரம்பத்தில் பிரித்தானியர் மட்டுமே உறுப்பினர்களாக இருந்தனர், பின்னர் இலங்கையரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். சட்டவாக்கப் பேரவைக்கு முதலில் 16 உறுப்பினர்களும், பின்னர் 49 உறுப்பினர்களும் சேர்க்கப்பட்டனர். இவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை இலங்கையின் குடிமக்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு சாராருக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டிருந்தது.

இந்நிலையில் 1931இல் சட்டவாக்கப் பேரவை இல்லாதொழிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக 101 உறுப்பினர்களுடன் இலங்கை அரசாங்க சபை நிறுவப்பட்டது. இதற்கான உறுப்பினர்கள் டொன மூர் அரசியலமைப்பின் மூலம் இன, சாதி, மதம், பால் என்ற வேறுபாடின்றி அனைத்து வயது வந்தவர்களுக்கும் முதற் தடவையாக தமது பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

உலகிலேயே முதன்முதலாக இருபாலருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்ட நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கை கணிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வழங்கப்பட்டமை ஜனநாயகத்துக்கு சிறப்பு. இருப்பினும் இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து 'சர்வஜன வாக்குரிமை காதையர்களின் கூடாரம்' என அப்போதே சேர். பொன். இராமநாதன் கூறியுள்ளார். கடந்த சில வருடங்களாக உயரிய சபையான பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்று வரும் பல அராஜக நடவடிக்கைகள் இக்கூற்றுக்கு பொருத்தமானதாகவே இருக்கின்றதா என்றும் எண்ணத் தவறவில்லை.

1947ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 14ஆம் திகதி சபாநாயகர் அல்பிரெட் பிரான்சிஸ் மொலமூரே அல்பேர்ட் பீரிஸ் தலைமையில் கூட்டப்பட்டிருந்தது. 1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் திகதி இலங்கை விடுதலையடைய முன்னர், 1947ஆம் ஆண்டில் சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைபடி, அரசாங்க சபை கலைக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக பேரவை பாராளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டது.

வெஸ்ட் மினிஸ்டர் மக்களாட்சி முறையை ஒத்த செனட் சபை என்ற மேலவையும், பிரதிநிதிகள் சபை என்ற கீழவையும் அமைக்கப்பட்டன. கீழவைக்கான உறுப்பினர்கள் தேர்தல்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பிரதிநிதிகள் சபையில் 101 உறுப்பினர்கள்

(1960இல் 157 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். செனட் சபைக்கான 30 உறுப்பினர்களில் 15 பேரை பிரதிநிதிகள் சபை தேர்ந்தெடுத்தது. ஏனைய 15 பேரையும் மகா தேசாதிபதி நியமித்தார்.

1971, அக்டோபர் 2ஆம் திகதி செனட் சபை கலைக்கப்பட்டது. 1972, மே 22ஆம் திகதி இலங்கை குடியரசானது. பிரதிநிதிகள் சபைக்குப் பதிலாக தேசிய அரசுப் பேரவை உருவாக்கப்பட்டது. 1977ஆம் ஆண்டில் புதிய அரசியலமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக தேசிய அரசுப் பேரவை கலைக்கப்பட்டு இலங்கை பாராளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டது.

1979, ஜூலை மாதம் 4ஆம் திகதி, அன்றைய பிரதமர் ஆர். பிரேமதாச கொழும்பில் இருந்து 16 கி.மீ. கிழக்கே கோட்டே நகரில் தியவன்ன நதியில் அமைந்துள்ள 12 ஏக்கர் தீவில் புதிய பாராளுமன்றக் கட்டடம் அமைக்க அனுமதி பெற்றார். இக்கட்டடம் ஜெஃப்ரி பாவா என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டு, கட்டப்பட்டது. 1982ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 29ஆம் திகதி இக்கட்டடத்தை அன்றைய அரசுத் தலைவர் ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனா திறந்து வைத்தார். இது பாராளுமன்றத்தின் ஒரு சிறு வரலாற்று குறிப்பு. (மூலம்: விக்கிப்பீடியா)

இன்றைய பாராளுமன்றத்திலும் சிறுபான்மையினருக்கான தேவைகள் குறித்து மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் உரியவாறு கொண்டு செல்கின்றனரா என்றால், விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சிலரே அதனை நிறைவேற்றுகின்றனர். ஏனெனில், சபை அமர்வுகளில் விவாதங்கள் இடம்பெறும் போது அதற்குரிய விடயதானத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் தாம் எப்போதும் மனதில் இருத்திவைத்திருக்கும், தங்களுக்குத் தெரிந்த விடயத்தை மாத்திரமே விவாதங்களின் போது பேசும் வல்லமை கொண்டவர்களாகவே மக்கள் பிரதிநிதிகள் பலர் இருக்கின்றனர்.

கடந்து வந்த பாராளுமன்றத்துக்கு சமகாலத்தில் இருக்கும் பிரதிநிதிகள் சிறுபான்மையினர் விடயம் தொடர்பில் இன்று 70ஐ எட்டியுள்ள பாராளுமன்றத்தை சரியாகப் பயன்படுத்தியிருந்தால் சிறுபான்மையினர் இன்றும் அடிமைப்போல வாழவேண்டிய ஒரு தேவை இருந்திருக்காதல்லவா? ஆக பாராளுமன்றத்துக்கு தெரிவு செய்யப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் உருப்படியான பாராளுமன்ற சம்பிர

தாயங்களையும் தெரிந்திருக்க வேண்டிய தேவையும் அவசியம்.

பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத இடதுசாரி கொள்கையுடையோரும் பாராளுமன்ற முறைக்கு மாறிக்கொண்டனர் என்பதால் பாராளுமன்றம் தொடர்பான விமர்சனங்களைத் தாண்டி அதில் நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் பாராளுமன்ற அரசியலை ஏற்றுக்கொண்டு மக்கள் வாக்களித்து விடுகின்றனர். இதற்கு ஜனநாயகம் என்று பெயர். உண்மையில் ஜனங்களை நாயகமாக கருதும் நிலை இப்போது அரசியலில் இல்லை.

இருக்கின்ற நடைமுறைகளை நேர்மையாகக் கையாண்டு மக்களுக்கான ஆட்சியைப் பெற்றுக்கொடுக்க பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் பணியாற்றாதவரை 70 அல்ல 100 வருடங்கள் கடந்தாலும் அழகிய கட்டடமாகவே அது விளங்கும்.

விவாக் குமார்

04/10
2017
வீரகேசரி

“ஐயோ!, பிள்ளைகளை எப்படி இந்த காலத்தில் வளர்ப்பது” என பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் இன்று அச்சத்துடனேயே வாழ்கின்றனர். அவ்வாறானவர்கள் இவ்வாறான நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக பெண் பிள்ளைகள் என்றால் பெற்றோர்களுக்கு இன்னும் அச்சம்! இவ்வாறான நிலைமைகளை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது பற்றி அன்றைய நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வில் மனநல மருத்துவர் எஸ். சிவதாஸ், லண்டனில் இருந்து வருகை தந்திருந்த சிறுவர் உளவியல் நிபுணர் டாக்டர் ஸ்ரீபதி உபாத்தையா ஆகியோர் மிகவும் சிறப்பான கருத்துக்களையும் இன்றைய காலத்தில் பிள்ளைகளை எப்படி வளர்ப்பது என்பது பற்றி மிகவும் விரிவான விளக்கங்களையும் தந்திருந்தார்கள்.

இது இவ்வாறிருக்க, அங்கு இருவரும் பொதுவாக கூறிய கருத்து மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தாலும் யதார்த்தத்தில் அன்றாடம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் மனதை பெரிதாக தாக்கவில்லை. இன்று பெரும்பாலான பிள்ளைகளை வளர்ப்பது பெற்றோர்கள் அல்ல. அந்தந்த வீட்டில் இருக்கும் ஐ-பேட், கையடக்கத் தொலைபேசிகள், ஸ்மார்ட் போன்கள், தொலைக்காட்சி ஆகிய தொழில்நுட்பச் சாதனங்களே இன்றைய சூழ்நிலையில் குழந்தைகளை வளர்ப்பதாக சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

இலங்கையில் 10 முதல் 17 வயதுக்கு இடைப்பட்ட சிறுவர்களில் 19 சதவீதமோனோர் இணையத்தளத்தில் ஆபாசப்படங்களை பார்ப்பதாக தகவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இத்தகவல் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் அண்மையில் காலியில் நடத்தப்பட்ட செயலமர்வின் போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தவறுதலாகவே இவ்வாறான நிலைக்கு அவர்கள் உட்படுத்தப்படுபடுகின்றார்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இன்று சிறுவர்கள் மத்தியில் கையடக்கத் தொலைபேசிகளின் பழக்கம் (வீட்டில் உள்ளே) அதிகரித்து வந்துள்ளது என்றும் கூறலாம். இவ்வாறான நிலையில் பிள்ளைகள் உறவுகளுடன் கூடுதலான நேரங்களை செலவிடுவதை விட்டு ஸ்மார்ட் போனுடனேயே வாழும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. இது அந்த வெளியீட்டு நிகழ்வில் பகிரந்து கொள்ளப்பட்ட விடயங்கள்.

இது இவ்வாறிருக்க, சிறுவர் மாதத்தில் ஒருபுறம் மகிழ்ச்சி

யையும் மறுபுறம் கவலையையும் கொடுத்த புலமைப் பரிசில் பரீட்சை வெளியீடு பற்றியும் பார்க்க வேண்டும். புலமைப் பரிசில் பெறுபேறுகள் வெளிவந்த நிலையில் அதனை மிகவும் வெற்றிக்க ளிப்பில் கொண்டாடும் ஒரு சிலர் இருக்க அதில் உரிய பெறுபே றுகள் கிடைக்கவில்லை என மனதளவில் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்க ளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள்.

இன்று நகர்ப்புற, தோட்டப்புற, கிராமப்புற பகுதிகளில் மிகவும் பின்தங்கிய பாடசாலைகளில் உள்ள மாணவர்களும் அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று மாவட்ட, மாகாண மட்டங்களில் முதலிடங் களைப் பெற்று சாதனைப்படைத்துள்ளனர்.

உதாரணமாக தந்தை சிறுநீரக நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தபின்னர் 'பல்லொக்கல்' வெட்டி வேலை செய்து, படிக்க வைத்து தனது பிள்ளை அதிகூடிய புள்ளிகளை பெற்றமையினால் அந்த குடும்பம் ஜனாதிபதியின் கவனத்தை பெறும் வாய்ப்பு ஏற்ப டுத்தியுள்ளது. இவ்வாறான அரிய வாய்ப்பு புலமைப் பரிசிலின் ஊடாகவே கிடைக்கின்றது. அத்துடன் எத்தனையோ பாடசாலைகள் இருந்தும் மலையகத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய பாடசாலையான நல்லதண்ணியில் உள்ள பாடசாலையில் அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று மாணவியொருவர் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றுள்ளார். ஆக புலமைப்பரிசில் பரீட்சை மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு ஒரு உந்து சக்தியாக இருக்கின்றது. இந்நிலையில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியில் இருக்க குறைந்த புள்ளிகளை எடுத்த மாணவர்கள் மிகவும் துயரமான மனநிலையுடன் இருக்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

இதனை மறுபக்கமாக பார்க்கும் போது. ஒரு புறத்தில் இது பெற்றோர்களின் கௌரவ பரீட்சையாக இருப்பதாகவும் பல விமர் சனங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. பிள்ளைகள் விரும்பியோ விரும் பாமலோ நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலேயே பரீட்சை எழுத வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. வெட்டுப்புள்ளிகளுக்குக் குறை வான புள்ளிகளை எடுத்த மாணவர்கள் உளவியல் பிரச்சினைக ளுக்கு உள்ளாகக் கூடிய நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகின்றது.

இப்பரீட்சை மாணவர்களுக்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்ற அடிப்படையில் இதனை நிறுத்துவதற்கு கடந்த வருட ஆரம் பத்தில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதிலும் முழுமையாக எதுவும்

விடுதலைப்புலிகள் எனும் சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்யப் பட்டு பல வருடங்களாக சிறையில்டைக்கப்பட்டுள்ள சுமார் 137 கைதிகளை அரசியல் கைதிகள் என தமிழர் தரப்பு அரசியலும் ஊடகங்களும் விளிக்கின்ற போதும், அவர்கள் அரசியல் கைதிகள் இல்லை என்றும், இலங்கையில் அரசியல் கைதிகள் என்று யாரும் இல்லை என்றும் அரசு தரப்பில் அழுத்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. நீதி அமைச்சர் தலதா அத்துகோரல இதனை உறுதிபடுத்தியுள்ளார். மறுபுறம் “ஹர்த்தால்கள் நடத்தப்பட்டாலும் தமிழ் கைதிகள் விடுதலை செய்யப்படமாட்டார்கள்” என பாதுகாப்பு ராஜாங்க அமைச்சர் ருவன் விஜயவர்தன தெரிவித்துள்ளார். இப்போது சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் கடுமையான குற்றம் இழைத்த விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்கள் என்பது அவரது வாதம்.

விடுதலைப் புலிகளின் பெருந்தலைவர்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் நாட்டில் பயங்கரவாதம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டு விட்டதாக 2009ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இலங்கையில் அரசியல் கோஷம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இறுதி யுத்தத்தின்போது சரணடைந்த விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்கள் புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டு சமூகமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக அரசாங்கம் சர்வதேசத்துக்கு காட்டியது. இருந்தும் சுமார் 137 பேர் இலங்கையின் பல்வேறு சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பெருந்தலைவர்கள் அழிக்கப்பட்டும் நேரடியாக போரில் ஈடுபட்ட பலருக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கப்பட்டும், இரண்டாம் நிலை தலைவர்களும் அவர்களது உறவுகளும் அரசியல் களத்தில் செயற்பாட்டாளர்களாக வந்தபின்னரும் கூட இப்போது சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் அதிபயங்கரமானவர்கள் என முன்வைக்கப்படும் வாதம் புரியும்படியானதாக இல்லை.

இப்போது சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் கைதிகளின் பெயர்களை பார்த்தால் விடுதலைப் புலிகள் செயற்பட்ட காலத்தில் பிரபலமாக பேசப்பட்ட பெயர்களாக தெரியவில்லை. அப்படியாயின் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் மிகப் பயங்கரமானவர்களாக சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது கேள்விக்குறியாகவுள்ளது. தற்போது சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகள் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டால் கூட அவர்கள் மீண்டும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கச் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்பது

போன்ற அச்சத்தையே அரசு தரப்பு வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அனுராதபுரம் சிறைச்சாலையில் கடந்த இரண்டு வாரகாலமாக உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள முன்னாள் விடுதலைப்புலி உறுப்பினர்களான இராசதுரை திருவருள், மதியழகன் சுலக்ஷன், கணேசன் தர்ஷன் ஆகிய மூவரும் கடந்த எட்டு வருடங்களாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வழக்கு விசாரணை நான்கு வருடங்களாக வவுனியா மேல் நீதிமன்றத்தில் நடந்து வந்தது. இந்த வழக்கின் சாட்சிகளான இராணுவத்தினருக்கு உயிரச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டிருப்பதனால், அவர்கள் வவுனியாவுக்கு வந்து சாட்சியமளிக்க முடியாதிருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் இந்த வழக்கை சிங்களப் பிரதேசமாகிய அனுராதபுரம் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென சாட்சிகள் தரப்பில் விடுத்த வேண்டுகோளுக்குமைய இந்த வழக்கு சட்டமா அதிபரினால் அனுராதபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆனால், இந்த வழக்கு சிங்களப் பிரதேசமாகிய அனுராதபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதனால், குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள தமிழ் அரசியல் கைதிகளுக்கு மொழிப்பிரச்சினை ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அவர்களுடைய சட்டத்தரணிகளும் அங்கு செல்வதற்கு இயலாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எனவே, இந்த வழக்கை வவுனியா மேல் நீதிமன்றத்திலேயே விசாரிக்க வேண்டும் என்று இந்தக் கைதிகள் கோரியிருக்கின்றனர். தமது கோரிக்கையை முன்வைத்து அவர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

தங்களது விடுதலையைக் கூட வலியுறுத்தாது விசாரணை செய்யும் நீதிமன்றத்தையாவது மாற்றித்தாருங்கள் எனும் கோரிக்கைக்காக அவர்கள் உயிரைப் பணயம் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனை விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவராக இருக்கும் ஜனாதிபதி, "வாருங்கள் மேசையில் உட்கார்ந்து பேசுவோம்" என்று போராட்டத்தில் ஈடுபடுபவர்களை அழைக்கின்றார்?

இத்தகைய கேள்விகள் எல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க, இப்போது சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகள் விவாகாரம் சட்டத்தின் பாற்பட்டது மட்டுமல்ல அரசியல் காரணங்களினாலும் ஆனது. எனவே சட்ட ரீதியாக மட்டுமின்றி அரசியல் ரீதியாகவும் அணுகி அவர்களின் விடுதலை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென தமிழ்த் தேசியக்

கூட்டமைப்பின் தலைவரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான இரா. சம்பந்தன் தெரிவித்து வருகிறார்.

பாராளுமன்றத்தில் அவர் முன்வைத்த ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணையிலும் இதனை வலியுறுத்தியிருந்தார். அண்மையில் ஊடகங்களுக்கும் இதே கருத்தினை தெரிவித்து இருந்தார். அதற்கிடையில் இன்னொரு பிரேரணை நேற்று (17.10.2017). நீதிமன்ற விசாரணைகளுக்கு வெளியே அமைச்சர்கள் மட்டத்தில் இந்த சிறைக்கைதிகள் விவகாரம் குறித்து அமைச்சர்களும் அரசியல்வாதிகளும் தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்கள் அரசியல் ரீதியானவையாக அமைகின்றமையை அவதானிக்கின்றபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இரா.சம்பந்தனின் கூற்று நூற்றுக்கு நூறுவீதம் உண்மையானது என்பது தெளிவாகின்றது.

இவர்கள் அரசியல் கைதிகள் தானா? என்கின்ற வாத விவாதங்களுக்கு அப்பால் இவர்களது கைதிலும் விடுதலையிலும் அரசியல் நேரடியாக தொடர்புபடுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. எனவே தனியே குற்றச் செயல்களுக்காக மாத்திரமின்றி அரசியல் காரணங்கள் அடிப்படையிலும் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பார்களெனில் அவர்களது விடுதலையும் அரசியல் ரீதியான அணுகுமுறைகளின் ஊடாக இடம்பெற வேண்டும்.

இரா.சம்பந்தன் தெரிவிப்பதுபோல இவர்களின் விடுதலை அரசியல் ரீதியாகவும் அணுகப்பட வேண்டியதெனில் அதனைச் செய்வது யார் எனும் கேள்வியை அவரிடமே முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது. இவர் கூட்டமைப்பின் தலைவர் மாத்திரமல்ல பாராளுமன்றில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் அவரே. எனவே தமிழ் கைதிகளின் விவகாரம் அரசியல் ரீதியாக அணுகப்பட வேண்டுமெனில் அதனை முன்னெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவருக்கே உண்டு. அந்தப் பொறுப்பினை அவர் நிறைவேற்றியுள்ளாரா? என்கின்ற கேள்வியும் எழாமல் இல்லை.

நல்லாட்சி அமைக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் கழிந்துள்ள நிலையில் பாராளுமன்றில் இடம்பெற்ற எல்லா வாக்கெடுப்புகளின் போதும் எதிர்க்கட்சியாக எதனையுமே கூட்டமைப்பு எதிர்க்கவில்லை. அமைச்சராக இருந்தபோது ரவி கருணாநாயக்க மீது கொண்டு வரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை மீதான வாக்கெடுப்பின்போது சபையில் பிரசன்னம் ஆகாமல் இருந்தார்களே

தவிர ஏனைய எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அரசாங்கத்திற்கு ஆரத வாகவே வாக்களித்து வந்துள்ளார்கள். எனவே அரசியல் கைதிகள் விவகாரம் தொடர்பில் அரசியல் ரீதியான அணுகுமுறை தேவை என தெரிவிக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் இதற்காக ஒரு முறைதானும் பாராளுமன்றத்தில் தங்களுக்குள்ள வாக்குப் பலத்தை பயன்படுத்த முனையாதது ஏன்? என்கின்ற கேள்வி எழுகின்றது.

தாங்கள் ஜனாதிபதியிடம் இதுபற்றி பேசுவதாக தெரிவிக்கும் கூட்டமைப்பினர் இப்போது ஜனாதிபதியுடன் ஊடலிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அதேநேரம் அவர்கள் காதல் கொண்டுள்ள பிரதம ரிடம் இதுபற்றிய பேசாதது ஏன்? பிரதமரிடம் பேசி தாங்கள் அரசாங்கம் கொண்டு வரும் பிரேரணைகளுக்கு ஆதரவாக வாக்களிப்பதெனில் சிறைக்கைதிகள் விவகாரத்தில் அரசாங்கம் ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும்.

அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக விடுதலை செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. புனர்வாழ்வு அடிப்படையிலோ அல்லது பிணையிலோ விடுவித்து தொடர்ச்சியாக நீதிமன்ற விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும் வகையிலான ஒரு தீர்மானத்தை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் எனும் நிபந்தனையையோ முன்வைத்து கூட்டமைப்பு தங்களது வாக்குபலத்தை பிரயோகித்தால் என்ன?

இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் அமைச்சொன்றின் மீதான பிரேரணை முன்வைப்பின்போது வாக்குகளின் எண்ணிக்கை முப்பது அளவில் இருந்த நிலையில் ஒரு வாக்கு வித்தியாசத்திலேயே அரசாங்கம் அதனை வெற்றி கொண்டது. இது தொடர்பில் அரசாங்கத்திற்கும் கூட்டு எதிர்க்கட்சிக்கும் பெரும் சர்ச்சை நிலவியது. இதற்காக பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகத்துக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை கொண்டு வருவதற்குகூட கூட்டு எதிரணியினர் தயாராகியது நினைவிருக்கலாம்.

அந்த நாளில் ஆளும் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சபையில் குறைவாக இருந்த நிலையில் கூட்டமைப்பு உறுப்பினர்களின் வாக்குகளினாலேயே அரசாங்கத்தின் பிரேரணை வெற்றிபெற்றிருக்கிறது. அன்று இக்கட்டான நிலையில் அரசாங்கத்தை காப்பாற்றுவதற்கு கூட்டமைப்பு தனது வாக்குகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறது.

இந்த சம்பவம் நடைபெற்று அடுத்த வாரத்தில் ஆளும் கட்சி

குழக் கூட்டம் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி மற்றும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சி ஆகிய இரண்டு தரப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஜனாதிபதி செயலகத்தில் நடைபெற்றபோது தலைமை வகித்த ஜனாதிபதி, வாக்கெடுப்பு இடம்பெற்ற ஒளி நாடாவை முதலில் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பி அன்று வாக்கெடுப்பு நடந்த விதத்தை பார்த்துச் சிரித்து, ஆளும் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கடும் தொனியில் பேசியதோடு, "கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அன்று வாக்கெடுத்திருக்காவிட்டால் இன்று இப்படி நீங்கள் சிரித்திருக்க மாட்டீர்கள். ராஜபக்ஷ சிரித்துக்கொண்டிருந்திருப்பார். என்னையும் சிறையில் அடைத்திருப்பார்" என உணர்ச்சிவசப்பட்டு கண்கலங்க பேசியுள்ளார்.

எனவே தான் சிறை செல்ல நேரிடுவதை நினைக்கும்போதே கண்கலங்கும் ஜனாதிபதியை அன்று காப்பாற்றிய கூட்டமைப்பினரின் வாக்குகள் ஏன் கைது செய்யப்பட்டு பல வருடங்களாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் விடுதலைக்கு பயன்படக்கூடாது.

ஜனாதிபதிக்கு அதனை நினைவூட்டியும் பிரதமருக்கு நிபந்தனையற்ற ஆதரவை வழங்கிக்கொண்டிருப்பதையும் மீள்பரிசீலனை செய்து தமிழ்க் கைதிகளின் விவகாரத்தை அரசியல் ரீதியாக அணுகவேண்டியது கூட்டமைப்பேயன்றி வேறுயாருமல்ல என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இரா.சம்பந்தனுக்கு நினைவூட்டவேண்டியிருக்கிறது.

உங்களது சிந்தனை சரியானதே. அதனை செயற்படுத்தினால் அப்பாவி இளைஞர்கள் விடுதலை பெறுவார்கள்.

வீரகேசரி

வீரகேசரி

18/10
2017

அலசல்

நீர் தூய்மை

தொண்டி மன்றம் ஊர் கோட்டை அருகே இயங்கி வரும் வடிகால் கட்டுமானப் பணியில் தாமதமாகி வருவது கவலை அளிக்கிறது. கட்டுமானப் பணியை முடிவு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மன்றத்தினர் கோரியுள்ளனர். கட்டுமானப் பணியை முடிவு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மன்றத்தினர் கோரியுள்ளனர்.

மலையகமும் காணி உறுதிகளும்

மலையகம் மற்றும் காணி உறுதிகள் இரண்டு கிராமங்களிலும் மலையகம் மற்றும் காணி உறுதிகள் இரண்டு கிராமங்களிலும் மலையகம் மற்றும் காணி உறுதிகள் இரண்டு கிராமங்களிலும் மலையகம் மற்றும் காணி உறுதிகள் இரண்டு கிராமங்களிலும்...

மலையகமும் காணி உறுதிகளும்

இலங்கையில் சமகாலத்தில் காணி தொடர்பாக பல்வேறு கதையாடல்கள் இடம் பெற்று வருகின்றன. வடக்கில் 'அதிபாது காப்பு வலயங்கள்' எனும் பெயரில் பாதுகாப்புப் படையினர் வசம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள காணிகள் விடுவிக்கப்படல் வேண்டும் என்பது அரசியல் ரீதியான கோரிக்கையாக இருந்துவரும் நிலையில் வன்னி, மன்னார் பகுதிகளில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து புத்தளம் உள்ளிட்ட தென்பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லிம் மக்கள் தமது சொந்தக்காணிகளில் குடியேற அனுமதிக்க வேண்டும் எனும் கோரிக்கையை முன்வைத்து வருகின்றனர்.

மன்னார் பகுதிகளில் வில்பத்து வனப்பகுதிகளை அண்டிய பிரதேசங்களில் குடியமர்த்துதல் அரசியல் பேசுபொருளாகியிருக்கிறது. மேற்கூறிய இரண்டும் மீள்குடியேற்றம் சம்பந்தப்பட்டது. இதற்கிடையில் இப்போதுதான் தமது குடியேற்றத்துக்கான காணி தொடர்பில் கவனம் செலுத்தும் சமூகமாக மலையக சமூகம் உள்ளது.

மலையகத்தில் தனி வீடு பெற்றுக்கொண்டுள்ளோரில் சுமார் 2800 பேருக்கு காணி உறுதி வழங்கும் நிகழ்வு ஏதிரவரும் சில நாட்களில் நடைபெறவுள்ளதாக செய்திகள் கிடைக்கின்ற நிலையில் மலையக மக்களுக்கான காணி உறுதி விடயம் தொடர்பாக இவ்வாரம் 'அலசலில்' பார்க்கலாம்.

உரிமைப் பிரச்சினைகள் தொடர்பில் அதிகம் பாதிப்புற்ற மக்களாக மலையக மக்களே உள்ளனர் என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. ஏனைய சமூகங்கள் மீள் குடியேற்றம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது இவர்கள் இப்போதுதான் குடியேற்றம் பற்றி பேசிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். குடியேற்றம் என்றதுமே அங்கு காணி விட யமே பேசுபொருளாகிறது. இந்த நாட்டுக்கு அழைத்து வரப்பட்டு இருநூறு வருடங்களை கடந்துள்ள இந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கு இன்றைய நாள்வரை லயன் அறைகளே குடியிருப்புகளாக வழங்கப் பட்டுள்ளன.

லயன் அறைகள் என்பது 20 அடிக்கு பத்து அடி கொண்ட ஒரு அறையும் அதற்கு முன்பான ஒரு சிறு வராந்தாவும் கொண்டது. இதற்குள்ளேயே பல்வேறு தலைமுறைகள் வாழ்ந்துவந்த நிலையில் தற்போது தனிவீட்டுக்கான கோரிக்கையும் அதற்கான காணி உரிமையும் அரசியல் கோரிக்கையாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு முன்னரும் இந்த கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்த போதும் இப்போது போல வலுவான நிலைப்பாட்டில், தனிவீடும் அதற்கான காணியும் எனும் நிலைப்பாடு அரசியல் ரீதியாக முன்வைக்கப்பட வில்லை என்றே கூறலாம். அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன.

இலங்கை சுதந்திரமடைந்ததும் மலையக மக்களின் பிரஜாவுரிமை இல்லாமல் ஆக்கப்பட்டதன் காரணமாக அதனைக்கேட்டே இந்த மக்கள் ஐம்பதாண்டு காலம் போராட வேண்டியிருந்தது. இறுதியாக 2003ஆம் ஆண்டு தான் பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு வந்தது. அதேபோல 1964ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட சிறிமா-சால்திரி ஒப்பந்தம் அவர்கள் இலங்கைக்கு உரியவர்களா? இந்தியாவுக்கு உரியவர்களா என்பதை நிர்ணயிப்பதிலேயே கவனத்தை கொள்ளச் செய்தது. தொண்ணூறுகள் வரை இந்தப்பிரச்சினையும் கூட இழுபறியில் இருந்தே தீர்க்கப்பட்டது. எனவே முதலில் தாம் எந்த நாட்டுக்குரியவர்கள். எந்த நாட்டின் பிரஜைகள் என்பதை தீர்மானிப்பதிலேயே அரை நூற்றாண்டு காலத்தை செலவழித்த மக்கள், அந்த பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டவுடனேயே தமது இருப்பை உறுதிப்படுத்த காணிக்கான கோரிக்கையை முன்வைக்கவில்லை. அவ்வாறு பலமான ஒரு கோரிக்கையை முன்வைப்பதற்குத் தடையாக அவர்களது அன்றாட வாழ்வாதார பிரச்சினை எழுந்திருந்தது.

குறிப்பாக 1992ஆம் ஆண்டு தனியார் மயப்படுத்தலின் கீழ் தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்கள் பராமரிக்கத் தொடங்கியதன் பின்னர் தமது நாட்கூலிக்காக நாளாந்தம் போராட்டம் நடாத்தும் மக்கள் கூட்டமாகவே இவர்கள் வாழ நேரிட்டுள்ளது. எனவே

எப்போது பார்த்தாலும் சம்பளப் பிரச்சினை என்பதை முன்னிறுத்தியே மலையக மக்களைப் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. இப்போதும் கூட நாட்டில் ஏனைய சமூகங்களும் ஊடகங்களும் கூட மலையக மக்களுக்கு இருக்கின்ற ஒரே பிரச்சினை சம்பளப் பிரச்சினை என்பதாகவே புரிந்துகொண்டுள்ளன எனலாம்.

ஆனால், தமது நாளாந்த உழைப்புக்கான சம்பளத்துக்கே போராடிக்கொண்டிருக்கும் சமூகம் எதிர்கொள்ளக்கூடிய ஏனைய பிரச்சினைகள் குறித்து பேச வேண்டியதும் ஊடகங்களின் பொறுப்பே. ஏனைய விடயங்கள் என்றவுடன் மலையகத்தில் காணப்படும் அபிவிருத்திப் போதாமைகளை படம்பிடித்துக் காட்டுவதும் ஒரு வழமையாகி உள்ளது. அதற்கான காரணங்களை கண்டறிவதில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டால் உண்மையில் மலையக மக்களின் பின்னடைவான நிலைமைகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறிய முடியும்.

அண்மைக்கால மலையக அரசியல் போக்கில் வெளிப்படும் மிக முக்கியமான விடயம் மலையக மக்கள் தேசிய நீரோட்டத்தில் இணைக்கப்படவில்லை என்பதை ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் முன்வைப்பதாகும். இது வரவேற்கத்தக்க அரசியல் மாற்றம் எனலாம். ஏனெனில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளே அவ்வாறே வைத்துக் கொண்டு, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக பிரச்சினைகளை தீர்க்க முனைவதிலும் பார்க்க, முறைமையில் காணப்படும் சிக்கலை நீக்குவதற்கு எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் எதிர்வரும் காலங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களோ அல்லது உரிமை சார்ந்த விடயங்களோ இயல்பாக அவர்களைச் சென்றடைவதற்கான ஏற்பாடுகளாக அமையும் என்பதுதான்.

ஏற்கனவே மலையக மக்களுக்கென உருவாக்கப்பட்டு பிறகு இல்லாமல் ஆக்கப்பட்ட அமைச்சான தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு இருக்கின்ற கட்டமைப்பை பராமரிக்கின்ற அமைச்சாகவே செயற்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் லயன் அறைகள் சொந்தமாக்கப்படும் எனும் உறுதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன. ஜனாதிபதி பிரேமதாச காலத்திலும், சந்திரிகா காலத்திலும் இவ்வாறான உறுதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டமையை நினைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. அதேபோல மறைந்த அமைச்சர் சந்திரசேகரன் காலத்தில் தனி வீடுகள் அமைக்கப்பட்டபோதும் குறைந்த பட்சம் அவரது

அமைச்சின் கடிதத்தலைப்பிலாவது அந்த தனிவீட்டுக்கான உறுதிக்கடிதங்கள் வழங்கப்பட்டன. கடந்த நூறு நாள் ஆட்சிக்காலத்தில் மறைந்த இராஜாங்க அமைச்சர் கே.வேலாயுத்தத்தின் முயற்சியில் 'முகவரி' தொனிப்பொருளுடன் காணி உறுதிப்பத்திரங்களை வழங்கி வைத்தார்.

இந்தக் காணி உறுதிப்பத்திரங்கள் எல்லாமே முழுமையானவை அல்ல எனும் விமர்சனம் பல்வேறு தரப்பிலும் முன்வைக்கப்பட்டது. அந்த விமர்சனங்கள் அனைத்துமே உண்மையான தென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இப்போது மலையக மக்களுக்கென உருவாக்கப்பட்டுள்ள மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு, இந்த பிரச்சினைகளை அடையாளம் கண்டுகொண்டதாக தங்களுடைய அமைச்சினதும் பெருந்தோட்ட அமைச்சினதும் உடன்பாடுகளுடன் காணி அமைச்சின் காணி மறுசீரமைப்பு ஆணைக்குழுவின் ஊடாக இந்தக் காணி உறுதிகளைப்பெற்றுக்கொடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளதாக தெரிவித்துள்ளது.

ஏற்கனவே இந்த வருட ஆரம்பத்தில் ஜனாதிபதி தலைமையில் இத்தகைய 72 காணி உறுதிகளை தலவாக்கலையில் வழங்கி வைத்த அமைச்சு, இப்போது 2800 பேருக்கான காணி உறுதிகளை பிரதமர் தலைமையில் வழங்க ஏற்பாடுகளைச் செய்துவருகின்றது. அதேநேரம் மொத்தமாக 6800 காணி உறுதிகளை இவாவறு வழங்கி வைக்க அமைச்சரவை அனுமதி கிடைத்திருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நல்லாட்சி அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் நிறைவுபெற்றுள்ள நிலையில் மலையக மக்களின் தனிவீடு மற்றும் காணி உரித்து சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்டுள்ள முற்போக்கான விடயங்களாக நாம் இதனைக்கொள்ள முடியும்.

எனினும் சுமார் மூன்று லட்சம் அளவான லயன் குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ள மலையகப் பகுதிகளில் இந்த 6800 என்பது மிகச்சொற்பமே என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. தவிர்வும் வீடுகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகுதான் இவ்வாறு காணி உறுதி வழங்கப்படுமெனில் இந்திட்டம் நிறைவேற இன்னும் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் செல்லலாம். எனவே வீடுகளை அமைச்சு அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு முன்பதாக தாமாக முன்வந்து அமைத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்கு வீடமைப்புக்

கான காணி உறுதிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்க அமைச்சு நடவடிக்கை மேற்கொண்டால் மலையக மக்களின் குடியிருப்புப் பிரச்சினைக் கான தீர்வை துரிதப்படுத்த முடியும்.

1977ஆம் ஆண்டுக்குப்பின்னதாக அமைச்சுப்பதவிகள் சார்ந்த அரசியல் நகர்வை மேற்கொண்டுவரும் மலையக அரசியல் தூழல் அப்போதிருந்தே இவ்வாறான காத்திரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தால் இன்று இப்படியொரு சுகமை ஏற்பட்டிருக்காது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. அதே நேரம் அரசாங்கங்கள் மாறுகின்றபோதும் மலையகக் கட்சிகள் அமைச்சுப் பதவி பெறும் நிலை மாறுகின்றபோதும் இதுபோன்ற திட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறாமல் விடுவதனால் மலையக மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் இடையிடையே கிடப்பில் போடப்பட்டு விடுகின்றன.

குறிப்பாக இன்று முக்கியமான கட்டத்தை அடைந்திருக்கின்ற காணி விடயம் தொடர்பில் லயன் குடியிருப்பாளர்கள், 7 பேர்ச்சஸ் காணி வீட்டுத்தேவைக்காக பெற்றுக்கொள்ள உரிமை உண்டு என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வர்த்தமானி அறிவித்தலையேனும் பெற்றுக்கொள்ள அமைச்சு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

வெறுமனே அமைச்சரைவை அனுமதிகள் ஊடாக இவை மேற்கொள்ளப்படும்போது ஆளும் அரசாங்கம் மாறும்போதும் அமைச்சர்கள் மாறும் போதும் இத்தகைய திட்டங்கள் கைவிடப்படும் ஆபத்து உள்ளமையை சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

சீவா சதாசிவம்

வீரகேசரி
25/10
2017

லும் இவ்வாறானதொரு உண்மையான சம்பவம் 1987 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்று முடிந்தது. இப்போது விமல், தேசிய சுதந்திர முன்னணியின் தலைவராக இருந்துகொண்டு இக்கருத்தை கூறியிருக்கிறார். ஆனால், ஆரம்பத்தில் அவர் அங்கம் வகித்த மக்கள் விடுதலை முன்னணியே (JVP) இத்தாக்குதலுக்கு சொந்தக்காரர்கள் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

1987ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 29ஆம் திகதி இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. இந்த ஒப்பந்தம் செய்து முதலாவது கூட்டம் நடந்த தினமான 1987 ஆகஸ்ட், 18ஆம் திகதி பாராளுமன்ற கட்டிடத்தில் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் இடம் பெற்றது.

ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன தலைமையில் நடந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கான கூட்டத்தில் இரண்டு கிரனைட் குண்டுகள் வெடித்ததில் தெனியாய எம்.பியும் மாத்தறை மாவட்ட அமைச்சருமான கீர்த்தி அபேவிக்கிரம கொல்லப்பட்டார். ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனவை துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொலை செய்ய எடுத்த முயற்சி தோல்வியுற்றமையினாலேயே 'கிரனைட் குண்டு' வீச்சு நடத்தப்பட்டுள்ளது. எனினும் ஜனாதிபதிக்கு வைத்த இலக்கு குறிதவறி, பாராளுமன்ற ஊழியர் மீது தாக்கி அந்த ஊழியர் படுகாயமடைந்தார்.

இச்சம்பவத்தில், அமைச்சர்களான லலித் அத்துலத் முதலி, வின்சன்ட் பெரேரா, மேஜர் மொண்டோ காமினி ஜெயசூரிய, ஈ.எல்.பி.ஹருள்ளே ஆகியோர் காயமடைந்தனர். பிரதமர் பிரேமதாஸாவுக்கும் இதன்போது காலில் காயம் ஏற்பட்டது. 15 எம்.பிக்கள் காயமடைந்தனர்.

பாராளுமன்றம் கூடுவதற்கு முன்பே இச்சம்பவம் இடம் பெற்றதாகவும் இலங்கையின் பாராளுமன்ற வரலாற்றில் இச்சம்பவம் பெரும்பரபரப்பை ஏற்படுத்தியதாகவும் அத்தருணத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

“நாட்டின் இறைமைக்கும், சுதந்திரத்துக்கும், ஜனநாயகத்துக்கும் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் தென்னிலங்கை பயங்கரவாதிகள் வன்முறைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அப்படியான நடவடிக்கையொன்றே பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்பாகும்” என்று ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன தெரிவித்திருந்தார்.

வடகிழக்கு பகுதியில் பயங்கரவாதம் முடிவடைந்த நிலையில் அதேநேரம் தென்னிலங்கையில் வன்முறைகளை தென்பகுதி பயங்கரவாதிகள் தூண்டிவிட ஆரம்பித்துள்ளனர் என்றும் ஜே.ஆர். குறிப்பிட்டிருந்தார். இச்சம்பவத்திற்கு இந்திய லோக்சபாவும் வன்மையான கண்டனத்தையும் தெரிவித்திருந்தது. இவ்வாறான வரலாறு ஒன்று இலங்கை பாராளுமன்ற குண்டு வெடிப்பில் இருக்கின்றது.

இது இவ்வாறிருக்க, விமல் கூறிய இந்தக் கருத்து சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான ஒரு பிரசாரமாகவே எண்ண வேண்டியுள்ளது. புதிய அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின்படி சிறுபான்மையினரின் நலன்கள் அதிகளவில் கருத்திற்கொள்ளப்படுவதும் அதிக கவனத்திற்குட் டுவதென்பது சில இனவாத அரசியல்வாதிகளால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தருணத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது. சிறுபான்மையினர் விடயத்தில் தென்னிலங்கை இனவாதிகள் இன்று நேற்று அல்ல கடந்த 30 வருட காலமாக அச்சுறுத்தலாகவே இருந்து வருகின்றனர் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

சில இனவாத சக்திகளின் இனவாத கருத்துக்கள், அச்சுறுத்தல்கள் என்பனவே இன்றும் சிறுபான்மை இன மக்களுக்கான அடிப்படை உரிமைகளைக் கூட முழுமையாக பெற முடியாத இக் கட்டான நிலைமையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தம் எந்தவிதத்திலும் பெரும்பான்மையினரை பாதித்துவிடக் கூடாது என்ற நோக்கில் அப்போதே குண்டுத் தாக்குதலையும் நடத்தியுள்ளனர். அதன் நீட்சியே இன்றைய சிறுபான்மையினரின் நலனை முடக்குவதற்கு விமல் போன்ற இனவாதிகள் கையாண்டு வரும் உத்தியாக இருக்கின்றது.

அந்த ஒப்பந்தம் அன்று எவ்வித தடையுமின்றி சரியாக அமுல்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால், இன்று சிறுபான்மையினர் உயிரிழப்புக்களை சந்திக்க வேண்டியதொரு நிலையும் ஏற்பட்டிருக்காது.

இங்கு இன்னொரு விடயத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். விமல் ஆரம்பத்தில் இருந்து கூறும் கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றும் அவரை பிரபலமடையச் செய்வதாகவே இருந்துவருகிறது. ஆனால், இந்த கூற்று அவரது தலைமைப் பதவியையும் கேள்விக் குறியாக்கியுள்ளது. "எமது கட்சியின் தலைவர் ஒரு சண்டியராக இருப்பதை நாம் விரும்பவில்லை" என அக்கட்சியின் அமைப்பாளர் பியசிறி விஜேநாயக்க சிங்கள பத்திரிகை ஒன்றுக்கு வழங்கிய நேர்காணலில்

தெரிவித்திருந்தார். இதன்மூலம் அவரது தலைமைத்துவம் பறிபோகும் நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

“விமலை காப்பாற்றுவதற்கு மாத்திரம் நாம் பேசுகின்றோம். நாட்டுக்கு ஏற்படப்போகும் பங்கம் தொடர்பில் பதில் தேடுவதற்கு எமக்கு முடியாது போகும். எம்மால் பிரச்சினை ஏற்படுமானால் ஓர் அரசியல் கட்சி என்ற ரீதியில் அதனை திருத்திக் கொள்வது எமது பொறுப்பாகும். நாட்டுக்கு எமது கட்சியினால் எதும் பிழை ஏற்படுமாயின் அதனை திருத்திக்கொள்ளும் பொறுப்பு எமக்கு இருக்கின்றது” என்றும் பியசிறி விஜேநாயக்க இதன்போது சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் மக்கள் நலன்சார் விடயங்களில் அக்கறையுடன் இருப்பது மாத்திரமன்றி அவர்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருக்க வேண்டியவர்கள். அவர்கள் தீவிரவாத கருத்துக்களை கூறுவதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கிடையே இன்னுமோர் இனக்கலவரத்தை உருவாக்குவதாகவே அமைந்துவிடும். ஆகவே எதிர்காலத்தில் இவ்வாறான தீவிரவாத கருத்துக்களை கூறுபவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு நீதித்துறைக்கு உண்டு. அச்சுறுத்தலான ‘குண்டு’ பற்றி கூறிய கூற்றுக்களால் இவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்பு பலருக்கும் இருக்கும்.

அதேநேரம் தமிழீழ போராட்ட காலத்தில் இந்த பாராளுமன்றத்திற்கு குண்டடிக்கப்பட்டது. அதே போராளிகள் பின்நாளில் ஜனநாயகவாதிகளாக திருந்தி, இதே ஜனநாயக பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்தார்கள். இப்போதும் வகிக்கின்றார்கள் என்பதையும் இங்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும்.

வி. சதாசிவன்

01/11
2017

வீரகேசரி

படை விடயங்கள் குறித்து அவதானிக்க வேண்டிய தேவை அரசையே சாரும். எந்த அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் தமது பொறுப்பை மறந்து செயற்பட முடியாது.

அரசாங்கம் முன்னெச்சரிக்கையாக இல்லாது அலட்சியப் போக்குடன் இருந்து வந்துள்ளமையானது, மக்களின் அன்றாட தேவைகளுக்குக் கூட அவஸ்தைப்பட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது. அரசாங்கத்திடம் பெற்றோல் பற்றிய முன்கூட்டிய மதிப்பீடு இருந்திருந்தால் இவ்வாறான பின்னடைவு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இவ்வாறான இக்கட்டான நிலைமையில் அரசாங்கத்திடம் ஒரு மாற்று உபாயம் இருந்திருக்க வேண்டும். இந்நிலைமைக்கு யார் பொறுப்பு? வெறுமனே பொதுமக்களிடம் சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் மன்னிப்பு கேட்டுவிடுவதால் எந்தப்பயனும் கிட்டப்போவதில்லை.

பற்றாக்குறையான பெற்றோலினால் இப்போது அரசியலும் பற்றி எரிகின்றது. பெற்றோலை வைத்தே இன்று சிலர் அரசியலையும் நடத்துகின்றனர். அக்டோபர் மாதம் முதல் வாரத்தில் வந்த கப்பலை திருப்பி அனுப்பிவைத்த அத்தருணத்தில் முன்கூட்டியே அறிவித்தலை மக்களுக்கு உரிய அமைச்சு வழங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால், அதுபற்றி எந்த அறிவித்தலும் இல்லை.

பொதுவாக பட்ஜெட் வரவுள்ள காலப்பகுதிகளில் எந்தவொரு பொருட்களுக்கும் தட்டுப்பாடு, பதுக்கல் நிலைமை இடம்பெறுவது வழமையாகிவிட்ட நிலையில் இந்த எண்ணெய்ப் பிரச்சினைக்கும் இவ்வாறானதொரு பின்னணி இருக்கின்றதா? என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

"தரம் குறைந்த பெற்றோலை இலங்கைக்கு கொண்டு வந்த போது அதனை இறக்கக்கோரி எனக்கு அரசியல் அழுத்தம் வந்தாலும் அதனை இறக்காது திருப்பி அனுப்பினோம். ஆனால், அந்த கப்பல் இப்போது திருகோணமலையில் தரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு இறக்கப்பட்டு, அதனைப் பாவிக்க நேர்ந்தால் வாகனங்களும் பழுதாவதற்கான வாய்ப்புக்களும் அதிகம். அவ்வாறு நிகழ்ந்திருந்தால் மேலதிகமான ஒரு பிரச்சினையும் எழுந்திருக்கும்" இவ்வாறு அமைச்சர் அர்ஜுன கூறியது பெற்றோலிலும் ஒரு அரசியல் பின்னணி இருக்கின்றதா? என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இப்போது கடந்த ஆறு நட்களாக இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்த பெற்றோல் பிரச்சினை என்பது உடனடியாக ஏற்பட்ட தொன்றல்ல. இது அவ்வப்போது அரசாங்கங்கள் எதிர் கொண்டு வந்த பிரச்சினையாகவே இருக்கின்றது. ஆக, இவ்வாறான நிலையில் ஆளும், எதிர்க்கட்சிகளில் ஆளுக்கொருவர் விமர்சித்து, குறை கூறிக் கொண்டிருப்பதால் எவ்வித பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை.

“தான் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் இவ்வாறு பெற்றோல் தட்டுப்பாட்டு பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இருப்பினும் பிரச்சினையை சமாளிக்கக்கூடியதாக இருந்தது” என்று அமைச்சர் சம்பிக்க கூறியிருக்கின்றார்.

நாட்டில் நாளொன்றுக்கு 2500 தொன் பெற்றோல் தேவை. எமது சுத்திகரிப்பு நாளொன்றுக்கு 550 தொன் வரையில் காணப்படுகின்றது. கொலன்னாவ, முத்தராஜவலயில் பெற்றோல் களஞ்சிய அளவு 2015 ஆம் ஆண்டில் 60 ஆயிரம் தொன் வரை காணப்பட்டது. 100 நாள் வேலைத்திட்டத்தின் கீழ் இந்த எண்ணிக்கையை 90 ஆயிரம் தொன் வரை அதிகரித்ததால் இப்போது எளிதாக 85 ஆயிரம் தொன் பெற்றோலை களஞ்சியப்படுத்த முடியும் என்று அமைச்சர் சம்பிக்க ரணவக்க குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதனடிப்படையில் 2000 தொன் அளவில் மதிப்பீடு செய்தால் 45 நாட்களுக்கு போதுமான பெற்றோலை களஞ்சியப்படுத்த முடியும். 1970ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் சுத்திகரிப்பு காணப்பட்டது. இந்திய எரிபொருள் நிறுவனத்திற்கு சொந்தமான எரிபொருள் கப்பல் கடந்த ஒக்டோபர் மாதம் 15 ஆம் திகதி வந்தது. குறித்த கப்பலில் கொண்டு வரப்பட்ட எரிபொருள் உரிய தரத்தில் இல்லை என்பது ஒக்டோபர் மாதம் 17 ஆம் திகதி உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. இந்த சம்பவம் இடம்பெற்று 20 நாட்கள் கடந்த போதிலும் தேவையான எரிபொருள் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. 3ஆம் திகதி வரவிருந்த கப்பலும் 9ஆம் திகதியே வரப்போகின்றது என்றும் அமைச்சர் இதன் போது சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

நாட்டில் நிலவி வரும் பெற்றோல் தட்டுப்பாட்டிற்கு நிரந்தர தீர்வு காணப்படவேண்டுமானால் பெற்றோலிய துறையில் காணப்படும் தனியார் தலையீடுகள் அனைத்தும் நீக்கப்பட்டு அரசு உடைய மையாக்கப்பட வேண்டுமென முன்னிலை சோசலிச கட்சி வலியுறுத்தியுள்ளது.

“பெற்றோல் பிரச்சினைக்கு முடிவு காணமுடியாத அரசாங்கம் எப்படி பெடரல் (சமஷ்டி) பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண முடியும்” என்ற கிண்டல்களும் எழுந்துள்ளன. உண்மையில் அடிப்படை அத்தியாவசியப்பொருள் இன்று அரசியல்வாதிகள் தங்கள் வசதி கேற்பதான ஆயுதமாக பயன்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான நிலைமையில் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பொதுமக்களே!

ஆனால், மேலைத்தேய நாடுகளில் இது போன்ற சம்பவங்கள் நிகழும் போது அதற்குரிய சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பதவி விலக வேண்டும் என்ற நிலைமையே இருக்கின்றது. ஆனால், இலங்கை போன்ற தெற்காசிய நாடுகளில் இது வழமையான விடயமாக இருக்கின்றது என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

“வருமுன் காப்போம்” என்பார்கள். ஆனால், இலங்கையில் வழமையானதொரு நிலைமை இருக்கின்றது. ஏதாவது அசம்பாவி தங்கள் நடந்தால், குறிப்பிட்ட காலத்தில் மாத்திரம் அதனைச் சமாளிப்பதற்காக தற்காலிகமான தீர்வுகளைக் கண்டுவிட்டு அடுத்தகட்ட வேலைகளுக்குச் சென்றுவிடும் நிலையே இங்குள்ள ஆட்சியின் வழமையான நிகழ்வு.

இவ்வாறான நிலைமை மாறி எதிர்வரும் காலங்களில் இத்தகைய இக்கட்டான நிலைமைகள் ஏற்படாது, மக்களின் நிலை அறிந்து அவர்களது தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பாரிய கடப்பாடு அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது என்பதை அதன் தலைவர்கள் உணர வேண்டும்.

விவரத்திலே

08/11
2017
வீரகேசரி

விடயங்கள் என்னவாக இருக்கும் என்பதையே இவ்வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

"70ஆவது சுதந்திரத்தினை கொண்டாடவுள்ள இத்தருணத்தில் இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான வரலாற்றில் 2018ஆம் ஆண்டானது எம் அனைவருக்கும் மிக முக்கியமான ஓர் ஆண்டாக விளங்குகின்றது" என்று கூறி தேசிய அரசாங்கத்தின் நான்காவது பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருந்தார் நிதியமைச்சர் மங்கள சமரவீர.

வரவு - செலவுத் திட்டம் வழமையாக பற்றாக்குறையாகவே தயாரிக்கப்படுவதொன்றாகும். எந்தவொரு வரவு - செலவுத் திட்டமாக இருந்தாலும் முழுமையானதாக தயாரிக்கப்படுவதில்லை. எதிர்பார்க்கப்படும் வருமானத்தைவிட எதிர்பார்க்கப்படும் செலவீனங்களைக் கொண்டுதான் ஒரு பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகின்றது. கடன்களை கொண்டு அதன் செலவீனங்களை நிவர்த்தி செய்வதாகவே இது அமைந்துவிடும் இதுவே பற்றாக்குறை எனப்படுகின்றது.

இவ்வாறிருக்க இடைவெளி என்பது பற்றிய புரிதலும் இங்கு அவசியமாகிறது. வரவு -செலவுத் திட்டத்தில் சொல்லப்படுகின்ற அதாவது முன்வைக்கப்படுகின்ற திட்டங்கள் (Proposal) நிதியமைச்சரினால் முன்வைக்கப்படுவதற்கும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்குமான உள்ள வித்தியாசமே இங்கு இடைவெளியென கூறப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு வருடத்திலும் நவம்பர் மாத முதல் வாரத்தில் பட்ஜெட்டில் கவர்ச்சிகரமான அறிவித்தலே கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், உண்மையில் அது சாத்தியப்படுவதற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுகின்றனவா?

பட்ஜெட் முன்மொழிவுக்கும் செயற்பாட்டுக்கும் உள்ள இடைவெளி இதுவாகவே கணிக்கப்படுகின்றது. பட்ஜெட் பற்றாக்குறை என்பது ஒரு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயம். உள்ளூரில் மாத்திரம் அல்ல, உலகளாவிய ரீதியிலும் இது ஒரு மரபாகவே இருந்து வருகின்றது. அடிப்படை எண்ணக்கருக்களுக்கு அமைவாகவே இது முன்மொழியப்பட்டு வருகின்றது.

இதனால் ஏற்படும் 'இடைவெளி' என்பது மக்களை ஏமாற்று கின்ற ஒரு செயலாகவே இருக்கின்றது. அதாவது கவர்ச்சிகரமான

அறிவிப்புக்கள் பட்ஜெட்டில் முன்மொழியப்பட்டாலும் முழுமையாக அது பூர்த்தியாவதற்குள் அடுத்த பட்ஜெட்டும் வந்துவிடுகிறது.

தேவைக்கேற்ப ஒதுக்கீடுகள் இங்கு சாத்தியப்படுகின்றனவா? என்பது பற்றியும் சில உதாரணங்களுடன் குறிப்பிடலாம். இந்த ஒதுக்கீடுகள், இதன் சாத்தியப்பாடுகள் குறித்த ஆய்வுகளும் அவ்வப்போது இடம்பெற்று வருகின்றன என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

முன்னைய காலத்தில் எண்கள் அடிப்படையில் பட்ஜெட் முன்மொழிவுகள் சொல்லப்படும். ஆனால், இப்போது எண்ணக் கருவை கொண்டு பிரதிபலிப்பதாகவே பட்ஜெட் முன்மொழிவுகள் அமைந்து விடுகின்றன. கவர்ச்சிகரமான எண்ணக் கருக்களை கொண்டே வரவு - செலவுத் திட்டமும் கவர்ச்சியாகவே அமைந்துவிடுகின்றது.

பசுமையான வளங்களை பயன்படுத்துதல், நீலவளங்களை பயன்படுத்துதல், கடல்சார் வளங்களை பாதுகாப்பது போன்ற கவர்ச்சிகரமான எண்ணக்கருக்கள் பட்ஜெட்டில் பிரதிபலிக்கின்றன. இது நடைமுறையில் எந்தளவிற்கு சாத்தியமானதாக அமைகின்றது. உதாரணமாக 2018ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் பல விடயங்களை குறிப்பிடலாம்.

அதில், வடக்கு வீடமைப்புக்கு 50ஆயிரம் வீடுகள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது உள்ளூரில் உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல வடக்கிற்காகவே வாழ்க்கை முழுதும் போராடிக்கொண்டிருக்கும் உள்ளங்களுக்கு கவர்ச்சியான அறிவிப்புதான். ஆனால், இந்த 50 ஆயிரம் வீடுகளுக்கு 750 மில்லியன் ரூபா மாத்திரமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வீடொன்று ஒரு மில்லியன் ரூபா என பார்ப்போமானால் இங்கு 750 வீடுகள் மாத்திரமே கட்டலாம். ஒரு வீட்டுக்கு 5 இலட்சம் ரூபா என்று கூறினாலும்கூட 1500 வீடுகள் மாத்திரமே கட்ட முடியும். இவ்வாறானதொரு கணிப்பு இருக்கும் போது எப்படி 50ஆயிரம் வீடுகளுக்கு மேற்படி தொகை சாத்தியமாகும்? மலையகத்துக்கு 25ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கு 2000 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பிரதேசங்களுக்குமான வித்தியாசமே இங்கு இடைவெளியென கருதப்படுகின்றது.

காணாமல் போனோர் அலுவலகம் அமைப்பதற்கு 1470

மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு காரியாலயத்தை அமைத்து வேலை செய்வதற்கு 1400 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்பட்டதும் அதே மக்களுக்கு வீடுகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக 750 மில்லியன் ரூபா ஒதுக்கப்படுவதென்பதும் முன்மொழிவுக்கும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தலுக்குமான இடைவெளியைக் காட்டுவதாக இருக்கின்றது.

எனவே பட்ஜட் ஒரு இடைவெளியை ஏற்படுத்துமே தவிர நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தி, முடிவை தருவதாக இல்லை.

தூரியசக்தி வலுவைப்பயன்படுத்தி மின்வலு, வாகனவலு மீளேற்றுகை நிலையங்கள் அமைத்தல் போன்ற பல விடயங்கள் கடந்த பல பட்ஜட்டுகளில் குறிப்பிட்டிருந்தபோதிலும் இன்று எந்தளவிற்கு அவை சாத்தியமாகியுள்ளன என்பதை சிந்தித்து பார்க்கும் போது அந்த இடைவெளியை உணரலாம். பட்ஜட்டில் அறிவிப்புக்கள் இருந்தாலும் நடைமுறையில்?

2015ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் இடம்பெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் பொதுக் கூட்டத்தின் 70ஆம் தொடரின் போது ஜனாதிபதி உறுதிப்படுத்தியது போன்று இலங்கை 2015ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னரான நிலைபேறான அபிவிருத்தி நிலையையும், நிலைபேறான அபிவிருத்தி இலக்குகளையும் அடைவதில் உறுதியாகவுள்ளது. அவ்வாறு நிலைபேறான அபிவிருத்தி கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே 2018ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு - செலவு திட்டம் அமைந்திருப்பதாக அமைச்சர் கூறியுள்ள கருத்தும் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

"2016ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் கடல் சார் மற்றும் பசுமை சார் பொருளாதார உபாய வழியை பின்பற்றுதல் பற்றிய எமது கொள்கைகளை அறிவித்திருந்தோம். 2030ஆம் ஆண்டளவில் 17 நிலைபேறான அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைந்து கொள்வதற்கான எமது அர்ப்பணிப்பு என்பதற்காக மட்டுமல்லாது, எமக்கு மட்டுமன்றி எதிர்கால சந்ததியினருக்குமாக எம்மால் செய்யப்பட வேண்டிய மிக முக்கிய பொறுப்பும் கடமையுமாகும்" என்றும் அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"நீலமானது மொத்த வளர்ச்சி உபாயத்தினை உருவாக்குவதில் கடலின் பூரண பயன்பாடு, பொருளாதார வாய்ப்புக்களை ஒன்றி

ணைப்பதற்காக திட்டமிட்டுள்ளோம்” இவையிரண்டும் மிக கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்புகளாகவே இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு முறையும் பட்ஜட் கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்பாக இருப்பதும் அதனை நோக்கி மக்கள் எதிர்பார்ப்பதும் இந்த முன் மொழிவுகளுக்கு அமைவாக அதனை நிறைவேற்றுவதில் குறைவாக இருத்தல், சிக்கல் நிலைமை போன்றவையே இந்த இடைவெளிகளாக அமைந்துவிடுகின்றன.

பட்ஜட் அறிவிப்புக்கள் மக்களுக்கு கவர்ச்சிகரமானதாகவும் அரசியல் நடத்துவதற்காக அரசாங்கத்தை கொண்டு நடத்துவதற்கான கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்புகளாக இல்லாமல் உண்மையிலேயே செய்யக்கூடியது எதுவெனக் கூறி அவற்றை மாத்திரம் நடைமுறைப் படுத்தினாலே போதுமானது.

வீரகேசரி

15/11
2017

சுற்றுலா துறை, 21

சுற்றுலா துறை... அரசல்... சுற்றுலா துறை... அரசல்... சுற்றுலா துறை... அரசல்...

ஊழலும் விசாரணைகளும்

ஊழலும் விசாரணைகளும்

ஊழலும் விசாரணைகளும்... ஊழலும் விசாரணைகளும்... ஊழலும் விசாரணைகளும்... ஊழலும் விசாரணைகளும்...

“அரசியல் என்றாலே ஊழலும் இருக்கும்” என்பது பொது மொழியாகிப்போன ஒன்றாகிக் இருக்கின்றது. அரச பொது ந்திகளையாரும் அதிகாரம் ஆட்சியாளர்கள் வசம் வரும்போது இன்னும் பல அதிகாரங்களும் அவர்களுக்கு வருவதனால் ஊழல் மோசடிகளில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புகளும் உருவாகிவிடுகின்றன. மேலைத்தேய நாடுகள், ஆசிய நாடுகள் என எல்லாவற்றிலும் இது இடம்பெற்றாலும் மேலைத்தேய நாடுகளில் இத்தகைய ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் வரும்போது குறித்த அரசியல்வாதி அவர் வகிக்கும் பதவியில் இருந்து பதவி விலகுவார். ஆசிய குறிப்பாக தெற்காசிய நாடுகளில் அந்த பதவியில் இருந்தவாரே தங்களைச் சரிப்படுத்தவும் அரசியல்வாதிகள் முயற்சிப்பர்.

மிகப் பொறுப்புமிக்க பதவி வகிக்கும் ஒருவர் மீதான தென்னாசியாவில் மிகப்பிரபலமான ஊழலாக அமைந்தது முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட ‘போபர்ஸ்’ ஊழல். அந்த வழக்கு விசாரணை தொடர்ந்துகொண்டு போனதோடு அவரது மறைவோடு பல்வேறு திசைகளைக் கண்டது. இலங்கை ஜனாதிபதி வேட்பாளராக மஹிந்த ராஜபக்ஷ தெரிவு செய்யப்பட்ட தறுவாயிலேயே ‘ஹெல்பிங் அம்பாந்தொட்டை’ எனும் திட்டத்தில் ஊழல் புகார் எழுந்தது. எனினும் அவர் ஜனாதிபதியாக தெரிவானதும் அந்த ஊழல் பற்றிய அடையாளமே மறந்து போனது. எட்டு ஆண்டுகள் அவர் ஜனாதிபதியாக ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் பல்வேறு ஊழல்கள் இடம்பெற்றதாக பரவலான குற்றச்சாட்டுக்கள் எழுந்ததோடு, அதற்கு எதிராக அணிதிரண்ட சிவில் சமூகக் குழுக்களும் அரசியல் மாற்றம் ஒன்றைவேண்டி நின்ற தோடு

ஆட்சி மாற்றம் ஒன்று ஏற்படவும் அது வழிகோலியது.

2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றத்திற்கான பிரதான பேசு பொருளாகவிருந்த ஊழல் புதிய ஆட்சியைத் தோற்றுவிக்கக் காரணமாகியது. மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் ஊழல் இடம்பெற்றதாக அவரது கட்சியின் செயலாளரான மைத்திரிபால சிறிசேன அருக்கு எதிராக களத்தில் இறங்கியபோது பெரும் பரபரப்பும் ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. அவர் வெற்றிபெற்றுவிட்டால் மஹிந்த ராஜபக்ஷ மீதான ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கள் அனைத்தும் விசாரணைச் செய்யப்பட்டு அம்பலப்படுத்தப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பே அன்றைய சூழலில் இருந்தது. ஏன், மஹிந்த தரப்பு கூட அவ்வாறு தான் எண்ணியது. அதனால் தான் மைத்திரிபால ஜனாதிபதியாக தெரிவானதும் முன்னைய மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் முக்கிய தூணாக விளங்கிய முன்னாள் அமைச்சர் பலில் ராஜபக்ஷ இரவோடு இரவாக ஏறக்குறைய தப்பியோடிய பாணியில் நாட்டை விட்டு வெளியேறியிருந்தார்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷவும் அனைத்தையும் இழந்தவராக தோற்றப் பாட்டுடன் தன்னுடைய மெதமுலான இல்லத்திற்கு சென்று கிராம மக்கள் மத்தியில், யன்னலில் நின்றவாறு பேசியிருந்தார். ஆனால், இன்றைய நிலை அதுவல்ல. பலில் புதிய கட்சி தொடங்கி அதனை பலப்படுத்தும் தீவிர செயற்பாட்டில் இறங்கியுள்ளார். முன்னாள் ஜனாதிபதி தற்போது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து கொண்டு நாடு முழுவதும் தற்போதைய அரசுக்கு எதிரான பிரசாரங்களை முன்னெடுத்து தன்னை பலப்படுத்தி வருகிறார். ஜனாதிபதியாக இருந்து இறக்கப்பட்டவர் வீட்டில் ஓய்வெடுப்பார் அல்லது விசாரணைகளினால் ஓரம் கட்டப்படுவாரென எதிர்பார்த்த எல்லோருக்கும் பெரிய ஏமாற்றம். ஜனாதிபதியாக தெரிவான மைத்திரிபால சிறிசேன தான் கட்சித் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றதும் மஹிந்த ராஜபக்ஷவை குற்றவாளிக் கூண்டில் ஏற்றாது, தேர்தலில் போட்டியிட வாய்ப்பளித்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராக்கி அதிகாரமிக்கவராகவே வரப்பிரசாதங்கள் நிறைந்தவராகவே ஆக்கிவைத்துள்ளார்.

அதேநேரம் தன்னோடு களத்தில் இறங்கி, தனது கட்சி வாக்காளர்கள் அனைவரையும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் தலைவருக்கு பிரதமர் பதவி வழங்குவதாக உறுதியளித்த

ஜனாதிபதி, வெற்றிபெற்றதன் பின்னர் ஊழல்களை விசாரிப்பதில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சி மீதான ஊழல்களை விசாரிப்பதற்குக் காட்டிய ஆர்வத்தை விட ஆளும் பங்காளிகளான ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் ஊழல்களை விசாரிப்பதில் காட்டும் ஆர்வம் அதிகம் என்ற நிலைக்கு இன்றைய நிலைமைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

புதிய ஆட்சி அமைந்ததும் அதற்கு தேசிய அரசாங்கம் என பெயர் சூட்டிக்கொண்டாலும் இணைந்த இரண்டு தேசியக் கட்சிகளான ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் பூரணமான நல்லுறவு நிகழவில்லை. அவ்வப்போது ஊடல்கள் இருந்தவண்ணமே இன்றுவரை ஆட்சி தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. மஹிந்த தரப்பினர் மீது தேர்தலுக்கு முன்னர் பாரிய குற்றச்சாட்டுக்கள் இருப்பதுபோல் காட்டிக்கொண்டாலும் நல்லாட்சியில் அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் பாரியளவானதாக இருக்கவில்லை. அரசு சொத்துக்களை குறிப்பாக வாகனங்களை முறைகேடாக பயன்படுத்தியமை போன்ற குற்றச்சாட்டுக்களின் பேரில் கைது செய்யப்பட்டாலும் பின்னர் பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணைகள் நடைபெறுவதால் அவை பாரிய குற்றச்செயல்களாக வெளிக்காட்டப்படவில்லை. ஒருவகையில் தங்கள் மீது பாரிய குற்றச்சாட்டுக்கள் ஏதுமில்லை என்பது போல மஹிந்த தரப்பினர் தம்மை பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும் அளவிலான குற்றச்சாட்டுக்களின்பேரிலேயே கைதுகளும், கண்துடைப்பான விசாரணைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆனால் பங்காளிக் கட்சியான ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி வசமிருந்த மத்திய வங்கியுடன் தொடர்புடைய பிணைமுறி மோசடி குற்றச்சாட்டு தொடர்பில் விசாரிக்க ஜனாதிபதி தனியான ஆணைக்குழு ஒன்றை நியமித்ததும், அந்த ஆணைக்குழு தொடர்ச்சியான அழுத்தங்களின் ஊடே அதனை விசாரித்துச் செல்லும் விதமானது பிரதமராகவுள்ள ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரையே விசாரிக்கும் அளவுக்கு கொண்டு சென்றுள்ளது.

பிணைமுறி விவகாரம் செல்லும் போக்கினைப் பார்த்தால் அதில் ஊழல் இடம்பெற்றுள்ளமை உறுதிப்படத் தெரிகிறது. ஆணைக்குழு விசாரணை செய்து அறிக்கை மட்டுமே வழங்கும். தண்டனை வழங்காது. நீதிமன்றத்திற்கு அந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னரே மேலதிக விசாரணை நடத்தப்பட்டு தண்டனை வழங்குவதென்றால்

அது தொடர்பான தீர்மானம் எடுக்கப்படல் வேண்டும். ஆனால், அதற்கு முன்பதாகவே ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி இப்போது மக்கள் மத்தியில் தண்டனைக்கு உள்ளாகியிருப்பதுபோல தெரிகிறது. கட்சியின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர் ரவி கருணாநாயக்க நிதியமைச்சர் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, பின்னர் வெளிவிவகார அமைச்சர் பதவியிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டு, இப்போது சாதாரண பாராளுமன்ற உறுப்பினராக மட்டுமே இருக்கும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கோப் குழுவில் அங்கம் வகித்தவேளை பிணைமுறி விவகாரத்துடன் தொடர்புடைய நிறுவன உரிமையாளருடன் தொடர்பு கொண்டமை தொடர்பான தொலை பேசி விபரங்கள் வெளியிடப்பட்டு இப்போது தங்களை நியாயப் படுத்த தடுமாறிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். கட்சித் தலைவர் பிரதமர் பதவியில் இருந்தவாறே தனது கட்சியின் முழுமையாக தியாகத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆணைக்குழுவுக்கு நேரில் சென்று சாட்சியமளிக்க வேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. இது ஜனநாயக லட்சணமாக காட்ட முற்பட்டாலும் விழுந்தும் மீசையில் மண் ஒட்டாத கதைதான் அது.

இதனால் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்கள் இப்போது கடுப்பான மனநிலையில் உள்ளார்கள். ஜனாதிபதி இதயசத்தியுடன் செயற்படுபவராக இருந்தால் இத்தகைய ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை முன்னைய அரசாங்கத்தில் இடம்பெற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்காகவே நியமித்து, அதனை விசாரணை செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு செய்யாமல் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி தரப்பில் செய்யப்பட்டதாக சொல்லப்படும் மத்திய வங்கி பிணைமுறி மோசடி விடயத்தை விசாரிக்கவே ஆணைக்குழு அமைத்துள்ளார். இது ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியை பலவீனப்படுத்தும் தந்திரோபாயமா எனும் கேள்வியை எழுப்பியுள்ளனர்.

“ஜனாதிபதி தனது நடுநிலைமையை நிரூபிக்க முன்னைய ஆட்சியின் ஊழல்களை விசாரிக்க இத்தகைய ஆணைக்குழு ஒன்றை அமைத்திருக்க வேண்டும்” என ஐக்கியத் தேசிய முன்னணியின் பின்வரிசை ஆசன எம்.பிக்கள் எழுத்து மூலம் கோரியுள்ளதாகவும் தெரிகின்றது. முன்னைய அரசு முறைகேடுகளை விசாரிக்க ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டால், அந்த ஆட்சியில் இறுதி நிமிடம் வரை அங்கம் வகித்த இப்போதைய ஜனாதிபதியையும் சம்பந்தப்படுத்தி

யாராவது வாக்குமூலம் கொடுத்துவிட்டால் அவரே தான் நியமித்த ஆணைக்குழுவில் சாட்சியமளிக்க வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும். பிரதமரின் பெயரை ஒரு சாட்சியாளர் குறிப்பிட்டதன் காரணமாகவே இன்று பிரதமர் ஆஜராகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

எது எவ்வாறாயினும் இப்போது இரண்டு தர்ப்பும் ஊழல்வாதிகள் என்ற நிலையில் யார், யாரை விசாரிப்பது எனும் குழப்பமான கட்டத்தை அடைந்துள்ள சூழல் உருவாகியிருக்கிறது. கடந்தவாரம் சட்டம் ஒழுங்குக்கு பொறுப்பான அமைச்சர் சாகல ரத்னாயக்க பாராளுமன்றத்தில் முன்னைய ஆட்சியினர் செய்த குற்றங்களையும் வழக்குகளையும் பட்டியலிட்டபோது மக்கள் விடுதலை முன்னணி தலைவர் அனூரகுமார கூறிய கருத்து அவதானத்துக்குரியது.

“முன்னைய ஆட்சியாளர்கள் முறைகேடாக நடந்துள்ளார்கள் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. ஆனால் அதனை விசாரிக்கும் அருகதை இப்போதைய ஆட்சியாளர்களுக்கும் இல்லை. நீங்கள் அதனைவிட பாரிய ஊழல்களை புரிந்துள்ளீர்கள்” என்பதே அவரது கருத்து. ஆகவே இப்போது இலங்கை அரசியலில் யார் ஊழல்வாதிகள்? யார் விசாரணையாளர்கள்? என்பது புரியாத புரிதாக உள்ளது.

வீரகேசரி

22/11
2017
வீரகேசரி

உள்ளூர் பிரதான தேர்தல் முறைகள் கருத்துக்கள்...
பிரதான தேர்தல் முறைகள் கருத்துக்கள்...
பிரதான தேர்தல் முறைகள் கருத்துக்கள்...

உள்ளூர் பிரதான தேர்தல் முறைகள் கருத்துக்கள்...

உள்ளூராட்சியால் நடுங்கும் நல்லாட்சி

உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் தொடர்பான வாதப் பிரதிவாதங்களே இந்த வாரத்தின் பிரதான பேசுபொருளாகியிருக்கின்றன. 2011ஆம் ஆண்டு விகிதாசார விருப்பு வாக்கு முறையிலாக அமைந்த உள்ளூராட்சி மன்ற தேர்தல்களை கலப்பு முறையில் நடத்துவதற்கு

2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கமைவாக கலப்பு முறையிலான தேர்தலை நடத்துவதற்காக உள்ளூராட்சி மட்டத்திலே வட்டாரங்களை அடையாளம் காணும் எல்லை மீள்நிர்ணயப்பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

2013ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த பணிகள் தொடர்பான இறுதி அறிக்கை வருவதற்கு 2015 ஆகஸ்ட் மாதமானது அப்படியெனில் 2015ஆம் ஆண்டு இறுதியில் அல்லது 2016ஆம் ஆண்டாவது உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால், இப்போது 2018இல் நடப்பது கூட சந்தேகத்துக்கு இடமானதாக மாற்றியிருக்கிறது, இலங்கையின் அரசியல் சூழல்.

இது பற்றி இந்தவாரம் 'அலசலாம்'.

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் 2015ஆம் ஆண்டு மிக முக்கிய ஆண்டாக அமைகிறது. 1977ஆம் ஆண்டு அதிக பெரும்பான்மையோடு ஆட்சிக்கு வந்த ஐ.தே.க. இலங்கைக்குள் கொண்டு வந்த திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையுடனான அரசியல் மாற்றங்கள் இலங்கையை பல்வேறு விதமாக மாற்றிப்போட்டுள்ளது என்பது ஆய்வுக்குரியது. எனினும் அப்போது அறிமுகமான நிறைவேற்ற திகார ஜனாதிபதி முறையானது சாதகமானதும் பாதகமானதுமான

பல்வேறு விளைவுகளை இலங்கைக்குத் தந்துள்ள போதும் பாதகமான அம்சங்களே அதிகம் எனலாம்.

தனி ஒருவர் கையில் அதிகாரம் குவிக்கப்படும்போது அது சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிய பயணத்திற்கே இட்டுச்செல்லும் என்பதை கடந்த காலங்களில் அவதானிக்கக் கூடியதாகவிருந்தது. அதன் உச்சகட்டம் 2005ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட மஹிந்த ராஜபக்ஷ 2010ஆம் ஆண்டு தனது முதலாவது பதவிக்காலம் முடிவடைந்தபோது நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதியாக மாத்திரம் அல்லாது யுத்தத்தை வெற்றி கொண்ட மாவீரனாக தன்னை மாற்றிக்கொண்டதாகும். இது மன்னராட்சிக் காலத்தில் நிலவிய மனப்பாங்கிற்கு இட்டுச்சென்றது.

அதனை மறுதலித்து, யுத்த காளத்தில் தலைமை வகித்த படைத் தளபதி சரத் பொன்சேகா மன்னருக்கு (ஜனாதிபதி) எதிராகவே களமிறங்க நேரிட்டது. அத்தகைய படைத்தளபதி ஒருவருக்கு பிரதான எதிர்க்கட்சியாகவிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி), தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு, ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆகியவற்றுடன் ஜனநாயக மக்கள் முன்னணி, தொழிலாளர் தேசிய சங்கம் போன்ற மலையகக் கட்சிகளும் ஆதரவை வழங்கின. ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பும், வடக்கில் ஈழ மக்கள் ஜனநாயக கட்சியும் மலையகத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் முன்னணி போன்ற கட்சிகள் மஹிந்த ராஜபக்ஷக்கு ஆதரவாகவும் நின்ற தேர்தலில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றியும் பெற்றார்.

எனினும் 2010ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றியின் பின்னர், குறித்த தேர்தல் முடிவுகள் வெளியானபோது, அதனடிப்படையில் நிறந்தீட்டப்பட்ட இலங்கை தேசவரைபடம், இலங்கையின் வடக்கு (இலங்கை தமிழர்) கிழக்கு (முஸ்லிம்கள்) மத்தி (மலையக தமிழர்) மஹிந்தவுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியிருந்த மையை அந்த தேச வரைபட நிறந்தீட்டல் வெளிப்படையாக காட்டி நின்றது. இந்த வரைபடம் அதற்கு பின்னரான அரசியல் முடிவுகளை எடுப்பதில் மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு ஒரு வழிப்படுத்தலைக் கொடுத்தது. அதுதான் நாட்டில் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் சிறு பான்மை சமூகமாக இருக்கும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களை ஓரம்கட்டும் அடிப்படையில் தமது அரசியலை முன்னெடுப்பது. அதற்கு கையாளக்கூடிய

இரண்டு வழிமுறைகள் ஒன்று தனது பலத்தை அதிகரிப்பது. இன்னொன்று சிறுபான்மையினரின் அரசியல் பலத்தை சிதைப்பது.

முதலாவது நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அவர் எடுத்த முயற்சி அரசியலமைப்பில் 18ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து தனது பதவிக்காலத்தை முடிவற்ற காலத்திற்கு என மாற்றியமைத்துக் கொள்வது, இரண்டாவது: தேர்தல் முறையை மாற்றியமைத்து வட்டார முறையை அறிமுகம் செய்து சிறுபான்மை சமூகங்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது. இந்த இரண்டாவது நோக்கத்தின் முதற்படி உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்களுக்காக வட்டார எல்லைகளை மீள்நிர்ணயம் செய்வது. ஒரு வட்டாரத்திற்குள் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக எல்லைகளை மீளமைத்து அதனூடாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்வதே இந்த முறைமையாகும்.

2012ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட குழுவில் சிறுபான்மைச் சமூகங்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் எல்லை மீள்நிர்ணயக் குழுவில் உறுப்பினர்கள் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டாலும் அவர்கள் எந்தளவுக்கு அந்த குழுவில் செல்வாக்கு செலுத்த முடிந்தது என்பது கேள்விக்குறியே. காரணம் பாராளுமன்றத்தில் அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் தலைவர்களே 2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சி தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டத்துக்கும் 18ஆவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்துக்கும் ஆதரவாக வாக்களிக் வேண்டிய நிலைக்கு நிறைவேற்று அதிகார பிரயோகம் சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிச் சென்றிருந்த காலம் அது.

எது எவ்வாறாயினும் 2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் மேற்படி இரண்டு நோக்கங்களுக்கும் ஒரு மாற்றுத்திசையைக் காட்டியது. 18ஆவது திருத்தத்தை மாற்றியமைக்கும் வகையில் 19ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வழியேற்பட்டது. இது உண்மையில் இலங்கை சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிய பயணத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. நல்லாட்சி செய்த ஒரே நல்ல காரியம் இதுவும், 17 ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்ததும் தான்! இதனால் தான் வழக்குகளின் பேரில் தேர்தல்களை தள்ளிப்போடும் அரசியல் நாடகம் அரங்கேறும் நிலையிலுங் கூட சுயாதீனக் குழுவாக தேர்தல்கள்

ஆணைக் குழு சட்டத்திற்கு சாதனமான இடங்களில் தேர்தல் அறிவிப்புக்களை தற்போது செய்யக் கூடியதாக உள்ளது.

மேற்சொன்ன இரண்டாம் நோக்கமான சிறுபான்மை சமூகங்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கும் கலப்பு முறை தேர்தல் அறிமுக விடயத்தில் 18ஆவது திருத்தம் போன்ற தொரு வெற்றியை காணக்கிடைக்காதபோதும் ஓரளவு அதில் கரிசணைகாட்டும் தேவை உருவானது. அந்த அடிப்படையில் தான் 2013ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட எல்லை மீள்நிர்ணய குழுவின் அறிக்கை 2015ஆம் ஆண்டு வர்த்தமானி அறிவித்தலாக வெளியிட்டதன் பின்னர் அதன்மீது வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களின் அடிப்படையில் அதனை மீளாய்வு செய்வதற்கான எல்லை மீள்நிர்ணய குழு அசோக பீரிஸ் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டது.

இந்த குழுவின் பரிந்துரைகளின் பெயரில் 2017ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் புதிய வர்த்தமானி அறிவித்தல் வெளியானது. இந்த அறிவித்தலின் ஊடாக பாரிய மாற்றம் ஒன்றைக் காண முடியாத போதும் சிறுபான்மை சமூகத்துக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு 70:30 என இருந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டு 60:40 என கலப்பு முறை தீர்மானிக்கப்பட்டதோடு சிற்சில வட்டாரங்களை மாற்றியமைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. அதற்கு மேலதிகமாக 25 சதவீதம் பெண்களுக்கு இடமளிப்பு என்கின்ற அம்சமும் முற்போக்கானதாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

எனினும் இப்போது "தேர்தல்களை நடாத்துவதற்கு எல்லாம் சரி" என்கின்ற நிலையில் 2015ஆம் ஆண்டு வெளியான வர்த்தமானி அறிவித்தல் தவிர்ந்த அதற்கு பின்னரான வர்த்தமானி அறிவிப்புகள் சட்டத்திற்கு ஏற்புடையது அல்ல எனும் அடிப்படையிலான வழக்கு தொடுத்தலானது மீண்டும் சிறுபான்மை சமூகங்களை கேள்விக்கு உட்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

ஏற்கனவே நல்லாட்சியின் பங்களியாக இருங்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி எவ்வாறு தேர்தலை எதிர்கொள்வது என்பது தொடர்பில் குழம்பிப்போயிருக்கும் நிலையில் இப்போது நல்லாட்சியின் பங்களிகளாக இருக்கும் சிறுபான்மை சிறு கட்சிகளை இன்னுமொரு குழப்பத்திற்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது.

2015ஆம் ஆண்டு வர்த்தமானி அறிவித்தல் அடிப்படையில்

தேர்தல்கள் நடாத்தப்படுமானானல் அது சிறுபான்மை, சிறு கட்சி கள் மத்தியில் பாரியதொரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமையும். இன்று வெளிவரவுள்ள தீர்ப்பின் மூலம் இதனை அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும்.

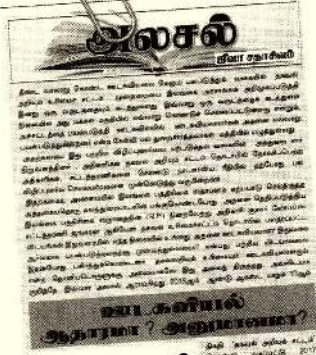
ஒரு பக்கம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் தேசிய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகித்துக்கொண்டுள்ள ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி கடந்த பொதுத் தேர்தலில் மஹிந்த அணியினருடன் கூட்டாக சேர்ந்து தேர்தலைச் சந்தித்து தன்னை சுதாரித்துக்கொண்டாலும், அடுத்து வரப்போகும் இந்த தேர்தலிலும் அதே நுட்பத்தைக் கையாள பகீர தப்பிரயத்தனம் செய்து வருகின்றமையானது ஆளும் சினேகதரப் பான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் பெரும் அதிருப்தியைத் தோற்று வித்துள்ளது. அதேநேரம் இப்போதும் நல்லாட்சியில் முக்கிய பங்கா ளிகளாயிருக்கும் சிறுபான்மை கட்சிகளையும் பகைத்துக்கொள் ளும் நிலை உருவாகியுள்ளது.

ஆக மொத்தத்தில் உள்ளூராட்சி தேர்தல்களை நடத்துவதற் காக நடுநடுங்கி நிற்கின்றது நல்லாட்சி.

வீரகேசரி

29/11
2017

ஊடகவியல் ஆதாரமா? அனுமானமா?

நீண்ட வரலாறு கொண்ட ஊடகவியலை மேலும் பலப்படுத்தும் வகையில் 'தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்' முறையை இலங்கை அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்தி இன்று ஒரு வருடத்தையும் கடந்துள்ளது. இவ்வாறு ஒரு வருடத்தைக் கடந்துள்ள நிலையில் அது மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளது என்றும், ஊடகவியலாளர்கள், ஊடகவியலில் அச்சட்டத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துகின்றனர் என்ற கேள்வியும் பல் துறைசார்ந்தவர்கள் மத்தியில் எழுந்துள்ளது.

அதற்கமைய இது பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் அத்துறை சார் நிறுவனத்தினர், அதிகாரிகள் தகவல் அறியும் சட்டம் தொடர்பில் தேர்ச்சிபெற்ற அதிகாரிகள், சட்டத்தரணிகளைக் கொண்டு, நாடளாவிய ரீதியில் பல விழிப்புணர்வு செயலம்சங்களை தற்போது முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

இதற்கமைய அண்மையில் இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம் ஏற்பாடு செய்திருந்த அத்தகையதொரு கலந்துரையாடலில் பங்கு கொண்டபோது அதனை நெறிப்படுத்திய இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் (SLPI) நிறைவேற்று அதிகாரி குமார் லோப்பஸ், சட்டத்தரணி ஐங்கரன் ஆகியோர் தகவல் உரிமைச் சட்டம் தொடர்பாகப் பலதரப்பட்ட விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்தினர். இச்சட்டம் இதுவரையில் எந்த நிலையில் உள்ளது, அதனை ஊடகவியலாளர்கள் ஆர்வமாகப் பயன்படுத்தவதற்கு முன்வந்துள்ளனரா? என்பது பற்றிய விடயங்களை இதன்போது பகிர்ந்து கொண்டனர்.

'தகவலறியும் உரிமையும் ஊடகவியலாளரும்' என்ற தொனிப் பொருளுக்கு அமைவாகவே இது அமைந்திருந்தது.

அவ்விடயம் குறித்தே இவ்வார 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

2016ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 10ஆம் திகதி 'தகவல் அறியும் சட்டம்' கொண்டுவரப்பட்டு, 2017ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் அதாவது சுதந்திரத் தினத்தோடு அமுல்படுத்தப்பட்டது. அவ்வாறு அமுல்படுத்தப்பட்டு இன்றுடன் பத்து மாதங்களாகியுள்ளன. இக் காலப்பகுதியில் வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மலையகம் உட்பட பல பகுதிகளில் இருந்து அதாவது கிராமப்புற மட்டத்திலேயே இது தொடர்பில் பாவனை இருக்கின்றது.

ஆனால், ஊடகவியலாளர்கள் இச்சட்டத்தை பயன்படுத்துவது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது என்று சுட்டிக்காட்டிய சட்டத்தரணி ஐங்கரன், ஒரு ஊடகவியலாளர் எவ்வாறு இதனை பயன்படுத்த வேண்டும், அவ்வாறு பயன்படுத்துவதன் அவசியம் என்ன என்பது பற்றிய தெளிவான விளக்கம் ஒன்றைக் கொடுத்திருந்தார்.

"இந்த சட்டத்தின் மூலம் ஊடகவியலாளர் ஒருவர் ஒரு புலனாய்வு / சிறப்பான கட்டுரையொன்றை அறிக்கையிடும் போது நூறுவீதம் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களையே பிரசுரிக்க முடியும். இவ்வாறு அமையும்போது அது ஒரு பக்கச்சார்பான கட்டுரையாக அமையாது. அத்துடன் பொதுமக்கள் சார் விடயங்கள் தொடர்பில் இதில் உள்ளடக்கப்படும்போது பலரது கேள்விகளுக்கான பதிலாக அமையும் வழியை இந்த தகவல் அறியும் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தக்கொள்ளலாம்.

இது ஒரு புறமிருக்க இச்சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக ஒரு ஊடகவியலாளர் தமது கட்டுரைக்குத் தகவல்களைப் பெற முற்படும் போது அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளாக வாய்ப்பிருக்கின்றது என்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்ட மறக்கவில்லை.

தகவல் அறியும் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி தகவல்களைப் பெற முயன்ற ஊடகவியலாளர்கள் பலர் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளதாகவும், இதுவரையில் சிலர் கொல்லப்பட்டுள்ளதாகவும் இச்சம்பவம் இந்தியாவிலேயே இடம்பெற்றதாகவும் இதன்போது ஐங்கரன் சுட்டிக்காட்டி இவ்வாறான ஆபத்துக்களில் இருந்து தம்மை

விளக்கி எவ்வாறு தகவலறியும் சட்டத்தை பயன்படுத்துவது என்பதாக அவரது விளக்கம் அமைந்திருந்தது.

இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் (SLPI) நிறைவேற்று அதிகாரி குமார் லோப்பஸ் இதன்போது கருத்துத் தெரிவிக்கையில், “ஊடகவியலாளர்கள் இச்சட்டமூலத்தின் தன்மையைப் புரிந்து, இதனை முழுமையாக பயன்படுத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கொண்டு வந்த இந்த சட்டத்தை ஊடகவியலாளர்கள் உட்பட பொதுமக்களும் பயன்படுத்தி முழுமையாக பயன்பெற வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே நாடளாவிய ரீதியில் பல்வேறு இடங்களில் இது தொடர்பில் செயலமர்வுகளை நடத்தி வருகின்றோம். இதில் ஊடகவியலாளர்கள் முழுமையான பயனைப் பெற்று இதனை செயற்படுத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும்.” அத்துடன் இதனை பயன்படுத்தும்போது உள்ள சிக்கல்கள் தொடர்பிலும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஜனநாயக நாடொன்றில் ஊடகத்துறையினர் வகிக்கும் பங்கு மிகவும் முக்கியமானதொன்று. மக்களால் தெரிவு செய்யப்படாத மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய ஊடகவியலாளர்கள் நாட்டு மக்களின் அதிகாரங்களைக் கொண்ட நான்காம் தரப்பினர்.

ஜனநாயக நாடொன்றில் நான்காவது தூணாக (4th Estate) விளங்கும் ஊடகம், ஊடகவியலாளர்கள் சமூகப் பொறுப்பு மிக்க சமூக விஞ்ஞானிகளாவர். இதனை அறியாமலேயே இன்று ஊடகவியலாளர்கள் பலர் செயற்படுகின்றனர் என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. அந்த வகையில் மக்களுக்கு சரியான அதாவது மக்கள் தெரியாமல் அங்கலாய்க்கும் விடயங்கள் தொடர்பில் முழுமையான அறிக்கையிடல் ஒன்றை ஆதாரத்துடன் நிறுவுவதற்கும் இந்த தகவல் உரிமைச் சட்டம் துணையாக இருக்கின்றது.

ஆனால் தகவலறியும் சட்டமூலத்தை செயற்படுத்துவதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுவானது ஏப்ரல் மாதமளவிலேயே செயற்பட ஆரம்பித்துள்ளது. அது செயற்பட ஆரம்பித்த காலப் பகுதியில் இருந்து இன்றுவரை சுமார் 314 வரையிலான மேன் முறையீடுகள் கிடைக்கப்பெற்று அதில் 80 வரையானவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளதாக அங்குள்ள அதிகாரியொருவர் தெரிவித்தார்.

இங்கு முக்கியமான விடயம் ஒன்றையும் சுட்டிக்காட்ட

வேண்டும். மேற்படி சட்டத்தை கொண்டு வந்த அரசாங்கம் அதனை அமுல்படுத்திவிட்டு, இந்நாட்டு பிரஜைகள் இதனை பயன்படுத்தி பலன்பெற முடியும் ஊழல்களை ஒழிக்க முடியும் என்ற நிலைப் பாட்டில் இருந்தாலும் அதனை செயற்படுத்துவதற்கான அனைத்து சுதந்திரங்களையும் இவ்விரு தரப்பினருக்கும் வழங்கவேண்டும். ஏனெனில் சமூக நலன்சார் விடயங்கள் தொடர்பில் ஆராய்ந்து எழுதுவதற்கு முனையும் எவரும் அச்சுறுத்தப்பட்டும் நிலைமையே காணப்படுகின்றது.

அந்த வகையில் கடந்த காலங்களில் எத்தனையோ ஊடகவியலாளர்கள் உண்மையை வெளிக்கொணர்வதற்கு விழைந்து தம் உயிரையே மாய்த்துக்கொண்ட நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அவ்வாறானதொரு நிலைமை இந்த தகவல் அறியும் சட்டத்தைப் பாவித்து எழுதுவதன் மூலம் சம்பந்தப்பட்ட ஊடகவியலாளருக்கு உயிர் அச்சுறுத்தல் ஏற்படுமா? என்ற அச்சமும் இருக்கின்றது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு ஓர விஷேட வரலாறே உண்டு.

இது இவ்வாறிருக்க, தகவல் அறியும் சட்டத்திற்கு அமைவாக விடயங்களை பெற முனையும் பிரஜைகளுக்கு உயிருக்கு உத்தரவாதம் வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது. இதனால் குறிப்பிட்ட தரப்பினர் எவ்வித பலிவாங்கல்களுக்கும் உட்படுத்தப்படாத நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

2003ஆம் ஆண்டளவில் இவ்வாறனதொரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று சிலதரப்பினால் கோரப்பட்ட போதிலும் 2017ஆம் ஆண்டே இதனை அமுல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவல் அறியும் சட்டம் பல வருடகாலமாக அமுலில் இருக்கும் நாடுகளிலும் இதனை பிரஜைகள் பயன்படுத்தும் போது பல்வேறு பிரச்சினைகள் சிக்கல்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். ஆக, அரச அதிகாரிகளை அணுகி அவர்களிடமிருந்து தகவல்களைப் பெறுவதற்கான உரிமையை பிரஜைகள் பெற்றுக் கொள்வது சிறந்தது.

இவ்வாறு தகவல்களை பெறவரும் பிரஜைகளை அதற்கேற்றாற். போல அணுகி அவர்களுக்கு தகவல்களை வழங்க வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் அரச அதிகாரிகளையே சார்ந்தது. பிரஜை

களும் அதிகாரிகளும் ஓர் இணக்கத்துடன் செயற்பட்டால் மாத்திரமே இச்சட்டம் ஜனநாயக நாட்டில் சிறப்பாக அமுலில் இருக்கும் என்பதுடன் ஊழல்களையும் நிவர்த்திக்க முடியும்.

வதந்திகளையும், கட்டுக் கதைகளையும், ஆதாரமில்லாத செய்திகளையும், அனுமானங்களையும் வைத்து செய்தியாக்குவதில் காட்டுகின்ற ஆர்வத்தை விடுத்து ஆதாரபூர்வமாக செய்திகளை வழங்கும் சூழல் இலங்கையில் இப்போது இருக்கின்றது.

அதே நேரத்தில் ஊடக சுதந்திரம், முன்பிருந்த கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டு, மிகச் சுதந்திரமாக செயற்படக் கூடியவாறான நிலையே இப்போது காணப்படுகின்றது. இந்த நிலையில் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தை பயன்படுத்தி எந்தவொரு செய்தியாக இருந்தாலும் அதனை ஊர்ஜிதப்படுத்தி வழங்குவதற்கான செயற்பாடுகளே ஊடகவியலுக்கு காத்திரமானதாக அமையும்.

இதனை ஊடகவியலாளர்கள் முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொள்வார்களா?

விவசாயி

14/12
2017
வீரகேசரி

சென்னை. தலைநகரில் ஆங்கில அரசின் கீழ் ஆளப்பட்டிருந்த காலத்தில் இங்கே இருந்த செய்தி நிகழ்ச்சிகள் தான் அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும். இதுவே அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும். இதுவே அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும்.

தேர்தல்களும் தாவல்களும்

சென்னை. தலைநகரில் ஆங்கில அரசின் கீழ் ஆளப்பட்டிருந்த காலத்தில் இங்கே இருந்த செய்தி நிகழ்ச்சிகள் தான் அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும். இதுவே அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும்.

தேர்தல்களும் தாவல்களும்

சென்னை. தலைநகரில் ஆங்கில அரசின் கீழ் ஆளப்பட்டிருந்த காலத்தில் இங்கே இருந்த செய்தி நிகழ்ச்சிகள் தான் அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும். இதுவே அலசல் என்ற செய்தி நிகழ்ச்சியின் மூலம் மக்களுக்குத் தெரியும்.

தேர்தல் காலத் திருவிழாக்கள் ஆரம்பித்த பின்னர் சகலரது காதுகளிலும் ஒலிக்கும் ஒரு சொல் 'தாவல்கள்'. அந்த வகையில் உள்ளூராட்சித் தேர்தல்கள் விரைவில் நடைபெறும் என சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அறிவிக்கப்பட்ட உடனேயே கட்சித்தாவல்

தொடர்பான பேரம் பேசல்கள் ஆரம்பித்துவிட்டன. இடம்பெற்ற பேரம் பேசல்களுக்கு அமைய இன்று கிரமமாக, நாளாந்தம் கட்சித் தாவல்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

ஊடகங்களின் நாளாந்த செய்தியாகவும் இதனை அவதானிக்கின்றோம். இந்த தாவல்கள் தொடர்பில் பொதுமக்கள் மத்தியில் இருந்து பல நையாண்டியான, நகைச்சுவையான கருத்துக்களையும் கேட்கத் தவறவில்லை. இந்த கட்சித் தாவல்கள் வெறுமனே இந்தத் தேர்தலுக்கு மாத்திரமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தாராளமாகக் கூறலாம். ஏனெனில், குட்டி தேர்தல் முதல் மொகா தேர்தல்கள் வரை இவ்வாறான நிலைமையே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறான தாவல்கள் இருப்பதாலேயே இன்று பல முதிர்ச்சி அடைந்த அரசியல்வாதிகளும் வளர்ந்துவரும் சில அரசியல்வாதிகளும் தம்மை அரசியலில் தக்கவைத்துக்கொள்ள சிறந்த உத்தியாகவே இந்தத் தாவல்களை கையாளுகின்றனர் என்பது கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

கட்சித் தாவல் செய்வதுதென்பது தடைசெய்யப்பட்ட விடயமாகவே பல நாடுகளில் சட்ட முறையில் இருக்கின்றது. அந்தவகையில், இலங்கையில் கட்சித் தாவல்களுக்கு ஒரு வரலாறு உண்டு

என்பதையும் நாம் இங்கு மறந்துவிட முடியாது.

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் முதலாவதாக கட்சித் தாவல் அதாவது ஆளுங்கட்சியிலிருந்து விலகிச் சென்ற பெருமை எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டார நாயக்காவையே சாரும். 1951ஆம் ஆண்டில் ஆளும் அரசாங்க கட்சியான ஐ.தே.க.விலிருந்து விலகினார். 1964ஆம் ஆண்டு சி. பி. த. சில்வா 13 எம்.பிக்களுடன் அரசாங்கத்திலிருந்து எதிர்க்கட்சியான ஐ.தே.க.ட்சியில் இணைந்தார். அக்காலகட்டங்களில் நாட்டை வழிநடத்திய சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் கட்சித் தாவுவதற்கு தடை இருக்கவில்லை.

ஆனால், 1972ஆம் ஆண்டு யாப்பில் கட்சித் தாவுவதற்கு தடை விதிக்கும் ஏற்பாடு இருந்தது. நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையை கொண்ட 1978ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் (தற்போது நடைமுறையில் இருப்பது) கட்சித் தாவுவது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 1999இல் இந்தத் தடையை நீக்கும் வகையிலும், கட்சித் தாவுவதை சட்டபூர்வமாக்கும் வகையிலும் உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருந்தமையும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேறுகின்றவர்களில் பெரும்பாலானோர் அவர்களின் அரசியல் எதிர்காலம் பற்றி, இருப்பு பற்றி அச்சம் கொண்ட நிலையிலேயே வெளியேறியுள்ளனர். அரசாங்கத்திற்கு சென்றவர்கள் வெகுமதிகளுக்காகவும் பதவிகளுக்காகவும் சென்றதாகவே பரவலாக பேசப்படுகிறது. உண்மையில் ஒவ்வொரு கட்சிகளில் உள்ள உறுப்பினர்கள் அதனது வழிதோன்றல்களைப் பார்க்கும் போது ஏதாவது பிரதான கட்சியில் இருந்து வெளியேறிவர்களாக இல்லாவிடின் அக்கட்சி பலவீனமடையும்போது தம்மை அரசியலில் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக கொள்கை மாற்றமும் இடம் பெற்று விடுகின்றது.

தேர்தல்கள் மூலமான தவால்கள் இன்று அதிகரித்துள்ள நிலையில், பிரதான கட்சிகளே பிளவுட்ட நிலைக்குள்ளாகியுள்ளன. இவ்விடத்தில் 2015ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலை நினைவுகூர வேண்டும்.

2015ஆம் ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடைபெறவுள்ளது என அறிவித்த மறுகணமே வேட்பாளர்களுக்கு பஞ்சம். யாரை நிறுத்துவது என்பது பற்றி ஒவ்வொரு பிரதான கட்சிகளுக்குள்ளும் பேசப்பட்டு

வந்த விடயம். இந்த நிலையில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் சுமார் 48 வருடகாலமாக இருந்து அதனுள் சுமார் 13 வருடங்கள் கட்சியில் பொறுப்பான செயலாளர் பதவியை வகித்துவந்த அப்போதைய ஜனாதிபதி வேட்பாளராகவும் இப்போது ஜனாதிபதியாக இருக்கும் மைத்திரிபால சிறிசேனவின் கட்சித்தாவலை வரலாறு மறந்து விடாது.

இலங்கையின் மூத்த கட்சிகளில் ஒன்றான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து விலகி, தான் ஒரு பொதுவேட்பாளராக களமிறங்கினார். மக்கள் மத்தியிலும் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. "தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றாலும் எந்தவொரு கட்சிசார்ந்த உறுப்பினராக இல்லாதவராகவே இருப்பேன்" என அவரது அறிவிப்பு இருந்தது. உண்மையில் கட்சி சாராத ஒருவர் ஜனாதிபதியாக இருந்தால் மக்களுக்கு, பொதுவாக சிறுபான்மையின மக்கள் பெரிதும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் வாக்களித்து வரவேற்றனர். அவர் மீது மக்கள் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தனர். அதன் மூலம் தேசிய அரசாங்கமும் உருவானது.

ஆனால், அதன் நிலையில் இன்று மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். அன்று அக்கட்சியில் இருந்து தாவி வந்த இவர் இன்று அக்கட்சியை காப்பாற்றும் பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றார் என்பதை அவரது நாளாந்த செயற்பாடுகள் மூலம் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்போது அவர் ஒரு கட்சியின் தலைவராகவே பார்க்கப்படுகின்றார். எந்தவொரு காட்சியையும் சாராது வந்த இவர், ஐந்து வருடங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவார் என்றே மக்கள் நம்பியிருந்தனர். ஆனால்?

பொதுவாக ஜனாதிபதி என்பதை விட கட்சியின் தலைவராகவே இவர் பார்க்கப்படுகின்றார். அதேபோலவே அவரும் நடந்து கொள்கின்றார். அதற்காக ஏனைய கட்சிகளில் இருந்து கட்சித் தாவி வருபவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு அமைச்சுப்பதவிகளையும் வழங்கிவருகின்றார். கட்சித் தாவிவந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சிறியானிக்கு உள்ளூராட்சி இராஜாங்க அமைச்சர் நியமனத்தையும் வழங்கினார் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம்.

தங்களது நெற்றியை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அரசியலில் இருந்து தம்மை ஓரங்கட்டிவிக்கூடாது என்பதற்காகவும் கட்சி தாவி யுள்ளவர்கள், மிண்டும் அவர்களது கட்சிக்குள் தாவி அந்தக்

கட்சியை காப்பாற்ற வேண்டும் என இவர்போலவே நினைத் தால் இவர் இப்போது உள்வாங்கிக் கொண்டதற்கு என்ன பலன்?

ஒரு கட்சியில் போட்டியிட்டு, மக்களின் வாக்குகளை பெற்று... வென்று, பதவிகளை பெற்றவர்கள், அவர்களுக்கு வாக்களித்த மக்களை கேட்காமலேயே இன்னொரு கட்சிக்குத் தாவி, தொடர்ந்து பதவிகளில் இருப்பது எந்தவிதத்திலும் தார்மீக நியாயப்பாடுகளைக் கொண்டதாக இருக்கமாட்டாது.

சீவா சிதம்பரம்

வீரகேசரி
21/12
2017

தப்பியது தேயிலை

தமிழ் மொழி மாநாடு... உலகவி... தமிழ் மொழி மாநாடு... உலகவி... தமிழ் மொழி மாநாடு... உலகவி...

தப்பியது தேயிலை
தமிழ் மொழி மாநாடு... உலகவி... தமிழ் மொழி மாநாடு... உலகவி...

இலங்கைக்கு தேயிலைச்செய்கை கொண்டு வரப்பட்டு இவ்வருடத்துடன் 150 வருடங்கள் ஆகியுள்ள நிலையில் தேயிலை ஏற்றுமதியை ரஷ்யா கடந்த 18ஆம் திகதி தடை செய்திருந்தது. இந்தத் தடை ஒட்டு மொத்தமான இலங்கை சமூகத்துக்கு அதிர்ச்சியளித்திருக்குமோ என்னவோ பெருந்தோட்டத்துறை சமூகத்துக்கு இது பேரதிர்ச்சியாக இருந்திருக்கும். பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு வருமானத்தை பெற்றுகொடுப்பதற்கு மூலாதாரமாக இருந்ததே தேயிலைதான்.

அத்துடன், இலங்கையை உலக நாடுகளுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் மிக முக்கியமான பங்களிப்பு வழங்கிய துறையாக இந்த தேயிலை தொழிற்சாலை இருக்கின்றது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. உலக நாடுகளில் எங்கு சென்றாலும் 'சிலோன் டீ' என்பதை இலங்கையைருக்கே அறிமுகம்செய்து வைக்கும் அளவுக்கு 'சிலோன் டீ'க்கு மவுசு அதிகமாக இருக்கின்றது உலகச் சந்தைகளிலும் இவ்வாறான பெருமைக்குரிய தேயிலை, கடந்த 18ஆம் திகதி பெரிய சவாலுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது. அதாவது இலங்கையில் இருந்து ரஷ்யாவுக்கு தேயிலை ஏற்றுமதி தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு சிறிய வண்டே இதற்கு காரணம் என்றும் சுட்டிகாட்டப்பட்டது. இது பற்றி இத்துறை சார் அதிகாரிகள் மத்தியில் வாதப்பிரதிவாதங்களும் இடம்பெற்றன.

தொழிற்படை அடிப்படையில் அதிகளவான சனத்தொகையை ஒரே துறையில் கொண்டிருந்த துறையாகவும் தேயிலையே காணப்பட்டது. இந்த நூற்றி ஐம்பது ஆண்டுகால வரலாற்றில் தேயிலைத்

தொழில் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பதற்கப்பால் வீழ்ச்சியை நோக்கிச் செல்கின்றது என்பதுதான் இன்றைய போக்காகக் காணப்படுகின்றது.

இலங்கை தேயிலைக்கு 150 ஆண்டுகள் என பெருமையோடு இந்த ஆண்டு ஆரம்பித்தது. இலங்கைத் தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் தலவாக்கலையில் விழா ஒன்றினை ஏற்பாடுசெய்து ஜனாதிபதியை பிரதம அதிதியாகக் அழைத்துக் கொண்டாடியது. அதன் தொடர்ச்சியாக தென்மாகாணத்திலும் தேசிய ரீதியாக அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது. பெருந்தோட்ட கைத்தொழில் அமைச்சு தபால் திணைக்களத்துடன் இணைந்து இலங்கை தேயிலையின் 150 ஆண்டுகால நிறைவைக் குறிக்கும் தபால் முத்திரை ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளது. பிராந்திய பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் ஆங்காங்கே சில தோட்டங்களில் இந்த 150 வருட நிறைவை நினைவுபடுத்தும் நிகழ்வுகளை நடத்தியுள்ளன. இதன்போது தொழிலாளர்கள் சிலரையும் கௌரவித்துள்ளனர்.

ஆனாலும் இந்த 150 ஆண்டுகால வரலாற்றுக்குள் தமது வரலாற்றையும் கொண்டிருக்கும் மலையக மக்கள் தரப்பில் இருந்து எவ்வித கொண்டாட்ட ஏற்பாடுகளும் இடம்பெற்றதாக தெரியவில்லை. அதற்கான காரணம் தேயிலைத் தொழில்துறை மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையினமா? எனும் கேள்வியும் எழுகின்றது.

இந்த செயற்பாடுகளின் விளைவாக இன்று தேயிலை ஏற்றுமதியில் 70 சதவீதமானவை சிறுதோட்ட உரிமையாளர்களிடம் இருந்தும் 30 சதவீதமானவையே பெருந்தோட்டங்களிலும் இருந்தும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. எனவே பெருந்தோட்டங்களின் நிலையில் நின்று பார்க்கின்றபோது 150 வருட காலத்தில் தேயிலையின் வீழ்ச்சிப்போக்கு என்பது தெட்டத்தெளிவு. எனவே பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் தாம் நடட்டம் அடைகின்றோம் என சொல்வதும், தேயிலை மலைகள் காடாவதும், பெருந்தோட்டத் தேயிலைத் தொழிலை விட்டு மலையகத் தமிழ் மக்கள் வேகமாக விலகிச் செல்வதும் தற்செயல் நிகழ்வல்ல.

தென்னைக் கைத்தொழில் ஏற்கனவே பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பில் இருந்து விலகி சிறுதோட்ட உடைமையாக மாற்றப்பட்டு

விட்ட நிலையில் தேயிலை, இறப்பர் கைத்தொழில்கள் தொடர்ச்சி யாக பெருந்தோட்டம் சார்ந்து கைவிடப்பட்டு, சிறுதோட்ட உடை மைக்குள் கொண்டு செல்லப்படுவதும், பெருந்தோட்டக் கைத் தொழிற் துறையை நோக்கி முள்ளுத்தேங்காய் உற்பத்திக் கைத்தொழில் உள் நுழைக்கப்படுவதும் அவதானத்தில் கொள்ள வேண்டிய அம்சங்க ளாகின்றன.

விவசாய சிந்தனை

வீரகேசரி

28/12
2017

சிலசல்

அரசியலும் நடிப்பும்

தமிழக அரசியல் சட்டம் அரசு பொறுத்த வரையில், சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் நடிப்புகள் மிகவும் அதிகமாக உள்ளன. இவ்வாறு அரசியல் நடிப்புகள் அரசியலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் நடிப்புகள் அரசியலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் நடிப்புகள் அரசியலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அரசியலும் நடிப்பும்

தமிழக அரசியல் சட்டம் அரசு பொறுத்த வரையில், சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் நடிப்புகள் மிகவும் அதிகமாக உள்ளன. இவ்வாறு அரசியல் நடிப்புகள் அரசியலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் நடிப்புகள் அரசியலின் மீதுள்ள ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

அரசியல் என்றாலே 'நடிப்பு' என்று பொதுவாக சொல்லப்பட்டாலும் நடிக்கர்களும் அரசியலில் தமது ஆதிக்கத்தைகொண்டுள்ளார்கள் என்பது தென்னிந்திய அரசியலில் மாத்திரம் அல்ல இலங்கை அரசியலிலும் இந்த நடிப்பு அரசியலும், அரசியலில் நடிப்பும் காலங்காலமாக இருந்து வருகின்றது.

தமிழக அரசியலைப் பொறுத்த வரையில், சினிமா ஸ்டார்களின் அரசியல் ஆதிக்கம் தான் மக்கள் மனதில் தொடர்ச்சியாக இடம் பிடித்து வந்துள்ளன. இதன் ஆரம்பம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அரசியல் உள் நுழைவிலிருந்து ஆரம்பித்து சுமார் மூன்று தசாப்த காலம் தமிழக மக்கள் மனதில் குடிகொண்டிருந்ததை யாரும் மறந்து விட முடியாது.

கதாநாயகர்களை முதன்மையாக ஏற்றுக்கொண்ட தமிழக மக்கள் அவ்வாறல்லாதவர்களை தலைமையாக ஏற்றுக்கொள்வதில் எப்படி பின்னடைந்தார்கள் என்பதை 2016, அக்டோபர் மாதத்தின் பின்னர் 2017 ஆம் ஆண்டு முடியும் வரையிலான காலப்பகுதி தெட்டத் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளது.

இவ்வாறான நிலைமையில் தமிழக மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தலைமைத்துவ வெற்றிடத்தை நிரப்பும் வகையில் ரஜினியின் அரசியல் பிரவேசம் அமைந்துள்ளது. "இன, மத, ஜாதி பேதமற்ற ஆன்மிக அரசியலை முன்னெடுத்து அதனூடாக அழுக்கடைந்த தமிழகத்தை தூய்மைப்படுத்துவேன்" என்ற கோஷத்துடன் ரஜினி தன் அரசியல் பிரவேசத்தை அறிவித்துள்ளார்.

"234 தொகுதிகளிலும் போட்டியிட்டு மக்கள் என்னை ஏற்றுக்

கொண்டால் அவர்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை காப்பாற்று வேன். தவறும் பட்சத்தில் தான் பதவியேற்று மூன்று வருடங்களில் பதவியைத் துறப்பேன்” என்றும் தெரிவித்துள்ளார் ரஜினி! இந்த அறிவிப்பு பலருக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும் சிலருக்கு சலிப்பையும் கொடுக்கத் தவறவில்லை.

மக்கள் தலைவர் என்று பெயரெடுத்த கருப்பையா மூப்பனாரும், தமிழகத்தின் முக்கிய அரசியல் திருப்பங்களுக்குப் பின்னாலிருந்த சோ.ராமசாமியும் 20 வருடங்களுக்கு முன்பே ரஜினிகாந்தை அரசியல் களத்துக்குள் அழைத்துவர ஆசைப்பட்டார்கள். அச்சந்தர்ப்பத்தில் ரஜினி அரசியலுக்கு வரவேண்டும் என்று சில அவதானிகள் கெஞ்சிய சம்பவங்களும் 21 வருடங்களுக்கு முன்பு இடம்பெற்றிருந்தமையும் இங்கு மறந்துவிட முடியாது. அக்காலக் கட்டத்தில் தனது அரசியல் பிரவேசத்தை கவனமாக தவிர்த்த ரஜினி தற்போது அரசியலுக்குள் வருவதாக அறிவித்து தமிழக அரசியலில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்த முனைந்துள்ளார்.

“கட்சியெல்லாம் இப்ப நமக்கெதுக்கு... காலத்தின் கையில் அது இருக்கு..” என்ற பாடலுக்கு நடித்த ரஜினிக்கு இப்போது காலம் கனிந்திருக்கிறது போலும். இந்த கனிவு தமிழக அரசியலில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்று பலதரப்பட்ட தரப்பினராலும் கருத்துக்கள் எழும்பியுள்ளன.

இந்தியாவுக்கு மாத்திரம் அல்ல உலகத்துக்கே ஒரு ‘ஸ்டார்’ ஆக இருந்த ரஜினி அரசியலிலும் தான் ஒரு ‘ஸ்டார்’ ஆக தன்னை வெளிப்படுத்துவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு பலதரப்பினர் மனதில் இருந்தாலும், அரசியல் அறிவிப்புக்கு பின்னர் அவர்மீது எழுப்பப்பட்டுள்ள விமர்சனங்கள், இணையத் தளங்களும் சமூக வலைத்தளங்களும், தமிழகத்திலுள்ள சில மூத்த அரசியல்வாதிகளின் அறிக்கைகளும் ரஜினிக்கு பெரும் சவாலாக இருக்கும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

தமிழக மக்களிலிருந்து ரஜினியை பார்ப்பதா அல்லது ரஜினியில் இருந்து தமிழக மக்களைப் பார்ப்பதா? என்ற நிலைமையும் இப்போது உருவாகியுள்ளது. இரசிகர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த அந்த 96ஆம் ஆண்டு அரசியலுக்குள் வருவதற்கு சங்கடப்பட்ட ஸ்டார் 21 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரான இந்த அறிவிப்புக்கு என்ன காரணமாக இருக்கும் என்று பலரும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை

தெரிவித்து வருகின்றனர்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆகிய இரு பிரதான கட்சிகளில் சிறந்த தலைமைத்துவம் தற்போது இல்லை என்பதை 2017 ஆம் ஆண்டு தமிழக செயற்பாடுகள் தெட்டத்தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளன. ஜெ.யின் மறைவிற்குப் பின்னர் அ.தி.மு.க.வில் ஆளுமை மிக்கத் தலைமை இல்லை என்பதும், அ.தி.மு.க.வில் ஏற்பட்டுள்ள உட்கட்சி மோதல்கள், பிளவுகள் என்பன தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

அதேபோல, திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தில், கலைஞர் கருணாநிதி உயிருடன் இருந்தாலும் அரசியல் செயற்பாட்டில் ஈடுபட முடியாத நிலையிலுள்ளார். அவரது வாரிசுகளிடமும் சிறந்ததொரு தலைமைத்துவம் இல்லை என்பதை, அண்மையில் நடந்து முடிந்த ஆர்.கே. நகர் தேர்தலின் வெளிப்பாடும் தெளிவான பதிலைத் தந்துவிட்டன. ஆக இவ்விரு கட்சிகளிலும் சிறந்த தலைமைத்துவம் இல்லை என்பதையே இவை புலப்படுத்துகின்றன.

தமிழகத்தின் ஆளுமைகளாக ஜெ, கருணாநிதி இருக்கும் காலப் பகுதியில் ரஜனி தனது அறிவிப்பை வெளியிடுவதற்கு தயங்கினார். தேர்தலில் வெற்றி, தோல்விகள் ஒருபுறமிருக்க அவர்களுக்கு ஈடு கொடுக்கின்ற வகையில் ரஜனியால் அரசியல் செய்திருக்க முடியாதென்பதை மற்றவர்களை விட ரஜனி நன்றாக அறிந்திருந்தமையினாலேயே அவர் நேரடி அரசியலில் இறங்குவதற்கு பின் வாங்கினார்.

ஹீரோவாக ரஜினியை ஏற்றுக்கொண்ட சமூகம் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளுமா? என்ற கேள்வியும் எழுத்தான் செய்கின்றது. ஜெ.யின் இறப்பின் பின்னர் அதாவது 2016 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தின் பின்னர் இன்று ஒரு வருடமும் நான்கு மாதங்களும் ஆகிவிட்ட நிலையில் இரு கட்சிகளிடையே தலைமைத்துவம் இல்லாத பட்சத்தில் பலமான, சிறந்த ஆளுமையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தமிழக மக்களுக்கு நிவாரணமாக ரஜினியின் வருகை அமையுமா?

சுமார் மூன்று தசாப்த காலமாக திராவிட கட்சிகள் தமிழ் நாட்டை ஆட்சிசெய்து வந்த நிலையில், ரஜினியின் திடீர் அறிவிப்பு திராவிட ஆட்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடுமா? என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் திராவிட

கட்சிகளே மாறி மாறி ஆட்சி செய்து வந்துள்ளது. இந்நிலையில் புதிய கட்சியின் உருவாக்கம் என்பது திராவிட கட்சிகளுக்கு பெரும் சவாலாகவும் இருக்கின்றது எனலாம்.

தலைமைப்பதவி... பொறுப்பு என்பது கற்ற கல்வியில் மாத் திரம் வந்துவிடாது. மக்கள் அந்த தலைமையை ஹீரோவாக ஏற்றுக் கொள்ளும் போதுதான் தலைமைத்துவத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டு செல்லமுடியும். சினிமாவில் மக்கள் மனதில் ஸ்டாராக இடம் பிடித்த ரஜினி, அரசியல் ரீதியில் மக்கள் மனதில் ஸ்டாராக இடம் பிடிக்க முடியுமா? என்ற சவாலும் அவர் முன் இருக்கின்றது.

சமூகம் சார்ந்த, சமூக மாற்றத்துக்காக சிந்திக்கும் இளைஞர்கள் அனைவரும் சினிமா எடுப்பதற்கே தற்போது முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். சினிமாவில் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் அரசியல் செய்வதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த யதார்த்த நிலைமையே இப்போது தமிழகத்தில் இருக்கின்றது.

சினிமா எடுக்க வேண்டும் என துடிதுடிப்போடு இருக்கும் இளைஞர்கள், அரசியலை கையில் எடுக்காதவரை துடிதுடிப்போடு சினிமாவில் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அரசியலுக்கு வருவதை தடுக்க முடியாது.

தனித் தங்கத்தால் ஆபரணம் செய்ய முடியாது. ஆபரணம் செய்ய கலப்படம் தேவை. அது ரஜினி, கமலிடம் இருக்குமா?

இந்நிலையில் ஆன்மிக அரசியல் தமிழகத்தில் எவ்வாறு வெல்லும்.....?

விவா சிதாசலி

வீரகேசரி 04/01 2018

நல்லாட்சி : அன்று 'ஒன்று' இன்று 'இரண்டு', நாளை?

இறுதியுத்தம் முடிந்த பின்னர் நம்பிக்கையிழந்திருந்த மக்களுக்கு குறிப்பாக சிறுபான்மையின மக்களுக்கு பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக்கொடுத்ததாக 2015ஆம் ஆண்டு அமைந்திருந்தது என்று கூறலாம். 2015 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசிய அரசாங்கமே இதற்கு பிரதான காரணம் என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

2015ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட நல்லாட்சி அரசாங்கத்துக்கு 08.01.2018 அன்று வயது மூன்றாகிவிட்டது. ஆனால், தான் வயதுக்கு தகுந்த வேலைகளை இங்கு நிறைவேற்றியிருக்கின்றதா? அதன் வலு எப்படி இருக்கின்றது என்பது பற்றியும் சற்று மீட்டுப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. 2015ஆம் ஆண்டுக்கு கொஞ்சம் பின்னோக்கிச் சென்று அப்போதிருந்த அரசியல் சூழல், அதன் மூலம் ஏற்படுத்திய, ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களைப்பற்றிப்பேசவேண்டியதொரு தேவையுள்ளது.

இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தேசிய அரசாங்கத்தின் அன்றைய வேட்பாளர், பிரதிநிதிகள் வழங்கிய வாக்குறுதிகள், வெளியிடப்பட்ட தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களில் 50வீதமாவது இந்த மூன்று வருடகாலப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதா? என்று நோக்கவேண்டியுள்ளது.

நாட்டில் நல்லாட்சி உருவாக்கப்படும் என பிரசாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதே அப்போது இருந்த ஆட்சி நல்லாட்சியில்லை என்கின்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருந்தது. அப்போதைய ஆட்சியை மாற்றி விட்டால் அது நல்லாட்சி என்கின்ற புரிதலே பரவலாக ஏற்பட்டது. அதன்படி அமைந்தும் விட்டதுடன், அதற்கும் இன்று மூன்று வயதாகிவிட்டது. உண்மையில் இந்த காலப்பகுதிக்குள் குறிப்பாக,

சிறுபான்மை மக்களுக்கென வழங்கிய வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளனவா? அல்லது அம்மக்கள் நல்லாட்சியிடம் எதிர்பார்த்த விடயங்கள் நடைபெற்று முடிந்திருக்கின்றனவா? என்பது பற்றியும் பேசவேண்டியுள்ளது.

“விடுதலைப்புலிகளை ஒழித்துவிட்டோம். இன்று புதுயுகம் பிறந்துவிட்டது” என்று அன்று கூறினார் முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ. இந்த சம்பவம் மே மாதம் 2009இல் நடந்தது. அவரது அறிவித்தல் கிட்டத்தட்ட தனது நல்லாட்சியில் அனைத்து மக்களும் சுதந்திரக் காற்றுடன் வாழலாம் என்றவாறு அமைந்திருந்தது. அதனை ஒத்ததாகவே 2015ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னர் இந்நாள் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன இவ்வாறு கூறினார், “எமது நல்லாட்சியில் (தேசிய அரசாங்கம்) இந்நாட்டு மக்கள் சகலரும் ஒரே குடையின் கீழ் சுதந்திரமாக வாழலாம்” என்று. ஆனால் இப்போது அவ்வாறு இருக்கின்றதா?

முன்னைய ஆட்சியில் இருந்த குறைபாடுகள் பல விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகின. குறிப்பாக ஜனநாயக மறுப்பு, சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிய ஆட்சி, மனித உரிமை மீறல் போன்றன அதில் பிரதான கவனத்தைப்பெற்றன. கடந்த ஆட்சியானது பாராளுமன்றத்திடம் இருந்து விடுபட்டு, நிறைவேற்றுமுறை நிறைந்ததாக இருந்து. இறுதியில் குடும்ப ஆட்சிக்கும் வழிவகுத்திருந்தது. இது ஜனநாயகத்தை வலுவிழக்கச் செய்து சர்வாதிகாரத்திற்கும் வழிவகுத்தது. இவற்றினூடாக பல்வேறு மனித உரிமை மீறல்கள் இடம்பெற்றன.

அதிகார மையப்படுத்தலை தன்வசமே வைத்துக்கொள்ள, கொண்டுவரப்பட்ட பதினெட்டாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம், ஆட்சியை நீடித்துக்கொள்வதற்காக அவசரமாக ஜனாதிபதித் தேர்தலையும் முன்கொண்டுவந்தது. ஆட்சியை மாற்ற வேண்டும் என எதிர்பார்த்திருந்த மக்கள் தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பினூடாக ஜனாதிபதித் தேர்தலை ஒரு ‘சர்வஜன வாக்கெடுப்பாக’ மாற்றி ஆட்சியை மாற்றிப்போட்டார்கள். அதனூடாக ஜனநாயக மரபு மீறி பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட பதினெட்டாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் கேள்விக்கு உள்ளானது. எனவே ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போதே மக்கள் நல்லாட்சிக்கான ஆரம்பத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

அதற்கு பின்னதான நடைமுறைகள் சர்வாதிகார குடும்ப ஆட்சி

ஆட்டம் கண்டது. அரசியலமைப்பில் 19ஆவது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டு, 18ஆவது திருத்தம் வலுவிழக்கச்செய்யப்பட்டது. நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டு பதவிக்காலமும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. எனவே மக்கள் மாற்ற வேண்டும் என தமது வாக்குகளால் வழங்கிய ஆணையை அரசாங்கம் சட்டபூர்வமாக நிறைவேற்றியமை நல்லாட்சியின் அடையாளமாகக் கொள்ள முடிந்தது. அதேபோல 17ஆவது அரசியலமைப்பின் ஊடாக தீர்மானிக்கப்பட்டும் நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருந்த சுயாதீன ஆணைக் குழுக்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. இதுவும் நல்லாட்சிக்கான அரசாங்கத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்று. அதுவும் நிறைவேறியிருப்பதன் மூலம் நல்லாட்சிக்கான ஒரு கதவு திறக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

இது இவ்வாறிருக்க அடுத்த எதிர்பார்ப்பு உத்தேச அரசியல் யாப்பு. அத்தகைய யாப்பினை உருவாக்குவதற்காக மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள் ஜனநாயகத் தன்மையைக் காட்டிநிற்பது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மக்கள் கருத்தறியும் குழு, பாராளுமன்றம் அரசியலமைப்புச் சபையாகவும் செயற்படுதல் போன்றன ஆட்சியமைப்பை தீர்மானிக்கும் வாய்ப்பை மக்களுக்கு வழங்கும் ஜனநாயகத்தைக் காட்டிநின்றது. இந்த முன்னெடுப்பு டிசம்பர் இறுதியில் முழுமையாக வெற்றியடையுமென பலராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இன்று ஏமாற்றமான சூழ்நிலையே உருவாகியுள்ளது. சீர்திருத்த விடயத்தை எதிர்பார்த்த மக்களுக்கு இன்றுவரை முழுமையான பதில் இல்லை. அரசில், இதர நல்லெண்ண வெளிப்பாடுகள் இருந்தாலும் சில அத்தியாவசியமான விடயங்கள் குறித்து, குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் அடிப்படை உரிமைசார் பிரச்சினைகள் குறித்து இன்னும் முழுமையான தீர்வு எட்டப்படாதிருப்பது நல்லாட்சியின் ஆட்சியை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது.

“முன்னைய அரசாங்கத்தின் ஊழலை கண்டுபிடிப்பேன். அவர்களுக்கு உரிய தண்டனை வழங்கப்படும்” என்று அறிவித்த அன்றைய ஜனாதிபதி வேட்பாளரும் இன்றைய ஜனாதிபதியுமான மைத்திரிபால சிறிசேனவின் தலைமையில், இன்று முன்னெடுக்கப்பட்ட பிணைமுறி விடயம், தேசிய அரசாங்கத்தையே இரண்டாக்கும் நிலைக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது.

ஆனாலும், இந்த எல்லா முயற்சிகளும் நல்லாட்சியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளாக மாத்திரமே கொள்ளப்படவேண்டியுள்ளது.

காரணம் நல்லாட்சிக்கான ஆணையை மக்கள் வழங்கியிருந்தாலும் அதனைக் கொண்டு நடத்த வேண்டியது ஆட்சியில் பங்கேற்போரின் பொறுப்பாகிறது. அத்தகைய ஆட்சியில் பங்கேற்போர் மக்கள் ஆணையை மட்டுமின்றி மரபுசார்ந்த முறைசாரா முறையொன்றுக்கும் கட்டுப்பட்டு இயங்க வேண்டிய நிலைமையில் உள்ளனர். அது சுயாதீனமாக அரசியல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதில் மந்தமான போக்கினைக் காட்டிநிற்கின்றது. அது மக்களிடத்தில் நம்பிக்கையினத்தையே அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. எனவே நல்லாட்சி என்பது, இருக்கின்ற ஆட்சியை மாற்றிவிடுவது மாத்திரமல்ல.

மரபு ரீதியான அரசியல் முறைமைகளில் இருந்தும் விடுபட்டு சுயாதீனமாக செயற்படுவதில் இருந்தே ஏற்படுத்தப்படக்கூடியது. இந்த ஆட்சியின் தவறுக்கான நியாயங்கள் கடந்த ஆட்சியில் இடம்பெற்ற தவறுகளாக இருந்துவிட முடியாது. பண்புசார் மாற்றங்களுக்கு அப்பால் மக்களின் நாளாந்த வாழ்வில் உணரக்கூடிய அபிவிருத்தியை, பொருளாதார வாய்ப்பு வசதிகளையும் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். நல்லாட்சி என்பது மக்கள் உணர்வதாக இருக்க வேண்டும். மக்கள் ஆட்சி மாற்றத்தை உணர்கிறார்களேயன்றி, நல்லாட்சி நடப்பதாக இன்னும் உணர்வு பெறவில்லை. எனவே மக்கள் அத்தகைய உணர்வுபெற்றவர்களாக வருவதற்கு நீண்டநெடிய அரசியல் பயணத்தை முன்னெடுக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்நிலையில் அன்று 'ஒன்று' ஆக இருந்த 'நல்லாட்சி' இன்று 'இரண்டு' ஆக ஆகிவிட்ட நிலையை எட்டியுள்ளது. இன்றும் இரண்டு வருடங்கள் கடக்கின்ற நிலையில் எத்தனை?

"கடக்குமா?" என்று பொருத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கின்றது.

சீதாசீவலி

11/01
2018
வீரகேசரி

தனது அதிகாரத்தினை அடித்தட்டு மக்களுக்கான அபிவிருத்தியைக் கொண்டு செல்வதற்கு பயன்படுத்தினார். அந்த காலத்தில் ஜனநாயகம் மீறப்பட்டதாக குற்றச்சாட்டு எழுந்தமையினை மறுப்பதற்கில்லை.

சந்திரிகாவும் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் முதலாவது தவணையில் முன்கூட்டியே தேர்தல் நடத்தி வெற்றிபெற்றதன் பின்னர் முதல் பதவிக்காலத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி, இரண்டாம் பதவிகாலத்தை இரண்டாம் தவணை ஆரம்பிக்கும் நாளிலிருந்து ஆரம்பித்து தவணை தொடர்பில் 'கேள்வியை' உருவாக்கியிருந்தார். இரண்டு தேர்தல்களிலும் வெற்றிபெற்ற மஹிந்த தனது பதவிக்காலத்தை தள்ளிப் போடுவதற்கு எத்தனிக்காமல் தனக்கானதாகவே மாற்றிக்கொள்ளும் வகையில் 18ஆவது திருத்தத்தைக்கொண்டு வந்து, மூன்றாவது முறையாகவும் போட்டியிட முனைந்தது யாரும் எதிர்பாராதது. அதற்காக அவர் தனது இரண்டாவது தவணைக்காலத்தில் இரண்டு வருடங்களை முன்கூட்டியே பணயம் வைத்தார்.

அந்தத் தேர்தலில் மஹிந்தவின் பாசறையில் இருந்தே மைத்திரிபால சிறிசேன பொதுவேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டாலும் அவருக்கு பிரதான வாக்கு வங்கியானது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இல்லை. இந்த வியூகத்தின் மூலம் ரணிலின் எதிர் பார்ப்பு மைத்திரி அடுத்துவரும் தேர்தல்களில் களமிறங்க மாட்டார். எனவே பிரதமராக இருக்கும் தான் அடுத்த ஜனாதிபதியாகி விடலாம் என்பதுதான். இப்போது அதற்கும் ஆப்பு வைக்கப்படுமோ என்கிற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. தற்போதைய ஜனாதிபதி தனது பதவிக்காலம் ஐந்தா அல்லது ஆறா என நீதிமன்றத்திடம் விளக்கம் கேட்டதோடு அவரது உள் எண்ணம் வெளிப்பட்டது. தான் அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டவரில்லை என்றும் எப்போதும் வீட்டுக்குப் போக தயாராக இருப்பதாக அறிவித்தாலும், தான் ஜனாதிபதி அதிகாரத்தை இலகுவாக விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்பது இப்போது வெளிப்பட்டுவிட்டது.

இதற்காக அவர் சொல்லுகின்ற காரணங்கள் எதுவாக இருப்பினும் அதிகாரத்தை பயன்படுத்த தவணைகள் அவசியமல்ல என்பதை முதலில் உணர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ஆர்.பிரேமதாச ஆட்சி செய்த அந்த முதல் தவணையே சான்று. தற்போதைய ஜனாதிபதி, பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னைய ஆட்சியில் இடம்பெற்றதாகச்

சொல்லப்படும் ஊழலே பிரதான காரணமெனில் அந்த ஊழலை விசாரிப்பதற்கே தனது 'அதிகாரத்தை' கையாண்டிருக்க வேண்டும். அது பற்றிய கேள்வி கடந்த வருடமே எழுந்தபோது, "தன்னுடைய நிறைவேற்று அதிகாரத்துக்கு அப்பால் சட்டம், நீதி ஒழுங்கு அமைச்சு, தனது அதிகாரத்துக்குக் கீழ் கொண்டுவரப்படுமானால், தான் முன்னைய அரசின் ஊழல்காரர்களை சட்டத்தின்முன் நிறுத்து வேன்" என அமைச்சரவையில் சவால் விட்டிருந்தமை நினைவிருக்கலாம்.

ஆனால், தன்னுடைய நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் மூலம் பிணை முறி விவகார விசாரணைக்காக ஆணைக்குழுவினை நியமித்து அந்த அறிக்கையை வெளியிடச் செய்து, பெரும் பரபரப்பை உருவாக்கி, தான் வெற்றிபெற காரணமான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை தர்மசங்கடத்திற்குள் தள்ளிவிட்டிருக்கிறார். இது நேற்று முன்தினம் இடம் பெற்ற அமைச்சரவையிலும் (16.01.2018) எதிரொலித்து ஜனாதிபதியே அமைச்சரவையில் இருந்து வெளிநடப்பு செய்யுமளவிற்கு நல்லாட்சிக் கூட்டினை குழப்பியிருக்கிறது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைப் பொறுத்தவரை இரண்டு பக்கமும் அவர்களுக்கு இடி விழுந்திருக்கிறது. ஒன்று, பிணைமுறி மோசடி விசாரணை அறிக்கை மூலம் தமது கட்சி ஊழல் ஆட்சி புரிவதாக மக்களிடத்தில் அபிப்பிராயத்தை உருவாகச் செய்திருக்கிறது. மறு பக்கம் தனது பதவிக்காலம் பற்றி கேள்வியைத் தோற்றுவித்து, தான்தான் தொடர்ந்து ஜனாதிபதியாக இருப்பேன் என்னும் செய்தியைத் தெரிவிப்பதன் மூலம் ரணில் ஜனாதிபதியாகும் வாய்ப்பு இல்லை என்னும் தோற்றப்பாட்டை உருவாக்குவது. இது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரிடத்தில் கடும்கோபத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதன்மூலம் தன்னுடைய தற்போதைய பங்காளியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியையும் அதன் தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவையும் பகைத்துக்கொண்டுள்ளார் ஜனாதிபதி மைத்திரி.

மறுபுறம் தனது முன்னைய பங்காளியான மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் இடம்பெற்றதாகச் சொல்லப்படும் ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க தனது நிறைவேற்று 'அதிகாரத்துக்கு' புறம்பாக சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சைக் கேட்டது, திட்டமிட்டே அந்த விசாரணைகளை மேற்கொள்ள தான் ஆர்வம் காட்டவில்லையென்பதை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது என ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியினர்

எண்ணுகின்றனர். காரணம் மஹிந்தவின் அணியில் இருந்து வந்தவரான இவர் மஹிந்தவுடன் பொதுத் தேர்தல்வரை ஒட்டியிருந்தவர்களை தன்னுடைய குழாமில் வைத்துக்கொண்டு, தனது கட்சி செயற்பாட்டை முன்கொண்டு செல்கின்றார்.

முன்னைய ஆட்சியின் ஊழல்களை விசாரிக்கும் பட்சத்தில், மஹிந்தவோ அவரது குடும்பமோ மாத்திரமல்லாமல் அவரது காலத்தில் பதவி வகித்த பல அமைச்சர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சிக்கலுக்கு உள்ளாகவேண்டியிருக்கும். எனவே தன்னுடன் இருப்பவர்களை விசாரணை என்ற சிக்கலுக்குள் தள்ளிவிட்டால் தனது கட்சியின் பலத்தை இழக்க வேண்டிவரும் என்கிற நிலையில் தனது முன்னைய பங்காளியை சிக்கலுக்குள்ளாக்காமல் புதிய பங்காளியை சிக்கலுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார் எனலாம்.

முடியுமானால் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து வெளியேறி புதிய கட்சியில் தேர்தலில் போட்டியிடுமாறு அண்மையில் ஜனாதிபதி மைத்திரி, மஹிந்தவுக்கு சவால் விடுத்திருந்தார். தனது கட்சியில் இருந்து வெளியேறாமல் இருந்திருந்தால் மைத்திரி இன்றைய பதவியில் இல்லை என்பது எந்தளவுக்கு இராஜதந்திரமோ அதே அளவு இராஜதந்திரம் மஹிந்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து வெளியேறாமல் புதிய கட்சியில் உள்ளூராட்சி தேர்தலில் போட்டியிடுவது இராஜதந்திரமிக்க நகர்வே. தனது அரசியல் காய் நகர்த்தல்களால் தற்போதைய பங்காளியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியையும் ரணில் விக்கிரமசிங்கவையும் பலவீனப்படுத்த அமைக்கின்ற வியூகங்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி நோக்கி மஹிந்த மீண்டும் உள்வருவதற்கான வழியையும் திறந்துவிடுகின்றது என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

தனது தேர்தல் காலத்தில் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதி போல ஊழலை ஒழிப்பதும் மக்களுக்கு சார்பான ஆட்சியை உருவாக்குவதும் ஜனாதிபதியின் பொறுப்பு என்பதை மறப்பதற்கில்லை. தற்போது நல்லாட்சிக்காலத்தில் இடம்பெற்றதாகச் சொல்லப்படும் ஊழல் விவகாரத்தை வெளியே கொண்டுவருவதற்கு தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியதுபோல, முன்னைய ஆட்சியின் ஊழலையும் வெளியே கொண்டுவர தனது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் கடப்பாடு அவரருக்குரியது. அதுவே மக்கள் அவருக்கு வழங்கிய ஆணை.

நீதிமன்றமும் அவரது பதவிக்காலம் ஐந்து வருடங்கள்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திவிட்ட நிலையில், இந்த தவணைக் காலத்தில் முதல் மூன்று வருடங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்தினார் என்பதை மதிப்பீடு செய்து எஞ்சியிருக்கும் காலத்தை எவ்வாறு வினைத்திறன் மிக்கதாகக் கையாண்டு, தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் தான் மக்கள் அவருக்கு வழங்கிய ஆணைக்கு அவர் அளிக்கும் மதிப்பு தங்கியிருக்கிறது.

அதிகாரப்பிரயோகம் என்பது தவணைக்காலத்தில் தங்கியிருப்பதில்லை. அந்த அதிகாரம் கையில் இருக்கும்போது எவ்வாறு கையாளப்பட்டது என்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தான் கடந்த கால வரலாறுகள் காட்டிநிற்கின்றன.

வீரகேசரி

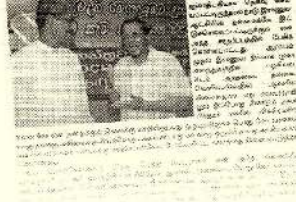
வீரகேசரி

18/01
2018

பொதுவாக வந்து மெதுவாக பக்கம் சாய்தல்

பொதுவாக வந்து மெதுவாக பக்கம் சாய்தல்

அ நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் பின்னர் தனிக் கட்சியாகவோ அல்லது கூட்டணியாகவோ தமது வேட்பாளரை களமிற்கும் வழக்கம் 2010 ஆம் ஆண்டு சரத் பொன்சேகா களம் இறங்கும் வரை தொடர்ந்தது. 2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதன் பின்னர், ஆளுவரை இருந்த மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஒருபடி மேலே சென்று சர்வாதிகார தோரணையைப் பெற்ற போது அவரை வெற்றிகொள்ள அவரது பாசறையில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்தான் அப்போதைய இராணுவத் தளபதியான சரத் பொன்சேகா.

அன்றைய நாளில் அவர் உண்மையாகவே பொதுவேட்பாளர் என்கின்ற தன்மை இருக்கவே செய்தது. காரணம் அவர் அரசியல் கட்சியொன்றை சார்ந்தவராக அல்லாமல் இருந்த அதேநேரம், யுத் தத்தை நிறைவுக்கு கொண்டுவருவதில் முக்கிய புள்ளியாக இருந்தார். எனவே மஹிந்தவுக்கு நிகராக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாக்குகள் பெறக்கூடியவர் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அவரை மஹிந்த அளவுக்கே எதிர்த்திருக்க வேண்டிய தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு கூட மஹிந்தவை வீழ்த்துவதற்கான ஆயுதமாக சரத் பொன்சேகாவை ஆதரித்தது. பிரதான எதிர்க் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும், மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் கூட ஒரே மேடையில் ஏறி சரத் பொன்சேகாவை ஆதரித்தன. முஸ்லிம், மலையக கட்சிகளும் கூட அவரை ஆதரித்தன.

இதன்போது சரத் பொன்சேகா தொடர்பாக ஒரு தகவல் கசிந்தது. முன்னர் இராணுவத்தில் பணியாற்றியபோது ரணில் விக்கிரமசிங்க 2002ஆம் ஆண்டு பிரதமராக பணியாற்றிய காலத்தில்

அவருக்காக பாதுகாப்பு கடமையாற்றியதாகவும் பின்னர், பொது வேட்பாளராக தெரிவு செய்யப்படும் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி தலைவரை சேர் (Sir) என்று அழைத்ததாகவும், பின்னர் வேட்பாளரானதும், மிஸ்டர் ரணில் விக்கிரமசிங்க என்று ஆரம்பித்து இடையில் ரணில் விக்கிரமசிங்க என்று மாறி, அவர் வெற்றிபெறுவார் என்ற நம்பிக்கை அதிகரித்த போது ஐக்கியத் தேசியக் கட்சித் தலைவரை 'ரணில்' என்று அழைத்ததாகவும் அரசியல் வட்டாரங்களில் ஒரு கதை அடிபட்டது.

சிலவேளை சரத் பொன்சேகா ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தால் நாடு இராணுவ ஆட்சியின் தன்மைக்கே இட்டுச் செல்லப்பட்டிருக்கும் என அந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக்கொள்ளப்பட்டது. ஆரம்பம் முதல் இராணுவ நிர்வாக முகாமைத்துவத்தில் பழகியவரிடம் அத்தகைய தன்மை வெளிப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லைதான். எது எவ்வாறாயினும் இப்போது மீண்டும் அவர் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவை சேர் என அழைக்கும் நிலைக்கு மாறியிருப்பது ஒருபுறமிருக்க, பொது வேட்பாளராக வந்து தனக்கு அதிகாரம் குவியும்போது பக்கம் சாய்ந்து எவ்வாறு ஒருவர் தனது அரசியலைக் கையில் எடுப்பார் என்பதற்கு சரத்பொன்சேகா போட்டியிட்ட காலத்தை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

சரத் பொன்சேகாவுக்கு பிறகு பொது வேட்பாளர் என அதே சின்னத்தில் களமிறக்கப்பட்டவர் மைத்திரிபால சிறிசேன. ஆனால், முன்னைய பொது வேட்பாளரான சரத்பொன்சேகா போன்று அல்லாமல் இவர் பிரதான ஆளும் கட்சி தரப்பாக இருந்த சுதந்திரக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராவார். எனவே, மஹிந்தவின் யுத்த பாசறையில் இருந்தது மாத்திரம் அல்லாது அரசியல் பாசறையில் இருந்தே மைத்திரி தெரிவானபோது அவர் 'பொது' வேட்பாளர் என்பது முழுமையடையாத ஒன்றாகவே இருந்தது. முன்பு போலவே ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி முழுமையான ஆதரவை வழங்கிய போதும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி நேரடியாக ஆதரிக்காமல் தானும் வேட்பாளரை களமிறக்காமல் மஹிந்தவை விமர்சித்து மறைமுக ஆதரவையே மைத்திரிக்கு வழங்கியது. தமிழ், முஸ்லிம் மலையக கட்சிகள் மைத்திரிபாலவை நேரடியாக ஆதரித்தன.

மைத்திரிபால சிறிசேன வெற்றிபெற்றதன் பின்னர் பொது வேட்பாளர் என்ற நிலைமாறி மீண்டும் சுதந்திரக் கட்சியின் வசமே சென்று செயலாளரையும் தாண்டி தலைவர் பதவியைப்பெற்றது

அவரது 'பொது' வேட்பாளர் நிலையை கேள்விக்குள்ளாக்கியது. அன்று முதலே ஜனாதிபதித் தேர்தலின் பின்னரான தேசிய ஆட்சியில் ஓர் உள்முறுகல் இருந்தே வந்தது, வருகின்றது. ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற பொதுத் தேர்தலில் ஜனாதிபதிமைத்திரிபால சிறிசேன கொண்டிருந்த நிலைப்பாடு நடுநிலையானது எனக் காட்டப்பட்டாலும் அது நடுநிலையானதல்ல என்பதே பலரதும் கருத்தாக அமைந்தது.

ஏனெனில் அவரது ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போதான கருத்து நிலைகள் எல்லாமே மஹிந்தவினதும் அவரது ஆட்சியில் அமைச்சராகவிருந்த ஊழல்வாதிகளுக்கும் எதிரானதாகவே இருந்தது. எனிலும் தான் ஜனாதிபதியாகி, சுதந்திரக்கட்சித் தலைவரும் ஆன பின்னர் அதே முன்னைய ஊழல்வாதிகளை தன்னுடைய கட்சி பிரதான அங்கம் வகிக்கும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பில் போட்டியிட வாய்ப்பை வழங்கினார். மஹிந்தவுக்கும் அந்த வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டமை பலருக்கும் ஆச்சரியமளித்தது.

பொதுத் தேர்தல் முடிவுற்றதன் பின்னரும் முன்னைய ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரிப்பதில் பல்வேறு தாமதங்கள், தடங்கல்கள், தள்ளிப்போடல்கள் காணப்பட்டநிலையில் தற்போதைய ஆட்சியில் இடம்பெற்றதாகச் சொல்லப்படும் ஊழல்கள் பற்றிய விசாரணைகள் துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதுபற்றி இருவாரங்களுக்கு முன்னதான அலசலில் ஆராய்ந்திருந்தோம். அதாவது ஜனாதிபதி, தனது முன்னைய பங்காளிகளின் குற்றங்களுக்கு முன்னதாகவே இன்றைய பங்காளிகளின் குற்றங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதாகவே அது அமைந்தது.

ஆனாலும் நேற்று முன்தினம் பாராளுமன்ற அமர்வில் முன்னைய பங்காளிகளான மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியின் போதான பாரிய ஊழல் மோசடி குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரித்த ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் விசாரணை அறிக்கையும், இன்றைய பங்காளியான ரணில் விக்கிரமசிங்க தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் அடங்கிய பிணைமுறி மீதான ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு விசாரணை அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டுமே பாராளுமன்ற சம்பிரதாயங்களுக்கு மாறாக மும்மொழிகளில் அல்லாது சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இது பற்றிய கேள்விகள் சபையில் எழுந்தாலும் அந்த அறிக்கைகளின் 'மொத்தம்' கருதி மொழி

பெயர்ப்பு தாமதமாவதாக காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.

பிணைமுறி அறிக்கை ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் அமைந்துள்ள துடன், பாரிய ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கள் பற்றிய அறிக்கை சிங்களத்தில் மாத்திரம் அமைந்துள்ளது. பாராளுமன்றில் உத்தியோகபூர்வ மொழிமாற்றம் வருவதற்கு முன்பதாகவே ஊடகங்கள் வாயிலாக இந்த அறிக்கைகள் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு வெளிவந்து விடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே இந்த இரண்டு அறிக்கைகளும் 'தேர்தல்' காலம் ஒன்றில் வெளியிடப்படுவதன் அரசியல் நோக்கம் பற்றியும் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. பிணைமுறி விசாரணைக்காக நியமியக் கப்பட்ட ஆணைக்குழுவும் அவ்வப்போது திகதி நீடிக்கப்பட்டு பேணப்பட்டுவந்தது. உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் திகதியும் அவ்வப்போது அறிவிக்கப்பட்டு தள்ளிப்போடப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. எனினும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் திகதி அறிவிக்கப்பட்டதன் பின்னர் பிணைமுறி விசாரணை ஆணைக்குழுவின் காலமும் முடிவுறுத்தப்பட்டு அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டது.

மறுபக்கம் மஹிந்த அணியினருடன் இணைந்து தேர்தலை சந்திக்கும் மைத்திரி அணியினரின் முயற்சி உள்ளூராட்சி தேர்தல் திகதி அறிவிக்கும்வரை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. அப்போதெல்லாம் பேசப்படாத விடயமாகவிருந்த பாரிய ஊழல் நிதிக்குற்றச்சாட்டு விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கை தேர்தலில் மஹிந்த அணி தனியாக களமிறக்கப்பட்டபின்னர் இப்போது பாராளுமன்றத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊழலுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்கள் நீதியான முறையில் விசாரிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் எவ்விதமான மாற்றுக்கருத்தும் இல்லை. எனினும் இத்தகைய விசாரணை மூலமான அறிக்கைகளின் அடிப்படையில் அரசியல் இலாபம் தேடுவதென்பதை எந்தத் தரப்பினர் செய்தாலும் அது தொடர்பிலும் அவதானிக்கவே வேண்டியுள்ளது. அந்த வகையில் தனது முன்னைய பங்களிகளின் குற்றங்களையும் இன்றைய பங்களிகளின் குற்றங்களையும் விசாரித்த ஆணைக்குழுக்களின் அறிக்கையை உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் காலம் வரை ஒத்திவைத்து வெளியிட்டமை, இரு தரப்புகளையும் ஒருசேர விமர்சிக்கும் உரைகளின் ஊடாக தனது கட்சிக்கு வாக்களிக்குமாறு கோருகின்றமை, தனது பதவிக்காலம் ஐந்தா,

ஆறா என உறுதி செய்துகொள்கின்றமை என்பன போன்ற ஜனாதிபதியும் சுதந்திரக் கட்சியினதும், ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பினதும் தலைவருமான மைத்திரிபால சிறிசேனவின் நிலைப்பாடுகள், "தான் 'பொது' இல்லை" என்பதை வெளிக் காட்டுவனவாகவே உள்ளன.

எனவே 'பொதுவாக வந்து, மெதுவாக பக்கம் சாய்தல்' காட்சிகளால் எந்தளவு இனிமேல் பொது வேட்பாளர்களுக்கு இலங்கை அரசியல் களத்தில் வரவேற்பு கிடைக்கும் என்னும் கேள்வியை உருவாக்கியுள்ளது.

விவசாயி

வீரகேசரி

25/01
2018

கட்சியின் நேரடி உறுப்பினர்களான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் மாத்திரமல்ல ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்கக் கூடிய சிறுபான்மை தமிழ், முஸ்லிம் கட்சிகள் கூட, “அடுத்து நாங்கள் ரணில் விக்கிரமசிங்கவை ஜனாதிபதியாக்குவோம்” என்று பேசி வருகின்றனர்.

எனவேதான் சாதாரண கிராம அல்லது நகர மட்டத்தினாலான உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல் பிரசார மேடைகள் எப்போதும் இல்லாத அளவுக்குச் சூடு பறக்கும் பிரசார மேடைகளாக மாறிப் போயிருக்கின்றன. எனவே அடுத்த ஜனாதிபதித் தேர்தல் எப்போது? அப்படி வரப்போகின்ற தேர்தல் எத்தகைய ஜனாதிபதிக்குரியது? அதில் யார் ஜனாதிபதியாகக் கூடும் என்பது போன்ற எதிர் பார்ப்பை அலசுவதாகவே இந்த வார ‘அலசல்’ அமைகிறது.

நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதிமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 1978ஆம் ஆண்டு, அது இத்தனை அதிகாரமிக்கதா என இந்த நாட்டு மக்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் 1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரமடைந்திருந்தாலும், 1972ஆம் ஆண்டுவரை குடியரசாக வில்லை. இலங்கை இறைமையினடிப்படையில் அல்லாது பிரித்தானிய மகாராணியாரில் உறுதியளித்தே உள்நாட்டு மக்கள் பிரதி நிதிகள் தமது பதவிப் பிரமாணத்தைக் கூட செய்து வந்தனர்.

1972ஆம் ஆண்டு இலங்கை குடியரசான போது பிரதமரைத் தலைமையாகக் கொண்ட பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையே இலங்கை யில் இருந்தது. அப்போது பிரதமராக இருந்தவர் சிறிமாவோ பண்டார நாயக்க. ஆனால், 1978ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட புதிய அரசியலமைப்பும் நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறையும் இலங்கையின் ஆட்சி முறையை அப்படியே மாற்றிப்போட்டது. இந்தச் சிறிய நாட்டில் அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் கொண்ட, நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறையை அறிமுகப்படுத்திய ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன அதற்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நாட்டில் பிரதமராக இருந்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் இலங்கைக் குடியரிமையையே பறிக்கும் வகையில் அதனை பயன்படுத்தியபோது தான் நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறையின் அதிகார பலத்தை நாட்டு மக்கள் அறியத்தொடங்கினர்.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு நபர் அதே மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட

பாராளுமன்றத்தை வலுவற்றதாக்கியது. அது நாட்டின் இறைமையை யே கேள்விக்குள்ளாக்கியது. இறைமை என்பதன் இலகுவான அர்த்தம் இந்த நாட்டின் மீது மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரித்து. மன்னராட்சியில் மன்னரின் உரித்தாக இருந்த நாட்டினை மக்கள் ஆட்சியில் மக்களுக்கானதாக மாற்றியதே ஜனநாயக ஆட்சி. மக்கள், மக்களால் மக்களுக்கே உரித்தாக்கிக்கொண்ட அந்த இறைமையை பாராளுமன்றம் வசம் ஒப்படைக்க, அதனை மிக இலகுவாக மறை முகமாக 'நிறைவேற்றதிகார' ஜனாதிபதி முறைமூலம் தனியொரு வரின் கைக்கு ஒப்படைக்க, மக்களின் இறைமை என்பது கேள்விக்குரியானது.

இந்த நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதிமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதில் இருந்து அதனை முழுமையாக பயன்படுத்தியவர்களென இருவரைக் கொள்ளலாம். ஒருவர், ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன. அடுத்தவர் மஹிந்த ராஜபக்ஷ. ஜே.ஆரைவிட ஒருபடி மேலே சென்று குறித்த ஜனாதிபதி முறைமையை ஒரு தனிநபர் இரண்டு தடவைகள் மாத்திரமே வகிக்கலாம் என்ற நிலையினை மாற்றி, அரசியலமைப்பில் 18வது திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து, அந்தக் கால எல்லையை தடையற்றதாக மாற்றியமைத்தார்.

2015ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ வெற்றி பெற்றிருந்தால் இந்த நாட்டில் நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி முறை என்கின்ற பெயரில் மன்னர் ஆட்சி ஒன்றே நடைபெற்றிருக்கும் என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. அதனை நோக்கி இந்த நாடு நகர்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு கட்டத்தில்தான் மைத்திரி (கருணையின்)யின் வடிவமாக வரவழைக்கப்பட்ட இந்நாள் ஜனாதிபதி அந்த அதிகார பயணத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி யிட்டார்.

மஹிந்த ராஜபக்ஷ பதவியில் இருந்து அகற்றப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல், அவர் கொண்டு வந்த 18ஆவது திருத்தத்தை நீக்கும் 19ஆவது திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து, நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களும் தற்போது குறைக்கப்பட்டுவிட்டன. இனிமீண்டும் 18ஆவது திருத்தத்தை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தாலே ஒழிய 'நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி' எனும் முன்னைய அதிகாரம் இனி அமையப்போவதில்லை. அதுவும் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கென முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடைக்கால அறிக்கையின்படி புதிய அரசியலமைப்பு வருமானால் ஜனாதிபதியின்

அதிகாரங்கள் மேலும் குறைக்கப்பட்டு அவர் 'நாம நிர்வாகியாக' மாற்றப்படும் சூழலும் கூட நிலவுகின்றது.

ஆனால் போகிற போக்கில் புதிய அரசியலமைப்பு என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. அதுவரைக்கும் இப்போதுள்ள 19ஆவது திருத்தத்தின் அடிப்படையிலான சிறகு வெட்டப்பட்ட நிறைவேற்ற திகார ஜனாதிபதி முறை நடைமுறையில் இருக்கும். அந்த ஜனாதிபதியாக அடுத்து யார் வருவார் என்பதுதான் இப்போது மேடைகளில் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

இந்தப் பேச்சுக்களில், போட்டியிடாமலே திடீரென நிறைவேற்ற திகார ஜனாதிபதியானவரும் உண்டு. அவர் தான் டி.பி.விஜே துங்க. ஜே.ஆருக்கு பிறகு இரண்டாவது நிறைவேற்ற திகார ஜனாதிபதியாக மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆர். பிரேமதாச இரண்டாவது முறைக்கான தேர்தலை எதிர்கொள்ளலாமலே இறந்து போனார். இது இயற்கை இறப்பாக அல்லாமல் கொலையாக அமைய அவசரமாக அந்த இடத்திற்கு தெரிவானவர் அப்போதைய பிரதமர் டி.பி.விஜே துங்க. அந்த அதிகாரமிக்க பதவியை அனுபவிக்கக் கிடைத்த அதிர்ஷ்டசாலி அவர் மட்டும் தான். அந்த இடத்திற்கு அவர் வருவார் என அவர் உட்பட யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. அந்த பதவிக்காக போட்டியிட்டு வெற்றி பெற முடியாது போன துரதிர்ஷ்டசாலி ரணில் விக்கிரமசிங்க!

டி.பி.விஜே துங்கவின் பதவிக்காலம் ஆர்.பிரேமதாசவின் எஞ்சிய முதல் பதவிக்காலமாக அமைந்து 1994ஆம் ஆண்டு அடுத்த தேர்தல் வந்தபோது, அதில் ஐக்கியத் தேசிக் கட்சியின் வேட்பாளராக நின்றிருக்க வேண்டியவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க. அவருக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட, சந்திரிக்கா, அப்போதுதான் மேல் மாகாண சபை முதலமைச்சராகி, பின்னர் பிரதமராகியிருந்தார். 17 வருட தொடர் ஆட்சியில் பலமாக இருந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் இளம் தலைவராக, கல்வி அமைச்சராக, ஜே.ஆரின் வாரிசாக வளர்ந்து வந்திருந்தவர் ரணில்.

எனினும் ஆர்.பிரேமதாச ஆட்சிக்காலத்தில் அதிருப்தியுற்று ஐ.தே.க.வில் இருந்து வெளியேறியிருந்த லலித் - காமினி இரட்டை ஆளுமைகளில் லலித் அத்துலத் முதலியும் இறந்த பின்னர் பிரேமதாசவும் இறந்த பின்னர் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்குள் மீண்டும் உள்நுழைந்த காமினி திசாநாயக்க அந்த வாய்ப்பினை தனதாக்கிக்

கொண்டார். ரணிலோடு ஒப்பிடும்போது காமினிக்கு அந்த ஆளுமையும் இருந்தது. அவரும் வேட்பாளராக தெரிவாகியிருக்கும்போது கொல்லப்பட, ரணிலின் ஆளுமையைவிட காமினியின் துணைவியாரின் விதவைக்கோலத்தை நம்பியது ஐ.தே.க. அங்கு ஆரம்பித்த சரிவு சந்திரிக்காவை ஜனாதிபதியாக்கியது.

அவரது இரண்டாவது தேர்தலில், முதலாவதை விட அதிகார மிக்கவரான சந்திரிகாவை ரணிலால் வெல்ல முடியாது போட்டியிட்டும் தோல்வியுற்றார். அடுத்து வந்த 2005ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் மஹிந்தவிடம் போட்டியிட்டு தோல்வியுற்றார். அடுத்து 2010 இல் தான் தோல்வியடையக் கூடும் எனும் அச்சத்தினாலேயே சரத் பொன்சேகாவை துரும்புச் சீட்டாக இறக்கிவிட்டார். அடுத்து 2015ஆம் ஆண்டு தான் இறங்கினால் தோல்வி என உணர்ந்தே மைத்திரி பாலவை பொது வேட்பாளராக இறக்கிவிட்டு ஒதுங்கி நின்றார்.

ஆக 1994இல் நழுவிய வாய்ப்பு தொடர் தோல்வி அல்லது தோல்விப் பயம், அதிகாரமிக்க அந்த ஜனாதிபதிப் பதவியை அடையவிடாமல் அவரை துரதிர்ஷ்டசாலியாக்கியது. ஐ.தே.க. ஆசைப்படுவதுபோல அடுத்த ஜனாதிபதியாக ரணில் வரக்கூடும். ஆனால் அது 'நிறைவேற்றதிகார ஜனாதிபதி' பதவியில்லை என்பது அவருக்கு துரதிர்ஷ்டம். ஜே.ஆர். நாட்டிய மரம் அவரது வாரிசுக்கு பலன்தரவேயில்லை.

சீதாசீவம்

வீரகேசரி
01/02
2018

சின்னங்களும் எண்ணங்களும்

இந்த உள்ளூராட்சிமன்ற தேர்தல் காலங்களில் பல மேடைகளில் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சில பிரசார வசனங்கள் இப்படி அமைகின்றன. “எண்ணங்கள் எதுவானாலும் சின்னங்களே முக்கியம்”, “எண்ணம் வேறாகலாம் சின்னம் ஒன்றாகட்டும்”, “சின்னங்கள் வேறாகலாம் எண்ணங்களே முக்கியம்”, “வண்ணங்கள் மாறலாம். சின்னங்கள் மாறலாம். எண்ணங்கள் மாறக்கூடாது” இதுபோன்ற எல்லா கோஷங்களிலும் உள்ளர்த்தமாக அமைவது தாம் ‘இந்தமுறை’ போட்டியிடும் சின்னத்துக்கு வாக்களியுங்கள் என்பதுதான். கட்சிகளுக்கு சின்னங்கள் உள்ள போதும் அவற்றில் இருந்து எவ்வாறு? ஏன்? மாறுகிறார்கள். இந்த ‘சின்ன’மாறல்கள் ஊடாக வெளிப்படும் ‘எண்ண’மாறல்கள் என்ன என்பதைப்பற்றியே இந்த வார ‘அரசல்’ ஆராய்கிறது.

இலங்கையின் பிரபலமான கட்சிச் சின்னங்கள் என்று பார்த்தால் யானை, கை, மணி, வெற்றிலை, வீடு, சைக்கிள், உதய சூரியன், மரம், ஏணி, சேவல், மயில், வீணை, மண்வெட்டி, நாற்காலி, மேசை, சாவி, குடை, மீன் எனப் பொதுவாக கூறலாம். ஆனால், இவற்றையும் தாண்டி ஏகப்பட்ட சின்னங்களைக் கொண்ட கட்சிகளும் உண்டு. இவை கட்சிகளாகவும் கூட்டணிகளாகவும் தாம் பெற்றுக் கொண்ட அல்லது தேர்தல் திணைக்களத்தினால் வழங்கப்பட்ட சின்னங்களைக் கொண்டுள்ளன. அன்மைக்காலத்தில் தேர்தல் திணைக்களம் அங்கீகரித்த சில சின்னங்களாக இரட்டைக் கொடி, அரிவாள், வாழைப்பழச் சீப்பு போன்றன உள்ளன.

இந்த உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில்

தேசிய ரீதியாக, நாடு தழுவிய ரீதியில் போட்டியிடக்கூடிய சின்னங்களாக யானை, மணி, வெற்றிலை, கை என்பனவே அமைகின்றன. ஏனைய சின்னங்களான வீடு, சைக்கிள், மரம், ஏணி, மயில், சேவல், இரட்டைக் கொடி, வாழைப்பழச் சீப்பு போன்றன மாவட்ட ரீதியில் போட்டியிடக்கூடிய சின்னங்களாக இருக்கின்றன. இந்த வரிசையில் தேசிய ரீதியாக, நாடு தழுவிய ரீதியாக பேட்டியிட புதிதாக முளைத்துள்ள சின்னம் 'தாமரை மொட்டு'.

இந்த கட்சியின் பெயர் 'ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன' (Sri Lanka Pothujana Permuna-SLPP) இந்த கட்சியின் தலைவர் பேராசிரியர் ஜி.எல்.பீரிஸ் என சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால், யாரும் சொல்லாமலே அதன் தலைவர் முன்னாள் ஜனாதிபதியும் இந்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான மஹிந்த ராஜபக்ஷவே என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் அவர் தன்னை அந்த கட்சியின் தலைவர் என அறிவிக்காமலே, தான் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி போஷகர்களில் ஒருவர் என்ற நிலையில் இருந்து கொண்டே 'தாமரை மொட்டின்' தலைவராக அறியப்பட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு திடீரென தோன்றும் கட்சிகள் தேசிய ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெறும்போது நிச்சயமாக அவை பாரிய தந்திரோபாய அரசியல் நகர்வுகளுடன் முன்வைக்கப்படுவதாகவே அமையும். இதற்கு முன்னதாக சந்தர்ப்பங்களில் 'அன்னம்' சின்னம் இரண்டு தடவை இந்த நிலையை அடைந்தது. 2010ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் சரத் பொன்சேகா களமிறங்கவும், 2015ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மைத்திரிபால சிறிசேன களமிறங்கவும் பாவிக்கப்பட்டது 'அன்னம்'. அது, கட்சியின் பெயர் எதுவென்று தெரியாமலேயே தேசிய ரீதியாக பிரபலம் பெற்றது.

முதலாவது தடவை நாட்டின் இரண்டாம் அதிகபட்ச வாக்கினைப்பெற்ற அன்னம், இரண்டாவது தடவையில் இந்த நாட்டின் தலை விதியைத் தீர்மானித்த சின்னமாக மாறியது. மைத்திரிபால சிறிசேன போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்ற கட்சியின் பெயர் என்ன? என பொது அறிவுக் கேள்வியாக முன்வைத்தால் இந்த நாட்டில் 99 சதவீதமானோரிடம் சரியான பதிலை பெற முடியாது போகும். இப்போது கூட தேடலின் தேவை கருதி அந்த பெயரை இங்கு எழுதாமலே விடுவோம். ஆனால், தேடுபவர்களுக்கு வசதியாக ஒரு 'க்ளு' கொடுக்கலாம். அந்தக்கட்சியின் தலைவர் இப்போது

'உள்ளே' இருக்கிறார்.

எரிவாயு நிறுவனம் ஒன்றின் தலைவராக இருந்து இணையத்தள மோசடியூடாக தாய்வான் வங்கியில் பெரும் கொள்ளையிட்டதாக கருதப்பட்டு சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ள சாலிய முனசிங்க என்ற நபரே 'அன்னம்' கட்சியின் தலைவர். ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன இன்று ஊழல்வாதிகளை ஒழிக்கப்போவதாக சூளுரைத்து ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் யானைச் சின்னத்தையும், ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவின் தாமரை மொட்டு (பொஹொட்டுவ) சின்னத்தையும் 'போட்டுத் தாக்கி' வருகிறார். அதேநேரம் அவர் போட்டியிட்டு தெரிவான 'அன்னம்' சின்னத்தின் தலைவர் ஏற்கனவே சிறையிலடைக்கப்பட்டுள்ளார்.

எனவே பெரும் ஊழலில் ஈடுபட்டவரின் கட்சியின் சின்னத்தில் போட்டியிட்டே மைத்திரி வெற்றிபெற்றார் என்பதும், தான் முன்னர் பங்காளியாகவிருந்த மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் 'மொட்டு' இன்று ஊழல் நிறைந்தது என்றும், இப்போதைய பங்காளியாக விருக்கும் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியும் ஊழல் நிறைந்தது என்றும் விரல்களை நீட்டும்போதும் தனது அடுத்த விரல்கள் தான் போட்டியிட்ட 'அன்னம்' சின்னத்தை அவருக்கு நினைவூட்டுமா என்பது தெரியவில்லை. குறிப்பாக அந்த 'அன்னம்' சின்னத்தின் சொந்தக்காரரான சாலிய முனசிங்க, ரவி கருணாநாயக்கவுடன் நெருக்கமானவர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. ரவி கருணாநாயக்கவே பிணை முறி மோசடியின் முக்கிய நபர் என்றும் கூட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. எப்படி சுற்றி சுற்றி பார்த்தாலும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஊழல், மோசடி செய்தோருடன் கூட்டு (அரசியல்) எல்லோருக்கும் இருக்கவே செய்கின்றது.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களில் இருந்து தப்பித்துக்கொள்ள ஜனாதிபதி தான் தற்காலிகமாகவே 'அன்னம்' சின்னத்தில் போட்டியிட்டதாகவும் தற்காலிகமாகவே ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் பதவியில் இருந்து விலகியதாகவும் நியாயம் கூறலாம். அது அப்படியே அமைந்தும் விட்டது. ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து வெளியேறி, அதன் பொதுச் செயலாளர் பதவியையும் துறந்து, அதற்கு எதிராக அதாவது வெற்றிலைக்கு எதிராகவே அன்னத்தில் போட்டியிட்டு, வெற்றிபெற்று, இன்று மீண்டும் வெற்றிலையிலும் கையிலும் போட்டியிட்டு அந்த இரண்டுமே

தூய்மையான கட்சிகள் மற்றையவை எல்லாம் ஊழல் நிறைந்தவை என அவர் கைநீட்டும்போது எமது 'எண்ண'த்தில் என்னவோ 'அன்னம்' பறந்து தொலைக்கிறது.

இதில் உள்ள சுவாரஷ்யம் என்னவென்றால் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மைத்திரி எந்த தந்திரோபாயத்தைக் கையாண்டாரோ அதே தந்திரோபாயத்தை இப்போது மஹிந்த ராஜபக்ஷ கையாள்கிறார் என்பதுதான். அன்று அவர் சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து தற்காலிகமாக வெளியே நின்று மஹிந்தவை எதிர்த்து 'அன்னத்'தில் தேர்தலைச் சந்தித்து விட்டு, இப்போது மீண்டும் சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவராகவே உள்நுழைந்தார். இந்த இரண்டரை ஆண்டுகளில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ சுதந்திரக் கட்சியில் இருந்து வெளியேறாமல் தற்காலிகமாக 'பொதுஜன பெரமுன' எனும் புதிய கட்சிக்கு நிழல் தலைவராக இருந்து, மைத்திரியை எதிர்த்து தனது அணியை கட்டி எழுப்புகிறார். எனவே ஜனாதிபதி தேர்தலில் மைத்திரி வெற்றிபெற்றதும் 'அன்னத்'தைக் கைவிட்டு, 'கையையும்' 'வெற்றிலை'யையும் கைபற்றினாரோ அதேபோல 'தாமரை மொட்டு' கணிசமான வாக்குகளைப் பெற்று இலங்கையில் இரண்டாவது அதிகூடிய வாக்குகளைப்பெற்ற கட்சியாக அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து 'கையும்' 'வெற்றிலையும்' 'தாமரை மொட்டி'னால் சுவீகரிக்கப்படலாம்.

ஆக, ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அன்னம் எப்படி தற்காலிகமானதோ, அதேபோல இப்போது 'தாமரையும் மொட்டும்' தற்காலிகமானதே. சுதந்திரக் கட்சியிலிருந்து தற்காலிகமாக வெளியேறி, இப்போது மீண்டும் 'கை' சின்னத்துக்கும் 'வெற்றிலை' சின்னத்துக்கும் தலைவரான மைத்திரியின் அதே 'தியரி', நாளை மஹிந்தவுக்கும் பொருந்தக் கூடும். அப்போது மஹிந்தவின் நியாயம் இன்னும் பலமாக இருக்கும். எனினில், அவர் இன்னும் கூட சுதந்திர கட்சியின் போஷகர் பதவியிலிருந்து விலகவில்லை.

'தாமரை மொட்டு'க்குத் தாவியதால் சுதந்திரக் கட்சி அவரை விலக்கவுமில்லை. 'தாமரை மொட்டு' ஆதரவு வழங்கியதற்காக சுதந்திரக் கட்சி அமைப்பாளர் பதவியில் இருந்து எத்தனையோ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நீக்கப்பட்ட நிலையில், சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சியில் இருந்தே நீக்கப்பட்ட நிலையில் மஹிந்த ராஜபக்ஷ சுதந்திரக் கட்சிக்கு எதிராக இன்று பலமாக கட்சி ஒன்றை கட்டியெழுப்பி அதன் நிழல் தலைவராக செயற்

படுகின்ற பட்சத்தில் கூட அவர் சுதந்திரக்கட்சியில் இருந்து விலக்
கப்படவில்லை.

மாறாக அதன் கூட்டணிக் கட்சியான வெற்றிலை சின்னத்
தில் போட்டியிடுவோர் மஹிந்தவின் நிழற்படத்தை மேலே போட்
டுக் கொள்ளுவதற்கு கூட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சுதந்
திரக் கட்சியை மீண்டும் கைப்பற்றும் மஹிந்தவின் வியூகம் மைத்திரி
பாதையிலேயே இடப்படுகின்றது. இப்போதே தான் மைத்திரியு
டன் நிபந்தனையுடன் பேசத் தயார் என மஹிந்த அறிவித்திருப்
பதாகக் கேள்வி. நிபந்தனை என்ன என்பது இப்போது இலகுவாக
வெளிச்சமாகிறது.

மஹிந்தவின் அவசரத் தேவை பிரதமர் பதவியல்ல. அவருக்கு
முக்கியம் 'எண்ணமே' அன்றி 'சின்னம்' அல்ல. எனவே, 'மொட்டு'
மலராகுமா? 'கை' தாங்குமா? அடுத்து வரும் வாரங்களில் அலச
லாம்.

விவர சிதாசிவலி

வீரகேசரி

08/02
2018

கடந்த 50 ஆண்டுகள் வரை தமிழ் விடயங்களில் மிகவும் முன்னணி இடம் வகித்திருந்த 'அரசியல்' பத்திரிகை, 1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' என்ற பெயரில் மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

1972-1977 காலத்தில் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் திரும்பி வந்தது. இதன் மூலம் 'அரசியல்' பத்திரிகை மீண்டும் தமிழ் மக்களின் மனதில் பதிவாகியது.

'எண்'களின் அரசியல்

'அரசியல்' ஓர் அரசியல் பத்திரிகை. சமகால அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பான ஒரு பதிவு. பார்வை என்று கூட சொல்லலாம். ஆனாலும், தவிர்க்கமுடியாத வகையில் கடந்த மூன்று வாரங்களாக தொடர் கட்டுரை போன்று தொடுத்துச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு வாரங்களாக எழுதிய 'அடுத்த ஜனாதிபதியார்?', 'சின்னங்களும் எண்ணங்களும்' ஆகிய தலைப்புக்களில் எழுதியவற்றின் தொடர்ச்சியாகவே இந்தவாரமும் எழுதவேண்டியிருக்கிறது. கடந்த வாரங்களில் வாசிக்க வாய்ப்பு கிடைக்காதவர்கள் இதனோடு சேர்த்து அதனையும் வாசித்துக் கொள்வது 'அரசியல்' ஆராய உதவும்.

கடந்த வாரம் பேசிய 'சின்னங்களும் எண்ணங்களும்' மக்களின் எண்ணங்களை மட்டுமல்ல முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் எண்ணங்களையும் கூட எடுத்துச் சொல்லி விட்டது. அன்று 'அரசியல்' சொன்னதுபோல "மொட்டு மலருமா? கைதாங்குமா?" என்ற வினாவுக்கு விடையாக "மொட்டு மலர்ந்து அதனைக் 'கை'தாங்கக் காத்திருக்கிறது" என்பது தெளிவாகிறது. இங்கு இறுதிப் பயணத்தை ஆரம்பித்து இருப்பது 'வெற்றிலை'. இனி அது 'வெற்று' இலை.

மூலீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியமைத்த காலங்களில் எல்லாம் இந்த நாட்டில் கூட்டணி அரசாங்கமே இருந்தது. அத்தகைய கூட்டணிகளில் இடதுசாரிக் கட்சிகள் என சொல்லிக்கொள்ளும் கொள்வின் ஆர். டி. சில்வா முதல் இன்றைய டி.யு.குணசேகர, திஸ்ஸ விதாரண வரை இணைந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், 1972-1977 காலப்பகுதியில் மாத்திரம் தான் ஓரளவு இடதுசாரி தன்மை கொண்ட

பண்புகளை அந்தக் கூட்டணி காட்டியது. 1977இல் தோல்வியடைந்ததன் பின்னர் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்ததும் கூட்டணியாகவே! ஆனாலும் முன்புபோல இடதுசாரி தன்மை கொண்டவர்களுடனான கூட்டணியாக மாத்திரமின்றி எல்லா 'இனங்களையும்' கொண்ட கட்சிகளை அது இணைக்கத் தொடங்கியது.

அத்துடன் பிரதானமாக 77க்கு முன்னரான நிலைப்பாடான திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு மாறாக முடிவெடுக்காமல் ஐ.தே.க. அறிமுகப்படுத்திய திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை தொடர்வதென முடிவெடுத்து, 1994ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஐ.தே.க. தலைமையிலான ஆட்சிக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான ஆட்சிக்கும் பாரிய வித்தியாசங்கள் ஏதுமின்றியே இன்றுவரை தொடர்கிறது. அன்று 1994ஆம் ஆண்டு சந்திரிக்கா தலைமையிலான அரசில், "தாராளப் பொருளாதாரக் கொள்கையையே கொண்டு செல்ல வேண்டும்" என்று மும்முரமாக இருந்தவர் தற்போதைய நிதி அமைச்சர் மங்கள சமரவீர என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டு, அன்று அவர்கள் காலத்தில் சின்னம் 'நாற்காலி' என்பதையும், அதற்கு பின்னர் மஹிந்த தலைமையிலான காலத்தில் அவர்களின் சின்னம் 'வெற்றிலை' என்பதையும் நினைவுபடுத்த வேண்டியிருக்கிறது. 'வெற்றிலை', எப்படி 'நாற்காலி'யைக் காணாமலாக்கியதோ? அதேபோல இன்று 'தாமரை மொட்டு' எதிர்காலத்தில் 'வெற்றிலை'யை காணாமல் ஆக்கிவிடும் என்பது இந்தத் தேர்தல் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது.

இது கடந்த வார 'அலசலி'ன் தொடர்ச்சி. இதற்கு முன்னைய வார 'அலசலில்' பேசிய "அடுத்த ஜனாதிபதி யார்?" என்பது பற்றி பார்த்தால் அதற்கு அதிர்ஷ்டமில்லாதவராக அறியப்பட்டவர் தற்போதைய பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க. உள்ளூராட்சித் தேர்தல் முடிவுகள் அவரை மேலும் அதிர்ஷ்டமில்லாமலாக்கி, அவரது பிரதமர் பதவிக்கே ஆப்பு வைத்துவிடும் நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டது. இப்போதைக்கு அவர் இந்த விபத்தில் தப்பிப்பிழைத்தாலும், அடுத்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வேட்பாளராகும் வாய்ப்பு கூட நழுவிச் செல்வதாகத் தெரிகிறது. அடுத்தாக ஐ.தே.க. பக்கம் தலைமுறை வழி புதுமுகமே களமிறங்கும் வாய்ப்புள்ளது. மறுபக்கம் இப்போதைய ஜனாதிபதி இனி, அமர்ந்து தனது இறுதிகால அரசியல் நாட்களை எண்ணிக்கொண்டிருப்பதையே செய்ய வேண்டிய

நிலையை மக்கள் வெளிப்படுத்திவிட்டனர்.

ஆக அடுத்த ஜனாதிபதி வேட்பாளருக்கான வாய்ப்பு 'தாமரை மொட்டில்' மீண்டும் ஒரு தலைமுறை வழிக்கு செல்லும் வாய்ப்பு. 2010ஆம் ஆண்டுத் தெரிவுக்கும் இந்த தெரிவுக்கும் ஒரு பொதுமை காணப்படலாம். 2015இல் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிந்ததும் நாட்டைவிட்டு தப்பியோடாத குறையாக ஓடியவர்கள் 2018இல் உள்ளூராட்சி தேர்தல் முடிவடைந்ததும் கையசைத்து நாடு திரும்புகின்றனர். நான் பிரதமராக தகுதியில்லாதவன் என சொல்வது ஜனாதிபதியாகவே தகுதியானவன் எனும் அர்த்தத்தையும் கொடுக்க வல்லது. இது முன்னையவார அலசலின் தொடர்ச்சி.

சரி, இந்த பின்னணிகளில் இந்த வார 'அலசல்', 'எண்'களின் அரசியலை ஆராய்கிறது. இது 'எண்ணிம உலகம்' (Digital World) என்று சொல்லப்படுகின்றது. 'எண்ணிம பொருளாதாரம்' (Digital Economy), 'எண்ணிம அரசாங்கம்' (Digital Government) கூட இன்று பேசப்படும் சொற்களாகின்றன. அரசாங்க நிர்வாகத்தை எண்ணி மப்படுத்தி மக்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச சேவையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே அந்தக் கோட்பாடு. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் எண்ணிம விடயங்களை அறிமுகப்படுத்த அமைச்சுக்கள் (ஹரின் பெர்னாண்டோ) உருவாக்கப்பட்டபோதும் அவை சாதகமளிக்கவில்லை. ஆனால், இன்னும் இலங்கை அரசியலை 'எண்' களே (Numbers) தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றைய நிலையில் இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை தான் நாட்டில் பரபரப்பை உருவாக்கிவிட்டிருக்கிறது. ஐ.தே.க. தலைமையிலான அணி சுமார் 106ஆசனங்களைக் கொண்டிருக்க... சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு 97 ஆசனங்களில் 49 எதிர்ப்பக்கமும் (பொதுஜன பெரமுன), 48 ஆளும்பக்கமும் என இரண்டாம் நிலையில் இருக்க... 16ஐ வைத்துக்கொண்டு தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு எதிர்க்கட்சியாக இருக்க... 6ஐ வைத்துக் கொண்டு மக்கள் விடுதலை முன்னணி எதிர்க்கட்சி பிரதம கொரடாவாக வலம்வந்து கொண்டிருக்கிறது! ஒரு ஆசனத்தை வைத்திருந்தாலும் 'உருப்படியாக' வைத்திருக்கும் முஸ்லிம் காங்கிரஸின் தனி ஆசனம் பற்றி அடுத்து வரும் வாரங்களில் அலசலாம்.

இதனிடையே இப்போது பேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இன்னு

மொரு எண் விவகாரம் தான் கட்சிகள் பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கை விகிதாசாரம். அமைச்சர் ராஜித சேனாரத்ன தனது வாதத்திற்காக இதனை முன்வைத்தாலும் அந்த 'எண்' ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதாவது, கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மஹிந்தவும் அவருக்கு எதிரானவர்களும் என்று போட்டியிட்டபோது மஹிந்தவுக்கு எதிராகக் கிடைத்த வாக்குகள் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்றிருக்கிறது எனும் வியாக்கியானத்தை கூறலாம். கடந்த முறை அவருக்கு ஆதரவாக இருந்த 47% தற்போது 44 வீதமாக குறைந்துள்ளது. இதன் மூலம் அவரை எதிர்த்து இன்னுமொரு பொதுவேட்பாளர் நிறுத்தப்பட்டால் அவர் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்படுவார் என்பதுதான் இந்த 'எண்'களின் அரசியல். ஆனால் இனியும் ஒரு பொது வேட்பாளரை நம்ப ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி இணங்குமா என்பதுதான் இப்போதைய கேள்வி. அதற்குரிய பாடத்தை ஜனாதிபதி மைத்திரியிடம் கற்றுக் கொண்டுவிட்டார்கள்.

இப்படி எண்களின் அரசியலைப் பார்க்கும்போது பரிதாபகரமாக நிற்பது மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி) தான். காரணம் அவர்களின் பேச்சுக்கு ரசிகர்களாக இருக்கும் மக்கள் அவர்களின் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையை மாத்திரம் அதிகரிப்பதில்லை. அதில் மக்கள் சரியாகவே இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களின் உரைகளின் ஊடாக மற்றைய தரப்பினரை விமர்சிக்கின்றார்களே தவிர தாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் செய்யும் வேலைத் திட்டம் என்ன வென்பதை அவர்கள் ஒருபோதும் மக்களிடம் முன்வைத்ததே இல்லை. இதனால், மக்கள் மனதில் உள்ள அரசுகள் மீதான விமர்சனத்தை அனுகுமார அழகாக பேசும்போது மக்கள் தங்கள் மனசாட்சியாக ரசிக்கிறார்களே தவிர அவர்களின் வேலைத்திட்டத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாமையால் வாக்களித்து அவர்களது எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கிறார்கள் இல்லை. ஆக அரசியலை விமர்சனம் மட்டும் செய்துகொண்டிருப்பது ரசிப்புக்கு நன்றாக இருக்குமே தவிர மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்காது என்பது 'நம்ம ரசனைக்கார இளைஞர், யுவதிகளுக்கு' நாட்டு மக்கள் சொல்லும் செய்தி.

இதையெல்லாம் தாண்டி இன்னும் இரண்டு இலக்கங்கள் இந்த நாட்டில் தற்போது தலைவிதியை தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் அரசியலமைப்பில் திருத்தங்களான '18' உம் '19' உம். மஹிந்த கொண்டு வந்த 18ஐ கீழிறக்கி மைத்திரியை

அமர்த்தியவுடன் நாட்டிற்குள் கொண்டுவந்த '19' மாத்திரமே காத்திரமான வருகை. இந்த '19' மட்டும் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இன்று பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டிருக்கும். இலங்கை இந்த மாதமே இரண்டு அல்லது மூன்று தேர்தல்களைக் கூட கண்டிருக்கும்.

இந்த 19ஐ நிறைவேற்றிய ஒரே விடயத்துக்காக ஜனாதிபதி மைத்திரியை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். இன்றே அவருக்கு 'கோபம் தலைக்கேறி' கலைக்க நினைத்தாலும், '19' விடாது. இதற்காக அவர் வரலாற்றில் இடம்பிடிப்பார். ஆனால், அடுத்து வருபவரின் இலக்கு இந்த '19'ஐ அகற்றுவதாகத்தான் இருக்கும்.

எனவே '19'க்கு பங்கம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் பாராளுமன்றம் வருபவர்களிடத்திலேயே குறிப்பாக தமிழ் முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள் வசமே உள்ளது. இதையெல்லாம் எங்கே யோசிக்கப் போகிறார்கள் '6' முகம் கொண்டவர்கள்.

வீரகேசரி

15/02
2018

உள்ளனவா என ஆராய்ந்து பார்த்தால், 'கட்சிகள்' என செயற்படுகின்ற எல்லா அமைப்புகளுக்குள்ளும் 'குழு' மனப்பான்மையும் செயற்பாடுகளும் கட்சிப் பேதமின்றி எல்லா கட்சிகளிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. 'கட்சிக்கொள்கை' என ஒன்று திரண்டு செயற்பட்டு வாக்குகளைக் கோரிவரும் இவர்கள் அதிகாரம் என்று வந்தவுடன் இவ்வாறு குழுக்களாக செயற்படத் தொடங்கும்போதே பொது மக்கள் கட்சிகளின் நிலைப்பாடுகள் என்னவென்று தெரியாமல் ஊகத்தின் அடிப்படையில் அரசியலை எதிர்கொள்ள நேரிடுகின்றது.

அதேபோல இவ்வாறு கட்சிகளுக்குள் நிலவும் 'குழு' மனப்பான்மைதான் கட்சிகள் பிளவுபடவும், புதிய கட்சிகள் கூட்டணிகள் உருவாகவும் காரணமாகின்றன. அவ்வாறு உருவாகின்ற கட்சிகள் மேலும் மேலும் சிதைவடைந்து செல்கின்றமையை அவதானிக்கிறோம். இதனை ஜனநாயகம் எனப் பேசிக்கொண்டாலும் ஸ்திரமற்ற ஆட்சிக்கும், நிலையான அபிவிருத்தி ஒன்றை நாட்டு மக்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க முடியாமைக்கும் இதுவே காரணங்களாகின்றன எனச் சொல்லலாம்.

நடைமுறையில் இன்று இலங்கையில் செயற்பாட்டில் உள்ள பிரதான கட்சிகளை எடுத்து நோக்கினால் இந்த 'குழு' நிலைமைகள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தினைச் செலுத்தலாம். இன்று ஜனாதிபதியாக இருக்கக் கூடியவர் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர். அக்கட்சியின் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு எனும் கூட்டமைப்பின் தலைவரும் அவரே! ஆனால் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சி, கட்சியாகவே இருக்கிறதா அல்லது அதற்குள் குழுக்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், அங்கு 'குழு' மனப்பான்மையும் செயற்பாடுகளையும் அவதானிக்கலாம். கட்சியின் போஷகர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய முன்னாள் ஜனாதிபதிகளான சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கவும், மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆகிய இருவரும் சுதந்திரக் கட்சியின் வெவ்வேறு குழுக்கள்! சந்திரிக்காதனது குழுவாக மைத்திரி இருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு தனது தீர்மானங்களை கட்சிக்குள் கொண்டுவர எத்தனிக்கின்றபோது, மஹிந்த தனது குழுவினை மைத்திரிக்கு எதிரானதாகக் கூட்டமைக்க முயல்கின்றார்.

அந்தக் குழு இன்றும் கூட மைத்திரியுடன் அமைச்சுப் பதவிகளைப் பெற்றும் பொது எதிரணியில் அமர்ந்தும் அரசியல் செய்கின்றது. ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திரக் கூட்டமைப்பு என்று எடுத்துக் கொண்டா

லும் அந்த கூட்டணிக்குள்ளும் இதே மஹிந்த அணி, மைத்திரி அணி என்ற பிளவுபட்ட அணிகள். இவ்வாறு பிளவுபட்ட அணிகளை ஊக்குவித்து தமது நலனை அடைந்துகொள்ள இந்த அணிகளுக்கு பலம் சேர்க்கும் இதர அமைப்புகள் கட்சிகளும் இயங்குகின்றன.

இந்த அமைப்புகள் தான், ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையில் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர கூட்டமைப்பு என்ற ஒன்று இருக்கும் போதே ஸ்ரீ லங்கா பொதுஜன பெரமுன என்ற கூட்டமைப்பை உருவாக்க வழிசமைத்துள்ளது. இன்று இந்த நாட்டில் நிலவுகின்ற அரசியல் ஸ்திரமற்ற சூழ்சிலைக்கு இந்த 'குழு' மனப்பாங்குதான் பிரதான காரணம் என சொல்லித்தெரிய வேண்டியதில்லை.

அடுத்ததாக ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும் இதே குழு மனப்பாங்கு அங்கேயும் மேலாங்கி நிற்கின்றது. ஜே.ஆர் காலத்தில் பிரேமதாச தனக்கான குழுவைக் கட்டி எழுப்பி, அவர் ஆட்சிக்கு வரும்வரை அதனைக் கடைப்பிடித்தார். அவர் ஆட்சியில் அமர்ந்ததன் பின்னர் லலித் அத்துலத் முதலி, காமினி திசாநாயக்க குழுவினர் அவருக்கு எதிரானவர்களாக மாறினர். ஆதில் இருந்து 'ஜனநாயக ஐக்கியத் தேசிய முன்னணி' எனும் புதிய கட்சியே உருவாகி ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்கு பெரும் சவாலானது.

இன்றைய நிலையில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும்போதே எவ்வாறு அதில் இருந்து ஒரு பகுதி ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவாக உருவாகி இன்று ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான ஆட்சிக்கே சவாலாக அமைகிறதோ, அதே நிலைமையே 90களில் உருவான ஜனநாயக ஐக்கியத் தேசிய முன்னியின் 'ராஜாளியா' சின்னம் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்கு அச்சுறுத்தலானது. (இப்போது இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகளில் ரவி கருணாநாயக்க இந்த அணியில் இருந்து வந்தவரே) ஒருவகையில் அந்த பிளவும் அதனைத் தொடர்ந்த மரணங்களும் தான் இளையவரான ரணில் கைக்கு ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி அன்று தலைமைப் பொறுப்பைக்கொண்டுவந்து சேர்த்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்குள் ரணில் குழு, ரணில் எதிரானவர்கள் குழு என இரண்டு குழுக்கள் இருந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

இன்றைய அரசியல் சூழல் ஸ்திரமற்றதாக இருப்பதற்கு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர் சிலர், ரணில் பிரதமர் பதவியில் இருந்து விலக வேண்டுமென முன்வைக்கும் நிபந்தனையை ஐக்கியத் தேசியக்

கட்சிக்குள் இருக்குமும் ரணில் எதிர்ப்புக் குழுவினர் தமக்கு சாதக மாக்கிக் கொள்ள முனைவதும் ஒரு காரணமாகும். அதே போல பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் தனக்கு எத்தனை ஆபத்துக்கள் வந்தபோதும் தனது குழுவை விட்டுக்கொடுக்க முன் வருவாரே அல்ல. அந்த குழுவுக்கு 'ரோயல்' குழு என்று ஒரு செல்லப்பெயரும் உண்டு.

ரணில், மலிக், சாகல, அகில என அரசியல் மட்டத்திலும், ஆலோ சனை மட்டத்தில் பாஸ்கரலிங்கம், சரித்த ரத்வத்தை என இந்த 'குழு' ரணில் தலைமையில் ஆட்சி அமைகின்ற போதெல்லாம் கட்சியிலும் ஆட்சியிலும் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்ற குழுவாக ரணில் விக்கி ரமசிங்க தனது 'ரோயல்' கல்லூரி நண்பர்களையும் குடும்ப நண்பர் களையும் கொண்டதாக இந்த குழுவைக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி மட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய கடும் விமர் சனம். உண்மையில் ரணில் விக்கிரமசிங்க என்ற அறிவு ஜீவியின் ஆளுமையை முழுமையாக கட்சிக்கும் நாட்டிற்கும் பயன் படுத்த முடியாமல் போனமைக்கு அவரிடம் காணப்படும் இந்த 'குழு' மனப்பான்மையே காரணம் என உறுதியாகச் சொல்லாம்.

இந்த இரண்டு பெரும் கட்சிகளை விடுத்து ஏனைய கட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கலாம். மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்குள்ளும் இந்த 'குழு' மனநிலை இருந்த கார ணத்தினால் தான் விமல் வீரவன்ச தலைமையில் 'தேசிய சுதந்திர முன்னணி'யும், குமார் குணரத்னம் தலைமையில் 'முன்னணி சோச லிஷக் கட்சி'யும் தோற்றம் பெற்றன.

இன்றைய நிலையில் தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு 16 பாராளு மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு பலம் பொருந்திய அமைப்பாக தமிழர்கள் பெயரில் இயங்குகின்ற போதும் கூட, அங்கு நிலவும் குழு மனப்பாங்கு ஒற்றுமையாக செயற்படத் தடையாக உள்ளமை பலரா லும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. தலைமையில் இருக்கும் தமிழரசுக் கட்சி ஏனைய அங்கத்துவக் கட்சிகளை அரவணைத்துச் செல்வ தில்லை என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு உண்டு. தமிழரசு கட்சிக்குள்ளும் பல்வேறு அடிப்படையிலான குழுக்கள் இயங்கவே செய்கின்றன.

முஸ்லிம் கட்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் மர்ஹம் அஷ்ரப் பின் மறைவுக்கு பின்னர் ஹக்கீம் அணி, பேரியல் அணி என இரண் டாகப் பிரிந்து, பிறகு அவை பல குழுக்களாக பிரிந்து இன்று பல கட்சிகளாக தோற்றம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம்

காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் பிரதேசவாதம் சார்ந்த குழுக்கள் இயங்குகின்றமையை அவதானிக்கலாம்.

இப்போது தோற்றம் பெற்றிருக்கும் தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணி மூன்று பிரதான கட்சிகளின் கூட்டு என்கின்றதன் அடிப்படையில் இயல்பாகவே அங்கு குழு மனப்பாங்கு காணப்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் காணப்படுகின்றன. உருவாக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இன்று வரை ஆங்காங்கே வதந்திகள் வந்தாலும் கூட்டணி பிரியாமல் இயங்கிச் செல்வது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனாலும், அடுத்த பாராளுமன்ற தேர்தலும் அதற்கு பின்னருமான நிலைமைகள் இதனை கேள்விக்கு உட்படுத்தலாம்.

மலையகக் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட பிரதான கட்சியான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 'குழு' என்பதற்கு அப்பால் ஒரு குடும்பத்தின் கட்சியாகவே அதனைக் கொண்டு செல்வதில் அக்கறை காட்டி வருகின்றமையை அவதானிக்கலாம். சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான், ராமநாதன் தொண்டமான், ஆறுமுகம் தொண்டமான், செந்தில் தொண்டமான் என வந்து, இப்போது ஜீவன் தொண்டமான் என ஐந்தாம் தலைமுறை தொண்டமானும் களத்தில் இறக்கப்பட்டாயிற்று. அந்தக் கட்சியில் வரக்கூடிய பிளவுகள் எப்போதும் இந்த குடும்ப ஆதிக்கத்தினால் ஆனது.

இ.தொ.கா மட்டுமல்ல ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் கூட பண்டாரநாயக்க, ராஜபக்ஷ எனும் குடும்பங்களின்பால் உருவான குழு மனப்பான்மையைக் கொண்டுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

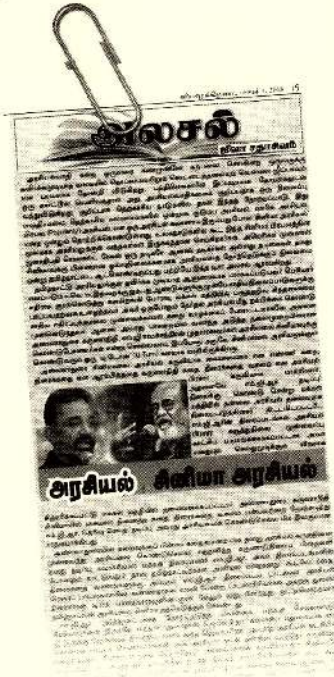
எனவே மக்களின் பெயரில் உருவாக்கப்படும் கட்சிகள், கட்சிகளின் கட்டமைப்பை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு உள்ளே குழுக்களாக இயங்குவதுதான் 'எல்லாப்' பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் என்பதை இப்போதைக்கு புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி

வீரகேசரி

22/02
2018

அரசியல் சினிமா அரசியல்

அரசியல்வாதி என்ற ஒருவரை கண்முன்னே கற்பனை செய்கின்ற ஒருவருக்கு தவிர்க்க முடியாத வகையில் தொப்பை வயிறும் சொட்டைத் தலையும் வெள்ளை ஜிப்பாவும் என பரவலாக தோன்றிவிடுகிறது. பத்திரிகைகளில் இப்படியான தோற்றத்துடன் ஒரு

கார்ட்டூன் வெளிவந்தால் அது அரசியல்வாதிகளைக் குறிப்பதாக ஒரு நினைப்பு வந்துவிடுகிறது. குறிப்பாக தெற்காசிய நாடுகளில் தான் இந்தத் தோற்றப்பாடு. இது மாத்திரமல்ல, தெற்காசிய கலாசாரங்களில் ஒன்றாக குடும்ப அரசியல், வாரிசு அரசியல், பிரபல (Popularity) அரசியல், என ஒரு அரசியல் கலாசாரம் இருப்பது போல 'சினிமா அரசியல்' என்ற ஒன்றும் தொற்றிக்கொண்டுள்ளது. உலக நாடுகளில் கூட இந்த சினிமா பிரபலத்தின் மூலமாக அரசியலுக்குள் வந்தவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அமெரிக்க முன்னாள் ஜனாதிபதி ரொனால்ட் ரேகன் ஒரு நடிகரே. ஆனால் நடிகர்கள் அல்லது நடிகைகள் தமது சினிமாவுக்கு பின்னரான ஓய்வு நிலைக் களமாக அரசியலைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலைமை ஒன்று தமிழ்நாட்டை ஆட்கொண்டிருப்பது பற்றியே இந்த வார 'அரசியல்' ஆராய்கிறது.

தமிழ்நாட்டு அரசியலுக்குள் தவிர்க்க முடியாத ஆளுமையாக பார்க்கப்படுபவர்பெரியார் எனப்படும் ஈ.வெ.ரா. இன்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சாதிய நிலைப்பாடுகளுக்கு எதிராக குரல்கொடுத்து, களமிறங்கி, போராடி, மக்கள் மத்தியில் புகுத்தறிவு சிந்தனையைப் பரப்புவதற்காக உழைத்தவர். அவர் ஒருபோதும் தேர்தல் அரசியல் மீது நம்பிக்கை கொண்டு சாதிய எதிர்ப்புக்குரலை முன்வைக்காமல் தனது வாழ்க்கைப் போராட்டமாகவே அதனை

முன்னெடுத்தவர். ஆனால் அவரது பாசறையில் வளர்ந்த அடுத்த தலைமுறையினரான அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன் முதலானவர்கள் அரசியலை சினிமாவுக்கு கொண்டுபோனவர்கள் என்று சொல்லலாம். இப்போது அதுவே சினிமாவை அரசியலுக்குள் கொண்டுவரும் ஒரு 'யு டேர்ன்' (U Turn) களமாக மாறியிருக்கிறது.

அண்ணாதுரை, சினிமாவை அரசியல் கருவியாக கையாளலாம் என எண்ணி கதை, திரைக்கதை என ஆரம்பித்ததை கருணாநிதி கதை, திரைக்கதை, வசனம் என அரசியல் பிரசார கருவியாக மாற்றினார், அதனையே எம்.ஜி.ஆர். 'நடிப்பு' நிலைக்கு கொண்டு சென்று மக்கள் மத்தியில் தன்னை அரசியல் தலைவராக நிலைப்படுத்தினார். திட்டமிடப்பட்டே எம்.ஜி.ஆரின் திரைப்படங்கள் அரசியல் பிரசார கருத்துநிலை முன்வைப்பு காட்சிப் படிமங்களாக கப்பட்டன. அவர் எதையும் செய்துமுடிக்கும் வீரனாக சித்தரிக்கப்பட்டு, மக்கள் மத்தியில் தலைவராக்கப்பட்டார். அண்ணாதுரை, கருணாநிதி சினிமாவில் கையாள நினைத்த கதை, திரைக்கதை, வசனம் என்பவற்றை தோற்கடித்து எம்.ஜி.ஆர். தெரிவு செய்த 'நடிப்பு' அவரது அரசியலைக் கொண்டுசெல்ல மிக இலகுவான சாதனமாகியது.

அண்ணாதுரையின் மறைவுக்குப் பின்னர் கதை-வசனம் என தனது அரசியல் கருத்தினை முன்வைத்து அரசியலை கொண்டு செல்ல எத்தனித்த கருணாநிதியைப் பின்தள்ளி, தனது நடிப்புக் கவர்ச்சியால் மக்கள் திலகமானார் எம்.ஜி.ஆர்! அவர் திரைப்படங்களில் பேசுவதும் காட்டுவதும் தான் தமிழ்நாட்டிற்கான அரசியல் என்றானது! கூடவே கதை, திரைக்கதை வசனங்களுக்கு அப்பால் எம்.ஜி.ஆர். திரைப்படப் பாடல்கள் அரசியல் பிரசாரப் பாடல்களாயின. கண்ணதாசன், வாலி போன்ற பாடலாசிரியர்கள் அதற்கு துணை நின்றார்கள். டி.எம். சௌந்தரராஜனின் குரல் மேலும் வலு சேர்த்தது. ஒட்டுமொத்தமாக தமிழ்நாட்டின் அரசியலை சினிமா தத்தெடுத்துக் கொண்டது.

எம்.ஜி.ஆர். அடுத்தகட்டமாக தேர்ந்தெடுத்த கொள்கை பரப்புச் செயலாளரும் சினிமாவுக்குள் இருந்தே வந்தார். அவர்தான் ஜெயலலிதா. கவர்ச்சிப் பதுமையாக எம்.ஜி.ஆருக்கு ஜோடியாக திரையில் வலம்வந்த ஜெயலலிதா, அவரது அரசியல் கட்சியின்

கொள்கை பரப்புச் செயலாளரானார். ஆக அரசியல் கட்சி ஒன்றின் முழுநேர கருவியாக தமிழ்நாட்டில் சினிமா மாற்றம் பெற்றதோடு அரசாங்கத்தின் கருவியாகவும் சினிமாவே மாறிப்போனது. எம்.ஜி.ஆர். பாணியில் நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசனும் கூட கட்சி தொடங்கி அரசியலில் வெற்றிக்கொடி கட்டிவிடலாம் என களமிறங்கினார். ஆனால், எம்.ஜி.ஆரின் நிறுவனமயப்பட்ட சினிமா அரசியலுக்கு முன்னால் அவரால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை.

சீனா போன்ற நாடுகளில் அடுத்த பிரதமர் யார் என்பதை முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கும் அரசியல் நிறுவனங்களால் திட்டமிடப்பட்டு அரசியல் ஒரு தொழில்வாண்மையாக (Professional) முன் கொண்டு செல்லப்படுகின்றது. கனடா, பிரான்ஸ் போன்ற வளர்ந்த நாடுகளில் நடிகர்களைப்போல தோற்றம் கொண்ட இளமையான தலைவர்கள் ஆட்சியாளர்களாக உள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் சினிமா விலிருந்து தான் அடுத்த அரசியல் தலைவர் என்கின்ற கலாசாரமே கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளது.

எது எவ்வாறாயினும் அண்ணாதுரை தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த அரசியல் கலாசாரத்திற்குள் அரசியலை இலக்காகக் கொண்டு சினிமாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, அரசியல் கொள்கைகள் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லப்பட்டதை மறுப்பதற்கில்லை. எம்.ஜி.ஆரின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஜெயலலிதா முதல்வரானதோடு சினிமாவிலிருந்து பிறந்த அரசியல், சினிமாவில் தங்கியிராமல் அதன் அடித்தளத்தில் எழுந்த ஓர் அரசியல் களமாக மாறியது. ஒரு கட்டத்தில் ஜெயலலிதா சினிமா மூலமாக அரசியலுக்குள் வந்தவர் என்கின்ற எல்லையைக் கடந்தவராக அரசியலில் செயற்படத் தொடங்கியிருந்தார். எனினும் அந்த கட்சிக்குள் (அ.அ. தி.மு.க) எம்.ஜி.ஆரின் தாக்கம் இருந்துகொண்டே இருந்தது.

கருணாநிதி சினிமாவை அப்படியே தொலைக்காட்சிக்கு மாற்றி திரையரங்குகளின் மூலமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட அரசியலை வீடுகளுக்கே கொண்டு செல்லும் முறையை அறிமுகம் செய்தார். தமது கட்சிச் சின்னத்தையே முன்னிலைப்படுத்தி ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'சன்' குழுமத் தொலைக்காட்சியூடாக சினிமா அரசியலை இன்னுமொரு பரிமாணத்தில் கொண்டுவந்தார். இதற்குப் போட்டியாக ஜெயலலிதாவும் இதே பாணியைக் கையாள, 'கட்சி' தொடங்குபவர்கள் எல்லோரும் முதலில் தொலைக் 'காட்சி' ஒன்றைத் தொடங்கி

விடவேண்டும் என்னும் நிலை உருவானது. அல்லது தமக்கு சார்பான ஒரு தொலைக்காட்சித் துணையுடன் இயங்க நேர்ந்தது.

ராமதாஸ் போன்ற சினிமா தொடர்பில்லாது அரசியல் களம் கண்டவர்களுக்கும் கூட தொலைக்காட்சி அலைவரிசை அத்தியாவசியமான ஒன்றாக ஆகிப்போனது. விஜயகாந்த் கட்சி ஆரம்பித்த போது 'கேப்டன்' தொலைக்காட்சியும் வந்தது. திருமாவளவன் கூட விடுதலை சிறுத்தைகள் கட்சிக்காக 'வெளிச்சம்' தொலைக்காட்சி தொடங்க வேண்டிவந்தது. காங்கிரஸும் 'மெகா' தொலைக்காட்சி யூடாகவே தனது கட்சி நிறத்தைக் காட்ட நேர்ந்தது. நாடகம், சினிமா என அரசியலுக்கு வந்த கருணாநிதி தொலைக்காட்சி, சினிமா என முதலீடுகளைச் செய்து தமது அடுத்த தலைமுறையினரையும் அதற்குள் புகுத்தி தமது அரசியலைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் கைங்கரியத்தையே செய்தார்.

இந்த வரிசைக்குள் இப்போது வந்துசேர்ந்திருப்பவர் திரைக்கலைஞர் கமல்ஹாசன். தனது திரைப்படங்களில் அரசியல் என்ற ஒற்றை இலக்கு இல்லாமல் பலதரப்பட்ட பாத்திரங்களில் தோன்றினாலும் காதல் மன்னனாகவே பெயரெடுத்தவர். எம்.ஜி.ஆரைப் போன்று அரசியலுக்காக சினிமாவைக் கையாண்டவர் கூட இல்லை. ரஜினியிடம் காணப்பட்ட எம்.ஜி.ஆர். தாக்கம் கூட இல்லாமல் சினிமாவை முழுமுச்சாகக் கொண்டு இயங்கியவர். 'பிக் பொஸ்' என்ற திட்டமிடப்பட்ட 'தொலைக்காட்சி' நிகழ்ச்சியூடாக அவசரமாக அரசியலில் களமிறங்கியிருக்கிறார். எனவே இவரும் சினிமா, தொலைக்காட்சி கலப்படம்தான்.

ரஜினி கடந்த பலவருடங்களாக தனது அரசியல் பிரவேசம் பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் தயக்கத்தையே காட்டிவந்தவர். இன்று தயக்கத்துடன் ஆன்மிக அரசியல் என்ற ஒற்றை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு முன்வந்திருக்கிறார். கமல்ஹாசனோ தன்னை பகுத்தறிவுவாதியாக, முற்போக்குவாதியாக சினிமாவுக்கு வெளியே காட்டிக்கொண்டு வந்தவர், இப்போது விஞ்ஞானியாக இருந்து, இறுதியாக கௌரவத்திற்காக ஜனாதிபதி பதவி வழங்கப்பட்ட கடவுள் நம்பிக்கையாளரான அப்துல் கலாமை முன்னிறுத்திக் கொண்டு அரசியலை முன்னெடுப்பது நெருடலையே கொடுக்கிறது.

சரி, பிழை என்பதற்கு அப்பால் சினிமா அரசியலை ஆரம்பித்த அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர், ஜெயலலிதா அணிக்கு

அந்த அரசியலில் இருந்த தெளிவு கமலுக்கும், ரஜினிக்கும் இருப் பதாகத் தெரியவில்லை. முன்னையவர்கள் பிரசாரமாக முன்னெ டுத்த அரசியல் கொள்கைகளுக்கு பதிலாக இவர்கள் இருவரும் திரைப்படங்களில் 'பஞ்ச் டயலாக்' மட்டுமே விட்டவர்கள். இதில் ரஜினியின் வசனங்கள் கோமாளித்தனமாக இருக்கும். கமலின் வசனங்கள் குழப்பமாக இருக்கும். "கடவுள் இல்லைன்னு சொல் லல... இருந்தா நல்லா இருக்கும்னு சொன்னேன்" என்று எப்படி கமல் குழப்பமாக ஒரு டயலாக் விட்டாரோ அதேபோலத் தான் அவரது அரசியல் பிரவேசமும் குழப்பமாக இருக்கிறது. முன்னை யவர்களிடமிருந்த தெளிவான நுழைவு இவர்கள் இருவரிடத் திலும் இல்லை. தாங்கள் சினிமாவில் ஓய்வுபெற்ற பிறகு தொழில் களமாக அரசியலைத் தெரிவு செய்ததுபோல் உள்ளது. அதுவும் பின்னால் ஒரு இயக்குசக்தியின் துணையுடன்.

ஆக, காங்கிரஸிடமிருந்து கழற்றுவதாக எண்ணி அண்ணா துரையினால் காமராஜரிடமிருந்து கழற்றப்பட்ட தமிழ்நாட்டின் 'மக்கள் அரசியல்', இன்றுவரை அந்த 'சினிமா அரசியல்' மயமாகி சினிமாவையே நம்பியிருக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது. புதிதாக அரசியல் வீச்சுடன் சிந்திக்கும் இளைஞர்களும் தமது அரசி யலை சினிமாவில் சென்றே காட்டினர். இதில் சீமான் இளவயதி லேயே 'அரசியல்' என்று வெளியே இறங்கிவிட்டாலும் இன்னும் 'நடிப்பை' கைவிடவில்லை என்பதே பலரதும் கணிப்பு. தமிழ் நாட்டு இளைஞர், யுவதிகள் தங்களுக்கான தலைவரை செயற்கை இருட்டுக்குள்ளேயே தேடிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

இது கமல் சீசன். அவ்வளவுதான்.

விவா சதாசிவம்

01/03
2018
வீரகேசரி

திலாநாயக்க நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி வேட்பாளராகவே நிறுத்தப்பட்டமை இதற்கு மோசமான உதாரணம்.

அதேபோல லலித் அத்துலத்முதலி இறந்ததும் ஸ்ரீமணி அத்துலத் முதலி, எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் இறந்ததும் பேரியல் அஷ்ரப், முன்னாள் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி பொதுச்செயலாளர் காமினி அத்து கோரள இறந்ததும் அவரது சகோதரி தலதா அத்துகோரள, முன்னாள் அமைச்சர் மகேஸ்வரன் கொல்லப்பட்டதும் விஜயகலா மகேஸ்வரன், ஜெயராஜ் பெர்னாண்டோபுள்ளே கொல்லப்பட்டதும் சுதர்ஷினி பெர்னாண்டோபுள்ளே, பாரத லக்ஷ்மன் கொல்லப்பட்டதும் அவரது மகள் ஹிருணிகா என இன்று வரை இந்த கலாசாரம் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றது.

இன்றைய பாராளுமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்க கூடியவர்களுள் சுமேதா ஜயசேன, பவித்ரா வன்னியாராச்சி, விஜயகலா மகேஸ்வரன், தலதா அத்துகோரள, ஹிருணிக்கா பிரேமசந்திர, ரோஹினி குமாரி கவிரதன், சுதர்ஷினி பெர்னாண்டோபுள்ளே, அனோமா கமகே (இவர்கள் கணவன் மனைவி இருவருமே இப்போது அமைச்சர்கள்) என எட்டுப் பேர் குடும்ப உறவுமுறை இழப்பினால் அல்லது இருப்பினால் அரசியலுக்குள் பிரவேசித்தவர்களாகவே உள்ளனர். இது மொத்தப் பெண் உறுப்பினர்களில் 75 சதவீதத்தை விட அதிகமாகும். இதன்மூலம் அதிகளவான பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு என்பது ஆண்கள் அரசியல் பங்குபற்றியதன் விளைவாக அவர்களின் உறவுமுறை காரணமாகவே இடம் பெற்றது என்ற முடிவுக்கு வர முடியும்.

இந்த நிலையில்தான் நடைபெற்று முடிந்த உள்ளூராட்சிமன்றத் தேர்தல்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் 25 சதவீதமாக உறுதிப் படுத்தப்படவேண்டும் என்ற சட்ட ரீதியான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, தேர்தலும் அதற்கேற்ப இடம்பெற்று, இப்போது பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குவதில் சிக்கல் நிலை தோன்றியுள்ளதாக சொல்லப்படுகிறது. சிக்கல் நிலை தோன்றியுள்ளமைக்கு அப்பால் 2015ஆம் ஆண்டு அமைந்த நல்லாட்சி அல்லது கூட்டு அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அடிப்படை அரசியல் மாற்ற விடயங்களில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவப் பங்கேற்பை சட்டரீதியாக உறுதிப்படுத்தியமையும் முக்கியமான அம்சமாகும்.

அரசியலமைப்பின் 19ஆவது திருத்தத்தின் ஊடாக நிறைவேற்று

அதிகார ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டதுபோல, 17 ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தி சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களை நிறுவியதுபோல பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தியதும் ஒரு முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கையாக உணரவேண்டியுள்ளது.

இதற்கு முன்னதான விகிதாசார விருப்பு வாக்குத் தேர்தல் முறையின்கீழ் உள்ளூராட்சிமன்றத் தேர்தல்களின்போது குறிப்பிட்ட சதவீதம் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்ற ஏற்பாடு இருந்தது. இதனைக் கொண்டுவந்தமைக்கான காரணம், தென்னிலங்கையில் ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த மக்கள் விடுதலை முன்னணி போன்ற அமைப்புகள், அரசியலில் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்படாமையினாலேயே தோன்றுகின்றன என்ற புரிதலின் அடிப்படையிலாகும். ஆனாலும், வேட்பாளர் பட்டியலில் குறித்த சதவீதமான இளைஞர்கள் உள்வாங்கப்படல் வேண்டுமென இருந்ததே தவிர அவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் எனும் கட்டாயம் இருக்கவில்லை. எனவே தேர்தல்களில் களமிறங்குகின்ற கட்சிகள், யாராவது இளவயது இளைஞர் யுவதிகளை வேட்பாளர் பட்டியலில் ஒப்புக்காக சேர்த்துவிடுகின்ற சூழ்நிலையே இருந்தது. இதனைச் சரியாக நிரப்பாத வேட்புமனோக்களே முன்பு அதிகளவில் நிராகரிக்கப்பட்டும் வந்தன.

ஆனால், இப்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள பெண்களுக்கான 25 சதவீத வாய்ப்பு என்பது, வேட்பாளர் பட்டியலில் மாத்திரமல்ல ஒரு உள்ளூராட்சி அதிகாரசபையின் மொத்த உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையில் 25 சதவீதமாக இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் சிக்கலெனக் கூறி ஒட்டுமொத்தமாக இன்று அடையப்பெற்றிருக்கும் பெண் பிரதிநிதித்துவப் பங்கேற்பை புறந் தள்ளி விடமுடியாது.

நீதியானதும், நியாயமானதுமான தேர்தல்களை கண்காணக்கும் CAFFE எனப்படும் அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தின் ஆய்வறிக்கையின்படி 95 சதவீதமான சபைகளில் எந்தவிதமான சிக்கலும் இல்லாமல் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. அதேநேரம் ஏனைய ஐந்து சதவீத சபைகளில் கூட 25 சதவீதம் என்ற எல்லையை தொட

முடியவில்லையே தவிர அங்கு பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம் அறவே இல்லாமல் இல்லை.

இந்த சிக்கலுக்குக் காரணம், இந்த சட்டத்தினை ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி சார்பாக பிரதமர் இந்த முன்மொழிவினை வைத்தபோது மாத்திரம் ஏற்படவில்லை. மாறாக இறுதிநேரத்தில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும்போது 20 சதவீதத்துக்கு குறைவான வாக்குகளைப்பெற்ற, இரண்டு உறுப்பினர்களை மட்டும் வென்ற கட்சியொன்று பெண் உறுப்பினரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை என்ற சரத்தினை குழுநிலை விவாதத்தில் உட்புகுத்தியது 'மக்கள் விடுதலை முன்னணி'. இந்த சரத்தினை உள் வாங்கியதன் பின்னரே அவர்கள் சட்டத்துக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர்.

அவர்களின் நிலைப்பாட்டின்படி எல்லா உள்ளூராட்சி மன்றங்களிலும் அவர்கள் பெறப்போகும் வாக்குவீதம் பற்றி கருத்தில் கொண்டு இந்த சரத்தினை முன்வைக்காத பட்சத்தில் தமது கட்சியில் இருந்து தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டியது அதிகளவில் பெண்களாகிவிடும், அது அவர்களின் கட்சி செயற்பாடுகளுக்கு சிரமமாகிவிடும் என்கின்ற அடிப்படையிலேயே கொண்டுவந்திருக்கின்றனர். அது இப்போது அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த பிரதி பலனையும் கொடுத்துள்ளது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியில் இருந்து அதிக பெண் உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்ய வேண்டும் என்ற சட்டக் கடப்பாடு இல்லை. அவர்கள் விரும்பினால் நியமிக்கலாம். அதேபோல அதிகளவான வட்டாரங்களை வென்றெடுத்த தாமரை மொட்டு கட்சியும் தங்களது வட்டாரங்களில் போட்டியிட்ட பெண் வேட்பாளர்களினால் தப்பித்துக்கொண்டது. இடையில் மொத்தமாக 20 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்று அதிகளவான விகிதாசார ஆசனங்களை கைப்பற்றிய கட்சிக்கே பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை நிரப்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப் பொறியில் மாட்டிக்கொண்ட கட்சியாக ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியே உள்ளது. ஏனெனில் நாடு முழுவதிலும் பரவலாக இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்ற கட்சி என்ற வகையில் 20 சதவீதத்திக்கு அதிகமான வாக்குகளையும் ஒவ்வொரு சபையிலும் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட ஆசனங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட கட்சியாக அதுவே உள்ளது.

எனவே பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கக் கொண்டு வந்த சட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்யப்போய் இப்போது இரண்டாவதாக வந்த கட்சியில் அதிகளவு பெண் உறுப்பினர்களே இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மறுபுறமாகச் சொன்னால் எதிர்க்கட்சி அரசியலுக்கு பெண்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்ட நிலை யாக மாறியுள்ளது. இது ஆரோக்கியமானது அல்ல. காரணம் ஆளும் சக்தி ஆணாதிக்கம் மிக்கதாகவும் எதிர்க்கட்சி வரிசை பெண் உறுப் பினர்களால் நிரம்புவதும் ஆண்-பெண் மனநிலையை அதிகம் தோற் றுவித்து பிரச்சினையை உருவாக்க வல்லது.

பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உள்ளூராட்சியில் உறுதிப்படுத்திய ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி தனது கட்சியினூடாகவே அதனைப்பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சட்டத்தில் வல்லவர் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட பிரதமரும் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் தலைவருமான ரணில் விக்கிரமசிங்க எப்படி இந்த பொறியில் சிக்கினார் எனத் தெரியவில்லை. இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அவருக்கு ஆலோசனை கூறியவர் 'மைத்திரி'யே எனத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றது. இது ஜனாதிபதி மைத்திரி அல்ல. பிரதமரின் துணைவியாரான மைத்திரி விக்கிரமசிங்க. பேராசிரிய ரான இவர், சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர்கள் பெண்ணுரிமை செயற்பாட்டாளர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணிவருபவர். சரியான சந்தர்ப்பம் ஒன்றில் தனது கணவரின் ஊடாக பெண்க ளின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்துவிட்டார். இறுதி நேரத்தில் அனுரகுமாரவின் அணி போட்ட முடிச்சில் பிரதமர் மாட்டிக்கொண்டார். வீட்டு மைத்திரியிடம் ஆலோசனைப்பெற அப்போது அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை போலும்.

எது எவ்வாறாயினும் 95 சதவீதம் பெண்களின் பிரதிநிதித்து வத்தை உள்ளூராட்சி சபையில் உறுதிப்படுத்திய புதிய முறையை ஏமாற்றமாகக் கொள்ளாது ஒரு மாற்றமாக கருதுவதே நீண்டகால மாக போராடிப் பெற்ற உரிமையைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கான படிமுறையாகும். சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும்போது அல்லது திருத்தங்கள் செய்யும்போது இத்தகைய தவறுகள் இடம்பெறக் கூடியதொன்றே.

19ஆவது திருத்தத்தை கொண்டு வந்த ஜனாதிபதியே தனது பதவிக்காலம் பற்றி நீதிமன்ற அபிப்பிராயத்தை கோரியதே சட்டத்

தில் ஏதேனும் கருத்து மயக்கங்கள் இருந்தால் அதனை சாதகமாக்க
லாம் என்ற நம்பிக்கையில் தானே. இதுபோல உள்ளூராட்சி மன்ற
சட்டங்களில் மயக்கம் இருந்தால் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து
இந்த 25 சதவீத பெண்களின் பங்கேற்பை தொடர்ந்தும் உறுதிப்
படுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இது ஏமாற்றம் அல்ல மாற்றம் என்று முன்னோக்கி பயணிக்க
வேண்டியுள்ளது

வீரகேசரி

08/03
2018
வீரகேசரி

நம்பிக்கைகளும் நம்பிக்கையில்லா பிரேரணைகளும்

உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தலுக்குப் பின்னர் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க மீதான நம்பிக்கை இல்லாப்பிரேரணை இப்போது பேசுபொருளாகியிருக்கிறது. தேர்தல்கள் முடிந்த கையோடு நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் பங்காளிக்கட்சியான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி நேரடியாகவே ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரமராக இருக்கும் அரசாங்கத்தில் தாம் அங்கம்வகிக்கப் போவதில்லை எனும் தொனிப்பட பேசிவந்தது. எனினும், ஒருவாரகால இழுபறியின் பின்னர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவே பிரதமராக இருப்பார் என்ற உறுதிப்பாடு பாராளுமன்றத்தில் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர் நேரடியாகவே நல்லாட்சி அரசாங்கத்தை தொடர்வதாக பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்தனர்.

இந்தக்காட்சி முடிவடைந்த கையோடு ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக் குள்ளேயே பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை முன்வைக்கப்போவதாக புத்தளம் மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் ராஜாங்க அமைச்சருமான பாலித்தரங்கே பண்டார ஊடகங்களுக்கு அறிவிக்க, பிரதமர் தொடர்பான சர்ச்சை மீண்டும் எழுந்தது.

மேற்படி இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் 'உஷாரடைந்தவர்கள்' கூட்டு எதிரணியினர். ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியின் வெற்றி லைச் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு, அந்த வெற்றிலையின் ஒரு பகுதி ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் பங்காளிகளாகிவிட, எஞ்சியோர் 'கூட்டு எதிரணி' என பாராளுமன்றத்தில் இயங்கிவந்தனர். எனினும் உள்ளூராட்சி மன்றத் தேர்தல்களின் பின்னர் அவர்கள் தங்கள் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன

என அழுத்தமாக சொல்லும் அளவுக்கு தங்களை ஒரு அணியாக ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டனர்.

அவர்களது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு கட்சியை சேர்ந்ததாகவோ அல்லது ஸ்திரமானதாகவோ இல்லை. இன்றைய ஸ்ரீ லங்கா பொதுஜன பெரமுனவில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஒரு பகுதி, தினேஸ் குணவர்தன தலைமையிலான மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி, விமல் வீரவன்ச தலைமையிலான தேசிய சுதந்திர முன்னணி, உதய கம்மன்பில தலைமையிலான பிவித்துரு ஹெல உறுமய என நான்கு கட்சிகளின் கூட்டு. இந்தக் கட்சிகளின் எண்ணிக்கை மாறாதிருந்தாலும் அந்த ஒவ்வொரு கட்சியினதும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டே வந்துள்ளது.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த புத்தளம் மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ப்ரியங்கர ஜயரத்ன தனது மாகாண சபைகள் உள்ளூராட்சி பிரதியமைச்சர் பதவியைத் துறந்து கூட்டு எதிரணியுடன் இணைந்தார். அதேபோல கம்பஹா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தபால் துறை பிரதியமைச்சருமான துலிப் விஜேசேகர, உள்ளாட்டலுவல்கள் பிரதி அமைச்சராகவிருந்த கம்பஹா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினரான நிமால் லங்ஸா ஆகியோரும் அதே வழியைத் தொடர்ந்தனர்.

எனினும் தினேஸ் குணவர்தன தலைமையிலான மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியின் அம்பாறை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஸ்ரீயானி விஜேவிக்கிரமவும், தேசிய சுதந்திர முன்னணியின் உறுப்பினர் வீரகுமார திசாநாயக்கவும் ஜனாதிபதியுடன் கை கோர்த்து ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்தனர். கூட்டு எதிரணியில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நடிகை கீதா குமார சிங்க இரட்டை பிரஜாவுரிமை விடயத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்புரிமையை இழக்க நேர்ந்ததும் அதற்கு ஈடாக தெரிவான பியசேன கமகே ஜனாதிபதியின் அணியில் சென்று அமர, இந்த அணிமாறல்கள் கூட்டு எதிரணியினரின் எண்ணிக்கையில் எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டுவரவில்லை.

தங்களது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டிராத கூட்டு எதிரணியினர் மேற்படி இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் ஜனாதிபதி தரப்பு ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியினரும்,

ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் ஒரு சிலரும் வெளியிட்ட ரணில் எதிர்ப்பு கோஷத்தை தமக்கு சாதகமாக மாற்றி ஆட்சியைக் கைப்பற்றலாம் என எண்ணினர். முதலாவது கட்டத்தில் ஜனாதிபதியுடன் இணைந்திருக்கும் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்களில் சுமார் பத்து உறுப்பினர்கள் மஹிந்த அணியுடன் எவ்விதத்திலும் சேர முடியாது என எடுத்த நிலைப்பாடு காரணமாக பின்வாங்கிய நிலையில், அதுவே ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் பக்கம் இருந்து வெளிப்பட்ட போது மீண்டும் தமது முயற்சியில் இறங்கினர்.

இதன்போது ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் உறுப்பினர் ரங்கே பண்டார கொண்டு வருவதாகச் சொன்ன பிரேரணைக்கு தாம் ஆதரவு என்கிற நிலைப்பாட்டினை எடுக்காமல் தாமே நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை முன்வைக்கவுள்ளதாக கூட்டு எதிரணியினர் அறிவித்தனர். அதனை தானே முன்கொண்டு செல்வதான தோரணையை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் விமல் வீரவன்ச காட்டினார். எனினும், கண்டி கலவரங்கள் காரணமாக அத்தகைய சூழ்நிலையில் அந்த நடவடிக்கையை பின்போடுவதாக மஹிந்த ராஜபக்ஷ தலைமையில் பாராளுமன்றத்தில் கூடிய கூட்டு எதிரணியினர் அறிவித்தனர்.

எனினும் கடந்த வாரம் வெளிநாட்டு ஊடகம் ஒன்றுக்கு கருத்து தெரிவித்த முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க மீதான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டு வரப்படும் என கூறியதைத் தொடர்ந்து அதன் மீதான எதிர் பார்ப்பு அதிகமாகியது. ஆனாலும், இவர்களின் முதலாவது அறிவிப்புக்கு உந்துதலாகவிருந்த ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் அதிருப்தித் தரப்பினர் இப்போது நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை முன்வைப்பு விடயத்தை அப்படியே கிடப்பில் போட்டுவிட்டார்கள். அதற்கு ரணில் விக்கிரமசிங்க மேற்கொண்ட உள்வீட்டு கலந்துரையாடல்கள் காரணமாக அமைந்தன எனலாம்.

இதனால் இப்போது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை முன் கொண்டு செல்லவேண்டிய முழுமையான பொறுப்பும் கூட்டு எதிரணியினர் கைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. முன்பு முன்னிலை வகித்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் ஒரு தரப்பினரும், ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் ஒரு சிலரும் இப்போது பின்வாங்கியுள்ள நிலையில் கூட்டு எதிரணி முன்வைக்கவுள்ள நம்பிக்கை இல்லா

பிரேரணைக்கு ஆதரவாக எத்தனை பேர் வாக்களிப்பர் என்கின்ற பிரச்சினை எழுந்துள்ளது.

ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மைத்திரி அணியில் 42 உறுப்பினர்கள் இருப்பதாகக் கொண்டாலும் அதில் சுமார் 12 உறுப்பினர்கள் மஹிந்த அணியுடன் எவ்விதத்திலும் சேரமுடியாது என்கின்ற நிலையில் பகையை வளரத்துக்கொண்டுள்ளார்கள். எனவே அவர்களின் ஆதரவைப் பெறுவது என்பது கடினமே. ஏனையோரை கூட்டு எதிரணி வளைத்து பிடித்தாலும் எண்ணிக்கை எண்பதைத் தாண்டாது.

இந்த நிலையில் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் அதிருப்தியாளர்களாக இப்போது நேரடியாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள அந்த வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு தேரரும், ஒரு சட்டத்தரணியும், பிரேரணையை முன்வைக்கப்போவதாகக் கூறிய உறுப்பினரையும் தவிர வேறு யாரெல்லாம் வாக்களிப்பார்கள் என்பதில் உறுதியில்லை. எனவே இப்போதைய கணிப்பீட்டின்படி கூட்டு எதிரணி இந்தப் பிரேரணையில் சாதாரண பெரும்பான்மையுடன் வெற்றிபெற இன்னும் 33 உறுப்பினர்களின் ஆதரவைப் பெற்றாக வேண்டும்.

எதிரணியில் அமர்ந்திருக்க கூடிய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் 16 உறுப்பினர்களும், மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் 6 உறுப்பினர்களும் வாக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளாமல் விடுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றதே தவிர மஹிந்த அணிக்கு ஆதரவாக வாக்களிக்க வாய்ப்புகள் இல்லை. எனவே எஞ்சிய 33 உறுப்பினர்களின் ஆதரவையும் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் பக்கமிருந்தே பெற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். ஐக்கியத் தேசிய முன்னணியில் உள்ள சிறு கட்சிகளான ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் (6) தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி (6) அகில இலங்கை மக்கள் காங்கிரஸ் (5) ஆகியன இப்போதைய நிலையில் மஹிந்த அணியை 'நம்பி' பிரேரணைக்கு ஆதரவளிக்க வாய்ப்பில்லை. ஜாதிக்க ஹெல உறுமயவின்(2) நிலையும் இதேதான்.

எனவே, ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்குள் இருந்து சுமார் முப்பது அளவான உறுப்பினர்களை அந்த கட்சியின் தலைவரான பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு எதிராக பாராளுமன்றத்தில் பெற்றுக் கொள்வது என்பது இலகுவான காரியமாக இருக்காது. மறுபுறம் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வரிசையில்

30 அல்ல அதனைவிட அதிகமானோர் ரணிலின் தலைமையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர் என்ற கருத்தை மறுப்பதற்கில்லை.

ரணிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் தலைமை மீதான அதிருப்தி என்பதும் அவர் வகிக்கும் பிரதமர் பதவி மீதான அதிருப்தி என்பதும் வேறு வேறானவை என்கின்ற அடிப்படையில் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் பக்கமிருந்து பிரதமருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு ஆதரவாக வாக்குகளைப்பெறுவதென்பது சிரமமானதே. அத்தகைய தீர்மானங்களை எடுக்கும் எந்தவொரு உறுப்பினரும் அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிட வாய்ப்பு மறுக்கப்படும் அபாயத்தை எதிர்கொள்வர்.

எது எப்படியாயினும், ரணில் விக்கரமசிங்கவுக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்படுமிடத்து அதில் அவர் தப்பிப் பிழைப்பதற்கான களச்சுழலே இருக்கிறது. ஆனால், தமது கட்சியினதும், கூட்டணியினதும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், கட்சியின் உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் 'நம்பிக்கையை' வெல்ல அவர் அதிகமாக பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான கால அவகாசம் இப்போது அவருக்கு இல்லை என்பது மிகத்தெளிவு.

வீரகேசரி

22/03
2018

வீரகேசரி

அலசல்

நியா ஏசாசீலி

புது நகரம் கட்டி அதன் வளத்தை உயர்த்துவதற்காக இது போன்ற வகையில் மலையாள மக்கள் தங்களை அர்ப்பணிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மலையாள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மலையாள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மலையாள மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மலையக மக்களும் சட்ட ஆவணங்களும்

மலையக மக்களும் சட்ட ஆவணங்களும்

அடையாள அட்டை, பிறப்புச் சான்றிதழ் உட்பட இதர ஆவணங்கள் பெற்றுக்கொள்வது தொடர்பில் மலையக மக்கள் பெரும் சிக்கல்களை தொடர்ச்சியாக எதிர்நோக்கி வருவது யாவரும் அறிந்த விடயம். தேர்தல் காலங்களிலேயே இப்பிரச்சினை அதிகளவில்

வெளிப்படும். தேர்தல்கள் திணைக்களமும், வாக்காளர்கள் வாக்களிப்பதற்கு இந்திந்த ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என பட்டியலிட்டு அதற்கமைய வாக்களிப்பும் இடம்பெற்று முடிந்துவிடும். ஆனால், உரிய ஆவணங்கள் இல்லாமல் மலையக மக்கள் தொடர்தும் சிரமங்களை எதிர்நோக்குவது மறுக்க முடியாத உண்மை.

இந்நிலையில், இந்த ஆவணப்பிரச்சினை பற்றிய விடயத்தை ஆராய்முக்கமாக தலவாக்கலையில் நடமாடும் சேவையொன்று இடம்பெற்றது. அத்தினத்தில், இலங்கை வானொலியின் தேசிய சேவையில் காலை 7 முதல் 8 மணிவரையில் ஒலிபரப்பாகும் 'விடியும் வேளை' நிகழ்வில் மலையக மக்களின் ஆவணங்கள் தொடர்பில் ஆராயப்பட்டது.

அரசியல், சமூக, கலை, இலக்கியம், சமூக சகவாழ்வு தொடர்பி லான விடயங்களை அலசி ஆராயும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே இது இடம்பெற்று வருகின்றது. அதேநேரத்தில் இதே நிகழ்ச்சி சிங்கள மொழியில் 'சுபாரதி' எனும் பெயரில் தனியான அலைவரிசையில் ஒலிபரப்பாகி வருகின்றது.

பிரதி திங்கள் தோறும் இடம்பெறும் 'சுபாரதி', 'விடியும் வேளை' நிகழ்ச்சிகளுக்கு தேசிய சகவாழ்வு, கலந்துரையாடல் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சு அனுசரணை வழங்குவதோடு மட்டுமல்லாது

சமூக சகவாழ்வு சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளை ஒலிபரப்பியும் வருகின்றது. கடந்த திங்களன்று இடம்பெற்ற விடியும் வேளை வித்தியாசமான தாக நுவரெலியா மாவட்ட காரியாலயத்தில் இருந்து நேரலையாக ஒலிபரப்பானது.

'விடியும் வேளை' நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்தளித்த இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் மலையக சேவையின் அறிவிப்பாளர் க.மயில்வாகனம் நிகழ்ச்சி முடிவடையும் தறுவாயில் 'மலையக மக்க ளும் சட்ட ஆவணங்களும்' எனும் தலைப்பில் ஒரு ஆவணப் படமே தயாரிக்கலாம் போலுள்ளதே எனும் ஆச்சரியக் குறியோடு நிறைவு செய்தார். அந்தளவுக்கு அந்த நிகழ்ச்சியிலே விடயங்கள் அலசி ஆராயப்பட்டன.

எனவே இந்த வார 'அலசல்' தலைப்பாகவும் அதுவே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நுவரெலியா மாவட்ட காரியாலயத்தில் அமைக்கப்பட்ட விஷேட கலையகத்தில் இருந்து ஒலிபரப்பான நேரடி நிகழ்ச்சியில் சிங்கள மொழியில் தேசிய சகவாழ்வு கலந்துரையாடல் அரச கரும மொழி கள் அமைச்சர் மனோ கணேசன், நுவரெலியா மாவட்ட பாராளு மன்ற உறுப்பினர் கே.கே.பியதாச, மாவட்ட செயலாளர் புஷ்பகுமார ஆகியோர் பங்குபற்றியிருந்தனர். அதேநேரம் 'விடியும் வேளை' நிகழ்ச்சியில் நுவரெலியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எம்.திலக ராஜும் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சின் செயலாளர் வை. எஸ். தேஷப்பரியவும் கலந்துகொண்டிருந்தனர்.

அமைச்சின் செயலாளர், தேஷப்பிரிய, மாவட்ட செயலாளர் புஷ்பகுமார, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கே.கே.பியதாச ஆகிய மூவரும் தமிழ் மொழியில் ஓரளவுக்கு உரையாடக்கூடியவர்கள் என்பதோடு நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள். அதேநேரம் அமைச்சர் மனோ கணேசனும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திலகராஜும் சிங்களத்தில் நன்கு உரையாடக் கூடியவர்கள் என்பது இந்த இரண்டு நிகழ்ச்சியிலும் காணப்பட்ட சிறப்பம்சமாகக் கொள்ளலாம்.

ஏறக்குறைய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் உரையாடப்பட்ட விடயங்கள் ஒரே தன்மையைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்ததுடன் அதற்கு முதல்நாள் தலவாக்கலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் இடம் பெற்ற அரச ஆவணங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான நடமாடும்

சேவையை மையப்படுத்தியதாக அமைந்திருந்தன.

நாடு தழுவிய ரீதியாக அரச ஆவணங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பொது மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை தீர்த்து வைப்பதற்காக தேசிய சகவாழ்வு கலந்துரையாடல் அரசகரும மொழிகள் அமைச்சு முன்னெடுத்துவரும் நடமாடும் சேவையின் 27வது நிகழ்வாக தலவாக்கலை தமிழ் மகாவித்தியாலத்தில் இடம் பெற்றது.

நுவரெலியா பிரதேச செயலகத்துக்கு உட்பட்ட தலவாக்கலை பிரதேசத்தை அண்டிய தெரிவுசெய்யப்பட்ட பத்து கிராம சேவகர் பிரிவுகளுக்குக் கீழ் வாழும் மக்களுக்கென இந்த நடமாடும் சேவை இடம்பெற்ற போதும் ஆயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்து சேர்ந்ததாகவும் அவை அனைத்துக்கும் முழுமையான சேவையை பெற்றுக்கொடுக்க முடியாமற்போனதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

அமைச்சின் செயலாளர் வானொலியில் கருத்து தெரிவிக்கும் போது, நாடுபூராகவும் தாம் இத்தகைய நடமாடும் சேவையை நடத்திய போதும் மலையகப் பகுதிகளில் பிறப்பு சான்றிதழ் முதல் திருமண சான்றிதழ்கள், ஊழியர் சேமலாப நிதி, நம்பிக்கை நிதிய ஆவணங்கள், தேசிய அடையாள அட்டை போன்ற ஆவணங்களில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் பாரியதாக காணப்படுவதாக சுட்டிக்காட்டினார். இதற்கு மக்கள் இவைபற்றி போதிய அறிவில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதாக காரணம் கூறினார்.

எனினும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திலகராஜ் செயலாளரின் கருத்தை மறுத்துரைத்ததோடு, மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் மக்களிடத்தில் பிறப்புசான்றிதழ் முதல் ஏனைய ஆவணங்களில் காணப்படக்கூடிய குறைபாடுகளுக்கு அரச பொது நிர்வாகம் ஆரம்ப காலம் முதலே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்றும், இன்றுவரை அதற்கான முயற்சி முழுமைபெறவில்லை என்பதையும் உதாரணங்களுடன் விளக்கினார்.

குறிப்பாகப் பிறப்புச் சான்றிதழை எடுத்துக்கொண்டால், மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கென பிறப்புச் சான்றிதழ் என்பதற்கு பதிலாக தபாலட்டை (Post Card) அளவிலான பிறப்பு அட்டை (Birth Card) வழங்கப்பட்டு வந்தமையும் அதனை தோட்ட அதிகாரியும் (Superintend) தோட்ட வைத்திய உத்தியோகத்தருமே (Estate

Medical Assistant) வழங்கி வந்துள்ளார்கள் கையொப்பமிட்டும் வந்துள்ளார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

இந்த அட்டையை பிறப்பு அத்தாட்சியாக நினைத்துவைத்திருந்த மக்களுக்கு அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் பிறப்பு சான்றிதழ் (Birth Certificate) பெறும் தேவை பாடசாலைக்கு மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், 1980 வரை நடைமுறையில் இருந்த தோட்டப் பாடசாலை (Estate School) முறைமை காரணமாக தோட்ட நிர்வாகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகள் தோட்ட நிர்வாகம் வழங்கிய பிறப்பு அட்டையை (Birth Card) ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களை அனுமதித்ததன் காரணமாக அதற்கான தேவை அவர்களுக்கு எழவில்லை.

எனவே ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கொண்டிருந்த பரவலான பாடசாலைகளில் ஐந்தாம் வகுப்போடு தமது கல்வியை இடைநிறுத்திக் கொண்டவர்கள், பிறப்பு சான்றிதழ் இல்லாமலே அடையாள அட்டை பெறவேண்டிய காலம் வரை வாழ்ந்துவிடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. எனவேதான் பிறப்புச் சான்றிதழ் இன்றி அடையாள அட்டையைப் (National Identity Card) பெறுவதில் அந்த மக்களுக்கு பிரச்சினை எழுந்து, அடுத்த பிரச்சினையும் உருவாகி விடுகின்றது என்பதையும் விளக்கினார். இன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கக்கூடிய தானும் பிறப்பு அட்டையைக் கொண்டிருந்தவராகவே காணப்பட்டார் என்பதையும் தெரிவித்தார்.

இளவயது திருமணங்கள் அதிகமாக இடம்பெறுவது காரணமாக அதிகமானோருக்கு திருமண சான்றிதழ் இல்லை என்பதையும் அறிவிப்பாளர் சுட்டிக்காட்ட, இது ஆசிய கலாசார நிலைமை என்றும் இலங்கையில் முஸ்லிம் சட்டத்தின் பிரகாரம் இளவயது திருமணம் இன்றும் நடைமுறையில் இருப்பதாகவும் சுட்டிக்காட்டிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர், இது மலையகப் பெருந்தோட்ட சமூகத்திற்கு மாத்திரம் உரியதல்ல என்ற வாதத்தை முன்வைத்ததோடு, அரச நிர்வாகப் பொறிமுறையின் அடிமட்ட அலகான கிராம சேவகர் சேவை முதல் இதர அரச சேவைகள் அவர்களுக்கு கிடைக்காமையே இந்த எல்லா பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

இதேபோல அடையாள அட்டை கிடைக்கப் பெற்றாலும் பிரஜா

வரிமை இல்லாதிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட 'X' அடையாளம் இன்னும் பல இலட்சக்கணக்கான மலையக மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பது, மலையகத் தமிழ் மக்கள் இலங்கை வாக்குரிமையைப் பெற்றபோதும் இன்னும் முழுமையான பிரஜைக்குரிய அந்தஸ்து கிடைக்காமலேயே ஒரு இரண்டாந்தர பிரஜைகளாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதையே எடுத்துக்காட்டுவதாகவும் தெரிவித்தார்.

பாராளுமன்றத்தில் தான் தொடர்ச்சியாக இதனை வலியுறுத்தி வருவதாக தெரிவித்த அவர், பிரதேச சபைகள் சட்டத்தின்படி தான் வாக்களித்த பிரதேச சபையில் இருந்து சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை இன்னும் மாற்றப்படவில்லை என்றும், தமது அணி அதற்கு அரசியல் ரீதியாக முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளதாகவும், அது வெற்றியளிக்கும் வரை இந்த சட்டத்தடை காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டார். ஊழியர் சேமலாப நிதி ஆவணங்களில் தொழிலாளியின் பெயர் பிழையாக பதியப்படுவது மலையக மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரதான பிரச்சினை என்றும் அதற்கு முழுப்பொறுப்பையும் தோட்ட நிர்வாகமே ஏற்கவேண்டுமே தவிர மக்கள் பொறுப்பாளிகள் இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

இவ்வாறு அரசு நிர்வாகம் அந்த மக்களை அணுகாமலிருப்பது உள்ளிட்ட மலையக மக்களின் அடிப்படை ஆவணம் சார் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்ய, முதலில் அந்த பிரச்சினைகள் உத்தியோகபூர்வமாக அடையாளம் காணப்படல் வேண்டுமென்றும், இதற்காக ஜனாதிபதியிடம் தனியான ஆணைக்குழு அல்லது விசாரணைக் குழு (Presidential Commission or Committee) ஒன்றை அமைக்குமாறும் தான் 2015 லேயே கோரியதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

அத்துடன் வடக்கு கிழக்கு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை மீளக்கட்டியெழுப்ப சிறப்புச் செயற்றிட்டம் மேற்கொள்ளப்படுவது போல இருநூறு ஆண்டுகளாக அரசு பொது நிர்வாகப் பொறிமுறையில் இருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ள மலையக மக்களின் அரசு ஆவணம் சார் பிரச்சினைகளை தீர்க்க அரசாங்கத்தினால் 'சிறப்புச் செயற்றிட்டம்' (Affirmative Action) அவசியம் எனவும் சுட்டிக்காட்டினார்.

காத்திரமான கருத்து முன்வைப்புகளைச் செய்த விடியும் வேளைக்கு நன்றி கூறுவதோடு 'சுபாரதி' நிகழ்ச்சியில் சிங்கள மொழியில் அமைச்சர் மனோ கணேசன் உள்ளிட்டோர் முன் வைத்த கருத்துக்களை அடுத்து வரும் அலசல்களில் ஆராயலாம்.

வீரகேசரி

வீரகேசரி

29/03
2018

உள்ளாக்குவது என்பது பற்றி ஒன்றுக்கு இரண்டு தடவை சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அவர் செருப்பை ஓங்கி நிற்கும் புகைப்படத்தை வைத்துக்கொண்டு லண்டனில் இருந்துகூட ஆங்கிலத்தில் கட்டுரை எழுதி, ஒட்டுமொத்த பெண் அரசியல் பற்றி விமர்சனம் எழுதுவ தெல்லாம் அபத்தமானதே. அதேநேரம் பாதிப்புற்றவர் பெண் என் கின்ற வகையில் அவர் பக்க நியாயங்கள் ஏதேனும் இருக்கின்ற னவா என்பதை கேட்டறிந்து குறித்த காட்சியினை விவாதிப்பதே சரியானதாகும்.

சமூக கட்டுப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் அரசியலுக்கு ஒரு பெண் வந்தால் அதில் பிரதிபலன் என்னவாக இருக்கும் என்பதை மறைமுகமாக காட்டி விட்டுச் சென்றது மஸ்கெலியாவில் கடந்த வாரம் இடம்பெற்ற அசம்பாவிதம்.

மஸ்கெலியா பிரதேச சபைத் தலைவர் தெரிவு நாளில் இடம் பெற்ற கலவர கலகத்தில் ஈடுபட்ட கூட்டத்தின் மத்தியில் இருந்து ஒரு பெண் செருப்பை தூக்கி எறியும் காட்சியை ஊடகங்கள் பிரசு ரித்தன. "முகநூலில் அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப எனது புகைப் படத்தைப் இட்டு பலரும் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால், நான் தூக்கி எறிந்த செருப்பு என்னை நோக்கி எறியப்பட்ட செருப்பு என்ப தையும் அது ஒரு ஆணினுடையது என்பதையும் யாரும் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார்கள்." பெண்கள் அரசியல் களத்தில் இறங்கி செயற்படும்போது எதிர்கொள்ள வேண்டிய இத்தகைய பிரச்சினை களினால் தான் மிகுந்த மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளதாக வும் நோர்வூட் பிரதேச சபை உறுப்பினரான மஞ்சுளா தெரிவிக்கி றார். அவருடனான உரையாடல் சுருக்கமாக இங்கே தரப்படு கின்றது.

சிறுவயது முதலே நான் அரசியல் தொழிற்சங்க செயற் பாடுகளில் ஆர்வமுள்ளவன். பல வருடங்களாக இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் உத்தியோகத்தராக கடமை யாற்றிய நான் கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் மகளிர் பிரிவில் செயற்பாட்டாளராக இயங்கி வருவதுடன், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் நோர்வூட் பிரதேச அமைப்பாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றேன். பெண் என்று என்னை ஓரம் கட்டாமல் ஒரு பிரதே சத்திற்குரிய அமைப்பாளராகவும் செயற்பட எனக்குக் கிடைத்த

வாய்ப்பு கடந்த பொதுத் தேர்தலில் நோர்வூட் தென்மதுரை வட்டார வேட்பாளராக ஐக்கியத் தேசிய முன்னணியில் இ.தொ.கா முன்னாள் பிரதேச சபை உறுப்பினரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டேன். இதன் போது பெண் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு இழிசொற்களுக்கு ஆளாக நேர்ந்தது.

பெரும் பணச் செலவு செய்து என்னை வட்டாரத்தில் தோற்கடித்தார்கள். ஆனாலும் எனது பணிகள் மீது நம்பிக்கை வைத்து எமது கட்சி எனக்கு பட்டியல் மூலமாக பிரதேச சபை உறுப்பினர் வாய்ப்பை வழங்கினார்கள். எனது கணவர் வெளிநாட்டில் தொழில் புரியும் அதேநேரம் குடும்பத்தலைவியான நான் எனது பிள்ளைகளையும் பராமரித்துக்கொண்டு அரசியல் செயற்பாட்டிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். குறித்த தினம் எமது அண்மைய பிரதேச சபையான மஸ்கெலியா பிரதேச சபைத் தலைவர் தெரிவில் எமது கூட்டணி குலுக்கல் முறையில் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கான உறுதிப்பாடு கிடைக்கப்பெற்ற நிலையில் எமது அணியினருக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பதற்கான ஆதரவாளர்களாக மஸ்கெலியா செல்ல தயாரானோம்...

அதற்காக நோர்வூட் சந்தியில் பஸ்ஸுக்காக காத்திருந்த போது வாகனம் ஒன்றில் வந்த இ.தொ.கா. மாகாண சபை உறுப்பினர் ஒருவர் உள்ளிட்ட ஆதரவாளர்கள் என்னருகே கொண்டு வந்து அவர்களது வாகனத்தை நிறுத்தி, என்னை மிகக் கேவலமான முறையில் ஏசினார்கள். ஒரு பெண்ணை எந்தளவுக்கு வார்த்தைகளால் கொச்சைப்படுத்த முடியுமோ அந்தளவுக்கு கொச்சைப்படுத்தி விட்டு சென்றார்கள். நான் மிகுந்த மனவேதனையுடனேயே மஸ்கெலியா நகருக்கு சென்றேன். மஸ்கெலியா நகருக்கு சென்றபோது அங்கேயும் அதே கும்பல் என்னைச் சீண்டியது. நான் வாய்த் தர்க்கத்தில் ஈடுபட நேர்ந்தது.

மஸ்கெலியா பிரதேச சபையைக் கூட்டுவதில் ஏற்பட்ட குழப்ப நிலையை கண்டித்து நாங்கள் மௌனமாக அமர்ந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவேளையில் அந்த வழியாகச் சென்று, மீண்டும் அதே வழியாக வந்த அந்த கும்பலில் ஒருவர் தாம் வென்று விட்டதாகச் சொல்லி, "உன்னையெல்லாம் செருப்பால் அடிக்க வேண்டும்" என தனது செருப்பைக் கழற்றி எறிந்தார். அந்த செருப்பையே மீண்டும் தூக்கி அவர் மீது பதிலுக்கு எறிந்தேன். அது

ஆணுடைய செருப்பு என்பதை அவதானியுங்கள். அந்த கட்டத்தில் இருந்து ஊடகங்கள் என்னை ஒலிப்பதிவு செய்திருக்கின்றன.

அதற்கு முன்ப்தான எந்தக் காட்சியும் எங்கும் இல்லை. அவை அனைத்தும் எனது மனசாட்சிக்கு மட்டுமே தெரியும். "இப்போ வாடா பொம்பளைகிட்ட" என நான் அவர்களை பார்த்து ஏசும் வசனங்கள், அவர்கள் இதற்கு முன்னர் என்னிடம் வம்பு இழுத்திருக்கிறார்கள் என்பதனை நிரூபிக்கவில்லையா?. அவர்கள் என் மீது வீசிய அசிங்கமான வாரத்தைகளின் வெளிப்பாடே நான் அவ்வாறு பேசிக்கொண்டு அவர்கள் என்மீது வீசிய செருப்பை மீண்டும் அவர்கள் மீது எறியக்காரணம் என்பதை புரிந்து கொள்ளாது, நான் பொத்தாம் பொதுவாக செருப்பைக் கழற்றி அடித்ததாக பலரும் எழுதி வருவதும் எனது படங்கள் பகிரப்பட்டதும் மிகுந்த மன வேதனையையும் மன அழுத்தத்தையும் தந்துள்ளது.

இந்த உலகம் பெண்ணுக்கு நடக்கும் அநியாயங்களை, அவர்கள் மீது எறியப்படும் அவதூறு வார்த்தைகளை எண்ணிப் பார்க்க தவறுகின்றது. ஒரு பெண் துணிந்து எதிர்த்தால் அவளை எப்படியெல்லாம் இந்த உலகம் சித்திரிக்க முயற்சிக்கிறது என்பதை நினைக்கும்போது வேதனையாக இருக்கின்றது. எனக்கும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை உண்டு. குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எதிர்காலம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து யார் வேண்டுமானாலும் தமது கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும்" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பெண்கள் அரசியலில் கால்பதிக்க சட்டம் இடமளித்துள்ள போதிலும் சமூகம் அதனை நிறுத்துவதில் எவ்வாறு முன்நிற்கின்றது என்பது பற்றி அந்தச் சம்பவமே நன்றாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நோர்வூட் பிரதேச சபை உறுப்பினர் மஞ்சளாவின் கருத்துக்களும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்த பத்தியில் அவர் தெரிவித்துள்ளவாறு அவர் பக்க நியாயங்களையும் புரிந்துகொள்ள இன்றைய 'அலசல்' முயற்சித்திருக்கிறது.

அதே போராட்டத்தில் இரண்டு மாகாண சபை உறுப்பினர்களும், மாகாணக் கல்வி அமைச்சர் உட்பட அக்கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் கற்களை தூக்கி எறிந்து கலகத்தில் ஈடுபடுவதைக் காட்டும் வீடியோ காட்சிகளும், புகைப்படங்களும் கூட வெளிவந்துள்ள நிலையில் அவை சாதாரணமானதாகவே பார்க்கப்பட

டுள்ளது. எனவே, ஆண்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டால் அது சாதாரணப் படுத்தப்படுவதும் அதுவே பெண்களின் பக்கத்தில் இருந்து வந்தால் அது அசாதாரணமானதாகப் பார்க்கப்படுவது எந்த மனநிலை எனும் கேள்வியை எழுப்ப வேண்டியுள்ளது.

விவா சதாசிவம்

வீரகேசரி
05/04
2018

அரசியல் இருக்கையின் போது 14 பிரதமர்களை கண்டவராகவும் “என் உயிரினும் மேலான உறவுகளே!” எனும் மந்திரச் சொல்லால் தொண்டர்களை அன்பால் கட்டிப்போட்ட மாபெரும் தலைவராக விளங்கிய கலைஞர் பற்றி சில பதிவுகளை இன்றைய ‘அலசலில்’.

தமிழகத்தில் நீதிக் கட்சி அமைவதற்கு காரணமாக இருந்த பட்டுக்கோட்டை அழகிரிசாமிதான் கருணாநிதியை ஈர்த்த முதல் தலைவர். 1934ஆம் ஆண்டு திருவாரூர் பொதுக்கூட்டத்தில் அழகிரி பேசியதைக் கேட்ட 13 வயதான கருணாநிதிக்கு அரசியல் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. பத்திரிகையாளராக, எழுத்தாளராக, நாடகம் எழுதி, சினிமாவில் கதை வசனம் எழுதுவது என தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டே இருந்தார்.

இந்நிலையில் 1945ஆம் ஆண்டு பெரியாரின் திராவிடக் கழகம் உதயமானது. திராவிடக் கழகத்தின் கொடியான கருப்புக் கொடியின் நடுவில் சிவப்பு வட்டத்தை தன் கை விரலை அறுத்து இரத்தத்தை பதித்தார். பெரியாரின் திருமணத்தின் பின்னர் திராவிட கழகத்தில் பிளவு ஏற்பட்டதையடுத்து 1949ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அண்ணா தொடங்கினார். அதன் பின்னர் 1957ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது அதனுடன் இணைந்ததாக ‘உதயசூரியன்’ சின்னத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். 1957 இடம் பெற்றதேர்தலுக்குப் பின்னர் கலைஞர் ரால் எழுதப்பட்ட ‘உதயசூரியன்’ எனும் நாடகமே பின்நாட்களில் தி.மு.க.வின் கட்சிச் சின்னமானது.

1961ஆம் ஆண்டு தி.மு.க.வில் ஏற்பட்ட பிளவு 1962இல் இடம் பெற்ற சட்டப்பேரவை தேர்தலில் அண்ணாவிடமிருந்து எதிராக கலைஞரை களமிறக்க வைத்து வெற்றிக் கொள்ளச் செய்தது. அதனுடன் தொடர்ந்தது கலைஞரின் வெற்றிகரமான அரசியல் பயணம்.

திராவிடத்தின் உரிமைக்குரலாக காலத்தை வென்ற கலைஞரான கருணாநிதி சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலையால் அரசியலுக்கு வந்தவர் அல்ல. அவர் அரசியலுக்காகவே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வந்தவர். அரசியலில் அவர் எவ்வாறெல்லாம் பங்களிப்பு செய்ய வேண்டும் என சிந்தித்தாரோ அவ்வாறெல்லாம் தனது பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்.

அரை நூற்றாண்டு தலைமையாக இருந்த கலைஞர் தனது அரசியல் முன்னெடுப்புக்கள் மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வ

தற்காக 'முரசொலி' எனும் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தது மாத்திர மல்லாது, அதனை மூலைமுடுக்கெல்லாம் கொண்டும் சென்றார். முரசொலிக்கும் இவ்வருடம் 77 வயதாகிறது.

உலகத் தமிழ் மக்களால் அறியப்பட்ட சிறந்த பல்துறை ஆளு மையாக, ஒரு கலைஞராக இருந்த இவர் அரை நூற்றாண்டில் அரசி யல் வாழ்வில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வந்த நிலையில், சினிமா அரசிய லில் நுழைந்தமையே பிற்காலத்தில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி யது எனலாம். காமராஜருக்குப் பின்னர் தமிழகத்தின் மூலைமுடுக் கெல்லாம் அறிந்த ஒரே தலைவர் இவர்தான். தமிழக அரசியல் வரலாறானது சுமார் 30 வருடங்களாக கருணாநிதி எனும் தனி நபரைச் சுற்றிதான் பிண்ணப்பட்டிருந்தது. எத்தனை எதிர்ப்பு அலை கள் அலைமோதினாலும் தனிப்பட்ட ரீதியில் யாரிடமும் தோற்றுப் போகாத, தைரியம், தன்னம்பிக்கை மிக்கத் தலைவனாகவே தன் னைத் தக்கவைத்து கொண்டார்.

எம்.ஜி.ஆரைப் பொறுத்தவரையில் சினிமாவில் நடித்துக் கொண்டே நேரம் கிடைக்கும் போதும் ஓய்வு நேரங்களிலுமே அரசியல் பேசுபவராக இருந்துள்ளார். ஆனால், கருணாநிதியோ அரசியல் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களிலேயே சினிமாவிற்குள் இருந்துள்ளார். உலக அரசியல் பற்றி பேசும் கருணாநிதி உள்ளூர் அரசியல் பற்றி அறியத் தவறவில்லை. ஒரு கட்டத்தில் தமிழகத்தின் எல்லாத் தலை வர்களும் கலைஞரை ஆதரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இதுவே அவரது அரசியலில் அவரது பலமாகவும் ஓர் அரிய விடயமாகவும் கருதப் பட்டது.

அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர் ஆகியோர் சினிமாவை அரசியலில் உட்புகுத்தியது மாத்திரமல்லாது அரசியலுக்கான ஓர் ஊடகமாகவே சினிமாவைப் பயன்படுத்தியமையினால் அரசியலுக் கான இலக்கு வேறுபட்டுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்துவிட்டது. இவர்களிடம் இருந்து பெரியார் ஒதுங்கியதற்கும் இதுவே காரணமாக சொல்லப்பட்டது. ஒட்டுமொத்தமாக தமிழக அரசியல் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அதை இல்லாமல் செய்து வேறொரு வழியில் சென்று 'இருட்டிற்குள் தேடும்' நிலைமையை உருவாக்கியது. இதுவே பின்னாளில் ஏற்பட்ட பல தவறுகளுக்கும் காரணமாகி விட்டது.

இவ்விடயத்தில் பொறுப்பு எனவோ அந்த மூன்று பேருக்கு மானது என்பதற்கு அப்பால் கலைஞரின் தனிப்பட்ட அரசியல்

என்பது கவனிக்க வேண்டிய விடயமே.

இலங்கைத் தமிழரின் விடயத்தில் இறுதியாக அவர் நாடகமாடினார். ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது. அது உண்மையும் கூட. ஆரம்பகாலங்களில் இலங்கை விடயத்தில் அவர் கரிசணை கொண்டவராக இருந்த அதேநேரத்தில் அந்த மக்களுக்கு ஏதோ ஒன்று செய்ய வேண்டும் என்ற மனநிலையிலேயே இருந்தாரென்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஆனால், எப்போது இந்த விடுதலை இயக்கங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே மோதிக் கொண்டனவோ அப்போதே கலைஞர் தரப்பிலானாலான முன்னெடுப்புக்கள் கைவிடப்பட்டன. "முதலில் சகோதரப்படு கொலைகளை நிறுத்துங்கள். இல்லாவிடின் எமது கோரிக்கைகளை வெல்ல முடியாது.." என தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லிச் சென்றார்.

நாம் தவறுகளை வைத்துக்கொண்டு இலங்கைத் தமிழ் விவகாரங்களில் அவர் தலையிடவே இல்லை என்பது தவறு. இலங்கைத் தமிழ்த் தரப்பினரின் தோல்விக்கான காரணம், இலங்கை தமிழ்த் தரப்பே தவிர இந்தியத் தமிழ்த் தரப்பு அல்ல. அவர்கள் இலங்கைத் தமிழர் விடயங்களை தவறாகக்கொண்டு சென்று வியாபாரம் செய்து கொண்டிருப்பதற்கான முழுமையான காரணமும் இலங்கைத் தமிழ்த் தரப்பே!

விவசாயி

09/04
2018
வீரகேசரி

அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதனை எதிர்க்கொண்ட அரசாங்கம் அதைத் தோற்கடித்திருந்தாலும் பின்னர் ரவி கருணாநாயக்க நிதி அமைச்சுப்பதவியை இழக்க நேர்ந்தது.

அதன் பின்னர் வெளிவிவகார அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்ட அவர் அந்த பதவியில் இருந்தும் விலகிச்சென்று சாதாரண பாராளுமன்ற உறுப்பினராக மாத்திரமே இருக்கும் நிலை தொடர்கின்றது. எனவே, நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைத் தோற்கடிக்கப்பட்டு விடுவதனால் மாத்திரம் குறித்த பதவியை வகிப்பவர்கள் வென்றுவிட்டவர்களாகக் கொள்ள முடியாது. எனவே, ரவி கருணாநாயக்க விவகாரத்தில் அவர் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையில் வெற்றிபெற்று தோற்றுப்போனவராகவே கணிக்கப்படல் வேண்டும்.

இந்த 'வெற்றிபெற்று தோல்வி' காணும் நிலை நோக்கி பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் வளரக்கூடும் என்ற கருத்து நிலையிலேயே அவர் தப்பிப் பிழைப்பார் என 'அலசல்' ஆருடம் கூறியிருந்தது. காரணம், கூட்டு எதிரணியினர் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு நிபந்தனைகள் இருக்கவில்லை. ஆனால், பிரதமருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்போவதாக கூறிய ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் ஒரு தரப்பினர் நிபந்தனை அடிப்படையிலேயே அக்கருத்தை முன்வைத்தனர். உண்மையில் பிரதமர் மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையை கூட்டு எதிரணியினர் கொண்டுவர எத்தனித்ததே ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் அதிருப்தித் தரப்பினர் காட்டிய ஆர்வம்தான். அன்றைய நிலையில் அத்தகையதொரு நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டு வருவதற்கு முன்னதாகவே ரணில் அதனை எதிர்கொண்டு சமர்ப்பிக்க விடாமல் பார்த்துக்கொள்வார் என்ற ஆருடமே அரசியல் வட்டாரத்தில் நிலவியது. அது அவ்வாறே நடந்தேறியது.

ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியைப் பொறுத்தவரை அது மஹிந்தவைப் போன்று ரணிலில் தங்கியிருக்கவில்லை என்பது தான் இப்போது எழுந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை. உண்மையில் இந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணைக்கு கால்கோல் இட்டவர்கள் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி அதிருப்தித் குழுவினரே. அவர்களுக்குப் பிரச்சினை பிரதமர் ரணிலுடன் என்பதைவிட, தலைவர் ரணிலுடன் என்பதே உண்மை. தலைவர் ரணிலை மாற்றுவதற்கு கடந்த காலங்களில் பல முயற்

சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2005 மஹிந்த அரசாங்க காலத்தில் ரணில் - மஹிந்த தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றுக்கான ஒப்பந்தம் பற்றி பலரும் மறைந்துவிட்டார்கள். காரணம் அது நெடுநாள் நீடிக்க வில்லை.

பின்னர் கரு ஜயதூரிய தலைமையில் 17 பேர்கொண்ட குழு மஹிந்தவுடன் இணைந்து 'தலைவர்' ரணிலை பலவீனப்படுத்த முயற்சித்தது. அப்போதும் சளைக்காத ரணில் அடுத்த சவாலை சஜித் பிரேமதாச தலைமையிலான குழுவினரிடம் எதிர்க்கொண்டார். அவர்கள் அணி மாறி ஆதரவு அளிப்பதற்கு பதிலாக கட்சி காரியாலயத்துக்கு உள்ளேயும் வீதிக்கு இறங்கியும் கூட போராடினார்கள். அதனையும் சளைக்காது எதிர்க்கொண்டார் ரணில். அதில் மஹிந்த அணியினருடன் ரகசிய தொடர்பு வைத்திருந்த தயாசிரி ஜயசேகர, லக்ஷ்மன் செனவிரத்ன, ஜோன்ஸ்டன் பெர்னாண்டோ போன்றவர்கள் மஹிந்தவே தஞ்மென அணி மாறிய பிறகு பிளவு பட்டிருந்த ஐக்கியக் தேசியக் கட்சியை ஐக்கியமாக்கியவர் இளம் அரசியல்வாதியான ஹரின் பெர்னாண்டோ.

ரணிலும் சஜித்தும் ஒரு மேடையில் ஏறி ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தினால் தாம் ஊவா மாகாண சபைத் தேர்தலில் களம் இறங்கி ஐக்கியத் தேசியக் கட்சிக்கு வெற்றியைப் பெற்றுக் கொடுக்கத் தயார் என்று ஆரம்பித்து வைத்த வெற்றிப்பயணம்தான் இன்று மஹிந்தவை ஜனாதிபதி பதவியில் இருந்து இறக்கவும், மைத்திரி ஜனாதிபதியாகவும், ரணில் பிரதமர் ஆகவும் வித்திட்டது. இன்று இளம் வயதினாலேயே ஹரின் அமைச்சரவையை அலங்கரிப்பதற்குக் காரணம் அன்று அவர் பாராளுமன்றப் பதவியைத் துறந்து எடுத்த 'ரிஸ்க்' என்பதே காரணம்.

அதே நேரம் எப்படியோ அமைந்துவிட்ட ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி இணைந்த அரசாங்கத்தில் தமக்கு அமைச்சுப்பதவி கிடைக்கவில்லை என்பது பல மூத்தவர்களின் மனக்குடைச்சல். அதில் ஒருவர் தான் பாலித்த ரங்கே பண்டார. உள்ளூராட்சி தேர்தல் முடிந்த கையோடு ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி தோல்விக்கு தன்போன்றவர்கள் வசம் அமைச்சுப்பதவிகள் இல்லாமையே காரணம் என அமைப்பாளர் பதவியில் இருந்து விலகி ஆரம்பித்த படலம் தான் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு எதிராக நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்போவதாகவும் தன்னுடன் 30 பேர்வரை இருப்பதா

கவும் விடுத்த பகிரங்க அறிவித்தல் கூட்டு எதிரணியை உஷாராக கியது. அதில் முக்கியமானவர் விமல் வீரவங்க.

அவரது வியூகத்தினை பஷில் மறுத்துரைக்க முதல் கட்டத்தில் மஹிந்தவும் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை முன்வைப்பதில்லை என கண்டிக்குகலவரத்தைக் காரணம் காட்டி ஒத்திவைத்தார். எனினும் எடுத்த முயற்சியைக் கைவிடாது விமலும், கம்மன் பிலவும் 'கோத் தா'வின் அனுசரணையில் செயற்பட்டனர். அவர்கள் நம்பிக்கை யில்லாப் பிரேரணை மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கை வேறாயினும் மஹிந்த எதிர்பார்த்த வெற்றி அவருக்கு கிடைத்திருக்கிறது.

2015 ஜனாதிபதி தேர்தலில் தனது அணியில் இருந்து எதிரணி யின் வெவ்வேறு விதமாக ஆட்களைக் கொண்டிருந்தார் மஹிந்த. ஜனாதிபதி தேர்தலின்போதே மைத்திரியுடன் சென்ற சிலர் ஒரு பிரிவு. மைத்திரி ஜனாதிபதியானதன் பின்னர் 100 நாள் காலத்தி லேயே அவருடன் ஒட்டிக்கொண்ட சிலர் ஒரு பிரிவு. அவர்களைப் பொதுத்தேர்தலில் தோற்கடிக்க மஹிந்த முயற்சி மேற்கொண்டாலும் மைத்திரி அவர்களை தேசிய பட்டியல் ஊடாகவாயினும் அரவ ணைத்துக் கொண்டார். பொதுத்தேர்தலுக்குப் பின்னரும் மஹிந்த வுடன் இருந்து அவரின் வியூகத்தின்படியே மைத்திரியின் தரப்பாக உள்நுழைந்து மஹிந்தவின் ஆதரவாளர்களாகவே இருப்பவர்கள்.

இவர்கள் உள்ளூராட்சி தேர்தலுக்கு பின்னதாக மஹிந்த அணி யில் மீண்டும் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய தருணம் ஒன்று தேவைப்பட்டது. அதனை நிறைவேற்றவே மஹிந்தவுக்கு நம்பிக் கையில்லாப் பிரேரணை அவசியப்பட்டது. அது இப்போது நிகழ்ந் திருக்கின்றது. தாங்கள் ஜனாதிபதி சொன்னால்தான் அமைச்சுப்பத வியை விட்டுப்போவோம் என சூளுரைத்தாலும் அன்றிரவே தமது அணியை 50இல் இருந்து 70 ஆக உயர்த்திவிட்டதாக அவர்கள் தன்னு டைவர்கள் என மஹிந்த உறுதிப்படுத்திவிட்டார். ஆக நம்பிக்கை யில்லாப் பிரேரணையில் மஹிந்த தோற்றாலும் வெற்றி பெற்றவர் பட்டியலுக்குள் அடங்குகிறார்.

இறுதியாக பிரதமருக்கு எதிரான நம்பிக்கையில்லாப் பிரேர ணையில் ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி தனித்தும் முன்னணியாக கூட்டா கவும் பலமடைந்துள்ளன. மஹிந்த தனது அணியை 50-70 ஆக உயர்த்தி தேசிய மட்டத்தில் சரிவடைந்திருக்கும் தனது வாக்கு வீதத்தை சரிபடுத்தி கொண்டுள்ளார். இதில் ஐ.தேக. வெற்றிபெற்று

'வெற்றியும்' மஹிந்த அணி தோல்வியுற்று 'வெற்றியும்' பெற, வெற்றியும் பெறாமல் தோல்வியும் பெறாமல் 'தோல்வி' கண்டவர் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனவே என்ற நிலையே இன்று உருவாகியுள்ளது.

அவர் தூக்க முடியாத சமையான சுதந்திரக் கட்சித் தலைமையைச் சும்ந்து, இப்போது அவரது அணியே இரண்டாக பிளவுபட்டதாக ஆனது தான் நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின் இறுதி விளைவு. தனது கட்சியான ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்களை நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின்போது சுதந்திரமாக செயற்பட ஆணையிட்டதாக கூறும் அவர், முதலில் அவர் வகிக்கும் தலைமைப் பதவியை விட்டு, சுதந்திரமான ஜனாதிபதியாக 'பொது' வேட்பாளராக வந்ததுபோல் 'பொது' ஜனாதிபதியாக எஞ்சியுள்ள நாட்களைத் தானும் முன்கொண்டு செல்லாவிட்டால் அடுத்தத் தேர்தலில் போட்டியிடாவிட்டாலும் கூட தோல்வி கண்டவராவது மாத்திரம் உறுதியானது.

ஜி.வா. சி.தா.சி.உ.பி

12/04
2018
வீரகேசரி

தலைமையில் 17 பேர் சென்றது நினைவிருக்கலாம். அப்போது ரணில் விக்கிரமசிங்க எதிர்கட்சித் தலைவர். அதற்கு முன்பதாக ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் மஹிந்த ராஜபக்ஷவும் கூட 'ஒப்பந்தம்' ஒன்றில் கைச்சாத்திட்டு தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்க முயற்சித் தார்கள். அதற்கும் முன்பதாக சந்திரிகா ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில் ரணில் விக்கிரமசிங்க சிறிதுகாலம் பிரதமராகவிருந்தார்.

இப்போது மைத்திரிபால சிறிசேனவை ஜனாதிபதியாக்கி தான் பிரதமராகி தடுமாறிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இப்போது, எதிர்பார்த்தது போலவே ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் 16 அமைச்சர்கள் ரணிலை விட்டு விலகி விட்டார்கள். அவர்கள் போகவேண்டிய இடம் எதுவென அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கிருந்தும் கூட அழைப்பு அவர்களுக்கு திறந்த அழைப்பாகவே உள்ளது. ஆனாலும் கட்சி முடிவு என சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

நல்லாட்சி அரசாங்கத்தில் அல்லது நல்லாட்சி அரசாங்கத்திற்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதுதான் இப்போது எழுகின்ற கேள்வி. ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி பின்வரிசை உறுப்பினர்களின் கனவெல்லாம் 16உம் போனபின்னர் தமக்கு அந்தப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதுதான். ஆனால் ஜனாதிபதியோ அந்த 16ஐயும் பங்கு போட்டு எஞ்சியுள்ள தம்மவர்கள் கையிலேயே கொடுத்து ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்களிடத்தில் இன்னும் வெறுப்பை ஏற்றியுள்ளார். சாதாரண பெரும்பான்மையைப் பெற இந்தத் தெரிவைத் தவிர பிரதமருக்கு வேறு வழியில்லை. ஆனால், ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி உறுப்பினர்களை திருப்தியடையச் செய்யாவிட்டால் அடுத்த ஆப்பு அவரது கட்சித் தலைமைக்கு வரும் என்பது அவருக்குத் தெரியாதது அல்ல. எனவே அவர் இப்போதைக்கு தனது தலையை, 'தானே' பாவித்து யோசித்துக் கொண்டிருப்பார்.

ஆனால், ஜனாதிபதியோ ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை அமைத்து யோசனை கேட்டுள்ளார். கலாநிதி சரத் அமுனுகம தான் தலைவர். இப்போதைக்கு இருக்கின்ற சிரேஷ்டர்களுள் நிர்வாக அனுபவம் கொண்டவர் சரத் அமுனுகம. நிர்வாக பக்கத்தில் மாவட்ட செயலாளர் பதவி வரை சேவையாற்றிவிட்டு அரசியலுக்குள் வந்தவர். ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி ஊடாக வந்து, அணி மாறியவர் என்றாலும் இப்போதும் எல்லோராலும் மதிக்கப்படுபவர். மைத்திரி ரணில் இரு வருடனும் சமரசம் பேசக்கூடிய ஒருவர். பொருத்தமான தெரிவு

தான். புத்தாண்டுக்குப் பின்னர் புதுப் பாராளுமன்றம் எப்படி இருக்கப் போகின்றது என தீர்மானிப்பவராக சண்டை, சைக்கிளோட்டம், கயிறு இழுப்பு, 'யானைக்கு' கணவைத்தல் என பல புத்தாண்டு விளையாட்டுக்களில் நமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 'விளையாடிவிட்டு' வரட்டும். பொது வாழ்வில் சதா பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பலர் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலுமாக ஓய்வைக் கழிப்பதும், குடும்பத்தினர், நண்பர்களைச் சந்திப்பதும் தேவையான ஒன்றுதான். பொது வாழ்வில் ஈடுபடும் அவர்களது தனிப்பட்ட வாழ்க்கை விவகாரங்களையும் நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

அது சரி, அமைச்சர்கள் தெரிவில் குழப்பம் இருப்பதில் நியாயம் இருக்கலாம். உங்கள் அதிகாரங்களை மாகாண மட்டத்தில் கையாள நீங்களே நியமித்துக் கொள்ள வேண்டிய 'ஆளுநர்' தெரிவில் ஏன் இத்தனைக் குழப்பம்! ஜனாதிபதி அவர்களே? இலங்கை கிரிக்கெட் அணித் தலைவர்களை மாற்றுவதைப் போல, திடீரென ஆளுநர்களை நியமிப்பதும், பின்னர் திடுதிப்பென மாற்றுவதும் என புத்தாண்டு கொண்டாட்டங்களின் போது விளையாடும் 'சங்கீத நாற்காலியை' நினைவுபடுத்திவிட்டீர்கள்.

மீண்டும், மீண்டும் எந்தக் கதிரையில் யார் உட்காருவார்கள் எனும் குழப்பத்தின் குறியீடாகவே திகழ்கிறது இலங்கை அரசியல். புத்தாண்டுக்குப் பின்னர் மே 8ஆம் திகதி கூடும் புதுப் பாராளுமன்றத்தில் யார் எந்த நாற்காலியில் உட்காருவார்கள் என்பதை மே 7ஆம் திகதிக்கு மாற்றப்பட்டுள்ள மேதினம் தீர்மானிக்கக் கூடும்.

வீரகேசரி

வீரகேசரி

19/04
2018

அலசல்

வினா ஏதாசிலும்

கூறு அடக்கத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளதாக அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். இது குறித்து அமைச்சர் கூறியிருப்பது மிகவும் கவலை அளிக்கிறது. இது போன்ற சம்பவங்கள் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

இது குறித்து அமைச்சர் கூறியிருப்பது மிகவும் கவலை அளிக்கிறது. இது போன்ற சம்பவங்கள் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஊடக சுதந்திரம்-இலங்கையின் நிலை?

ஊடக சுதந்திரம்-இலங்கையின் நிலை?

ஊடக சுதந்திரம் என்பது ஒரு நாட்டின் மன அடக்கம் மற்றும் மனித உரிமைகளின் அடிப்படையில் அளவிடப்படும் ஒரு அளவீடு. இது ஒரு நாட்டின் மன அடக்கம் மற்றும் மனித உரிமைகளின் அடிப்படையில் அளவிடப்படும் ஒரு அளவீடு.

ஊடக சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் நிலையில் சிறிய முன்னேற்றம் ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 141ஆவது இடத்திலிருந்த இலங்கை இப்போது 131ஆவது இடத்துக்கு வந்திருக்கின்றதாம். பிரான்சை தலைமையகமாகக் கொண்டுள்ள எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பு Reporters Without Borders (RSF) வெளியிட்டிருக்கும் பிந்திய அறிக்கை இதனைக் கூறுகின்றது. இதனை ஒரு முன்னேற்றமாகக் கொள்ளமுடியும் என்றாலும், இதுவொரு ஆரோக்கியமான முன்னேற்றமா என்ற கேள்வி, ஊடக சுதந்திரத்தின் அனுஷ்க்கப்படும் இன்றைய நிலையில் அனைவரிடமும் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகவே உள்ளது.

141இலிருந்து 131க்கு வந்திருப்பதென்பது ஒன்றும் பாரிய முன்னேற்றமில்லை. பத்து இடங்கள் முன்னால் வந்திருக்கின்றோம். இந்த 'சிறிய' முன்னேற்றத்துக்கு இரண்டு காரணங்களை எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பு முன்வைத்திருக்கின்றது. ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பது அவர்கள் சொல்லும் முதலாவது காரணம். ஊடகவியலாளர்கள் மீதான வன்முறைகளுக்குக் காரணமானவர்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் (impunity) நிலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பது இரண்டாவது காரணம்.

இந்த இரண்டையும்விட, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதையும் ஒரு காரணமாகச் சொல்ல முடியும். தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் மிகவும் தாமதமாகவே இலங்கைக்கு அறிமுகமாகியிருக்கின்றது என்றாலும், ஊடக சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் நிலையில் சிறிய முன்னேற்றம் ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 141ஆவது இடத்திலிருந்த இலங்கை இப்போது 131ஆவது இடத்துக்கு வந்திருக்கின்றதாம். பிரான்சை தலைமையகமாகக் கொண்டுள்ள எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பு Reporters Without Borders (RSF) வெளியிட்டிருக்கும் பிந்திய அறிக்கை இதனைக் கூறுகின்றது. இதனை ஒரு முன்னேற்றமாகக் கொள்ளமுடியும் என்றாலும், இதுவொரு ஆரோக்கியமான முன்னேற்றமா என்ற கேள்வி, ஊடக சுதந்திரத்தின் அனுஷ்க்கப்படும் இன்றைய நிலையில் அனைவரிடமும் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகவே உள்ளது.

இந்த இரண்டையும்விட, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதையும் ஒரு காரணமாகச் சொல்ல முடியும். தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் மிகவும் தாமதமாகவே இலங்கைக்கு அறிமுகமாகியிருக்கின்றது என்றாலும், ஊடக சுதந்திரத்தைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கையின் நிலையில் சிறிய முன்னேற்றம் ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. 141ஆவது இடத்திலிருந்த இலங்கை இப்போது 131ஆவது இடத்துக்கு வந்திருக்கின்றதாம். பிரான்சை தலைமையகமாகக் கொண்டுள்ள எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பு Reporters Without Borders (RSF) வெளியிட்டிருக்கும் பிந்திய அறிக்கை இதனைக் கூறுகின்றது. இதனை ஒரு முன்னேற்றமாகக் கொள்ளமுடியும் என்றாலும், இதுவொரு ஆரோக்கியமான முன்னேற்றமா என்ற கேள்வி, ஊடக சுதந்திரத்தின் அனுஷ்க்கப்படும் இன்றைய நிலையில் அனைவரிடமும் எழுவது தவிர்க்க முடியாததாகவே உள்ளது.

தவரையில் அது ஒரு மைல் கல். இதனை ஒரு மைல் கல் என்று சொன்னாலும், இதிலுள்ள சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் அவசியம். முக்கியமாக, அனைத்து அமைச்சுக்களும், அரசாங்க நிறுவனங்களும் இதற்கு தயாராகவுள்ளனவா என்ற கேள்வி முதலில் உள்ளது. இரண்டாவது ஊடகவியலாளர்கள் இதனைப் பயன்படுத்துவதற்கு எந்தளவுக்குப் பயிற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள்?

'ஊடகவியலாளர்களுக்கு ஆபத்தான நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கை உள்ளது' என சுமார் 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கைக்கு வந்து விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட சர்வதேச அமைப்பொன்று அறிக்கையிட்டிருந்தது. போர் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் மட்டுமன்றி, அதன் பின்னரான காலப்பகுதியில் கூட இந்த நிலை தொடர்ந்தது. ஊடகவியலாளர்கள் கொலை, கடத்தப்படுதல், தாக்கப்படுதல் என்பவற்றுடன் கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் ஊடக நிறுவனங்கள் தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்ட சம்பவங்கள் இந்த அறிக்கைக்குக் காரணம். இதனைவிட, அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் இணையத்தளங்கள் சில இலங்கையில் பார்வையிட முடியாதவாறு தடுக்கப்பட்டிருந்தன.

கடந்த 15 வருட காலப்பகுதியில் சுமார் 40 ஊடகவியலாளர்கள் கொல்லப்பட்டதாகப் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கொலைகளுக்கு நீதி வழங்கப்படவில்லை என்பதுடன், குற்ற மிழைத்தவர்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளும் நிலையும் இருந்தது. ஊடகவியலாளர் கொலைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் சுதந்திரமாக நடமாடுகின்றார்கள் என்பது, ஊடகவியலாளர்களின் சுதந்திரமான செயற்பாடுகளுக்கு விடுக்கப்படும் ஒரு எச்சரிக்கை என்பதில் சந்தேகமிருக்க முடியாது.

2015இல் ஏற்பட்ட ஆட்சிமாற்றம் இந்த நிலையை 'ஓரளவுக்கு முடிவுக்கு' கொண்டுவந்தது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றுக் கொண்ட பின்னர் முக்கியமான அறிவித்தலொன்றை வெளியிட்டார். "கடந்த காலத்தில் இடம்பெற்ற ஊடகவியலாளர்களின் படுகொலைகள் குறித்த விசாரணைகள் மீள ஆரம்பிக்கப்படும்" என்பதுதான் அந்த அந்த அறிவித்தல். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது கொடுத்த வாக்குறுதி ஒன்றின் அடிப்படையில்தான் இந்த அறிவித்தலை அவர் வெளியிட்டார். இந்த அறிவிப்பு ஊடக சுதந்திரத்துக்காக குரல் கொடுக்கும் அமைப்புக்களின்

வரவேற்பைப்பெற்றது. கொலை யுண்ட ஊடவியலாளர்கள் ஒவ்வொருவரின் விவகாரமும் தோண்டி எடுக்கப்படும் என அந்த அமைப்புக்கள் எதிர்பார்த்தன.

ஆனால் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள் இந்த வாக்குறுதிகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அமைந்திருக்கவில்லை. 'சண்டே லீடர்' ஆசிரியர் லசந்த விக்கிரமதுங்கவின் படுகொலை தொடர்பான விசாரணையில் மட்டுமே குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதுகூட கடந்த மூன்று வருடகாலமாக தொடரும் நிலையில் உண்மை புலப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. லசந்த 2009 ஜனவரியில் தெஹிவளை பகுதியில் நடு வீதியில் வைத்துக் கொல்லப்பட்டார். அதே மாதம் 'ரிவிர்' பத்திரிகை ஆசிரியர் உபாலி தென்னகோன் இனத்தெரியாத குழு ஒன்றினால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார். லசந்த மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட பாணியில் மோட்டார் சைக்கிள்களில் வந்தவர்களாலேயே அவரும் தாக்கப்பட்டார். கொலை முயற்சியிலிருந்து அவர் உயிர் தப்பினார். இதனைவிட பிரகீத் எக்னெலிகொட காணாமல் போகச் செய்யப்பட்டார்.

தென்பகுதியில் இடம்பெற்ற இந்த ஒரு சில சம்பவங்கள் குறித்து விசாரணைகளை மீள ஆரம்பித்த 'நல்லாட்சி' அரசாங்கம். இந்த நிமிடம் வரையில் கொலையாளிகளை சட்டத்தின் முன்பாக நிறுத்தவில்லை.

அது ஒருபுறமிருந்தால், கடந்த இரு தசாப்த காலத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்டதாக ஊடக அமைப்புக்களால் மதிப்பிடப்படும் 40 ஊடகவியலாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழர்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து படுகொலை செய்யப்பட்ட நிமலராஜனிலிருந்து சிவராம், நடேசன், சுகிர்தராஜன் எனப் பல தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள். ஊடகவியலாளர்களிக் கொலைகள் தொடர்பான விசாரணைகள் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்படும் என வாக்குறுதியளித்த நல்லாட்சி, இந்த விடயத்தில் கூட, இன ரீதியான பாகுபாட்டை வெளிப்படுத்தியதாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். பிரபல சிங்கள ஊடகவியலாளர்களின் படுகொலைகள் மீள் விசாரணைக்குள்ளாக்கப்பட்ட போதிலும், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களின் கொலைகள் தொடர்பில் ஏன் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை?

“ஊடகவியலாளர்கள் தங்களுடைய அரசியல் கருத்துக்களுக்கு

காகவோ அல்லது, இராணுவத்தினுடைய மனித உரிமை மீறல்கள் போன்ற விடயங்களை அறிக்கையிடுவதற்காகவோ அஞ்ச வேண்டிய நிலை இனி இல்லை” என அரசாங்கம் கூறியிருந்தது. ஆனால், தமிழ் ஊடகவியலாளர்களின் கொலைகளின் பின்னணியில் உள்ளவர்களை சட்டத்தின் முன் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் தயாராக வில்லாத நிலையில் இவ்வாறான வாக்குறுதிகளை எவ்வாறு நம்பமுடியும் என்ற கேள்வியை தமிழ் ஊடகத்துறை சார்ந்த அமைப்புக்கள் எழுப்புகின்றன. அதாவது, தமிழ் ஊடகத்துறையினர் மீதான தாக்குதலை நடத்துபவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளார்களா?

இந்த விடயம் தொடர்பில் தமிழ் ஊடகத்துறையினர் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தும் கூட, அதற்குச் சரியான பதில் ஒன்றைச் சொல்லும் நிலையில் அரசாங்கம் இல்லை.

இதனைவிட இன்னும் இரு விடயங்களையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது அவசியம். 2016 மார்ச்சில் இணையத்தளங்கள் அனைத்தும் பதிவு செய்வது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. அத்துடன் இணையத்தளங்கள் மீதான கண்காணிப்பும் தீவிரமாக்கப்பட்டது. ஊடகவியலாளர்கள் மீதான தாக்குதல்கள் இப்போது இல்லை எனக் கூறப்பட்டாலும், இரு வருடங்களுக்கு முன்னர், அதாவது 2016 ஜூனில் சுயாதீன ஊடகவியலாளர் பிரடி கமகே தாக்கப்பட்டார்.

ஊடக சுதந்திர சுட்டெண்ணில் பத்து இடங்கள் முன்னோக்கி இலங்கை வந்துள்ளது எனச் சொன்னாலும் இந்தக் குறைபாடுகள் ஒரு கறையாகத்தான் உள்ளன. இந்த நிலைமையில் முன்னேற்றம் இல்லாத வரையில் ஊடகச்சுதந்திரம் இலங்கையில் ஆரோக்கியமான நிலையில் உள்ளது என்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிட முடியாது என்பதே உண்மை!

ஜெ. சதாசிவம்

வீரகேசரி

03/05
2018

யிலேயே இப்படியான ஒரு அறிவிப்பை அறிவிக்க வேண்டிய தேவையும் ஜனாதிபதிக்கு எழுந்தது.

சிறந்த தலைமைத்துவத்தை தக்க வைத்துக்கொள்வதற்கான இயலாமையினாலும் தனது கட்சியில் தன் பக்கம் இருப்பவர்கள் எதிர்தரப்பில் சேர்ந்து விடக்கூடாது என்ற தேவையும் தற்போது அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்றாலும், ஜனாதிபதியின் இந்த கால எல்லை அறிவிப்பு குறித்து ஆராய வேண்டியுள்ளது.

எந்தவொரு கட்சி சார்பிலும் அல்லாது பொது வேட்பாளராக போட்டியிட்டு 2015ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி பல வாக்குறுதிகளை வழங்கியிருந்தார் என்பதை இத்தருணத்தில் நினைவுபடுத்த வேண்டும். இவரது வருகை தமிழர்களின் அரசியல் வாழ்வில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது பலரது எதிர்பார்ப்பாகவும் அமைந்திருந்தது.

ஆனால், அந்த நம்பிக்கையை தொடர்ந்து தக்கவைத்துக் கொண்டாரா? என்ற கேள்வி ஒரு புறமிருக்க, தனது அரசியல் இருப்பை தக்க வைத்துக்கொள்வதற்குப் பல வழிகளிலும் முயற்சிக்க வேண்டிய நிலைமையே அவருக்கு தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. தான் வெற்றி பெற்று வந்த ஐந்து வருட காலப்பகுதியிலேயே முடியுமான வரை மக்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவேன் என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால், இப்போது தனது அரசியல் இருப்பை எப்படி தக்கவைத்துக்கொள்வது, அதிகாரப்போட்டியில் இருந்து எவ்வாறு மீள்வது என்பது பற்றிய ஒரு தலம்பல் நிலையிலேயே தற்போது மைத்திரி இருந்து வருகின்றார் என்பதை அவரது அண்மைய அறிவிப்புகள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளன.

ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆரம்பத்தில், அதிகாரத்தை தன்னிடம் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளாமட்டேன் எனக்கோரி, அரசியலமைப்பின் 19ஆவது திருத்தத்திலேயே மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தார். இதனை யாவரும் அறிவர். பின்னர், தான் மீண்டும் ஜனாதிபதியாகப் போட்டியிட்டபோவதில்லையென அறிவித்துவிட்டு ஏதொவொருதளம்பல் நிலையில், ஓய்வு பெறப்போதில்லை எனும் அறிவிப்பையும் விடுத்துள்ளார்.

நடந்து முடிந்த உள்ளூராட்சி தேர்தலின் பின்னரே இவ்வாறான தளம்பல் நிலை இவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. உள்ளூராட்சித் தேர்தலை

பொறுத்தவரையில் மைத்திரிபால சிறிசேன தலைமையில் போட்டியிட்ட கட்சி 14 சதவீதத்தையே பெற்றிருந்தது. அதன் பின்னர் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்கள் அவரது அரசியல் இருப்பையே கேள்விகுறியாக்கிவிடுமோ என்ற நிலையையும் தோற்றுவித்து விட்டது. கட்சிக்குள் இருப்பவர்கள் தமது தலைமை மீது நம்பிக்கை குறைவடைந்து கட்சியை விட்டு உறுப்பினர்கள் வெளியேறும் நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டது.

இந்நிலையில் தனது தலைமைத்துவம் உறுதியாக இருந்தால் மாத்திரமே எஞ்சியிருக்கும் உறுப்பினர்கள் தம்மீது தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைத்து, அவர்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற தேவையும் அவருக்கு இருக்கின்றது. ஆகையாலேயே 2020ற்குப் பின்னர் தான் அரசியலில் இருப்பேன் என்று கூறுகின்றார். ஆனால், தான் மீண்டும் ஜனாதிபதியாக இருப்பேன் என்று கூறும் துணிச்சல் அவரிடம் இல்லை என்றும் கொள்ளலாம்.

உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் மூன்றாவது இடத்தை பிடித்து கொண்டது மைத்திரி அணி. ஆனால், உடனடியாக உருவாக்கப்பட்ட மஹிந்தவின் மொட்டு முதலிடத்தை பெற்றுக்கொண்டது. இது யாவரும் அறிவார். இந்நிலையில் எதிர்வரும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மஹிந்த அணியில் ஒருவரையேனும் வேட்பாளராக இறக்கி வெற்றிகொள்வாராயின் பழம்பெருங் கட்சியான மைத்திரியின் தலைமைத்துவத்தில் இருந்துவரும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மூன்றாம் இடத்தையும் கடந்துவிடும்.

இந்நிலையில், ராஜபக்ஷ அணியினரை எதிர்வரும் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் எதிர்கொள்ள வேண்டியவரும் என்று தெரிந்தாலும், தான் போட்டியிடுவது உறுதி என அண்மையில் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் அறிவித்து விட்டார். அதற்கான உத்திகளைக் கையாண்ட விதத்தை அண்மைய ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் செயற்குழு கூட்டத்தில் இடம்பெற்ற பதவிநிலைகளை வைத்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

சிறுபான்மை மக்கள் மனதில் அதிகளவு இடம் பிடித்துள்ள ரணில், தான் ஜனாதிபதியாக வரவேண்டுமாயின் சிங்களப் பெளத்த தேசிய வாதத்திற்குள் செல்ல வேண்டியதொரு தேவையும் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்காக ராஜதந்திரமாக சில நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தார் என்பதையும் இங்கு நினைவுபடுத்த வேண்டும்.

சரத் பொன்சேகா, சம்பிக்க ரணவக்க ஆகியோருக்கு பொறுப்
பான பதவியை வழங்க எத்தனித்தார். கட்சி மட்டத்தில் எதிர்ப்புகள்
வந்தாலும் அதனையும் சமாளிக்கும் திராணியையே ரணில் கொண்
டிருந்தார். இவ்விருவரையும் தன் பக்கம் இணைத்துக்கொண்டால்
சிங்கள பௌத்த தேசியவாதிகளிடம் தனக்கான அபிமானத்தையும்
பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலையை உருவாக்க முயற்சித்தார்.

இந்நிலையில், மஹிந்த 2015ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் போட்டி
யிட்டு தோல்வியடைந்தாலும், "இன்றும் நானே ஜனாதிபதி... இன்றும்
மக்கள் என் பக்கம்... மக்கள் நலனுக்கான சேவை செய்பவனாக
இருக்கின்றேன்..." என்ற மாயை உருவாக்கி தனது அரசியல் பய
ணத்தை தளம்பல் இன்றி நகர்த்திச் செல்கின்றார்.

தான் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாது என்று
தெரிந்தும் கூட தனது குடும்பத்தில் ஒருவரை அரசியலில் இறக்கி
மக்கள் ஆதரவை பெறும் சூழ்நிலையே காணப்படுகின்றது. அவ்
வாறு அவரது அணி வெற்றிபெற்றுவிட்டால் அதே ஆண்டு பாராளு
மன்றத்தைக் கலைத்து ஒரு பொதுத் தேர்தலை நடத்த எத்தனிப்பா
ராயின் தானே பிரதமர் வேட்பாளராக போட்டியிடும் நிலைமையே
உருவாகும். இவ்வாறு போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றால் 2/3 அறுதிப்
பெரும்பான்மையைப் பெற்று, அரசியல் அமைப்பின் 19ஆவது
திருத்தத்தை நீக்கித், தானே மீண்டும் ஜனாதிபதியாக வரலாம்!

இவ்வாறான ஒரு இக்கட்டான நிலைமையில் 2020ஆம் ஆண்டு
டன் தான் ஓய்வு பெறப்போவதில்லை என ஜனாதிபதி மைத்திரி
பால சிறிசேன அறிவித்திருப்பது எவ்வாறு சாத்தியப்படும் என்
பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்...

வீரகேசரி

10/05
2018
வீரகேசரி

அலசல்

வினா நாயக்கர்

2005-ம் ஆண்டில் தமிழக அரசு கட்டி கொண்டிருக்கிற உட்கட்டிடம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

இது மத்திய அரசின்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...
கட்டிடம் கட்டப்படும் படிவம்...

கோத்தாவின் 'சமிக்ஞை'

2005-ல் நடைபெறவுள்ள ஜனாதிபதித் தேர்தல் குறித்து தொடர்ச்சியான பேச்சு அரசியல் வட்டாரங்களில் பரபரப்பாக பேசப்பட்டு வருகின்றது. ஊடகங்களிலும் நாளாந்தம் இதனை காண்கிறோம். இந்நிலையில், தனது அரசியல் பயணம் 2020

உடன் ஓய்வு பெறப்போவதில்லையென ஜனாதிபதி தனது மேதின உரையில் அறிவித்திருந்தார். கடந்த வார 'அலசல்' இது பற்றியே ஆராய்ந்திருந்தது.

இந்த வாரமும் 'ஜனாதிபதி' தேர்தலுக்கான விடயம் பற்றியே ஆராய வேண்டியுள்ளது. அதற்கான சமிக்ஞையைக் காட்டிச் சென்றுள்ளார் முன்னாள் பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ.

'அறிவால் மிகுந்த இலங்கை' (An Intellectually inspired Sri Lanka) எனும் அழகான தொனிப்பொருளின் கீழ் இலங்கையின் எதிர்காலம் அதாவது 2030 ஆம் ஆண்டை நோக்கிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறான விபூகங்களை வகுக்க வேண்டும் என்ற யூகத்தை கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை முன்னாள் பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோத்தபாய ராஜபக்ஷ கூறியிருக்கின்றார்.

2005 ஆம் ஆண்டின் பின்னரான மஹிந்த அரசாங்கத்தில் 'யுத்தம்' என்ற சொற்பதமே பேசுபொருளாக இருந்தது. இதை யாவரும் அறிவர். ஏன் யுத்தம் முடிந்தும் கூட யுத்தம் பற்றிய பேச்சையே மஹிந்த தரப்பினர் முன்வைத்து வந்தனர். இந்நிலையில் 2015 ஆம் ஆண்டு நல்லாட்சியின் பின்னர் அந்தப் பேச்சுக்களில் சிறிதளவு மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தது. இது இவ்வாறிருக்க யுத்தம், அதனை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

கோத்தாவின் சமிக்ஞை

வெற்றி கொண்ட விதம் என்ற பேச்சு அடிபட்டாலே 'கோத்தபாய' என்ற பெயரே நினைவுக்கு வரும்.

இலங்கையின் இறுதி யுத்தத்தில் இந்தப் பெயரே மிகவும் பிரபல மடைந்தது. மஹிந்த அரசாங்கத்தில், பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்தாலும் கூட அவர் ஒரு இராணுவ அதிகாரி போலவே சித்த ரிக்கப்பட்டார் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இந்த சித்தரிப்புக்கள் 2015ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலின் பின்னர் மாற்றம் கண்டிருந்தாலும் பெரும்பாலான இடங்களில் தொடர்ச்சியாக யுத்த வெற்றி குறித்தே விடயமே பேசுபொருளாக இருந்தது.

இந்தப்பேச்சில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை 'கோத்தா' வின் ஞாயிற்றுக்கிழமை உரை மிகவும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தி யுள்ளது. 2020ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தான் நேரடியாக போட்டியிடுவார் என்ற சமிக்ஞையையும் காட்டியுள்ளது. 2030 ஆம் ஆண்டு ஆசியாவில் சிறந்த பொருளாதார வளமிக்க நாடாக இலங்கை இருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கை நோக்கியதான பொருளாதார கட்டமைப்பை உருவாக்க வேண்டிய தேவையையும் அவரது பேச்சு உணர்த்தியுள்ளது.

இதுவரை காலமும் அரசியல் பிரவேசத்துக்கு யுத்தம் காரண மாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதன் மூலம் அரசியலில் பிரவேசித்த வர்கள் எத்தனையோ பேர். ஆனால், இன்று இலங்கை மக்களை சிக்கலுக்குள் தள்ளியுள்ள 'பொருளாதார நெருக்கடி'யில் இருந்து மீட்பது எவ்வாறு என்பது தொடர்பில் 2030 ஆண்டு வரையிலான தூரநோக்குடைய பொருளாதார கொள்கைகளை முன்வைத்ததாக அவரது உரை அமைந்திருந்துள்ளது.

2030ஆம் ஆண்டு வரையிலான பொருளாதார அபிவிருத்தி சம் பந்தமான திட்டங்களை அறிவித்த அவரது பேச்சின் ஒட்டு மொத்த விடயங்களை அவதானிக்கும் போது அவர் 2020ஆம் ஆண்டு தேர்த லில் களமிறங்கவுள்ளார் என்ற செய்தியை உணர்த்திச் சென்றுள்ளது.

அவரை ஒரு இராணுவ அதிகாரி, போர் வெற்றிக்காக உழைத் தவர் என்றே இதுவரைக்கும் சித்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதிலி ருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட முகத்திரையைத் தற்போது காட்டியுள்ளார். 2030ஆம் ஆண்டு இலங்கையை பொருளாதார அபிவிருத்தி, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டதான அடுத்த

தொழில் நுட்ப நூற்றாண்டுக்கு இலங்கையை கொண்டு செல்வது போலவே அமைந்திருக்கின்றது.

அவரது உரையில் யுத்த வெற்றியோ, இராணுவவிடயம் சம் பந்த மாகவோ எதுவும் இல்லை. 'கோத்தபாய்' என்ற பெயருக்கு இது வரையில் இருந்த வந்த தன்மையை அவரது கடந்த உரை மாற்றி யிருக்கின்றது. இதன் மூலம் அவர் தனது தோற்றப்பாட்டை மாற்றி யுள்ளார். அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்தவரை யுத்த வெற்றிதான் அரசி யல் தொனிப்பொருளாக இருந்தது.

உள்ளூரில் அரசியல் செய்வதற்கு தங்களது இனத்தை கவர்வ தற்கு இத் தொனிப்பொருள் சாத்தியமாக இருந்திருந்தாலும் சர்வ தேசத்திடம் எதிரான விடயத்தையே சந்தித்து வருகின்றனர். இவ்வா றான சந்தர்ப்பத்தில், தான் ஜனாதிபதியாக களமிறங்க வேண்டுமா னால் சர்வதேசத்தின் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியத் தேவை தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில், இந்த பேச்சும் சர்வதேசத்தைக் கவர்வதாகவே அமைந்திருக்கின்றது.

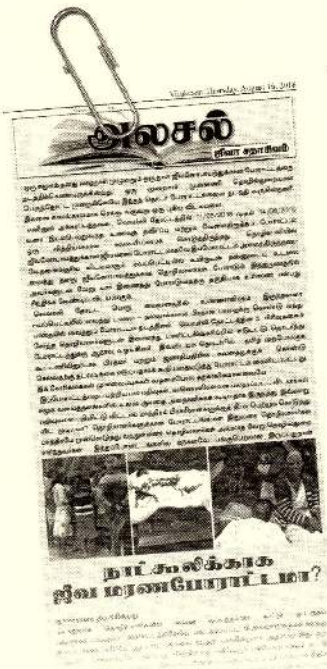
இராணுவத்தை வழிநடத்தியவர், தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தனக்கு எதிரானவர் என்ற தோற்றப்பாட்டையும் மாற்ற வேண்டிய தேவையும் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. கோத்தாவின், 'பொருளா தார நெருக்கடியைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான' இந்த நீண்ட காலத் திட்டம் அவரது அரசியல் வருகைக்கு அடித்தளமாக அமைந்திருக் கின்றது என்பதுடன் இவரது வருகை ரணில் விக்கிரமசிங்கவிற்கு பெரும் சவாலை கொடுத்துள்ளது என்றும் கூறலாம்.

சீவா சிவாசிவம்

வீரகேசரி

17/05
2018

நாட் கூலிக்காக ஜீவ மரணப் போராட்டமா?

ஒரு சமூகம் தனது வாழ் முழுவதும் ஒரு நாள் ஜீவனோபாயத்திற்கான போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு முறைசார்ந்த தொழிற்சூழலியல் தொடர் போராட்டங்களை நடத்தி வருகின்றனர். இதன் தொடர் போராட்டங்களை தொழிலாளியே காலங்காலமாக செய்து வருவது ஒரு புதிய விடயமல்ல.

எனினும் அக்கரப்பத்தனை, வெவ்ரலி தோட்டத்தில் 11/08/2018 முதல் 14/08/2018 வரை இடம்பெற்றுவந்த உணவு தவிர்ப்பு மற்றும் வேலைநிறுத்தப் போராட்டம் ஒரு வித்தியாசமான கவன ஈர்ப்பை கொடுத்திருந்தது. தொழிலாளியின் ஜீவனோபாயத்திற்கான மரணப் போராட்டமாவே இப்போராட்டம் அமைந்திருந்தது வேதனைக்குறிய விடயமாகும்.

சுவப்பெட்டியில் உயிருடன் தன்னுடைய உடலை வைத்து தனது ஜீவனோபாயத்திற்காக தொழிலாளர் போராடும் இத்தருணத்தில், அவர்களுடன் வேறு யார் இணைந்து போராடுவதற்கு தகுதியாக உள்ளனர் என்பது சிந்திக்க வேண்டும்.

தொழிலாளியின் கோரிக்கைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள தொழிலாளிதான் போராட வேண்டுமா? வெவ்ரலி தோட்ட பொது மைதானத்தில் உண்ணாவிரதம் இருந்தவரை சுவப்பெட்டியில் வைத்து உயகம், தலவாக்கலை பிரதான பாதைக்கு கொண்டு வந்து பாதையில் வைத்து போராட்டம் நடத்தினர். வெவ்ரலி தோட்டத்தின் ஐந்து பிரிவுகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுடன் இணைந்து பணிப் பகிஷ்கரிப்பில் ஈடுபட்டு தொடர்ந்து போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கினர்.

இவ்விடயம் தொடர்பில் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியூடாக

பிரதமர் மற்றும் ஜனாதிபதியின் கவனத்துக்கு கொண்டு செல்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக கூறியதையடுத்து போராட்டம் கைவிடப்பட்டது. இந்த கோரிக்கைகள், முன்வைப்புக்கள் வழமை போல தற்காலிகமானவையே...

இப்போராட்டத்தை பற்றிய பல பதிவுகள், காணொளிகள் என பலதரப்பட்ட விடயங்களை சமூக வலைத்தளங்களில் உலா வருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. இவ்வாறு பதிவுகளை பதிவிட்டு விட்டால் மாத்திரம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைப் பெற்றுக்கொடுத்துவிட முடியுமா? தொழிலாளிகளுக்கான போராட்டங்களை இதுவரை தொழிலாளர்கள் மாத்திரமே முன்னெடுத்து வந்துள்ளனர். தொழிலாளர்கள் அல்லாத வேறு தொழிற்றுறை சார்ந்தவர்கள் இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கு பெறாமல் இருப்பது தான் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

பொதுவாக தொழிலாளர்களின் சம்பள ஒப்பந்தமான கூட்டு ஒப்பந்தம் புதுப்பிக்கப்படவுள்ள காலகட்டத்திலேயே பலதரப்பட்ட பேச்சுவார்த்தைகள், கலந்துரையாடல்கள், எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தி வருகின்றனர். அதாவது இது ஒரு பருவகாலக் கதையாகவே (Sesonal Talk) ஆகவே அமைந்துவிடுகின்றது.

எதிர்வரும் அக்டோபர் மாதம் கூட்டு ஒப்பந்தம் புதுப்பிக்கப்படவுள்ள நிலையில் மீண்டும் பழைய தொடர் பல்லவி! இதில் ஒரு நகைச்சுவையான விடயமொன்றையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். தொழிலாளர்களின் சம்பள உயர்வு பற்றி பேச்சு ஆரம்பித்தவுடனேயே அந்த ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் பெருந்தோட்ட நிறுவனங்களின் முதலாவது அறிவிப்பே “உலக சந்தையில் தேயிலையின் விலை அதிகரிப்பு, ஆகையால் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை” என்பது தான். இந்த அறிவிப்பையே கடந்த 25 வருடங்களாக பெருந்தோட்ட நிறுவனங்கள் தொடர்ந்து அறிவித்து வருகின்றன. இவ்வாறான அறிவிப்பு இந்த 25 வருடங்களாகவே தோல்வியடைந்ததாக இருக்கின்றதென்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்த ஒப்பந்தம் வரும் காலத்தை விட அது இல்லாத காலத்தில் ஏன் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முன்வரக்கூடாது என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. இந்த முன்னெடுப்புக்கு துணை போகும் விதமாகவே அதில் கையொப்பமிடும் தொழிற்சங்கங்களும் கையெழுத்தை

இட்டு அமைதியாக இருந்தும் விடுகின்றனர்.

தொழிலாளர்களின் ஒப்பந்தத்தை புதுப்பிக்கும் வருடத்தில் விலை அதிகரிப்பு என ஒரே காரணத்தை காட்டும் தரப்பினர் அதனை மீள்பரிசீலனை செய்தால் என்ன? அரசியலுக்கு அப்பால் பொதுக் கவனத்தை ஈர்க்கும் முகமாகவே இந்தப்போராட்டத்தில் 'தொழிலாளியே போராடுகின்றார்'. இந்நிலையில், தொழிலாளர் அல்லாதவர்கள் இந்தப்போராட்டத்தை எவ்வாறு முன்னெடுக்கப் போகின்றனர்?. வெளித்தரப்பினர் எவ்வாறு முன்னெடுக்கவுள்ளனர்? தொழிலாளர்களுக்கான ஆதரவுத் தளம் வெளியிலிருந்து வராமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன? இது பற்றியே கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

அரசியல் கலப்பு அல்லாமல் சில போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் போது, அவ்விடத்தில் ஓர் அரசியல்வாதி தலையிடும் போது ஏனைய தரப்பினரால் இது அரசியல் மயமாக்கப்பட்டு கைவிடப்படுகின்ற நிலையும் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. மீண்டும் மீண்டும் பல தடவைகள் இதனை செய்யும் போது தொழிலாளிக்கும் அரசியல் வாதிக்கும் மட்டும் தான் என இப்போராட்டங்கள் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றதா?.

இவ்விரண்டையும் கடந்த ஒரு போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கு மலையகத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களோ முகநூல் போராளிகளோ அல்லது ஏனைய தரப்பினரோ ஏன் ஒரு கலந்துரையாடல் மட்டத்தில் மாத்திரமே இதனை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஏன் அதனை ஒரு போராட்ட வடிவத்திற்கு கொண்டு வராதா?.

இங்கு முக்கிய தரப்பினரையும் குறிப்பிட வேண்டும். நாட்டின் உயர் பீடமான பாராளுமன்றத்தில், மக்கள் விடுதலை முன்னணி நாட்டின் மூலை முடுக்குகளில் உள்ள விடயங்கள் பற்றிய பிரேரணை கொண்டு வந்த பாராளுமன்றத்தில் முழுநேர விவாதத்தை நடத்தும் அவர்கள், ஏன் தோட்டத் தொழிலாளர் விடயத்தில் கவனம் செலுத்தி முழு நாள் விவாதமொன்றை கொண்டு வர முடியாதுள்ளனர்?

ஜே.வி.பிக்கு என தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கமொன்று இருக்கின்ற போதிலும், நீண்ட நாட்களாக இருந்துவரும் இந்தப்பிரச்சினை பற்றியும் அதனை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறை பற்றியும் கண்டும் காணாமல் இருப்பது ஏன்? இந்நிலையில் அவர்கள் ஏன் அக்கட்சி

யினூடாக விவாதத்தை கொண்டு வரமுடியாது. 25 வருடம் தோல் வியடைந்த திட்டம் மீண்டும் மீண்டும் ஏன் புதுபிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மீளாய்வு செய்வதற்கு ஏன் தயங்குகின்றனர்.

இந்நாட்டுக்கு தேயிலையின் வருகை, அதன் பங்களிப்பு பற்றிய வரலாறு அனைத்து மக்களும் முழுமையாக அறிந்த விடயமே. ஏன் அதற்கு தனியானதொரு முக்கியத்துவத்தை அவர்களால் கொடுக்க முடியாது.

பாராளுமன்றத்தில் அவ்வப்போது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பள விடயம் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும், கூட்டு ஒப்பந்தம் மீள்பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும் என பேச்சளவில் மாத்திரம் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக இருந்து வருகின்ற நிலையிலும் இது பற்றி முழுமையான முழுநேர காத்திரமான பேச்சுக்கள் எங்கும் இடம்பெற்றதாக தெரியவில்லை. இவ்வாறான பேச்சுக்கள் பொதுமைப்படுத்தப்படாததற்கு காரணம் தான் என்ன?

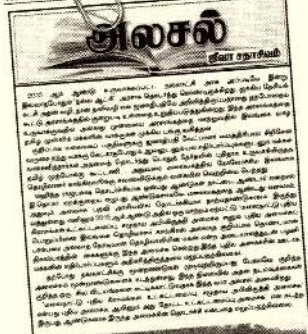
இந்தியாவில் இடம்பெற்ற ஜல்லிக்கட்டு போராட்டத்துக்கு ஒட்டுமொத்த இலங்கை இளைஞர், யுவதிகள் உட்பட பலதரப்பட்ட தரப்பினரும் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களை முன்னெடுத்தனர். அத்துடன் சமூக வலைத்தள பதிவுகள் உட்பட பல்லாடக வழியில் எதிர்ப்பினை வெளியிட்டனர். வீதிக்கு இறங்கினார்கள்.

அயல் நாட்டு அசம்பாவிதத்திற்காக 'We Support Jallikattu' எனும் குரல் எழுப்பும் நம்மவர்கள் ஏன்? இலங்கையில் முக்கிய தொழிற்துறையினராக விளங்கும் இந்தத் தொழிற் தரப்பினருக்கு ஆதரவாக போராட்டத்தில் தம்மையும் இணைத்துக்கொள்ள முடியாது? தொழிலாளர்களுக்கு வெளிதரப்பில் இருந்து ஆதரவுத் தளம் ஒன்று ஏற்படாத வரைக்கும் அவர்களுக்கான போராட்டம் மழுங்கடிக்கப்படுவதாகவே அமைந்துவிடும் என்பது திண்ணம்...

விவசாயி

16/08
2018
வீரகேசரி

கிராமம் அமைகிறது சமுதாயம் எங்கே?

2015 ஆம் உருவாக்கப்பட்ட நல்லாட்சி அரசு அப்படியே இன்று இல்லாதபோதும் 'நல்ல ஆட்சி' அரசாக தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. "ஐக்கியத் தேசியக் கட்சி அதன் வழி... நான் தனிவழி" என ஜனாதிபதியே அறிவித்திருப்பதானது இப்போதைய கூட்டு

அரசாங்கத்தில் குளறுபடி உள்ளதை உறுதிபடுத்துகின்றது. இந்த அரசாங்கத்தை உருவாக்குவதில் அல்லது முன்னைய அரசாங்கத்தை மாற்றுவதில் இலங்கை வாழ் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் வாக்குகள் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

குறிப்பாக மலையகப் பகுதிகளுக்கு ஜனாதிபதி வேட்பாளர் மைத்திரிபால சிறிசேன வருகை தந்து வாக்கு கேட்காதபோதும் ஆவலுடனும் பல எதிர்ப்பார்ப்புக்களுடனும் மக்கள் வாக்களித்தார்கள். இப்பொதுத் தேர்தலில் புதிதாக உருவாகியிருந்த தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணி, அதுவரை நாளும் மலையகத்தில் கோளோச்சிய இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸுக்கு சவால்விடுக்கும் வகையில் வெற்றியை பெற்றது.

மவறிந்த ராஜபக்ஷ தொடர்ச்சியாக ஒன்பது ஆண்டுகள் நாட்டை ஆண்டார் என்றால் இ.தொ.கா ஏறக்குறைய எழுபது ஆண்டுகளாகவே மலையகத்தை ஆண்டது எனலாம். அதுவும் அமைச்சுப் பதவி அரசியலில் தொடர்ச்சியாக நாற்பதாண்டுகாலம் இருந்து வந்துள்ளது. எனினும் 2015ஆம் ஆண்டு அதில் ஒரு சிறு மாற்றம் ஏற்பட்டு 'மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு' எனும் புதிய அமைச்சுப் பொறுப்பினை இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அல்லாத குறிப்பாக தொண்டமான் பரம்பரை அல்லாத நேரடியான தொழிலாளியின் மகன்

என்ற அடையாளத்துடன் பழனி திகாம்பரத்திடம் கைகளுக்கு அந்த அமைச்சு சென்றது. இந்த புதிய அமைச்சின் ஊடாக மக்களின் எதிர்ப்பார்ப்புக்களும் அதிகரித்திருந்தமை மறுப்பதற்கில்லை.

தற்போது நல்லாட்சிக்கு மூன்றாண்டுகள் முடிவுற்றிருப்பது போலவே குறித்த அமைச்சும் மூன்றாண்டுகளைக் கடந்துள்ளது. இந்த நிலையில் அதன் நடவடிக்கைகள் குறித்த ஒருசில விடயங்களை சுட்டிக்காட்டுவதாக இந்த வார 'அலசல்' அமைகிறது.

'மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள், உட்கட்டமைப்பு, சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு' என்பது புதிய அமைச்சு ஆயினும் அது 'தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு' என கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இருந்த அமைச்சின் தொடர்ச்சி என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

மறைந்த அமைச்சர்கள் சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான், அமைச்சர் பெரியசாமி சந்திரசேகரன் ஆகியோர் மாத்திரமின்றி ஆறுமுகன் தொண்டமான், முத்து சிவலிங்கம், டிலான் பேரேரா, சி.பி.ரத்தனாயக்க போன்றோர் குறித்த அமைச்சின் அமைச்சர்களாக பதவி வகித்திருப்பதோடு சில காலம் சதாசிவம் (தற்போதைய மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர்) கூட நிழல் அமைச்சராக செயற்பட்டுள்ளார்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் குறிப்பிட்ட அமைச்சின் ஊடாக முன்னெடுக்கப்பட்ட பணிகளை பட்டியலிட்டால் அதன் நிறைகுறைகளை மதிப்பீடு செய்யமுடியும். வீடுகளைக் கட்டுதல், மின்சாரம் பெற்றுக்கொடுத்தல், பாதைகளை புனரமைத்தல் எனும் உட்கட்டுமான வசதிகளுடன் தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரிகளை நிர்வகித்தல், இளைஞர்களை வலுவூட்டும் செயற்பாடுகள், போன்றனவும் கூட இந்த அமைச்சின் ஊடாக நடைபெற்றுவந்துள்ளது.

எனினும் 2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சி மாற்றம் இடம்பெற்ற வேளை தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு என்ற ஒன்று இருக்கவேயில்லை. அதன் பணிகள் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சராகவிருந்த பஸில் ராஜபக்ஷவின் கீழ் பிரதி அமைச்சராக இயங்கிய முத்து சிவலிங்கத்தின் ஊடாக அந்தப்பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 2015 ஜனவரியில், மைத்திரிபால சிறிசேன ஜனாதிபதியானதும் நூறு நாள் வேலைத்திட்டம் ஒன்றை அமைத்தபோது, பழனி திகாம்பரம் 'பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு' என அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். நியமனம்

என்பதற்கு அப்பால் அது அவருடைய நிபந்தனை என்று அறிய முடிகிறது.

அதாவது, முன்னைய அரசாங்கத்தில் (மஹிந்த) தேசிய அரசு கரும மொழிகள் பிரதி அமைச்சராக இருந்த திகாம்பரம், தான் புதிய அரசாங்கத்துக்கு ஆதரவு வழங்குவதாக இருந்தால் தனக்கு 'தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு' வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் அதனைப் பெற்றுக்கொண்ட துடன் அது தமிழாக்கம் செய்யும்போது பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு என பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

அந்த அமைச்சினைப் பெற்றுக்கொண்ட அமைச்சர் திகாம்பரம் ஏழு பேர்ச்சல் நிலத்தில் தனிவீடுகள் அமைப்பதை இலக்காகக் கொண்டு 300 வீடுகளை மலையக மாவட்டங்களில் அமைத்து ஒரு முன்னெடுப்பைச் செய்தார். அது பிரபலம் பெற்றதோடு 2012ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட மலையக மக்களுக்கான 4000 வீடமைப்புத் திட்டத்தினை நடைமுறைப் படுத்த முயற்சி மேற்கொண்டார்.

2015ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியின் பிரதித் தலைவராக பெற்ற வாக்குகளும் அவர் சாரந்த அணியின் சிந்தனையும் பலமும் '(பெருந்தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சினை' விரிவாக்கி 'மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு, சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சு' எனும் அமைச்சாகப் பெற்றார்.

பெயருக்கு ஏற்றாற்போல அமைச்சின் திட்டங்களும் விரிவாக்கம் பெற்றன. தனிவீடு, வீட்டுக்கான ஏழு பேர்ச் காணிக்கு முழு உரித்து டனனான உறுதிப்பத்திரம், உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி என அவரது அமைச்சுப்பணிகள் வேகமாகவும் திடமாகவும் நடைபெற்று வருகின்றமை வரவேற்கக் கூடியதே.

இந்திய வீடமைப்புத்திட்டத்தையும் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்து பூண்டூலோயா டன்சினன் தோட்டத்தில் 404 வீடுகளை மக்கள் பாவனைக்கு கையளித்த நிகழ்வு பலரதும் பாராட்டைப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 10000 வீடுகளை அமைக்க இந்திய அரசாங்கத்துடன் மக்கள் முன்னிலையில் கைச்சாத்திட்டது கூட மலையக தமிழ் மக்களுக்கு கிடைத்த அங்கீகாரமே. இந்த அமைச்சின் வீடமைப்

நலன்களோடு தொடர்புடையதாகும். ஒரு வகையில் அது முழு மலையக மக்களினது வாழ்வியலைத் தீர்மானிக்கும் அம்சமாக உள்ளது. இது தொழிற்சங்கம் மற்றும் அரசியல் ரீதியில் மலையகத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. அத்தோடு தேசிய ரீதியாகவும் முக்கியத்துவம் பெறும் விடயமாகவும் மாறியுள்ளது. ஏனெனில் பிராந்திய கம்பனிகள் மேற்கொள்ளும் இந்த கூட்டு ஒப்பந்தத் தீர்மானங்களின் படியே அரசு கூட்டுத்தாபனங்களும் சிறுதோட்ட உரிமையாளர்களும் இயங்குகின்றனர். இது மறைமுகமான ஒரு ஏற்பாடாக மாறியுள்ளது.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேதன அதிகரிப்பு தொடர்பாக மிக நீண்ட காலமாகவே பேசப்பட்டு வருகின்றது. இது தொடர்பில் அந்தந்த காலத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் போராட்டங்களும், பணிப் பகிஷ்கரிப்பும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அந்த வகையில் சமகாலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேதனத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கான கூட்டு ஒப்பந்தம் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்று வருவதையும் இதற்கு முன்னதான் ஒப்பந்தங்கள் பற்றியதுமான ஓர் அலசலாகவே இந்தவார 'அலசல்' அமைகிறது.

150ஆண்டுக்கால வரலாற்றுக் கொண்ட பெருந்தோட்டக் கைத் தொழிலில் அகப்பட்டு அல்லலப்படும் சமூகமாக மலையகப் பெருந்தோட்டத்துறைச் சமூகம் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் சம்பளத்திற்குப் பதிலாக அரிசி மற்றும் ஏனைய உணவு பண்டங்கள் வழங்கப்பட்டதுடன் தொடர்ச்சியான சம்பளமும் வழங்கப்படவில்லை.

1972 வரை பிரித்தானியக் கம்பனிகளினால் நிர்வகிக்கப்பட்ட இந்த தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கிய பின்னர் முதன் முதலில் 1927ம் ஆண்டு சம்பளக் குழுவினால் குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தின் (Minimum Wages Ordinance) கீழ் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சம்பள நிர்ணயசபை ஸ்தாபிக்கப்படும் வரை நாட்சம்பளத்தைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள் தன்னிச்சையாகத் தீர்மானித்தனர்.

குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தின் கீழ் சம்பள சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதில் தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் தொழிற் சங்கங்கள், தோட்ட முதலாளிகள் மற்றும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் இடம்பெற்றனர்.

1992ஆம்ஆண்டு பெருந்தோட்டங்கள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டதோடு 22 பிராந்திய கம்பனிகள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட

டுள்ளது. சில தோட்டங்களை அரசு கூட்டுத்தாபனங்களான மக்கள் பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி சபையும் அரசு பெருந்தோட்ட யாக்கமும், எல்கடுவ பிளான்டேசன் எனப்படும் அரசு பொறுப்பில் உள்ள கம்பனிகளும் முகாமை செய்து வருகின்றன. ஏனையவை சிறு தோட்ட உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தோட்டங்கள் பிராந்திய கம்பனிகளுக்குக் குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்ட போது 'கூட்டு ஒப்பந்த' அடிப்படையில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிர்வகிக்கப்படவில்லை.

பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கான நியதிச் சட்டங்கள் மற்றும் பொதுவாக காணப்பட்ட தொழிற்சட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே பெருந்தோட்டங்கள் நிர்வகிக்கப்பட்டன. ஆகையால் தொழிலாளர்களின் நாளுக்கான சம்பளமானது சம்பள நிர்ணய சபையினூடாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

1994க்குப் பின்னர் அரசாங்கம் சம்பள நிர்ணய விடயத்திலிருந்து விலகிக் கொண்டது. அதன் பின் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள் தொழிற்சங்கங்களைக் கொண்டு கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றின் மூலம் தொழிலாளர்களின் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க ஆரம்பித்தன.

ஆரம்பத்தில், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (CWC), உடன் மாத்திரம் இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதோடு பின்னர் இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் (NEWU) மற்றும் அரசு ஒருங்கிணைந்த பெருந்தோட்ட தொழிற்சங்கக் கூட்டமைப்பு (IPTUC), ஆகியனவும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளாக கைச்சாத்திட்டன. இதுவே 1996ஆம் ஆண்டிலிருந்து கூட்டு ஒப்பந்தம் என்ற பெயரில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

1998ம் ஆண்டு முதல் இரண்டாண்டுக்கு ஒரு முறை மேற்கொள்ளப்படும் 'கூட்டு ஒப்பந்தம்' உரிய கால இடைவெளியில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. என்பதை அவை கையொப்பமிட்டிருக்கும் திகதிகளை வைத்து அடையாளப்படுத்த முடியும்.

கடந்த இருபது வருடகாலமாக மூன்று தொழிற்சங்க அமைப்புகள் மாத்திரமே இந்தக் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடுக்கின்றன. 40 வீத அங்கத்தவர்களைக்கொண்ட தொழிற்சங்கங்களுடன் இந்த ஒப்பந்தம் செய்வதற்கு உடன்பாடு காணப்பட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய 25வருடங்கள் கழிந்துள்ள நிலையில் இந்தத் தொழிற்சங்கங்களுக்கு

மாத்திரம் இந்த கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் சட்ட வலிது உள்ளதா என்கின்ற கேள்வியும் எழுகின்றது.

பெருந்தோட்ட மக்களும் இந்நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற வகையில் வாழ்வுக்கான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் அரசாங்கத்துக்கும் கடப்பாடுண்டு.

ஏனைய துறைகளில் தொழில் செய்வோரின் வேதனம் வாழ்க்கைச் செலவு ஏற்றத்திற்கு ஏற்ப வருடாந்தம் மீளாய்வு செய்யப்படுகிறது. அரசு துறையில் வருடாந்தம் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் சம்பளம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. இதனை மீளாய்வு செய்ய ஜனாதிபதி தனியான ஆணைக்குழு ஒன்றையும் அமைத்துள்ளார். எனினும் தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பள விடயத்தில் அவர் ஒரு வார்த்தையும் பேசுவதில்லை. அவருடன் ஒட்டிக்கொண்டு தேர்தல் அரசியல் செய்யும் இ.தொ.கா இந்த விடயத்தை அவருடன் பேசுவதும் இல்லை.

இ.தொ.கா இப்போதைய தனது பாத்திரம் என்ன எனும் கேள்வியை சரியாக உணர்ந்து காய் நகர்த்த வேண்டும். ஜனாதிபதிக்கும் தங்களுக்குமான அரசியல் உறவை தோட்டத் தொழிலாளர் சம்பள விடயத்துக்கு பயன்படுத்துவதன் மூலம் தமது சரிவர சரி செய்யலாம். அதை விடுத்து கம்பனியுடன் பேசுவார்கள். இறுதியில் "தோல்வி" என்பார்கள். வெளிநடப்பு செய்வார்கள். என்ன பேசினார்கள்? ஏன் தோல்வி? என யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால் ஒரு நாள் ஒப்பந்தம் செய்து "பேச்சுவார்த்தை வெற்றி" என்பார்கள். இது கடந்த 25 ஆண்டுகளாக இடம்பெறும் 'தொடர் நாடகம்'. இந்த முறையும் அதையே அரங்கேற்ற நினைப்பது வேடிக்கையானது.

தொடர்ந்து தோல்வியுறும் இக் கூட்டு ஒப்பந்த முறை தொடர்ந்தும் செய்யப்பட்டு கொண்டே இருக்கிறது. நாட்டினர் ஏனைய துறைகளில் அதிகமானோர் மாத சம்பளத்துக்காகவே தொழில் செய்கின்றார்கள். ஆயினும் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்கள் சுமார் 200 வருட காலமாக நாட் கூலிக்காகவே தொழில் செய்கின்றார்கள். இவர்களின் வேதனம் இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை மீளாய்வு செய்யப்பட்டாலும் அது நாகரீகமான மானிட வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்துவதற்குப் பொருத்தமற்றது. வாழ்க்கைச் செலவுச் சுட்டிகள் தொடர்ந்து அதிகரித்துச் செல்லுகின்ற போதும் அதற்கான

அரசல்

வினா நகரீயம்

அரசல் அகில உலக மக்கள் உருவாக்கியதில்லை. வேண்டிய அளவை
 கூட்டி வைத்துத் தராமல் அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல்
 தலைநகராக இருக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல்
 உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது.

அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது.
 அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது.

வாரிசு அரசியல்

அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது.
 அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது. அரசல் உலகம் முழுவதும் கிடைக்கிறது.

வாரிசு அரசியல்

வாரிசு அரசியல் உலகில் புதிதாக உருவானதொன்றல்ல. மேலைத்தேய நாடுகள் உட்பட வளர்ந்துவரும் நாடுகளிலும் வாரிசு அரசியல் பல நூற்றாண்டுக் கணக்கில் இருந்தே வருகின்றது. ஆக, ஆச்சரியமான விடயமாக இல்லாதபோதிலும் கடந்த வாரம் தொடர்ச்சியாக ஊடகங்கள் வாயிலாக பேசுபொருளான விடயமாக 'வாரிசு அரசியல்' இருந்தது. அதனை பற்றியே இவ்வார 'அரசலும்' பேசுகின்றது.

உலக அரசியலை எடுத்துக்கொண்டால், உலகளாவிய ரீதியில் அதிகாரத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு தலைவரும் தான் அரசியலிலிருந்து ஒய்வுபெறும் காலத்தில் தன்னுடைய வாரிசுகளில் ஒருவரே இதனைத் தொடர்ச்சியாக கொண்டு செல்வதான கட்டமைப்பை உருவாக்கிக்கொள்கின்றார்.

தலைவர்களைத் தெரிவு செய்வது மக்களாக இருந்தாலும் கூட பெரும்பாலும் வாரிசைத் தெரிவுசெய்யும் பங்கில் குறிப்பிட்ட மக்கள் பங்கேற்காமல் இடம்பெறுவதுதான் அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் தந்துவிடுகின்றது. உலக வல்லரசாகத் திகழும் அமெரிக்காவில் அதன் 41ஆவது ஜனாதிபதியாக ஜோர்ஜ் ஹெர்பெர்ட் வாக்கர் புஷ் 1988ஆம் ஆண்டு முதல் 1992ஆம் ஆண்டு வரை பதவியிலிருந்தார். இவரின் பிள்ளை ஜோர்ஜ் வாக்கர் புஷ் அமெரிக்காவின் 43ஆவது ஜனாதிபதியாக 2000ஆம் ஆண்டு முதல் 2009ஆம் ஆண்டு வரை பதவியில் இருந்தார்.

ஆனால், இவர் 'அரசியல் முதிர்ச்சியுடனேயே' தேர்தலில் போட்டியிட்டு மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவராக இருந்தமை

யினால் விமர்சனங்களின்றி மக்கள் மத்தியில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு பிற்காலத்தில் சிறந்த தலைவர்களாகவும் விளங்கினார். இது ஓர் உதாரணமே.

குறிப்பாக வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் வாரிசுகளை அரசியலுக்குள் கொண்டு அணுகுமுறைகள் சமூகத்தின் மத்தியில் வெறுப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

இந்தியாவில், கலைஞர் கருணாநிதியின் வாரிசுகள் அரசியலில் முழுநேரமும் செயற்படுகின்றனர். அவர்களில் கலைஞரின் மறைவின் பின்னர் மு.க.ஸ்டாலின் தி.மு.க.வின் தலைவராக எந்தவொரு எதிர்ப்புமின்றி தற்போது தெரிவு செய்யப்பட்டுவிட்டார். இந்தத் தெரிவு மக்கள் மத்தியிலோ அல்லது கட்சித் தொண்டர்கள் மத்தியிலோ எந்தவொரு விமர்சனத்துக்கும் உட்படவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

இந்நிலையில் இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் இதுவரை கால அரசியல் வரலாற்றில் சேனநாயக்க, பண்டாரநாயக்க, பிரேமதாஸ, ராஜபக்ஷ, திலாநாயக்க ஆகியோர் உட்பட பல அரசியல் தலைவர்களின் வாரிசுகள் பரம்பரையாக அரசியலுக்குள் வந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். பண்டாரநாயக்க அரசியலில் ஆரம்பித்து அவரது வாரிசான சந்திரிகாவின் ஆட்சியில் முடிவடைந்தது. எதிர்காலத்தில் அவர் பிள்ளைகளினூடாகத் தொடரலாம்.

அதுபோல, பிரேமதாஸவின் மகன் சஜித் பிரேமதாஸ, காமினி திலாநாயக்காவின் மகன் நவீன் திலாநாயக்க, ராஜபக்ஷவின் மகன் நாமல் மாத்திரமல்லாது சக குடும்பத்தினரும் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளப் போராடும் பரம்பரை அரசியல் முன்னெடுப்பும் இடம்பெற்று வருவதை அவதானிக்கலாம்.

அது மட்டுமன்றி அரசியலில் இருக்கும் ஏனைய சில அமைச்சர்களும் தங்களது வாரிசுகளையே அடுத்த நிலைக்கு நிறுத்துகின்றனர். இதனை நாம் கண்கூடாக அவதானித்துகொண்டே இருக்கின்றோம். தற்போது பாராளுமன்றத்தில் 12 பெண் உறுப்பினர்களில் 9 பேர் அரசியல்வாதிகளின் உறவுகளாகக் காணப்படுகின்றனர். பாராளுமன்றத்தில் 225 பேரில் 98 பேர் அரசியல் வாரிசுகளாக இருக்கின்றனர்.

தேசிய ரீதியிலும் வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் என சகல

மாவட்டங்களிலும் வாரிசு அரசியல் முறை என்பது வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இங்கு மலையகத்தில் உள்ள ஒரு சில விடயங்களை சுட்டிக்காட்டுவோமாயின் கடந்த இரு வாரங்களுக்கு முன்னர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் உதவிச் செயலாளராக ஜீவன் தொண்டமான் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இளைஞரான இவர் தெரிவு செய்யப்பட்டமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாயினும் இதனால் சில சலசலப்புகள் ஏற்பட்டமை பற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

மலையக மக்கள் முன்னணியின் பிரதி செயலாளராக அமரர் சந்திரசேகரனின் மகன் அனுஷியா சந்திரசேகரன் திடீரென தெரிவு செய்யப்பட்ட தருணத்தில் கட்சிக்குள் இத்தகைய சலசலப்புகள் வந்தன. இளைஞர்களாக, துடிப்பாக இருக்கின்றார்கள். தமது வாரிசுகளை அரசியலுக்குள் கொண்டுவருவது வரவேற்கத்தக்க விடயமாயினும் அவ்வாறு உள்வாங்கப்படுகின்றவர்களுக்கு எந்தளவு அரசியல் அனுபவம் இருக்கின்றது என்பது பற்றிய தெளிவு அவசியம். "பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கின்றோம்" என்பதற்காக திடீரென்று ஒருவரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் போது கட்சியிலோ அரசியலிலோ மாற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிடுமா?

இ.தொ.கா.வின் செந்தில் தொண்டமான் மற்றும் உதவிச் செயலாளர் ஜீவன் ஆகியோர் மாத்திரம் அரசியல் வாரிசுகள் இல்லை. பொதுச் செயலாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கும் அனுஷா சிவராஜாவும் வாரிசு வழி வந்தவரே. தொண்டமான் குடும்ப உறவினரான இவரது தந்தை அண்ணாமலை இதேபோன்றே திடீரென 1965 ஆம் ஆண்டளவில் அரசியலுக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கும் நியமிக்கப்பட்டார்.

அவரது மரணத்துக்குப்பின் அவரது மகன் கதிரேசனுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. அவர் மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினராகவும் இருந்தார். இப்போது ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் தொழிற்சங்கமான இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தில் முக்கிய பொறுப்பில் உள்ளார்.

மறுபுறத்தில் தொண்டமான் குடும்பத்திலிருந்து செளமிய மூர்த்தி தொண்டமான் உயிருடன் இருக்கும்போதே அவரது மகன் இராமநாதன் தொண்டமான் அரசியலுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அவர் மத்திய மாகாண கல்வி அமைச்சராகவும் செயற்பட்டார்.

அவருக்குப்பின் அவரது பேரனான ஆறுமுகன் தொண்டமானையும் அறிமுகம் செய்தார்.

ஆறுமுகன் அவரது சகோதரி மகன் செந்தில் தொண்டமானை அறிமுகம் செய்து அவர் இப்போது ஊவா மாகாண அமைச்சராகவும் உள்ளார். இப்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஜீவன் தொண்டமான் ஐந்தாம் தலைமுறை குடும்ப உறுப்பினராக கட்சியில் பதவி பெற்றுள்ளார்.

இப்போதைய நிலையில் தலைவராக ஆறுமுகன் தொண்டமான், உதவிச் செயலாளராக அவரது மகன், பொதுச் செயலாளராக அவரது பரம்பரை உறவினர் என ஒருசேர உயர்பீடத்தில் இருக்கும்போது கட்சிக்காகவே காலங்காலமாக உழைத்து, அதனையே நினைத்து உருகி, தமது காலத்தை அதற்குள்ளேயே செலவளித்த கட்சியின் ஏனைய சிரேஷ்ட உறுப்பினர்களின் மனநிலை என்னவாக இருக்கும்? அவர்கள் எப்போது கட்சியின் தலைவராக அல்லது செயலாளராக வருவது? இது ஓர் மிகப்பெரிய கேள்வி. இதற்கு மத்தியில் "ஜீவனைக் கொண்டுவந்ததால் என்ன?" என்னும் கேள்வியை தலைவர் ஆறுமுகன் எழுப்பியுள்ளார். அவரிடம் மீண்டும் சில கேள்விகளை முன்வைக்க வேண்டியுள்ளது.

75 ஆண்டுகால இ.தொ.கா. வரலாற்றில் பெரும்பாலான காலத்தை தன்வசம் வைத்திருந்த பெருந்தலைவர் சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் மக்களுக்கு ஆற்றிய பணியை, அவர் கட்டிக்காத்த பெருமையை, அவருக்கு பின்னர் இ.தொ.கா.வால் ஆற்றுவதற்கோ தக்கவைத்துக்கொடுக்க முடிந்துள்ளதா? அவரது உரைகள் போன்று பாராளுமன்றத்தில் உரைகளைக் கேட்க முடிகிறதா? அல்லது முகத்தை யேனும் காண முடிகிறதா? அடுத்த தலைமுறைக்கும் இந்நிலை தான் தொடரத்தான் வேண்டுமா?

சீமாச்சிவலீ

06/09
2018
வீரகேசரி

மொரு ஒப்பந்தத்திலும் தாம் கைச்சாத்திடுவதாகவும் அதில் நாட சம்பளம் தவிரந்த ஏனைய விடயங்கள் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள் ளதாகவும் அவற்றை ஆராய கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் தொழிற்சங்கங்கள் குழு ஒன்றை அமைத்து ஆராய்ந்து வருவதாகவும் இலங்கைத் தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளரும் பதுளை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான வடிவேல் சுரேஷ் ஊடகங்களுக்கு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

இவ்வாறான ஒப்பந்தம் ஒன்று இருப்பின் அதன் முக்கியத்து வம் குறித்தே இந்த வாரம் 'அலசல்' ஆராய்கிறது.

கூட்டு ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் குறித்தே முழுமையான ஊடகக் கவனம் திரும்பியிருக்கும் இந்த நாளில் பாராளுமன்ற உறுப் பினர் வடிவேல் சுரேஷ் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் இந்த இரண்டாம் ஒப்பந்தம் பற்றிய தகவல்கள் மிக முக்கியமானவை. ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபடும் இரண்டு தரப்பினருமே இந்த இரண்டாம் ஒப்பந்தம் பற்றி வெளியே விடாது இருந்தனர். இப்போது ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத் திடும் ஒரு தரப்பிலிருந்து இந்தத் தகவல் கசிந்திருப்பது அத்தகைய ஒப்பந்தம் ஒன்று இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அத்தகைய ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றி ஊகிக்கக் கூடிய தாக உள்ளது. சம்பளம் தவிரந்த பிற விடயங்கள் குறித்து அதில் பேசப்பட்டு இருக்கலாம். அத்தகைய பிற விடயங்களுக்கு கம்பனி கள் தமது நிதியை ஒதுக்குவதாகக் காரணம்காட்டி நாட்சம்பளத் தொகையை அதிகரிக்க மறுக்கின்றன. கம்பனிகளின் ஆண்டறிக் கையில் காட்டப்படுகின்ற இலாபப் புள்ளி விபரங்களும் சம்பளப் பேச்சுவார்த்தைகளில் அவர்கள் கூறும் கதைகளும் முரண்பட்டவை. எனவே இரண்டாம் ஒப்பந்தம் குறித்த விடயங்கள் வெளிப்படுத் தப்படல் வேண்டும்.

கூட்டு ஒப்பந்த முறை மீளாய்வு செய்யப்படல் வேண்டும் என 2016ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றில் ஒத்திவைப்புவேளை பிரே ரணை ஒன்று கொண்டுவரப்பட்டது. நுவரெலியா மாவட்டப் பாரா ளுமன்ற உறுப்பினர் எம். திலகராஜ் ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேர ணையில் கூட்டு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட கால இடைவெளிகளையு ம் அதில் காணப்படும் முரண்பாடான விபரங்களையும் சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும் போது

பதுளை மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வடிவேல் சுரேஷ் கூட்டு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு உரிய சமாளம் வழங்கப்படாத விடத்து தான் சபையில் பெற்றோல் ஊற்றித் தீக்குளித்து, தற்கொலை செய்வதாக அதிரடியாகத் தெரிவித்தார். அன்று கொண்டு வரப்பட்ட ஒத்திவைப்பு வேளை பிரேரணையைவிட பெற்றோல் விடயமே அன்று பிரபலமானது. ஏன் இன்றும் கூட 'பெற்றோல்' விடயம் பிரபலமாகவே உள்ளது.

இன்றும் கூட வேறு யார் மறந்தாலும் அவரே அவ்வப்போது அந்தப் பெற்றோல் விடயத்தையும் தனது தீக்குளிப்பு அறிவிப்பையும் விடுவதாக இல்லை. கடந்த வாரம் பண்டாரவளை அம்பிட்டி கந்த இளஞ்செழியன்புரம் வீடமைப்புத் திட்ட திறப்பு விழாவின் போதும் இந்தப் பெற்றோல், தீக்குளிப்பு விடயங்களை அவர் நினைவுபடுத்திப் பேசியிருந்தமை சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

கூட்டு ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்று வருகின்ற நிலையில் அதனோடு இணைந்து இன்னொரு ஒப்பந்தத்திலும் தாம் கைச்சாத்திடுவதாகவும் அதில் நாட் சமாளம் தவிரந்த ஏனைய விடயங்கள் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகவும் அவற்றை ஆராய் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் தொழிற்சங்கங்கள் குழு ஒன்றை அமைத்து ஆராய்ந்து வருவதாகவும் இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் வடிவேல் சுரேஷ் எம்.பி. ஊடகங்களுக்கு கருத்துத் தெரிவித்தும் உள்ளார் .

கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் தரப்பு என்கின்ற நிலையில் இருந்து கொண்டு வடிவேல் சுரேஷ் விடுத்திருக்கும் இந்த அறிவிப்பு முக்கியமானது. இதுவரை காலம் கைச்சாத்திட்ட தரப்பு வெளியிடாத ஒரு விடயத்தை வெளியே கொண்டு வந்தமைக்கு அவர் பாராட்டப்பட வேண்டியவராக இருந்தாலும் வெறுமனே அதனைச் சொல்லிவிட்டுப் போகாமல் வெளிப்படுத்த வேண்டிய கடப்பாடும் இருக்கின்றது.

அது மாத்திரமன்றி பெற்றோல் கொண்டு வருவதற்கு காட்டு கின்ற ஆர்வத்தைக் குறைத்து அதற்குப் பதிலாக இந்த இரண்டு ஒப்பந்தங்களையும் சபையில் சமர்ப்பித்தால் அது விவாதத்துக்கு உள்ளாகும். அதன் மூலம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளப் பேச்சுவார்த்தையில் முக்கிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

இது இவ்வாறிருக்க, தீபாவளி முற்பணம் பத்தாயிரம்

பெற்றுக்கொடுக்க உத்தேசித்துள்ள அறிவிப்பும் தற்போது வெளி வந்துள்ளது. ஏற்கெனவே தான் பிரதமரைச் சந்தித்து தீபாவளி முற் பணம் ரூ.10,000/-பெற்றுக்கொடுக்க கவந்துரையாடியதாக மலை நாட்டு புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு, சமுதாய அபிவிருத்தி அமைச்சர் பழனி திகாம்பரம் ஊடகங்களுக்கு அறிவித்ததும், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸும் கம்பனிகளிடம் பேசி அதனைப் பெற்றுக்கொடுப்பதாக அதன் உப தலைவர் எஸ். அருள்சாமி ஊடகங்க ளுக்குத் தெரிவித்துள்ளார்.

கூடவே அத்தகைய கோரிக்கைகளை முதலாளிமார் சமமேள னத்திடமும் அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்திடமும் தாம் கோரியதாக இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவரும் நுவரெ லியா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான ஆறுமுகன் தொண் டமான் எழுதிய கடிதமும் இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான கடிதங்கள் எல்லாம் வெளியே வரும் போது இரண்டாம் ஒப்பந்தம் ஒன்று இருந்தால், கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் சங்கங்கள் அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இது குறித்தும் ஊடகங்கள் தமது கவனத்தை அதிகம் காட்டுவது அவசி யம். இரண்டாவது ஒப்பந்தத்தை வெளியே கொண்டு வருவதற்கும் மக்களின் சார்பாக ஊடகங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கூட்டு ஒப்பந்த முறையில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த இந்த இரண்டா வது ஒப்பந்த ஷரத்துகள் பயன்படக் கூடும்.

விவர சிதாபிஷ்டே

18/10
2018
வீரகேசரி

ர்களுக்காகத் திரண்டனர் என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

இதனையடுத்து சிங்கள, ஆங்கில ஊடகங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளப் பிரச்சினை குறித்துப் பேசுவதற்கு ஏதுவாக இருந்தது. இது தேவையான ஒன்றாகவும் இருந்தது. இந் நாட்டின் தேசிய பிரச்சினையாக தெரியவரும் போதும் அது ஏனைய மொழி பேசும் மக்களிடம் செல்லும்போதும் பிரச்சினையின் பரிணாமம் வேறு வடிவத்தைப் பெறுவதை அவதானிக்க முடியும்.

சில அரசியல் கட்சிகளும் அவர்களின் வழிவந்தவர்களும் இந்த இணைய வழி ஏற்பாட்டு போராட்டத்துக்குள் மூக்கை நுழைத்ததும் முன்கூட்டியே ஊடகப் போர்வையில் சில ஒழுங்கமைப்புகளைச் செய்தமையும் திட்டமிட்டே செய்தியாக்கப்படல் வேண்டும் என சில வறை ஏற்பாடுகளைச் செய்ததும் எடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

எது எவ்வாறெனினும் அன்றைய போராட்டத்தில் ஒரு சிறு குழுவைத் தவிர அரசியல் நோக்கமின்றி உணர்வுடன் ஒன்று சேர்ந்த இளைஞர், யுவதியினரே பெருந்திரளாக திரண்டிருந்தனர் என்பதே உண்மை. அரசியல் நோக்கம் கொண்ட அந்தக் கும்பலையும் அவர்கள் ஆடிய நாடகத்தையும் விட்டு ஏனைய அனைத்து உணர்வுபூர்வமான இளைஞர், யுவதிகள் முன்னே இன்று எழுந்து நிற்கும் கேள்விகள் என்ன என்பதே இப்போதைய கேள்வி.

இன்று நாட்டில் வரலாறு முன்னெப்போதும் காணாத ஓர் அரசியல் கிளர்ச்சி நிலை தோன்றியிருக்கும் போது ஊடகங்களும் பொது மக்களும் அதன்பால் ஈர்க்கப்பட்டிருப்பதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எனினும் இந்தக் காட்சி மாற்றங்களினூடாக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய மையங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது இன்னொரு பக்கம் பார்க்க வேண்டியது.

கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் பிரதான தொழிற்சங்கமான இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவரான ஆறுமுகன் தொண்டமான் அமைச்சராகியுள்ளார். எனவே முன்பைவிட அவருக்கான அதிகாரங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. மகிழ்ச்சி. மறுபுறம் இலங்கை தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்க பொதுச் செயலாளராக இருந்த

வடிவேல் சுரேஷ் பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் துறை இராஜாங்க அமைச்சராகியுள்ளார். அத்துடன் அவர் இ.தொ.காவுடன் கைகோர்த்துச் செயற்படவுள்ளதாகவும் தகவல்கள் கசிந்துள்ளன.

இனி அவர் அத்தகைய செயலாளர் பதவியில் இல்லாதபோதும் சம்பளப் பிரச்சினையை முன்வைத்தே பேச்சுவார்த்தையில் பங்கு கொள்ளும் பெருந்தோட்டப் பிராந்திய கம்பனிகள் அனைத்தையும் மேற்பார்வை செய்யும் பெருந்தோட்டத் துறை முகாமைத்துவ மேற்பார்வைப் பிரிவு (PMMD) இவரது அமைச்ச அதிகாரத்துக்குக் கீழாகவே வரும். மூன்றாவது தரப்பாக கலந்துகொள்ளும் எஸ்.ராம நாதன் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கப் பிரதிநிதி. பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண தலைமையிலான சம சமாஜக் கட்சி, பிரதமராக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள மஹிந்த ராஜபக்ஷ அணி ஆதரவுக் கட்சி.

எனவே மூன்று தரப்பினருக்கும் பிரதமராக மஹிந்த ராஜபக்ஷ அமையப்பெற்றுள்ள சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு 1000 ரூபா அடிப்படைச் சம்பளத்தையும் இதர கொடுப்பனவுகளையும் பெற்றுக் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பம் கைநழுவிச் செல்லக் கூடாது. என்ன தான் ஊடகங்கள் தேசிய அரசியல் நிலைக்குள் மூழ்கி நின்றாலும் தொழிலாளர்களுக்கான தொடர்ச்சியான அழுத்தமும் இளைஞர்களின் பக்கத்தில் இடைவிடாது தொடர்ந்தால் மாத்திரமே சாத்தியமாகும்.

தவிரவும் கொழும்பில் கூடிய இளைஞர்கள் மலையக இளைஞர்கள் என்ற கணிப்பு “அவர்கள் எப்படி... இப்படி....?” என்னும் எண்ணத்தையே கொண்டிருக்கச் செய்துள்ளது. இது எதிர்கால மலையகம் குறித்த அசட்டுப் பார்வை என்றும் கொள்ளலாம். இன்றைய நிலையில் மலையகத் தலைமைகள் எடுக்கும் நிலைப் பாடுகளை காலிமுகத்திடலில் ஒன்றுகூடிய இளைஞர்கள் கவனமாக அவதானிக்க வேண்டும். அன்றைய நாளில் அரங்கேற்றப் பட்ட நாடகம் போலவே இன்றும் பல நாடகங்கள அரங்கேறலாம். நாளை மலையகம் நாடகங்களால் தீர்மானிக்கப்பட முடியாதது.

காலிமுகத் திடல் உணர்வுக் கூட்டமும் ஒரு நாளோடு முற்றுப் பெற்று விட முடியாது. ஓரிடத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து கோஷம் எழுப்பாத போதும் உணர்வால் மாறாது ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டால்

மாத்திரமே தோட்டங்களை விட்டு வெளியேவந்த தொழிலாளர் பிள்ளைகளும் நாளை மலையகத்துக்கு தலைமை கொடுக்க முடியும். கொடுக்க வேண்டும். இன்றைய கட்சித் தாவல்களை எள்ளி நகையாடுவது மட்டுமல்ல, இதனால் தோன்றும் காட்சி மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய காலமும் இதுவே.

விவர சிந்தனை

வீரகேசரி

01/11
2018

அலசல்

அரசமைப்பு சட்டவிகிதகளின்படி நானே பிரதமர் என்று ராணிலும், இல்லையில்லை மவரிந்தவே என்று அவர்களும் கோஷமிடும் ஒரு அரசியல் குழப்பமும் நிகழும் நெருக்கடியுமான காலச் சூழலில் நல்லாட்சி காலத்தின் முக்கிய சில நிகழ்வுகள் பற்றி அலசும் ஜீவா சதாசிவத்தின் இந்த நூல் வெளிவருவதும் முக்கியத்துவமானது.

சாகித்ய ரத்னா
- தெளிவத்தை ஜோசப்

'அலசல்' எழுத்துக்கள் சுவையேற்றும் பெறுவதற்குக் காரணம் புலனாய்வச் செய்திகளுடன் தொடர்புபட்டிருந்தலாகும். 'செய்திகளோடு உறவாடும் செய்தியாளராக' ஜீவா இருப்பதனால் அலசல் என்பது சமகாலக் கருத்துவினைப் பாட்டுடன் (Discourse) இணைந்த அறிக்கைக் கையளிப்பாகின்றது.

சாகித்ய ரத்னா
- பேராசிரியர். சபா ஜெயராசா

இவங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தினால் நடாத்தப்பட்ட '2017ஆம் ஆண்டுக்கான ஊடகவியலாளர் விருது' வழங்கலில் 'அலசல்' சிறப்புக் கட்டுரைக்காக ஜீவா சிறந்த பத்தி எழுத்தாளர் என்ற விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

-குமார் நடேசன்
முகாமைத்துவ பணிப்பாளர்
எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேட்டர்ஸ்

... 13 ஆண்டுகளாக 17 ஆண்டுகளாக...
... 2015 ஆம் ஆண்டு...
... 2017 ஆம் ஆண்டு...
... 2018 ஆம் ஆண்டு...
... 2019 ஆம் ஆண்டு...
... 2020 ஆம் ஆண்டு...
... 2021 ஆம் ஆண்டு...
... 2022 ஆம் ஆண்டு...
... 2023 ஆம் ஆண்டு...
... 2024 ஆம் ஆண்டு...
... 2025 ஆம் ஆண்டு...
... 2026 ஆம் ஆண்டு...
... 2027 ஆம் ஆண்டு...
... 2028 ஆம் ஆண்டு...
... 2029 ஆம் ஆண்டு...
... 2030 ஆம் ஆண்டு...

நூலாள் பதிக்க இல்லம்

ISBN 978-955-659-611-3

9 789556 596113

விலை ரூபா 695.00

விடயம்: அரசியல் கட்டுரைகள்